

ஶந்தயாளனின்

கட்டுறைக்கலைம்

தமிழில் எழுத்தாக்கங்கள், கட்டுறைகள்
எழுதுவது எப்படி...

தரம் 6,7,8 மாணவர்களுக்குரிய தமிழ் பாடத்துறை வழிகாட்டி

“ஞாசிரியமணி”

எம்.ஏஸ். ஶந்தயாளன் M.Phil. Dip.in.Ed(Cey.)

(முன்னைய தமிழ்துறை 2-தவிக்கல்விப் பணிப்பாளர் - யாழ்ப்பாணம்)

க.வி. அச்சகம் - வெளியீட்டுப் பிரிவு

58, கிரீன் லேன், கொழும்பு-13
தொலைபேசி: 011-2330723, 011-4877984

ஸ்ரீதயாளனின்

கட்டுரைக் கலசம்

(தமிழில் கட்டுரைகள் எழுதுவது எப்படி)

தரம் 6, 7, 8 மாண்புமிகுகளுக்கும் க.பொ.த. தேர்வு
நாடுகளுக்கும் உகந்தது.

“ஆசிரியமணி”கலாபூஷணம்

M.S ஸ்ரீதயாளன் B.A (Cey) Dip in . Ed; M.phill

முன்னைய உதவிப்பணிப்பாளர்
கல்வி, இந்து சமய கலாசார அமைச்சர்,
பாடநூல் வளவாளர்,
கல்விவெளியிட்டு தினைக்களம் கொழும்பு

விலை 275/-

(பதிப்புமொழுதையது)

ரு.வி. அச்சகம், துணைப்பாநால் வெளியிட்டும் விற்கு
58, கிண்ண வேண், கொழும்பு - 13, தொகையெபசி : 011-2330723, 011-4877984

Lenin Mathivanam

19/10, Dimbulla Road,
Hatton,
071-4419169

லெனின் மதிவாளம்,
விரிவுரையாளர்
முகாமைத்தவப் பீடம்,
தேசிய கல்வி நிறுவகம்

ஸ்ரீதுயாளனின்

கட்டுரைக்கலை

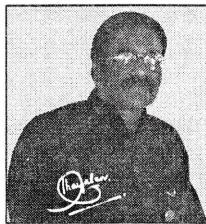
கலாபூஷணம், புலவர் திரு. எம்.எஸ். ஸ்ரீதுயாளன் அவர்கள் கல்வி அமைச்சில் தமிழ் மொழிப்பிரிவில் உதவிக் கல்விப் பணிப்பாளராகக் கடமையாற்றிய காலத்தில் நான் அவரது ஆற்றலையும் அறிவையும் கண்டு வியந்தேன்.

அவரது உரையாடல்களில் பெரும்பாலும், தான் கற்று அறிந்த விடயங்கள் நிற்பி நிற்கும். குறிப்பாக தமிழ் இலக்கியத்துறையிலும். மெய்யியல் துறையிலும் புலமைத்துவத் தேடலை மேற்கொண்டு வருகின்ற இந்நாளாசிரியர், காலத்திற்கு காலம் ஏற்பட்டு வருகின்ற கல்விச் சிந்தனை வளர்ச்சிக்கு ஏற்றவைகயில் தம்மை புனரமைத்துக் கொண்டவர் என்பதனைக் கல்வி விளியிட்டுத் தினைக்களத்தில் விரிவுரையாளராக இருந்த சுநதர்ப்பத்தில் அறிந்து பெருமிதம் அடைந்தேன்.

ஆசிரியமனி அவர்கள் தமிழியல், மெய்யியல், மொழிமரபுகள் தொடர்பான விடயங்களில் மட்டுமன்றி இயல், சீச, நாடகம் ஆகிய துறைகளிலும் தமது தற்மையைக் காட்டி வந்திருக்கின்றார். இவ்வகையில் பல்துறை சார்ந்த ஆளுமையையும் அனுபவத்தையும் கொண்டுள்ள இவர், பாடாசலை மாணவர்களின் கட்டுரை எழுதும் திறனை விருத்தி செய்யும் முகமாக “கட்டுரைக்கலை” என்ற பாடத்துறை நூலினை ஆக்கியுள்ளமை வரவேற்கத் தக்கதோர் முயற்சியாகும்.

இந்நால் மாணவர்களுக்கும், தமிழாசிரியர்களுக்கும் தக்க வழிகாட்டியாக விளங்குவதுடன், அவர்களின் சமூகவுணர்வையும் மொழி ஆளுமையையும் விருத்தியாக்கும் என்பதில் எவ்வித ஜயமுபில்லை.

எமது யாசிப்பு, இந்நாலின் படைப்பாளர், தமிழறிஞர் ஸ்ரீதுயாளன் அவர்கள் இதுபோன்ற பயனுள்ள முயற்சிகளில் தொடர்ந்தும் ஈடுபடவேண்டும் என்பதேயாகும். வாழ்த்துக்கள்!

என்னுமரா

மாணவர் செல்வாச்சே !

நல்ல கட்டுரைகள் படைக்கும் ஆற்றல்
எப்படி வருகிறது.

பாடசாலை மாணவர்களைய மொழி ஆற்றலை மாத்திரமல்ல, அவர்களது கல்வியையும், கருத்துக்களையும், சிந்தனை, கற்பனை வளத்தையும் காட்டும் கண்ணாடிகளாக அமைவன எழுத்துப் படைப்புகளே ஆகும். நல்ல கட்டுரைகளை எழுதுதல் என்பது ஒரு தனித்திறன் ஆகும்.

க.பொ.த. வகுப்புகளில் கற்கும் மாணவர்கள் மட்டுமல்ல, கனிஷ்ட வகுப்புகளில் பயிலும் மாணவர்களும் இதை உணர வேண்டும். 6, 7, 8 ஆம் வகுப்புகளில் கற்கும்போது கட்டுரை எழுதுவது எப்படி என்பது பற்றி தெளிவாக நாம் விளங்கிக் கொண்டால் பிறகு கட்டுரை எழுதுவதென்பது கைவந்த திறனாக வந்துவிடும். மாணவர்களாகிய நீங்கள் தமிழ்மொழிப் பாடத்துக்காக மட்டுமல்ல, மற்றைய ஏந்தப் பாடங்களின் தேவைக்காகவும் எழுதும்போது, சொல்ல வேண்டியதைச் சுருக்கமாகவும், தெளிவாகவும் தெரிவிக்கும் திறனைப் பெற்று விடுவீர்கள். மேலும் தேர்வுகளில், எழுத்து மூல விடைகளில் மிகக்கூடிய புள்ளிகளைச் சேகரித்தும் வெற்றியடைவீர்கள்.

பிள்ளைகளே!

ஒருவர் தனது கருத்துக்களை அல்லது எண்ணாங்களைக் கற்பனைத் திறனுடன் அல்லது ஆக்க வெளிப்பாட்டுத் திறனுடன் வெளியிடுதல், எழுத்து வகைகளில் இடம்பெறுகிறது. எழுத்துப் படைப்புகளை ஆக்கும்போது, கருத்துக்கள் (1) எடுத்த தலையாங்கத்துக்கு ஏற்படையதாயும், போதுமானதாயும் இருக்க வேண்டும். (2) தெளிவாக அமைய வேண்டும். (3) தர்க்கரீதியாக இணைக்கப்படல் வேண்டும். (4) நல்ல சொல் வளமுடையதாக அமையவேண்டும். பொருத்தமான, பதப் பிரயோகங்கள்

உடையதாக, அவை அமைதல் அவசியம் என்பதைக் கவனித்துக் கொள்ளுங்கள்.

மேலும் இவ்வெழுத்தாக்கங்களில் இலக்கணப் பிழைகள், எழுத்துப் பிழைகள், நிறுத்தக் குறிப் பிழைகள் முதலியன ஏற்படாது இருக்கப் பார்த்துக்கொள்வதும் அவசியம். கட்டுரை, வகுப்பின் தரத்துக்கு போதுமான விடயம் உள்ளதாகவும், கேட்கப்படும் அளவு உடையதாகவும், தகவல் களை உள்ளடக்கியதாகவும் இருக்கவேண்டும்.

மொழிந்தையை இலகுபடுத்துவதற்கும் வசனங்களைச் சிறிதாக அமைத்துக் கொள்வதற்கும், கட்டுரையை வகுப்புக்கு, கேட்ட தலைப்புக்கு ஏற்ற வகையில் அமைத்து எழுதுவதற்கு பயின்றுகொள்ள ஏதுவாக இக்கலசத்தில் இருந்து நிறையவே விடயங்கள் கிடைக்கும் என்பது எமது நம்பிக்கை.

இ முதல் 12 வரையான தரங்களில் கற்கும் மாணவர்களை இலக்கு நோக்காகக் கொண்டு என்னால் கடந்த ஆண்டு தயாரிக்கப்பெற்ற வழிகாட்டிக்கு கிடைத்த வரவேற்றபை எண்ணி மகிழ்ச்சிரேன். பல பாடசாலைகளின் அதிபர், ஆசிரியர், மாணவரின் வேண்டுகோளையடுத்து கலசம் - II தரம் 6, 7, 8 மாணவர்களுக்காக அமுது படைகிறது. படைப்பாற்றலை வளர்த்தெடுக்க மாணவச் செல்வங்களுக்கு இது நிச்சயம் கைகொடுக்கும். வாழ்த்துக்கள்.

- எம். எஸ். ஸ்ரீதயாளன்

24, C/5, எபநேசர் இடம்,

தெஹிவனை.

T. P. No. 0714 312070

கட்டுரை எழுதுவோம்.....

ஒருவர் தம் கருத்துக்களைத் தெளிவாக நிரைப்படுத்தி, உருப்படுத்தி தொடர்பு குலையாது எழுதுவதை நாம் 'கட்டுரை' என்போம். கட்டுரையாவது 'கட்டு' 'உரை' என்ற பகுதிகளாகப் பிரிக்கப்பட்டு முறையே கட்டப்பட்ட உரை அல்லது ஒருவர் கருத்துக்களைத் தொகுத்துச் சொல்லுதல் என்று பொருள்படும். நன்சொல் இலக்கணநூல் வகுத்த பவணாந்தி முனிவரும் 'கலை யில் தெளிவு கட்டுரை வள்ளமை' என்று குறிப்பிட்டு ஒருவரது கட்டுரை ஆக்கும் வஸ்ஸமை எத்துணை அவசியமானது என்பதைக் குறிப்பிடுவார்.

கட்டுரை வரைதல் இன்றைய தேர்வுகளில் முக்கியமும், முதன்மையும் பெறுவதொன்று. கட்டுரையானது பொதுவான ஒரு தலைப்பை எடுத்துக்கொண்டு அதன் கீழ் அமையக் கூடிய ஒருவருடைய தனிப்பட்ட கருத்துக்களையெல்லாம் முறையாகக் கூறுவதாகும்.

நல்ல கட்டுரைகளை எழுதும் வஸ்ஸமை பெறுவதற்கு அடிப்படையாக கற்றல், கேட்டல், சிந்தித்தல், அவதானித்தல் என்பன மாணவரிடத்தில் இருக்கவேண்டும். எடுத்துக் கொண்ட ஒரு பொருளைப் பற்றி வாக்கியங்களை அடுக்கி எழுதுவதற்கு முன் அதனைத் தழுவிய கருத்துக்கள் பல எழுதுபவரின் மனத்தில் எழு வேண்டும். அதற்கு போதியதாக தகவல்களையும் நீங்கள் அவ்வப்போது சேகரிக்கும் பழக்கத்தையும் கற்றுக்கொள்ள வேண்டும்.

முன்னைய வகுப்புகளில் ஒரு விடயத் தலைப்பில் சில வாக்கியங்களை எழுதப் பயின்ற நிங்கள் இப்போது பல வாக்கியங்கள் சேர்ந்து ஒரே பொருள் உணர்த்தும் பந்திகள் அமைப்பதையும் அறிந்துவிட்டார்கள். ஆறாம் வகுப்புக்கு வந்ததும், கட்டுரை எழுதுவதற்கான முறைமை பற்றி இன்னும் சிறிது விரிவாக அறிந்திருப்பார்கள்.

எதிர்பார்க்கும் குறிக்கோள்கள்

மொழிப்பாடு மதிப்பீடு கருதி மாணவர்களிடம் எழுத்தாக்கங்களை கோரும்போது பின்வரும் நோக்கங்களை அவர்கள் புரிந்து விடையளிக்கத் தெரிந்து கொள்ளல் அவசியமாகும்.

- 1) கட்டுரைக்கு கொடுக்கப்பட்டுள்ள தலைப்பை விபரித்து எழுதிக் காட்டுவார்.
- 2) கட்டுரையில் இடம்பெறவேண்டிய விடயங்களைக் கோவைப்படுத்திக் காட்டுவார்.
- 3) கட்டுரைக்குப் பொருத்தமான பழமொழிகள் திருக்குறள்கள் போன்ற விடயங்களைக் காட்டுவார்.

மேற்கோள்களைப் பயன்படுத்திக் கட்டுரையை எழுதுவர்.

- 4) கட்டுரையில் இடம்பெறவேண்டிய அம்சங்களுக்கு அமைய எழுத்துப்பிழை சொற்பிழை வாக்கியப் பிழைகள் இன்றி உறுப்பமைய எழுதுவர்.
- 5) தமது எண்ணம் கருத்து முதலியவைகளை வாசிப்போர் தெளிவாகப் புரிந்துகொள்ளுமாறு செந்தமிழ் நடையில் எழுதுவர்.
பொதுவாக கட்டுரைகள் பின்வரும் பெரும் பிரிவுகளில் அமைவதைக் காணலாம்.
- 1) விருத்தாந்தக் கட்டுரை
 - 2) வருணணைக் கட்டுரை
 - 3) சிந்தணைக் கட்டுரை
 - 4) விளக்கக் கட்டுரை
 - 5) கற்பனைக் கட்டுரை

சிந்தணையை வெளியிடுவதற்கு வாய்ப்பான கருவி மொழியே ஆகும். கட்டுரை எழுதும் முறைமையை எவ்வளவுதான் நன்கு அறிந்திருந்த போதிலும். மாணவர் தமது உள்ளத்தில் எழும் கருத்துக்களை வெளியிடுவதற்கு மொழி ஆற்றல் அவசியம். இயல்பான நடையில் தெளிவும். எனிமையும் உள்ளதாக கட்டுரைகள் அமைதல் வேண்டும். சுருங்கச் சொல்லி விளக்க வைக்கும் பண்பு கட்டுரையை அழுகுபடுத்தும்.

கட்டுரை எழுதும் முறைமை பற்றி உங்களுக்கு இலகுவான முறையில் வழிகாட்டுவதற்காக இந்நாலில் 50 இற்கும் மேற்பட்ட எடுத்துக்காட்டுக்கள் இருக்கின்றன. கட்டுரை எழுதுவதற்கு போதிய தகவல்களை நீங்கள் பெறுவதற்கு இந்நால் உதவும் என்பதோடு. கட்டுரை வரைதலுக்கு உங்களைத் திசைமுகப்படுத்த ஆங்காங்கே சட்டகங்களும். உவமைகளும்கூட தரப்படிருப்பதைப் காணப்பாரன். நம்பிக்கையோடு உங்கள் வழியில் கருமத்தைத் தொடங்குங்கள். எழுத்தாக்கத் திறனில் விருத்தியடையுங்கள்.

நன்றி.

பொருளாடக்கம்

1.	என்னெப் பற்றி	1 - 3
2.	தந்தை தாய் பேண்	4 - 6
3.	எனது பாடசாலை விளையாட்டுப்போட்டி	7 - 11
4.	எம் தமிழ் மொழி	12 - 15
5.	எனது ஊர்	16 - 18
6.	இலங்கை எமது நாடு	19 - 21
7.	கல்வியும் கடவுளும்	22 - 24
8.	தைப்பொங்கல்	25 - 28
9.	நான் ஒரு டாக்டரானால்	29 - 31
10.	சின்னத்தம்பி புலவர்	32 - 35
11.	அன்னை தெரேசா	36 - 38
12.	தபாற்காரரின் ஒரு நாள் பணி	39 - 42
13.	அன்பினால் ஆகாதது ஒன்றில்லை	43 - 45
14.	அச்சுறுத்தும் டெங்கு	46 - 50
15.	முத்திரை சேகரித்தல்	51 - 53
16.	வில்லியம் ஷேக்ஸ்பியர்	54 - 56
17.	மகாத்மா காந்தி காட்டிய நன்னெறி	57 - 59
18.	நான் தரிசித்த புதுமையான ஊர்	60 - 63
19.	தூமல் மாசடைதல்	64 - 66
20.	முதியவர்களைக் கனம் பண்ணுதல்	67 - 69
21.	திருக்குறளின் பெருமை	70 - 73
22.	புலவர்மணி பெரிய தம்பிப்பிள்ளை	74 - 77
23.	ஒழுக்கமும் மாணவர் கல்வியும்	78 - 81
24.	சாரணர் இயக்கத்தின் மகிமை	82 - 85
25.	எமது தாய்மொழி	86 - 88
26.	நன்றி மறவாமை	89 - 92
27.	நான் பார்த்த தேர்த்திருவிழா	93 - 95
28.	மறக்க முடியாத ஒரு சம்பவம்	96 - 101

29.	தோல்விகள் தடையல்ல.....	102 - 103
30.	செய்ந்நன்றி அறிதல்	104 - 105
31.	உழுவுத்தொழிலின் பெருமை	106 - 107
32.	கலாயோகி ஆனந்த குமாரசுவாமி	108 - 110
33.	மாணவர் கடமை	111 - 113
34.	நான் சந்தித்த விசித்திர மனிதன்	114 - 116
35.	நாட்டார் பாடல்கள்	117 - 120
36.	கவாமி விவேகானந்தா	121 - 123
37.	கூட்டுறவு இயக்கம்	124 - 125
38.	தமிழ் பண்டிகைகள்	126 - 128
39.	பணையின் பயன்	129 - 130
40.	ஊக்கம் உயர்வுள்ளல்	131 - 133
41.	சிநேகங்கொள்ளல்	134 - 135
42.	தொலைத்தொட்டு வசதிகள்	136 - 137
43.	ஆங்கிலமொழியின் பயன்பாடு	138 - 140
44.	கலாநிதி தனிநாயகம் அடிகளார்	141 - 143
45.	என்னை கவர்ந்த சம்பவம்	144 - 145
46.	விளையாட்டும் மாணவரும்	146 - 148
47.	பெண்புலவர் ஓளவையார்	149 - 151
48.	மனிதன் - சூழல் - பாதுகாப்பு	152 - 154
49.	பாரதிதாசன்	155 - 158
50.	என் சிநேகிதியின் பிறந்தநாள்	159 - 162
51.	நாவலர் பெருமானின் நற்பணிகள்	163 - 167
52.	கணினியும் அதன் பயன்பாடும்	168 - 170
53.	அறிஞர் அப்துல்கலாம்	171 - 175
54.	பழமொழிகள்	176 - 181

1.

என்னைப் பற்றி

பெற்றியே

மாணவர்கள் சீழ் வகுப்புகளில் தம்மைப் பற்றி பத்து வாக்கியங்கள் எழுதும்படி கேட்கப்படுவதுண்டு. மாணவராகிய நீங்கள் அன்று எழுதிய விபரங்களையே மேல் வகுப்புகளில் கூயியிருங்களாக எழுதவேண்டி வரும். இங்கே ஒரு மாணவன் தன்னைப் பற்றிய விபரங்களைக் கோவையிலெடுத்தி எழுதிய மாதிரிக் கட்டுரை ஒன்று தரப்படுகிறது. பெரும்பாலும் ஆறாம் ஏழாம் வகுப்புகளில் தமிழ் ஆசிரியர் எழுத்தாக்கங்களைக் கற்பிக்க ஆரம்பிக்கையில் முதலில் இந்தத் தலைப்பிலே கட்டுரை எழுதுமாறு உங்களிடம் கேட்டிருப்பார். இந்த தகவல்களை ஸ்ரீஇந்திரஜித் கூறுகிறான். நீங்களும் உங்கள் கூயியிருங்களை இந்த அடிப்படையில் எழுதிப்பாருங்கள்.

என் பெயர் ஸ்ரீஇந்திரஜித்.

நான் ஒரு மாணவன். திருகோணமலையிலுள்ள புனித ஜோசப் கல்லூரியில் ஆறாந்தரத்தில் படிக்கிறேன். இங்குள்ள பிரபல தேசியப் பாடசாலைகளில் நான் கற்கும் பாடசாலையும் ஒன்றாகும். ஐந்தாம் வகுப்பில் புலமைப் பரிசில் பரிட்சையில் சித்தியேய்தியபடியால் எனக்கு இந்தப் பாடசாலையில் படிக்க வாய்ப்புக் கிடைத்தது.

நான் என் பெற்றோருடன் வாழ்ந்துவரும் இடம் அன்புவழிபூரம் என்னும் கிராமம் ஆகும். அன்புவழிபூரம் திருகோணமலை நகர மையத்திலிருந்து ஆறு கிலோ மீற்றர் தூரத்தில்தான் உள்ளது. என் தந்தையார் திருகோணமலை நகர சபையில் ஓர் ஊழியராகக் கடமையாற்றுகிறார். அவரது பெயர் சந்திரநாதன். அம்மா புவனேஸ்வரி வீட்டில் இருந்து வேலைகளைக் கவனிக்கிறார். எனக்கு ஒரு அக்காவும் ஒரு தங்கையும் இருக்கிறார்கள். அக்கா சண்முகா வித்தியாலயத்தில் தரம் எட்டில் படிக்கிறார். தங்கைக்கு இப்போதுதான் நான்கு வயது. எமது குடும்பம் சிறியது. அப்பாவின் சம்பளத்தில் எமது வாழ்வு அருமையாகக் கழிகிறது. நாம் அனைவரும் எம் வீட்டில் சந்தோஷமாக வாழ்ந்து வருகிறோம்.

அருமையான அதிபரையும் துணை ஆசிரியர்களையும் கொண்டது எமது புனித ஜோசப் கல்லூரி. இங்கு நல்ல கற்பித்தல் நடைபெறுகிறது. என்பாடசாலை நண்பர்கள் என்னோடு அன்பாக இருக்கிறார்கள்.

பாடசாலைக்குச் சென்று கல்வி நடவடிக்கைகளில் செலவிடும் நேரந்தவிர்ந்த பிறவேளைகளில் நான் வீட்டுத் தோட்டத்தில் வேலை செய்வேன். உணவுக்காக காய்கறி தரும் அப்பயிர்களுக்கு பாத்திகட்டி, தண்ணீர் இறைத்துப் பாதுகாப்பேன். அப்பா, அம்மாவுக்கும் அவ்வப்போது உதவி செய்வேன்.

மாலை நேரத்தில் வீட்டு முற்றத்தில் நான் அக்கா சந்திரமதியுடனும் தங்கை பிரமிளாவுடனும் விளையாடுவேன். பக்கத்து வீட்டுகளிலிருக்கும் கலிஸ்டா அக்காவும் ரொபின் அண்ணாவும் நண்பன் முகமதுவும் எங்களோடு இணைத்து விளையாடுவது வழக்கம்.

என் நண்பர்களும் அயல் வீட்டு அக்காமாரும் தனியார் வகுப்புகளுக்குச் செல்லும் நாட்களில் விளையாட வரமாட்டார்கள். நாங்கள் தனியார் வகுப்புகளுக்குச் செல்வதில்லை. வீட்டிலேயே ஓர் ஆசிரியர் வந்து எங்களுக்குப் படிப்பிக்கிறார். விஞ்ஞானம், கணிதம் என்பனவற்றோடு தமிழ், ஆங்கிலம், சமயம் ஆகிய பாடங்களிலும் கூட அவர் திறமையாக வழிகாட்டுகிறார். நாமிருவரும் வகுப்பில் முதல் முன்று இடத்துக்குள்ளேயே வருவோம்.

எங்கள் வீட்டின் அருகில் அற்புதம் நிறைந்த சிவஞானப் பிள்ளையார் கோவில் இருக்கிறது. நாங்கள் பெரும்பாலும் ஒவ்வொரு நாளுமே அக்கோவில் தரிசனம் செய்வோம். வெள்ளி, செவ்வாய்க்கிழமைகளில் அங்கு தொண்டுகள் செய்வதும் கூட்டுப்பிரார்த்தனைகளில் ஈடுபடுவதும் எமக்கு விருப்பமானவை. அப்பா அம்மாவே இப்பழக்கத்தை எமக்குச் சொல்லித் தந்தவர்கள். அத்தோடு ஒய்வு வேளைகளில் நீதிக்கதைகள், சஞ்சிகைகள் வாசிப்பதற்கும் நூல் நிலையத்திற்குச் சென்று வருவதற்கும் அப்பா உதவியாயிருக்கிறார்.

தொலைக்காட்சியை நெடுநேரம் பார்த்துக் கொண்டிராமல் எமக்குத் தேவையான விடயங்களை மாத்திரமே பார்க்கவேண்டும் என்பது அப்பாவின் கண்டிப்பான கட்டளை.

அப்பா கண்டிப்பானவர். ஆனாலும் எம்மிடம் அன்பாகவே நடப்பார். பொய், களவு அவருக்குப் பிடிக்காது. அம்மா எமது உணவு, உடை பாதுகாப்பிலே மிகக் கவனமாயிருப்பார். இவ்வளவு காலமும் எம்மை அன்பு மழையில் நன்றாக வேண்டியன ஈந்து பாதுகாத்து வளர்க்கும் எமது அம்மா அப்பாவுக்கு உலகில் யார் நிகராவர்?

என் பெற்றோர் மற்றும் எமது ஆசிரியர்களின் சொற்கேட்டுப் படிப்பதும் ஒழுகுவதும்தான் எமது கடன். எமது வாழ்க்கையில் யார் யாரையெல்லாம் வணங்கவேண்டும் போற்றி நடக்கவேண்டுமென்றும் கற்றுத்தரும் எம் பெற்றோர்களே எமது வாழ்வின் முதல் ஆசிரியர்களாவர்.

ஒழுங்கு தவறாத வாழ்க்கையுடன், கடவுள் பக்தி நிறைந்த உள்ளத்துடன் நாம் வாழுவேண்டுமென எமக்கு வழிகாட்டும் அப்பா, அம்மாவின் மனம் கோணாது நடப்போம். கடவுளை நம்புவோம். கல்வியைச் சீராகக் கற்றுத் தெளிவோம்.

“எங்களுக்கும் காலம் வரும்
காலம் வந்தால் வாழ்வு வரும்
வாழ்வு வந்தால் அனைவரையும்
வாழ வைப்போம்”

2. தந்தை தாய் பேண்

பொறுப்பு

தாயாரீ எம்மைப் பத்துமாதம் சுமந்து பெற்றவள். அப்பாவும் அம்மாவும் இல்லாவிட்டால் நாம் இல்லை. உலகைப் படைத்த கடவுள் எமக்காகத் தந்த பிதா. மாதாவை எம் உயிருள்ளவரை பேணி நடக்க வேண்டியதன் அவசியத்தை இக்கட்டுரை கூறுகிறது.

அப்பாவும் அம்மாவும் எமது கண்கண்ட தெய்வங்களாவர். “அன்னையும் பிதாவும் முன்னறி தெய்வம்” என்பது ஒளவைப் பிராட்டியின் வாக்கு. எம்மைக் காத்து, கல்வியூட்டி ஆளாக்கி வைப்பவர் எம் தந்தை. பத்து மாதம் எங்களைத் தம் கருவிலே சுமந்து, பெற்றெழுத்துப் பாலூட்டி வளர்த்தவர் தாய். அக்காலத்தில் அவர்களினருவரும் எமக்காகப் படும் கல்டங்கள்தான் எத்தனை! எமக்கு வேளாவேளைக்கு உணவு தந்து, வேண்டிய உடையும் உதவிகளும் ஈந்து, நாம் வளர்ந்து பெரியவர்களாகும் வரை அரவணைப்பவர்கள் எமது அன்னை தந்தையரே. இப்படியான பெற்றோர்கள் எம் வணக்கத்துக்கும் போற்றுதலுக்கும் உரியவர்கள். அவர்கள் சொற்கேட்டு அன்பு செய்து வாழ்வதும் தினமும் அவர் பாதம் தொட்டு பணிந்து வணங்குவதும் பிள்ளைகளின் கடமையாகும். மாதா பிதா இருவருக்கும் நாம் என்றும் கடமைப்பட்டவர்களாக, நன்றியுடையவர்களாக வாழ்வது உயர்ந்த பண்புமாகும்.

“மாதா பிதா குரு தெய்வம் - அவர் மலரடி தினந்தினம் வணங்குதல் செய்வோம்”

குருவாகவும் தெய்வமாகவும் விளங்கும் தாய் தந்தையரை நாளும்

போற்றி மதித்து நடத்தல் எம் வாழ்வைச் செம்மைப்படுத்தும். எம்மைப் பாரில் பண்புடனே வாழ வைப்பவர் தந்தை. பள்ளிக்கனுப்பிப் படிக்கவைக்கும் பிதா, எமக்கு உணவும் உடையும் உறையுள்ளீந்து வேண்டிய கடமைகளைச் செய்வர். எம் வாழ்வின் முதல் ஆசானாய் அற்புதமாய் அன்புபொழியும் தெய்வம் அப்பாவுக்கு நிகர் யார்? “தந்தை சொல்மிக்க மந்திரமில்லை” ஆகையால் தந்தையின் சொற்கேட்டு, அவர் புத்திமதிகளை அனுசரித்து, அவரைக் கணம் பண்ணி நடப்பதில் நாம் தவறவே கூடாது. கண்டிப்பான வேளையில் கண்டிப்பைக் காட்டும் தந்தையார், அன்பினைப் பொழிந்து அன்னையோடும் எம் உடன்பிறப்புகளோடும் ஒற்றுமையாய் வாழ வழிகாட்டும் எசமானும் ஆவார்.

நாம் ஒரு வேளை உணவு உண்ணாவிடின் தாம் உண்ணாது, எம்மை உண்ணவைத்து நம் மகிழ்விலே தாம் மகிழ்ந்த தாய் தந்தையர் எம் கண் கண்ட தெய்வங்களே!

“தாயிற் சிறந்ததோர் கோயிலும் இல்லை”

என்பது அற்புதமான ஒரு முதுமொழி ஆகும்.

உலகெங்கும் “அன்னையர் தினம்” என்று வகுத்து மே மாதம் 8 ஆம் திகதி கொண்டாடுகிறார்கள். நாம் நேசித்து வணங்கும் தெய்வம் தாய். தாய் நமக்காகவே உயிரையும் கொடுப்பாள். உலகில் நமக்குக் கிடைக்கும் மிகப் பெரிய சொத்து தாயின் அன்பு. தாயார் பல கஷ்டங்கள் மத்தியில் நம்மைக் காத்து வழிநடத்துகிறார்.

தந்தை தாயார் எம்மை எம் பாலப் பருவத்தில் மாத்திரம் கொஞ்சிக் குலாவி மிக அன்புகாட்டி வளர்த்தவர் என்று எண்ணுகிறோம். உண்மை அதுவல்ல; அவர்கள் தாம் வாழும் வரையும் எமக்குக் களங்கமில்லாத அன்பினைச் சொரிபவர்கள். உரிய காலத்தில் எம்மைப் பள்ளிக்கு அனுப்பி அறிவு பெறவைத்து பணிகள் பல செய்து பாரில் நாம் வல்லவர்களாக, நல்லவர்களாக வாழ வழிவகுப்பவர்கள்.

எம் அம்மா அப்பாவை நெடுநாள் வாழுவிடு என்று இறைவனை இறைஞ்சுவதே நாம் எம் பெற்றோருக்காகச் செய்யும் வழிபாடாக அமைய வேண்டும். முற்றுந் துறந்த ஞானியான பட்டினத்தார்க்கூடத் தம் தாயைப் பிரிந்தபோது பட்ட துயரத்தை பாடலில் வடித்துள்ளார்.

“ஜியிரண்டு திங்களாய் அங்கமெல்லாம் நொந்துபெற்று

பையலென்ற போதே பரிந்தெடுத்து - செய்யவிரு

கைப்புறத்தி ஸேந்திக் கனக முலை தந்தாளை

எப்பிறப்பில் காண்பேனினி”

என்பதே அப்பாடல்.

3. எனது பாடசாலை விளையாட்டுப்போட்டி

பொறுப்பு

எமது பாடசாலைகளில் மாணவராயிருக்கும் பின்னைகள் ஒவ்வொருவரும் தம் இல்லத்தை நேசிப்பதுபோல தத்தம் பாடசாலைகளையும் மதிக்கவேண்டும். எனது பாடசாலை என்ற உணர்வு, அதன் பெருமையை உய்த்த விரும்பும் மாணவர்களுக்கு அவசியம். இந்த அடிப்படையில் தனது பாடசாலை விளையாட்டுப் போட்டி பற்றி ஒரு மாணவன் இப்படி எழுதுகிறான். நீங்களும் உங்கள் பாடசாலை விளையாட்டுப் போட்டி பற்றி அழகான கட்டுரை ஒன்று எழுதிப்பாருங்கள்.

நான் புத்தளம் கலைமகள்
மகா வித்தியாலயத்தில் எட்டாந்தரத்தில் கல்வி கற்கிறேன். ஏறக்குறைய ஆயிரம் மாணவ மாணவியர் இங்கு படிக்கிறார்கள். எமது கல்லூரியில் மாணவர்களின் விளையாட்டுக் கல்விக்கும் முக்கிய இடம் கொடுக்கப்படுகிறது. திறமைகள் இடையறாது ஊக்குவிக்கப்படுகின்றன. இந்நோக்கத்துக்காக எமது பாடசாலையில் வருடாவருடம் இல்ல மெய்வல்லுநர் போட்டி தவறாது நடைபெறும்.

எமது பாடசாலையில் கம்பர், வள்ளுவர், இளங்கோ, பாரதி என நான்கு இல்லங்கள் இருக்கின்றன. இந்நான்கு இல்லங்களைச் சேர்ந்த மாணவர்களிடையேதான் எமது இல்ல மெய்வல்லுநர் விளையாட்டுப் போட்டியானது நடைபெறுகிறது. இந்த வகையிலே எமது இவ்வருட இல்லங்களுக்கிடையிலான விளையாட்டுப் போட்டி கடந்த 20.02.2010 சனிக்கிழமை பி.ப. 2.00 மணிக்கு ஆரம்பமானது.

கல்லூரி வளாகமும் மைதானமும் அழகாக அலங்கரிக்கப் பட்டிருந்தன. பாடசாலையின் மதிப்பிற்குரிய பச்சை, மஞ்சள் நிறத்திலான கொடி நடுவிலே பட்டொளி வீசிப் பறக்க, இல்லங்களுக்கான பல்வேறு வர்ணங்கள் போட்டியில் பாட்டுக்கிடையிலான விளையாட்டுப் போட்டி கடந்த 20.02.2010 சனிக்கிழமை பி.ப. 2.00 மணிக்கு ஆரம்பமானது.

கொடிகளும் அழகாக ஆடி அசைந்து விருந்தினர்களை “வாருங்கள் வாருங்கள்” என அழைப்பது போல காட்சி தந்துகொண்டிருந்தன.

பிரதம விருந்தினராகக் கலந்துகொண்ட மாவட்ட நீதிபதி மாண்புமிகு கே. பாலகிருஷ்ணர் அவர்களும் அவரின் பாரியாரும் உரிய நேரத்தில் வந்து தமது காரிலிருந்து இறங்க, எமது பாடசாலை அதிபரும் மாணவ தலைவர்களும் விளையாட்டுப் பொறுப்பாசிரியரும் அவர்களை மாலையிட்டு வரவேற்றனர். சாரணர் அணிவகுப்புடன், பாண்ட் வாத்தியம் முழங்க பிரதம விருந்தினர் மைதானத்தினுள் வந்துசேர்ந்தார். கல்லூரியின் கொடியை அதிபர் ஏற்றி வைத்ததைத் தொடர்ந்து இல்லங்களின் அணிநடை நிகழ்ச்சி இடம்பெற்றது. மாணவ - மாணவியர் அலங்காரமான உடை அணிந்து கம்பீரமாக நடை வகுத்து கற்றி நடந்து வந்த காட்சி கண்களுக்கு விருந்தாயமெந்தது. விளையாட்டு விழா மரபுகளின்படி ஒலிம்பிக் தீபம் ஏற்றும் நிகழ்ச்சி இடம்பெற்றது. இல்லத் தலைவர்கள் தத்தம் இல்லங்களுக்கான பிரத்தியேக வர்ணக் கொடிகளை ஏற்றி வைத்தனர். கல்லூரியின் விளையாட்டுத்துறை முதல்வர் ‘சத்தியப்பிரமாணம்’ செய்து முடித்ததும், மைதானத்துக்கு நடுவர்களும் தீர்ப்பாளர்களும் அழைக்கப்பட்டனர். கூடவே சுவட்டு நிகழ்ச்சிகளில் கலந்துகொள்ளும் வீரர்-வீராங்கனைகளின் இலக்கங்களும் ஒலிபெருக்கியில் வாசிக்கப்பட்டன. மெய்வல்லுநர் போட்டிகளின் முதல் நிகழ்ச்சியாக 100, 200 மீற்றர் தூர ஓட்டப் போட்டிகளும் தொடர்ந்து ஆண்கள் பெண்களுக்கான இதர மெய்வல்லுநர் திறன்காண் போட்டிகளும் நடைபெறலாயின.

மைதானத்தில் பார்வையாளர்களாக வந்திருந்த பெற்றோர்கள், பழைய மாணவர்கள், விளையாட்டு வீரர்கள், மாணவ மாணவியரின் பக்கத்திலிருந்து கரகோசமும் ஆரவாரமும் வானைப் பிளந்தன. ஒலிபெருக்கி அறிவிப்புகளை அவதானமாகக் கேட்டுக்கொண்டிருந்த மாணவரும் மற்றவர்களும் தீர்ப்புகளையும் வெற்றியாளர்களின் பெயர்களையும் கேட்பதில் மிக ஆர்வமாக இருந்தனர்.

நேரம் நாலு மணியை எட்டியது. இடைவேளை அறிவிக்கப்பட்டபோது,

இல்லங்களின் சுத்தம் மற்றும் அலங்காரங்களைப் பார்வையிட்டுப் புள்ளியிடும் தீர்ப்பாளர்கள் இல்லங்கள் நோக்கி வந்துகொண்டிருந்தார்கள். அவ்வேளையிலே வருகை தந்திருந்த விருந்தினர்களுக்கு எம் கல்லூரிச் சாரணரும் வழிகாட்டிகளும் சிற்றுண்டியும் தேநீரும் பரிமாறிக்கொண்டிருந்தனர். திடீரென்று பிரதம விருந்தினர்கள் அமர்ந்திருந்த மேடைப் பக்கத்திலிருந்து இசையொலிக்கத் தொடங்கியது. ஆம்! அது இடைவேளையில் இடம்பெறும் அப்பியாசக் கண்காட்சி நிகழ்ச்சி என்று பின்பு தெரியவந்தது.

அது தரம் 6, 7, 8 ஐச் சேர்ந்த மாணவர்கள் பங்குகொள்ளும் அற்புதமானதொரு நிகழ்ச்சியாக அமைந்தது. கைகளில் தத்தம் இல்லத்துக்கான வர்ணத்தில் பலுனிகளுடன் நடனமாடும் பாணியில் மாணவியர் 100 பேர் கலந்துகொண்ட அந்நிகழ்ச்சி அனைவரினதும் பாராட்டைப் பெற்றது. மறுபக்கத்தில் கவாரஸ்யமான மற்றுமொரு காட்சியையும் பரவசமாகக் கண்டு களித்துக்கொண்டிருந்தார்கள். அதுதான் விநோத உடைப்போட்டி நிகழ்ச்சி! ரோபோ மனிதன், அன்னை தெரேசா, ஜனாதிபதி மகிந்த ராஜபக்ஷ, வெளிச்சவீடு, பாரதியார், ஒளவையார், முருகன், பற்பசை, நுளம்பு என்று பலவித விநோதமான தோற்றங்களுடன் போட்டியாளர்கள் மைதானத்தின் நடுவில் வந்தனர். இக்காட்சியைக் கண்ட பார்வையாளர்கள் கருகோசமிட்டும் கூச்சல் எழுப்பியும் தம் ஆர்வத்தையும் களிப்பையும் வெளிக்காட்டினர்.

இவை முடிவுக்கு வந்ததும் மைதானத்துக்கு அஞ்சலோட்டத்தில் பங்குகொள்பவர்களின் அணிகள் அழைக்கப்பட்டன. மைதானத்தைச் சுற்றி வீரர்களும் வீராங்கனைகளும் தம்மாலியன்ற அளவு வேகமாக ஒருவரை ஒருவர் முந்தியோடி எல்லையை அடைவது விறுவிறுப்பாக அமைந்தது. ஒவ்வொரு பிரிவின் அஞ்சல் ஒட்டப் போட்டிகள் நிறைவெய்தியதும் கவாரஸ்யமான நிகழ்ச்சிகள் சில ஆரம்பமாயின.

சிறிய, பெரிய மாணவர்களுக்கான பல்வேறு விதமான நடைப்போட்டிகள், ஆசிரியர் ஒட்டம், பழைய மாணவருக்கான பந்தயம் என்பனவற்றோடு நடுவர்களும் தீர்ப்பாளர்களும் பங்குபற்றிய சங்கீதக்கதிரை நிகழ்ச்சி, கண்ணுக்கும் செவிக்கும் விருந்தாயமைந்தன. இவ்வாறு மைதான

நிகழ்ச்சிகள், ஓட்டப் போட்டிகள் நிறைவடைந்ததும் இல்லங்களுக்கான இறுதிப் புள்ளிகள் அறிவிப்பாளரால் தெரிவிக்கப்பட்டன.

சரியாக ஜந்து மணி பத்து நிமிடம் ஆனதும் கல்லூரிக் கொடியின் கீழ் அமைக்கப்பட்டிருந்த வெற்றி மேடைக்கருகில் பரிசளிப்பு நிகழ்ச்சி ஆரம்பமானது.

முதலில் அதிபர் தலைமையுரையை நிகழ்த்தினார். பிரதம விருந்தினர்களின் பெருமையைக் குறிப்பிட்டுக் கொரவித்ததுடன் விசேஷ விருந்தினர்களையும் நடுவர்களையும் பெற்றோர்களையும் வரவேற்றார்.

பிரதம விருந்தினர் சிறப்புரையாற்றும் நேரம் வந்தது. மாண்புமிகு நீதிபதி எமது பாடசாலையின் பழம் பெருமைகளை மீட்டி, எம் பாடசாலையின் கல்விச் சிறப்பையும் பலர் முன்னிலையில் பாராட்டியது எமக்கெல்லாம் பெருமையைத் தந்தது. பிரதம விருந்தினர், வெற்றியையும் தோல்வியையும் சமமாகக் காணும் உளப்பாங்கு மாணவ பராயத்திலிருந்தே வளரவேண்டுமென்றும் மாணவர்களின் உடல் வளமும் ஆரோக்கியமும் பேணப்படவேண்டுமென்றும் கூறினார்.

அடுத்து ஒவ்வொரு பிரிவிலும் சிறந்த வீரர்களாக விருது பெறுபவர்களுக்கு வெற்றிக் கிண்ணங்கள் வழங்கப்பட்டன. இதர வெற்றியாளர்களுக்குச் சன்மானங்களும் வழங்கப்பட்டன. திருமதி இலட்சமிதேவி பாலகிருஷ்ணர் அவர்களின் கரங்களால் அவை வழங்கப்பட்டன. அனி வகுப்பில் முதலிடம் பெற்ற வள்ளுவர் இல்லத்துக்கு வெற்றிக் கேடயம் வழங்கப்பட்டது. நிறைவாக இவ்வாண்டுக்கான மெய்வல்லுநர் போட்டியில் 678 புள்ளிகளைப் பெற்ற இளங்கோ இல்லம் 'சாம்பியன்' கேடயத்தைச் கவீகரித்தது என்று எம் விளையாட்டுத்துறைப் பொறுப்பாசிரியர் திரு. த. சிவகுமாரன் அறிவித்தும் மாணவர் பலத்த குரலெழுப்பி வெற்றிக்களிப்பை வெளிப்படுத்தினர். ஊதா நிறத்திலான தம் இல்லக்கொடியை வேகமாக அசைத்தபடி இல்லத் தலைவரும் ஏனைய வீரர்களும் ஆண்ந்தக் கூத்தாடினர். மாணவர் தலைவர் செல்வன் பிரான்சிஸ் சேவியர் நன்றியுரையுடனும் கல்லூரிக் கீத்தத்தானும்

விளையாட்டுப் போட்டிகளும் வைபவமும் முடிவுக்கு வந்தன.

உண்மையான விளையாட்டு வீரர் என்றும் மதிக்கப்படுவார் என்ற உலக நியதியையும் எம் பாடசாலையின் பெருமையையும் என்னியபடி என் கால்கள் வீடு நோக்கி நடந்தன. எனக்குக் கிடைத்த பரிசில்களைப் பாட்டிக்கும் மாமாவுக்கும் காட்டி மகிழ்ந்தேன். இனிய நினைவுகள் தரும் விளையாட்டுப் போட்டி இனி எப்போது வரும் என்று என் மனம் எதிர்பார்த்து இருக்கிறது.

சொற்களுக்கியம்

குதூகலம் - களிப்பு

விநோதம் - புதுமை

அணிந்தை - வரிசையாக நடத்தல்

மகத்துவம் - பெருமை

4.

எம் தமிழ் மொழி

பெற்றிப்பு

எனது பேச்கம் மூச்சம் வாழ்வும் வளமும் தமிழ் மொழியே என மார்த்தும் மாணவர்கள் தமிழ் மொழியின் பழம் பெருமையையும் தன்னிகிள்லாச் சிறப்புக்களையும் படிக்காது இலக்கிய இலக்கண மரபுகளையும் மறந்துவிடுவார்களா என்ற வினாவோடு இக்கட்டுரையை ஒரு மாணவன் வடிவமைக்கிறான்.

நம்மவரின் அரும்பெரும்

சொத்து தமிழ் மொழி. அது தமிழினத்தின் அடையாளமும் கூட. மொழி இன்றி மனிதன் வாழ முடியாது. தமிழின்றி தமிழினம் தழைக்க முடியாது. எம் பேச்சு, மூச்சு, எழுத்து, உடைமை, உயிர்ப்பு, வாழ்வு எல்லாமே தமிழ் மொழிதான். தமிழ் மொழியின் பழமையிலும் செழுமையிலும் இனிமையிலும் இறுமாந்து வாழ்பவர்கள் தமிழர்கள்.

தமிழ் மொழியானது தொன்மையான மொழி. “கல்தோன்றி மண்தோன்றாக காலத்து முன்தோன்றிய மூத்தகுடி” தமிழர்களால் பேணிப் பாதுகாக்கப்பட்ட மொழி. சமஸ்கிருதம், ஆங்கிலம் போன்ற மொழிகள் வெவ்வேறு காலப்பகுதிகளில் தமிழ் மொழி மீது மிகுந்த செல்வாக்கைச் செலுத்த முற்பட்டன. எனினும் நம் தாய்மொழி இச்செல்வாக்குகளிலிருந்து தன்னை விடுவித்துக் கொண்டிருந்தது. பல்லாயிரம் ஆண்டுகளின் பின்னரும் தன் தனித்தன்மையைப் பேணி வருகின்ற செழுமை தமிழ் மொழிக்கு உண்டு.

தமிழ் மொழி வீட்டு மொழி, கல்வி மொழி, பயிற்று மொழி என்ற நிலை உருவாதல் வேண்டும். வசதியும் வாய்ப்பும் உள்ளவர்கள் மத்தியில் பயிற்றுமொழி ஆங்கிலமாகவும் பொருளாதாரத்தில் பின்தங்கிய நிலையில்

வாழும் தமிழ் மக்களின் பயிற்று மொழி தமிழாகவும் விளங்கும் ஒரு நிலைமை உள்ளது. தமிழ் மொழியில் கலைச் சொல்லாக்கம் தமிழில் அறிவியல், தொழில்நுட்பவியல், தகவல் தொடர்பாடல்துறை சார்ந்த நூல்களை உருவாக்குதல் போன்ற முயற்சிகள் வீணானவை தேவையில்லாதவை என்ற எண்ணம் நிபுணர்களிடையே உதித்தல் தவறானது.

ஆங்கிலேயர் இலங்கையை ஆண்ட காலத்தில் ஆட்சிமொழியாய் அரங்கிலிருந்த ஆங்கிலமானது இலங்கையரை ஆட்டிப் படைத்தமை அதிசயமல்ல. அக்காலத்தில் கட்டாயத்தின்பேரில் அம்மொழியைக் கற்றனர். அது அக்காலத்தில் அந்தஸ்தையும் அலாதியான வாழ்வையும் தந்தது என்பதும் உண்மையே. அந்த நிலை தமிழ் மொழியின் வளர்ச்சியைப் பாதித்தது என்பதை அறியாதார் இல்லை. நல்லைநகர் நாவலர் உதித்து, தமிழ்த்தாயின் பாதுகாப்புக்கும் பேணுகைக்கும் வளர்ச்சிக்கும் வழிகாட்டியிருக்காவிடன், ஆங்கிலத்துக்கும் கிறிஸ்தவ மதத்துக்கும் இருந்த செல்வாக்கு இன்றும் தொடர்ந்து இருந்திருக்கும். தமிழர்கள் தம் மொழியையும் சமயத்தையும் இழந்திருப்பர்.

ஆங்கிலேயர் ஆட்சியிலிருந்து நம் நாடு விடுபட்ட பின்பு மக்களுக்குத் தேசிய மொழிகளில் பற்று ஏற்பட்டது. அவற்றை போற்ற வேண்டிய தேவையையும் உணர்ந்தனர். அக்காலகட்டத்தில் ஆங்கிலம் படித்தவர்கள்தான் பெரியவர்கள் என்றிருந்த எண்ணம் மாறியது. சுயமொழி பயிலுவோரும் பொது வாழ்வில் ஈடுபட்டு வாழ்வை வெல்லலாம் என்ற எண்ணம் சுதந்திரத்துக்குப் பின்தான் எழுந்தது. குறிப்பாக இலங்கையருக்குத் தம் தாய்மொழி மூலம் கல்வி பயிலக்கூடிய வசதியும் வாய்ப்பும் கிட்டின. இவ்வெண்ணம் தமிழ் மக்களிடையே வேகமாகப் பரவியது.

தாய்மொழிக் கல்வி வளர்ந்தது. தமிழ் மொழியில் கற்றவர்கள் மதிக்கப்பட்டார்கள். அவர்களால் உத்தியோகமும் பதவி உயர்வும் பெறமுடிந்தது. தமிழ் மொழியும் வளர்ந்தது. வாழ்ந்தது; வாழ்கிறது. ஆனால்

நவீனயுகம் நம் தாய்மொழிக்குத் தரும் மதிப்புப் பற்றி ஒரு கணம் சிந்திப்போம். இன்று மீண்டும் ஆங்கிலத்துக்கு நாம் தரும் இடம் எம்மை வேறு திசைக்குச் செலுத்திவிடுமோ என்ற அச்சத்தை ஏற்படுத்துகிறது. “எங்கும் தமிழ், எதிலும் தமிழ், இன்பத் தமிழ் இனிமைத் தமிழ்” என்று வளர்ந்த நம் மொழியின் பயன்பாட்டையும் கல்வி வாய்ப்புக்களையும் மறக்கப் பார்க்கிறோம். காரணம் தவிர்க்க முடியாத உலகமயமாக்கலா, மொழிப்பற்று இன்மையா, அன்றி நாகரிக மோகமா அறியோம்.

வாழ்வில் தமிழ் மொழி ஆதிக்கத்தைக் குறைத்து, பாடாடோபமான போக்கில் கவனம் கொண்டு கல்வி மொழியாக ஆங்கிலத்தைத் தேர்ந்தெடுக்கும் நம்மவரால் இளம் சமுதாயம் தமிழின் அருமையை மறக்கும் நிலை ஏற்படுவதைப் பார்க்கிறோம்.

பொதுவாக நிலவும் அச்சம் என்னவென்றால், பிற செல்வாக்குகளால் பறிபோன தமிழ்மொழிப் பேணுகையில் காணப்படும் அலட்சியப்போக்கு ஆகும். போலி நாகரீகம் போன்ற காரணிகளால் தமிழ் மொழி மீண்டும் நிலை தாழ்ந்துவிடுமோ என்ற பேரச்சம் ஏற்படுகிறது. ஆங்கிலக் கல்வி வேண்டும் என்பதில் கருத்து முரண்பாடு இல்லை.

எத்துணை சிறப்புகளோடு புராதன மொழியாம், பல்வேறு இலக்கிய வளங்களைக் கொண்ட இன்பத்தமிழ், தற்போது உலக செம்மொழியாக்கப்பட்டு மேலும் உயர்ந்து நிற்பதாகப் பேசப்படுகிறது. அந்தஸ்தில் அதிக தூரம் உயர்ந்துவிட்டது எம் தமிழ் என்று பெருமை கொள்கிறோம்.

இன்று உலகமயமாக்கலின் விளைவாக, புதிய நிலைமைகள் குறுக்கீடு செய்தல் தமிழ்மொழி வளர்ச்சியினைப் பாதிக்கலாம்.

இன்னமும் கல்வி மூல மொழியாய் ஆங்கிலத்தைக் கொள்ளும், கொள்ள வேண்டிய நிலை. தமிழ் மொழியின் பெருமையை வளரும் தமிழ்ச் சிறார்களுக்கு எப்படி உணர்த்தலாம்? .

ஆங்கிலம் ஓர் உலக மொழி என்ற அடிப்படையில் அதைக் கற்பதால் பல அனுகலங்களைப் பெறலாம். ஆயினும் தாய்மொழியை முற்றாகப் புறக்கணித்துவிட்டு ஆங்கிலம் மூலம் கற்கவேண்டியதில்லை. ஆங்கிலத்திலும் தாய்மொழி தமிழிலிலும் சமமாக இருமொழிக் கற்கைத் திட்டமொன்றை நடைமுறைப்படுத்தினால் சிறந்த பலன் கிடைக்கும்.

எனவே தாய்மொழியாம் தமிழையும் உலகமொழியாம் ஆங்கிலத்தையும் சம அளவில் முக்கியத்துவம் கொடுத்து கற்றுக்கொள்வது சிறந்தது.

5.

எனது ஊர்

பெறுப்பு

கனிஷ்ட இடைநிலை வகுப்புகளில் பயிலும் உங்களிடம் நீங்கள் வசிக்கும் ஊரைபற்றிக் கட்டுரை ஆக்கும்படி கேட்கப்படுவது வழக்கம். அவ்வாறு வரும் கட்டுரை ஆக்கத்தில் என்னென்ன அம்சங்கள் இடம்பெறல் வேண்டுமென்பதை இச்சட்டகம் மூலம் அறிந்து கொள்ளுங்கள்.

1. ஊரின், பெயர், அது அமைந்துள்ள சூழல், அதன் பழம்பெருமை, அங்கு வாழும் மக்கள்.
2. இயற்கை அழகு, பிரதான நிலையங்கள் நிறுவனங்கள்.
3. மக்களின் தொழில், பொருளாதார நிலை, குணநலங்கள்.
4. ஊரில் நடைபெறும் விழாக்கள், கொண்டாட்டங்கள்.
5. ஊரை நேசிப்பதற்கான காரணங்கள்.

ஊரின் ஊரின் பெயர் உடுவில்.

இதனை உடுவையம்பதி என்று மதிப்போடு அழைப்பார். யாழிப்பானை நகரிலிருந்து 8 கிலோ மீற்றர் தொலைவிலுள்ள இவ்வூர், வலிகாமம் கிழக்குப் பிரதேச சபைக்கு உட்பட்ட ஊராகும். இது யாழிப்பானக் கிராமசபை பரிபாலனத்தில் அமைந்த, விசாலமான பிரதேசத்தை கொண்ட, அதிக எண்ணிக்கையிலான மக்கள் வாழும் ஒரு கிராமமாகும். மேற்கில் மானிப்பாய், கிழக்கில் உரும்பிராய், வடக்கில் சுன்னாகம், தெற்கில் இனுவில் ஆகியன உடுவில் பகுதிக்கு எல்லைகளாக இருக்கின்றன. யாழிப்பானத்தை தமிழரசர்கள் ஆண்ட காலத்திலேயே இவ்வூர் சிறப்பான நிலையை அடைந்திருந்தது. நடசத்திர கோதண்டன் என்ற பெயரில் ஒரு இராசாங்கத் தளபதி ஆண்ட இடம் இது என்றும் அதனால் இப்பகுதிக்கு உடுவில் என்ற

பெயர் வந்ததென்றும் கூறும் செய்திகள் இன்றும் உள்ளன. ‘உடு’ என்றால் நடசத்திரம். கோதண்டம் என்பது ‘வில்’ என்று பொருள் கூறுவர். பரராசுகேரன், செகராசுகேரன் ஆகிய மன்னர்கள் வழிபட்டு, பணிசெய்த ஆலயங்கள் உடுவிலின் தெற்கு, கிழக்கு திசைகளில் இன்றும் இருக்கின்றன.

பொதுவாக முற்காலத்தில் இப்பகுதியில் சைவ சமயிகள்தான் செறிந்து வாழ்ந்தாலும், 1810களில் கிறிஸ்தவ மிசனரிமாரின் வருகைக்குப் பின் உருவாகிய உடுவில் மகளிர் கல்லூரியின் பாதிப்பும் திருநெல்வேலி சுவாமி ஞானப்பிரகாசரால் கத்தோலிக்க சமயம் பரப்பப்பட்டமையும் கிறிஸ்தவ சமய வளர்ச்சிக்குக் காரணமாயின. இன்றும் எங்கள் ஊருக்கு மத்தியில் விளங்கும் உடுவில் மகளிர் கல்லூரி மிகப் பிரபலமான பெரிய கல்லூரியாக விளங்குகிறது. இது யாழ்ப்பாணத்திலேயே ஆங்கிலமொழிக் கல்விக்கு பெயர்பெற்ற ஒரு கல்லூரி ஆகும்.

மருதனார் மடம் என்ற பெரிய சந்தையை உள்ளடக்கிய ஊர் உடுவில். இந்த சந்திக்குப் பக்கத்தில்தான் சேர். பொன். இராமநாதன் ஸ்தாபித்த இராமநாதன் பெண்கள் கல்லூரியும் அமைந்திருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது. அரசாங்கப் பாடசாலைகளும் இங்கே உள்ளன.

கிராமிய வாசனை குன்றாத ஊர் என்ற வகையில், இப்பகுதியில் நாலா பக்கமுழுள் தோட்டங்களையும் வயல்களையும் குறிப்பிடலாம். ஓரளவு செம்மன் சேர்ந்ததும் இனுவைப் பகுதியை அண்டியதுமான இப்பிரதேசத்தில் வாழும் மக்களில் அநேகர் இன்றும் தம் தோட்டங்களில் வாழை, புகையிலை, கத்தரி, மிளகாய், வெண்டி, பாகல், முந்திரிகை, மரவள்ளி போன்ற பயிர்களைப் பயிரிட்டும் வேளாண்மை செய்தும் வாழ்பவராக இருக்கின்றனர். மருதனார் மடம் மரக்கறிச் சந்தை யாழ். பிரதேசத்திலுள்ள புகழ் பெற்ற சந்தைகளிலொன்றாகத் திகழ்வதால், உடுவில் பிரதேச மண்வளத்தைப் பயன்படுத்தி பயிரினங்களை வளர்த்து இங்குள்ள தோட்டக்காரர்கள் அதிக வருமானம் பெறுகிறார்கள்.

மறுபுறம், உடுவில் என்பது ஆங்கிலக் கல்வி கற்ற பெரிய உத்தியோகத்தர்கள் வாழும் இடமென்றும் பறங்கிக் கலாசாரத்தோடு கூடிய கட்டுரைக்கலசம் - தரம் 6, 7, 8

அமெரிக்கன் வெஸ்லியன் மிட்னரிமாரின் நாகரிக வாழ்க்கை வாழுபவர்கள் வாழும் பகுதியென்றும் கருதப்படுகிறது.

உடுவில் கிராமமானது தமிழரின் கல்வி கலாசார பாரம்பரியங்கள் பேணப்படும் ஒரு பகுதியாகவே விளங்குகிறது. நல்ல கல்விக்கூடங்கள், அரசாங்க நிறுவனங்கள், நூலகங்கள், அங்காடிகள், விவசாய பண்டகசாலைகள், விற்பனை நிலையங்கள், கிறிஸ்தவ ஆலயங்கள், சிவ வழிபாட்டுக்கான கோவில்கள், சமூக மேம்பாட்டு நிலையங்கள் என்பன உடுவிலில் அமைந்து விளங்குகின்றன. பொதுவாகப் பொருளாதார வளம் குன்றாத மக்களைக் கொண்ட கிராமம் இது என்பது மிகையல்ல.

உடுவில் மத்தியில் அருள் நிறைந்த ஸ்ரீசிவஞானப்பிள்ளையார் ஆதீனம், மீனாட்சி அம்மன் கோவில், ஆஞ்சநேயர் ஆலயம், வைரவர் கோவில்கள், பஞ்சமுகர் தேவஸ்தானம் போன்ற பல வழிபாட்டுத் தலங்கள் உள்ளன. கிறிஸ்தவ தேவாலயங்களும் கிறிஸ்தவ வாலிபர் சங்கம் முதலான சமய நிறுவனங்களும் உடுவில் கிராமத்தை மேலும் அனி செய்வனவாகும். ஸல்லேன், டச் ரோட், ஞானப்பிரகாசர் லேன், ஆலடி போன்ற குறிச்சிகளும் வீதிப் பெயர்களும் பழையமையானவை. இனிய வரலாறு கொண்டவை. உடுவில் பிரதேச சபையின் தலைமை அலுவலகம் ஊரின் மத்தியில் இருக்கிறது.

இந்துக்களும் கிறிஸ்தவர்களும் அதிகமாக வாழும் இவ்வூர் மக்கள் ஒற்றுமையாகவும் சிறப்பாகவும் தத்தம் மதச் சடங்குகளையும் பண்டிகைகளையும் கொண்டாடி மகிழ்வர். பிரதேச செயலாளர் ஆளுகையின் கீழ் கணிசமான கிராம சேவையாளர் பிரிவுகளைக் கொண்டது உடுவில். கல்வி, கலை, பண்பாடு, ஒற்றுமை, சமுதாய விருத்தி என்பவற்றில் சிறப்புற்ற ஊராகத் திகழ்வதால் உடுவில் பகுதிவாழ் பிரசை என்பதில் பெருமையடைகிறேன்.

செற்களங்கியம்

விசாலம்	- பறந்துபட்ட	பாரம்பரியம்	- மரபு
பரிபாலனம்	- நிறுவாகம்	மண்வளம்	- நிலச் செழிப்பு

6. இலங்கை எமது நாடு வினாக்கள்

ஆறாம் ஏழாம் வகுப்பில் பயிலும் மாணவர்களை மையமாகக் கொண்டு அமையும் இக்கட்டுரை மாணவர்கள் பொதுவாகத் தம் நாட்டைப் பற்றிய தகவல்களை உரைப்பதாக அமைவது. 'இலங்கை நாடு' எம் நாடு. இதுவே எங்கள் தாய் நாடு' என ஆரம்பிக்கும் சிறிய பாடல்களும் மேற்கோள்களும் இங்கு சேர்க்கப்பட்டுள்ளன.

நாம் வாழும் நாடு

இலங்கை. முவின மக்கள் வாழும் முத்தான நாடு. முந்தும் புகழ் கொண்ட அழகிய நாடு. உலகிலே உயர்தனிச் சிறப்புப் பெற்ற ஒப்பற் ற நாடு. பூகோளத்திலே ஒரு மாங்கனி வடிவினதாய் கவிஞுடன் ஒளிருவது நம் நாடு. இந்துமா சமுத்திரத்தில் ஓர் அழகிய முத்து என வர்ணிக்கப்படும் இலங்கை, ஆசியாக கண்டத்தில் அமைந்திருக்கிறது. வரலாற்றுப் பெருமையிக்க இத்தேசம் இந்திய தேசத்துக்கு தெற்கே அமைந்துள்ள தீவு ஆகும்.

இலங்கைக்கு ஈழம் என்று ஒரு பெயர் இருந்திருக்கிறது. இரத்தின துவீபம், தப்ரபேன், ஸ்ரீலங்கா என்ற பெயர்களும் இதற்கு உண்டு. ஆதிக்குடிகளான இயக்கர், நாகர் வாழ்ந்த இலங்கைத் திருநாட்டின் வரலாறு மிகப் பூர்வீகமானது. ஆதிகாலம் முதல் கிரேக்கர், அரேபியர், உரோமர், பாரசீகர், இந்தியர் ஆகியோருடன் வர்த்தகத் தொடர்பில் சிறந்து விளங்கிய இந்நாட்டினை பலரும் நேசிப்பர். விஜயன் வருகையுடன் சிங்கள இனம் இங்கு பரவியது என்ற செய்தியை பழைய இதிகாச நூலான மகாவம்சம் தெரிவிக்கிறது. தொன்றுதொட்டே இலங்கையில் தமிழர்கள் இந்து மதத்தைப் பேணி வாழ்ந்து வந்துள்ளனர். வடக்கிலும் கிழக்கிலும் தமிழர் இராச்சியங்கள் பெருமையுடன் விளங்கிய வரலாற்றுச் சான்றுகள் தெளிவாக உள்ளன.

ஆதியில் வாழ்ந்த இனங்களோடு அரேபிய வாசிகளும் வர்த்தகத் தொடர்போடு வந்து குடியேறி இலங்கையின் தேசியத்தில் இணைந்து ஒற்றுமையாக வாழ்கின்றனர். தமிழர், சிங்களவர், முஸ்லிம்கள் எம் நாட்டு மக்களாவர்.

இலங்கையின் அழகும் வர்த்தகத்துக்குக்கந்த வளங்களும் பிற நாட்டவரை ஈர்த்தத்தில் அதிசயமில்லை. 1505 ஆம் ஆண்டு தொடக்கம் 1948 பெப்ரவரி 3 ஆம் திகதி வரை இலங்கை நாடு முறையே போர்த்துக்கீசர், ஒல்லாந்தர், ஆங்கிலேயர் ஆகிய ஜரோப்பிய இனத்தவரால் ஆட்சி செய்யப்பட்ட வரலாறு உலகம் அறிந்ததே.

சிங்களவரையும் தமிழரையும் முஸ்லிம்களையும் கொண்ட இந்நாட்டில் ஜரோப்பிய மக்களின் வழித்தோன்றுகளான பறங்கியரும் வாழ்ந்து வருகிறார்கள். சிங்கள இனத்தவர்கள் பெரும்பாலும் பெளத்த மதத்தைக் கடைப்பிடிப்பவராக உள்ளனர். தமிழர்கள் சைவ சமயத்தைக் கடைப்பிடிப்பவர்கள். கிறிஸ்தவ மதத்தைச் சேர்ந்த சிங்களவரகளும், தமிழர்களும் இங்கு உள்ளர். தமிழ் மொழியைத் தாய் மொழியாகப் பேசும் இல்லாமியரும் உள்ளனர்.

அந்நிய ஆதிக்கத்தினால் நலிவற்று இருந்த இலங்கைத் தேசம் இன்று ஒரு கேந்திர தேசமாகத் திகழ்கிறது. இயற்கை எழிலும் இகந்தரும் வளங்களும் நிறைந்தது எமது நாடு. கிழக்கில் திருகோணமலையிலே இலங்கையின் இயற்கைத் துறைமுகம் அமைந்து உலக வர்த்தகத் துறைக்குப் பெரும் பணியாற்றி வருகிறது. இன்று சர்வதேச வர்த்தகத் தொடர்புகளின் கேந்திரமாய் நம் நாடு விளங்குகிறது. இப்போது ஸ்ரீஜெயவர்த்தனபுர, இலங்கையின் தலைநகராகப் புதிய பொலிவுடன் நிர்மாணிக்கப்பட்டுள்ளது. கட்டுநாயக்காவில் விளங்கும் சர்வதேச விமான நிலையம், வெளிநாட்டவரின் இறங்கு தளமாகத் திகழ்கிறது.

1978 ஆம் ஆண்டு அரசியல் யாப்பின்படி ஜனாதிபதியே நாட்டின் நிறைவேற்று அதிகாரமுள்ள தலைவராக இருப்பதுடன் நாட்டின் நிருவாகம் பாராளுமன்றத்தின் மூலம் நடத்தப்படுகிறது. பாராளுமன்றத்தில் அதிகாரமற்ற

பிரதமரும் இருக்கிறார். அவருடன் பல துறைகளுக்கும் ஜனாதிபதியால் நியமிக்கப்பட்ட அமைச்சர்மாரும் உள்ளர்.

இயற்கை அழகு நிறைந்த தரைத்தோற்றத்துடனும், ஏற்ற தட்ப வெப்பமுடைய காலநிலையுடனும் திகழும் எமது நாட்டின் இயற்கை வளங்களாக மலைகளையும் நதிகளையும் குறிப்பிடலாம். இலங்கையின் மிக உயர்ந்த சிகரமாக பேதுருதாலகாலவும் சிவனொளிபாதமலையும் மிக நீண்ட நதியாக மகாவலி கங்கையும் இருக்கின்றன. மேலும் சிங்கராஜவனம், தேசிய வனவிலங்குச் சரணாலயங்கள், தேசிய பூங்காக்கள் என்பன இலங்கையின் சுற்றுலாத்துறையினது கவர்ச்சியை மிகைபடுத்துவன. இலங்கை ஒரு விவசாய நாடு என்ற வகையில் பயிர்ச்செய்கைக்கும் பெயர் பெற்ற நாடாகும். ஏற்றுமதிப் பயிர்களான தேயிலை, தென்னை, றப்பரும் இலங்கையின் தைத்த ஆடைகளும் வெளிநாட்டுச் செலாவணியை ஈட்டுகின்றன.

தமிழ், ஆங்கிலம், சிங்களம் ஆகிய மும்மொழிகளும் பயின்றுவரும் எமது நாட்டிலே அறிஞர்களான பெரியோர்கள், கல்விமான்கள் தேசிய வீரர்களாகப் பலர் திகழ்ந்துள்ளனர். வடக்கே யாழ்ப்பாணம் முதல் தெற்கே மாத்தறை வரை ஒன்பது மாகாணங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டு நிருவாகம் நடைபெறுகிறது.

வடக்கில் கீரிமலை, கிழக்கில் கன்னியா வெந்நீர் ஊற்று, மலைநாட்டில் நீண்ட நதிகள் எனப் பல்வளமும் நிறைந்த எமது நாடாம் இலங்கை மணித்திருநாட்டைப் புகழ்ந்தேத்திப் பாடிய புலவர்கள் பலர். தமிழக்கு அணிசெய்த புலவர்களும் சிங்களக் கவிஞர்களும் இலங்கையெழிலை வியந்து போற்றியுள்ளனர். எம் தேசத்தை நேசிப்பதும் எம் இனம், மொழி, பண்பாடு, கலாசார உயர்ச்சிக்கு உழைப்பதும் எம் அனைவரினதும் கடமை ஆகும்.

7. கல்வியும் கடவுளும்

பொறுப்பு

கல்வி எல்லாச் செல்வங்களிலும் சிறந்தது. அறிவினைத் தூண்டி எம்மை இவ்வையகத்தில் வாழ்வாங்கு வாழ வழிகாட்டுவது கல்வி. கல்வியால்தான் மனிதன் முழுமை அடைகிறான். கரை இல்லாத கல்விச் செல்வத்தை நாம் வருந்தியாவது கற்கவேண்டும். கல்விச் செல்வம் பெருக கடவுள் கருணை வேண்டும். “கற்றதனாலாய் பயனைன்கொல் - வாலறிவன் நற்றாள் தொழுாரெனின்” என்ற வள்ளுவர் உபதேசம் எவ்வளவு உண்மையானது?

கல்வி எல்லாச் செல்வங்களிலும் சிறந்தது. அறிவினைத் தூண்டி எம்மை இவ்வையகத்தில் வாழ்வாங்கு வாழ வழிகாட்டுவது கல்வி. கல்வியால்தான் மனிதன் முழுமையடைகிறான். கரை இல்லாத கல்விச் செல்வத்தை நாம் வருந்தியாவது கற்கவேண்டும். கல்விச் செல்வம் பெருக கடவுள் கருணை வேண்டும். கல்வி கற்பதன் பயன், கடவுளின் கருணைக்கு ஆளாகி, அவன் தாள் தொழுவதே. எமது வாழ்வுக்கு முதலாகிய கடவுளை நம்பிக்கையோடு தொழுது வாழ்ந்தால் எமக்குச் சிறந்த வளம் கிட்டும்.

“**சூரியன் வருவது யாராலே சந்திரன் திரிவது எவராலே?**”

என்று ஆரம்பிக்கும் அற்புதமான பாடல் வரிகள் எம் எல்லோர் நினைவிலுமிருப்பவை. இக்கேள்விகளை எம்மிடம் கேட்கும் கவிஞர் நிறைவாக,

“**யாரிதற்கெல்லாம் அதிகாரி?**

அதை நாம் அறிந்திட வேண்டாமோ?”

என்று வினவி அப்பாடலை முடிக்கிறார்.

சகல ஆற்றலும் வாய்ந்த முழுமுதலொன்று எம் வாழ்வுக்கு அடிப்படையாக இருக்கிறது என்பதை நாமெல்லோரும் ஏற்றுக்கொள்ள இதை விட வேறு உதாரணம் வேண்டுமா?

கடவுள் உலகத்துக்கு கர்த்தாவானவர். அவரின் ஆற்றலுக்கு நிகரே இல்லை. அவர் அருளினாலேயே இந்த உலகம் வாழ்கிறது. விபரித்துக் காட்ட முடியாத அந்த மாபெரும் சக்தி எமக்கு உள்ளேயும் எம்மைக் கடந்தும் நிறைந்திருக்கிறது என்ற உண்மையை நாம் ஒப்புக்கொள்ளும்போது கடவுள் நம்பிக்கை எம்மிடத்தில் தானாகவே உருவாகிறது.

மலையிலே உருவாகிய நதி பல திசைகளிலும் பாய்ந்து ஓடுவது போல ஒரே கடவுளின் கருணைதான் உலகெங்கும் வியாபிக்கிறது. அதாவது பல்வேறு சமய ஆறுகளும் சங்கமிக்கும் கடல் ஒன்றுதான். கடவுள் ஒருவரே உண்மைப் பொருளானவர். சூரியன், சந்திரன், நடசத்திரங்கள், இடி, மின்னல், மழை, இருள், ஒளி அனைத்துமே அவன் ஆற்றலால்தான் தொழிற்படுகின்றன.

இந்த அற்புதமான உண்மையை உணர்ந்த மனுக்குலம், மனித நேயம் என்னும் அரிய பண்பினைக் கைக்கொண்டு ஒற்றுமையாய் வாழ முயல்கிறது. தன்னைப்போல பிறரையும் பிற உயிரினங்களையும் நேசித்தலைத்தான் கடவுள் விரும்புகிறார். உண்மையான அறவாழ்வு என்பது மனதிலே மாசின்றி வாழ்தல்தான் என்றே எல்லா மதங்களும் செப்புகின்றன. எனவே உலகுக்கு கேடுதரும் தீயவிடயங்களைத் தவிர்த்து, நன்மை தரும் புண்ணிய காரியங்களைக் கடைப்பிடிக்க மனிதகுலம் முன்வரவேண்டும்.

மக்களாக இம்மன்னில் பிறந்த நாம், மற்றவர்களுக்கு நன்மைகள் செய்பவர்களாக, இன்னலுற்ற வேளைகளில் உதவுபவர்களாக வாழவேண்டும்.

நாம் எந்த மதத்தைச் சேர்ந்தவர்களாயினும் எம் வாழ்வின் வளத்துக்கு கடவுள் நம்பிக்கையும் கடவுள் வழிபாடும் அவசியமாகும். கோவில் வழிபாடு, தேவாலய வணக்கம், தொழுகை என்பவற்றில் தவறாது ஈடுபடுதல் கடவுள் நம்பிக்கையை வளர்க்கும்.

கொலை, களவு, கள், காமம், சூது ஆகிய பஞ்சமா பாதகங்களை

ஒழித்து எவன் ஒருவன் கடவுளைப் பக்தியோடு போற்றி வணங்கி வருகிறானோ அவன் வாழ்வு நிச்சயம் வெற்றி பெறும் என்பதில் எள்ளளவேனும் ஜயம் இல்லை. அவர்களுக்கே கல்வி என்ற கருந்தனமும் எளிதில் கைசேரும்.

“கற்க கசடறக் கற்பவை கற்றின் நிற்க அதற்குத் தக” என்றார் வள்ளுவர். “கற்க” என்று மட்டும் கூறி நிறுத்தாமல் “நிற்க அதற்குத் தக” என்று பெருமான் ஏன் கூறினார் என்று நாம் சிந்தித்துத் தெளிதல் அவசியம்.

கற்றல் வேறு, கற்றபடி ஒருவன் நிற்றல் வேறு. கற்றவர்களைல்லாம் நல்லொழுக்கம் பேணும் சீலர்களாக வாழுவேண்டும் என்பதே இதன் பொருள். மனிதர்களிடத்தே உலகம் ஏத்தும் நடத்தை மாற்றத்தை ஏற்படுத்துவதே உண்மையான கல்வி ஆகும். கல்வி மனிதனை ஒழுக்கமுள்ளவனாக மாற்ற வேண்டும்.

“Education must result in behavioural change”. கல்வியினால் நாம் ஈட்டிக்கொள்ளும் அறிவு, எமது நடத்தையில் நல்ல மாற்றத்தை ஏற்படுத்த வேண்டும். வாழ்க்கைக்குப் பயனுடையதாக அமைந்து எம் எதிர்காலத்தை வளமாக்கும் கல்வியே எமக்கு அவசியம்.

எனவே மாணவ பருவத்தினராகிய நாம் கல்வியின் அர்த்தம் எதுவென்று தெளிவாக அறிவோம். கடவுளின் கருணைக்காக மன்றாடுவோம்.

சொற்களஞ்சியம்

கர்த்தா	- காரணம்	சங்கமித்தல்	- ஒன்று கலத்தல்
சிந்தாந்தம்	- தத்துவம்	மன்றாட்டு	- வேண் டுதல்

8. தைப்பொங்கல்

வருடிப்பு

கலசத்தை நிறைந்துப் பொங்கி எழுந்ததும் படைக்கும் பொங்கல் திருநாள் எம் வாழ்விலும் மங்கலம் பொங்க வைக்கும். சூரியவழிபாடு, உழவுத் தொழிலைப் போற்றுதல், செல்வம் தரும் மாடுகளுக்கு நன்றி செய்தல், பழையன கழித்து புதியன புகுதல், கலாசாரம் பேணல் போன்ற பல காரணங்களோடு பின்னிப் பினைந்தது தைப்பொங்கல். மனதில் உவகை பொங்கினால் வாழ்வும் இனிதாய் அமையும் என்பதைக் காட்டுவதே தைப்பொங்கல்.

தமிழர் திருநாள் எனச் சிறப்பாக அழைக்கப்படும் பண்டிகை தைப்பொங்கல் ஆகும். சூரியவழிபாடு, உழவுத் தொழிலைப் போற்றுதல், செல்வம் தரும் மாடுகளுக்கு நன்றி செய்தல், பழையன கழித்து புதியன புகுதல், கலாசாரம் பேணல் போன்ற பல காரணங்களோடு பின்னிப் பினைந்தது இத்திருநாள். மனதில் உவகை பொங்கினால் வாழ்வும் இனிதாய் அமையும் என்பதைக் காட்டுவதே தைப்பொங்கல்.

தமிழ் மக்கள் ஆண்டுக்கொரு முறை கொண்டாடும் பண்டிகைகள் பல உள்ளன. அப்பண்டிகைகளுள் தைப்பொங்கல், சித்திரை வருடப்பிறப்பு, ஆடிப்பிறப்பு போன்றவை முக்கியமானவை.

தைப்பொங்கல் பண்டிகை தமிழர்களின் திருநாள், உழவர் திருநாள், தைத்திருநாள் என்ற பெயர்களால் அழைக்கப்படுகிறது.

மக்கள் உயிர்வாழ்வதற்கு அத்தியாவசியமானது உணவு. உணவுக்கு ஆதாரமான உழவுத்தொழிலே தமிழரின் பிரதான தொழிலாகும். உழவு சிறக்க வேண்டுமானால் மழை, வெயில் முதலான இயற்கையின் கொடைகள்

வேண்டும். இவற்றுக்கு ஆதாரம் சூரியன். ஆகவே தைமுதல் நாளை சூரிய வழிபாட்டுக்காய் நியமித்து அவனுக்கு நன்றி தெரிவித்து, பொங்கிப் படைத்து வழிபடும் வழக்கத்தைத் தமிழர்கள் ஏற்படுத்தினார்கள். உண்டிகொடுத்து உயிர் கொடுக்கும் உழவர்கள், தம் உழவுப்பணிக்கு உதவும் மாடுகளுக்கும் நன்றி பாராட்டும் தினமே தைப்பொங்கல் திருநாளாகும். மார்கழி மாதம் நிறையும் நாளில் போகிப் பண்டிகையையும் தைமுதல் நாள் சூரிய பொங்கலையும் அதற்கு மறுநாள் மாட்டுப் பொங்கலையும் கொண்டாடுவர். இதையடுத்து காணும் பொங்கல் நடைபெறும்.

தைப்பொங்கல் திருநாள் என்றவுடன் தமிழ் மக்கள் வீடுகளில் புது உற்சாகமும் மகிழ்ச்சியும் தாண்டவொடும். பெரியவர்களுக்கு மாத்திரமல்ல எம்போன்ற சிறுவர்களுக்கும் ஒரு சந்தோஷப் பண்டிகைதான்!

பொங்கல் திருநாளுக்குச் சில நாட்கள் முன்பே மக்கள் தம் வீடுகளைத் துப்புரவு செய்து, அழகும் புனிதமும் நிறைந்ததாக மாற்றுவர். தைத்திருநாள் கொண்டாட்டங்களில் முக்கியமான நிகழ்ச்சி சூரியனுக்குப் பொங்கிப் படைப்பதே ஆகும்.

தைப் பொங்கல் நாளன்று வீட்டிலுள்ள அனைவரும் அதிகாலையிலேயே எழுந்துவிடுவர். சூரியபகவான் கிழக்குத் திசையில் காலிக்க முன்னரே, வீட்டு முற்றத்தில் பொங்கல் செய்வதற்கான கருமங்களை ஆழம்பித்துவிடுவர். முற்றத்திலே பகவின் சாணத்தினால் மெழுகிய புனித இடத்தில் அரிசிமாக்குருணி, செம்மஞ்சள்மா கொண்டு அழகான கோலம் போடுவர். குருத்தோலைத் தோரணம், மாவிலை, வாழைமரம், கரும்பு, இளநீர், பூமாலை முதலியவற்றால் அலங்கரித்து அழகுபடுத்துவர்.

மன் அடுப்புகளைப் பொருத்தமான இடத்தில் வைத்து, புதிய பானையில் புதுநீரெடுத்து, பாலூற்றி, விநாயகரை வணங்கிக்கொண்டே வீட்டுத்தலைவரும் தலைவியும் அடுப்பு முட்டுவர். ஊற்றப்பட்ட பால் பொங்கிவழியும்போது சுத்தமாக்கப்பட்ட புதுநெல்லரிசியை இட்டு, அதில் சர்க்கரை, தேன், நெய் என்பனவற்றையும் சேர்த்து இனியபொங்கல் செய்வர்.

பானையிலுள்ள பொங்கல் பொங்கி மேலெழும் காட்சியைக் கண்டு வீட்டிலுள்ளோர் அனைவரும் பரவசிப்பர். “பொங்கலோ பொங்கல்” என மகிழ்வோடு வாய்விட்டுக் கூவியியடி, சூரியனையும் குலதெய்வங்களையும் பக்தியோடு வழிபட்டுப் பொங்கலை நிவேதிப்பர்.

தலைவாழை இலைகளிலே சூரிய பகவானுக்குப் பொங்கல் படைக்கப்படும். அரிசிப் பொங்கலோடு கரும்பு, இளநீர் போன்றவையும் படைக்கப்படும். இக்கருமங்கள் படிப்படியாக நிறைவேறுகின்ற வேளையில் சூரியனும் வடக்கீழ்த்திசையை நோக்கியவாறே தன்மெல்லிய கிரணங்களை பரப்பியவாறு காலிப்பான்.

பொங்கல் நடைபெற்றுக்கொண்டு இருக்கும் நேரத்தில் சிறுவர்களாகிய நாம் சும்மா இருப்போமா? பட்டாசுகள், மத்தாப்புகள், பூந்திரிகள் என்று விதம் விதமாக அப்பா வாங்கித் தந்தவற்றை வெடிக்கச் செய்து மகிழ்ச்சி வெள்ளத்தில் ஆழந்திருப்போம். பொங்கற் பிரசாதங்களைப் படைத்து வணங்கும்போது வீட்டாருடன் சேர்ந்து கொள்வோம். இனிய தேவார திருவாசகங்களையும் அருட்பாடல்களையும் சேர்ந்து பாடிப் பிரார்த்திப்போம்.

படையல், நிவேதனம் எப்போது நிறைவடையும்? இனிய சர்க்கரைப் பொங்கல், பழங்கள், பலகாரங்களை எப்போது சாப்பிடலாமென்று தோன்றும். நாம் அவ்வளவு நேரமும் கொழுத்தி விளையாடிய பட்டாசுகளைக் கூட மறந்துவிடுவோம்.

வயிறு நிறைந்ததும் உறவினர்கள், அயலவர்கள் வீடுகளுக்கு பொங்கற் பிரசாதம் கொண்டுசென்று கொடுத்துவரவேண்டியது எமது வேலையாகத்தான் இருக்கும். பொங்கல் பண்டிகையின் விசேட அம்சம் குடும்பத்தார் அனைவரும் கூடியிருந்து குதூகலமாய் பொங்கல் உண்பதுதான்! பொங்காதவர்கள், பிறசுகோதர இன, மதங்களைச் சேர்ந்த நன்பர்கள் போன்றவர்களுக்கு பொங்கற் பிரசாதத்தை அன்புடன் கொடுத்து, மகிழ்ச்சியில் பங்கேற்பது தமிழரின் சிறப்பான பண்பாகும்.

தைப்பொங்கல் நாள் முழுவதும் வீடுகளிலே புனிதமும் ஆசாரமும் ஆனந்தமும் இருக்கும். மாலையிலே எல்லோரும் வழிபாட்டுத் தலங்களுக்குச் சென்று தை முதல் நாளில் சிறப்பான வழிபாடுகளில் ஈடுபடுவர். கோவில்களில் அன்று முழுவதும் அபிஷேகம், பூஜை, ஆராதனைகள் நடக்கும். சில கோயில்களில் தைத்திருநாள் விசேட உற்சவங்கள் இடம்பெறுவதுமண்டு.

தமிழர் தம் கிராமங்கள் தோறும் இத்திருநாட்களில் தேசிய விளையாட்டுக்கள், பந்தயங்கள், கலைவிழா நிகழ்ச்சிகள் நடத்துவதுமண்டு. தமிழ் மக்கள் மத்தியிலிருந்து வந்த ஒட்டம், பாய்தல், கும்மியடித்தல், கிளித்தட்டு போன்ற விளையாட்டுக்களை இளைஞர்கள் விளையாடி மகிழ்வர். கோழிச்சண்டை, போர்த்தேங்காயடித்தல் நடத்தி மகிழ்வது இன்றும் கிராமங்கள் தோறும் நடைபெறும் விளையாட்டுக்களாகும்.

புதுவருடத்தின் முதல் நாளாகிய இத்தினத்தில் பழைய கோபதாபங்களை மறந்து உறவைப் புதுப்பித்துக்கொள்ளும் பண்பாடு இன்றும் தமிழரிடையே நிலவுகிறது.

கலப்பையும் இரட்டை மாடுகளும் அற்ற நவீன தொழில் நுட்பமுறைகளை நாடித் தமிழர்களும் புதிய சவால்களுக்குத் தக்கபடி வாழ்வு முறையை மாற்றினாலும் காலங்காலமாய்ப் பேணிவந்த சடங்குகளையும் சம்பிரதாயங்களையும் மரபுகளையும் ஒருபோதும் எளிதில் மாற்றத் தலைப்படார். எம் வாழ்வில் என்றும் மறக்க முடியாத திருநாளான தைப்பொங்கல் திருநாள் எப்போது வரும் என்று எதிர்பார்த்து குதாகவிக்கிறது என் மனம்.

செற்களஞ்சியம்

பாரம்பரியம்	- மரபு	உத்வேகம்	- உக்கிரம்
பிரசாதம்	- பாற்சோறு,	சவால்	- போட்டி, பந்தயம்
கலசம்	- கும்பம்	தேசியம்	- நம் நாட்டிற்கு உரியவை

9. நான் ஒரு டாக்டரானால்

பெறுப்பு

சிறுவர்களாக இருக்கும்போது எம் சிந்தனைகள் பல பக்கமும் சிறு ஓட்டப்பணையை வளர்க்கும் வாய்ப்பைத் தருகின்றன. வாய்க்கையில் ஒவ்வொருவருக்கும் இலட்சியங்கள் உள்ளன. மாணவர்கள் பருவத்தில் இருக்கும்போதே நாம் எம் இலட்சியத்தை (Ambition) வடிவமைத்து அதனைப் படிப்படியாக கட்டியீழுப்பி வருதல் வேண்டும். அது நல்ல நிட்டமிடுதலுக்கு வழிசைமைக்கும். இந்த அடிப்படையில் தான் ஒரு “டாக்டராக” வேண்டும் என்று எதிர்பார்க்கும் ஒரு மாணவன் தன் சிந்தனைகளை இல்லாரு ஒழுங்கமைக்கிறான். எங்கே நீங்களும் உங்கள் கற்பணச் சிறுகுளைத் தட்டி விடுங்களேன்.

“அரிது அரிது மானிடராகப் பிறத்தல் அரிது” என்று பாடினார் ஒளவையார். மனிதப்பிறவி அவ்வளவு அருமையானது! மண்ணில் பிறந்த எமக்கு முப்பு, பினி, சாக்காடு என்பன கட்டாயம் வந்தே தீரும். பினி என்பது நோய். இயற்கையான உடல் அமைவு காரணமாகவோ எதிர்பாராது வரும் விபத்துகள், பிறகுழழநிலைகளால் நாம் நோய்வாய்ப்படுவது தவிர்க்க முடியாதது. நோயினால் எமக்கு வேதனையும் உபாதையும் ஏற்படும். சுகவாழ்வு பாதிக்கப்படும். நோயை நீக்குவதற்கு நாம் சிகிச்சைகள் செய்யவேண்டும். மருத்துவரை நாடி வைத்தியம் செய்யவேண்டும். மருத்துவர்கள், எம்மை இந்நோய், உபாதைகள், வேதனைகளிலிருந்து விடுவிக்க வைத்தியம் செய்பவர்கள். அவர்கள் உயர்வாகப் போற்றப்படுபவர்கள். எதிர்காலத்தில் ஒரு வைத்தியராக வரவேண்டும் என்ற விருப்பமும் ஆவலுமுள்ளவனாக இருக்கிறேன். இந்த இலட்சியத்தை நோக்கி இப்பொழுதிருந்தே ஊக்கத்துடன் படித்துவருகிறேன். நான் எதிர்காலத்தில் ஒரு டாக்டரானால் என்னென்ன சேவைகளையெல்லாம் மக்களுக்குச் செய்ய முடியும் என்று எண்ணிப் பார்ப்பேன். நோய், மனிதவாழ்வில் எல்லோருக்கும்

வர்க்கூடியது. எமது நாட்டிலே பணம் படைத்தோர் சிலர் வசதி குறைந்தோர் பலர். ஏழைகள் வைத்திய வசதியின்றி அல்லல்படுவதை நாம் காண்கிறோம். எனவே நான் ஒரு வைத்தியராகி ஏழைகளுக்கும் எனியவர்களுக்கும் இலவசமாக சிகிச்சை செய்வதல் எனது முக்கிய நோக்கம்.

பல நவீன மருந்துகளும் சிகிச்சை முறைகளும் நம்மிடையே நடைமுறைக்கு வந்துள்ளன. பல புதிய வைத்தியசாலைகள் இருக்கின்றன. அரசாங்க வைத்தியசாலைகள், தனியார் மருத்துவ மனைகள் இருக்கின்றன. அவையெல்லாம் ஏழைகள் உரியமுறையில் சிகிச்சைபெற பணத்தையே வேண்டி நிற்கின்றன. பின்தங்கிய பிரதேச மக்களும் ஏழைகளும் நோய்வந்தால் படும்பாடு பார்க்கவே கஷ்டமானது! எனவே நான் எதிர்காலத்தில் வைத்தியரானால் அவர்களுக்குக் குறைந்த கட்டணத்தில் அல்லது இலவசமாகச் சிகிச்சை அளிப்பேன். அன்மையிலுள்ள பொரிய மருத்துவமனைக்கு அவர்களை அழைத்துச் சென்று வைத்திய வசதிபெற வழிகாட்டுவேன்.

சில நோய்களுக்கு என்னால் சிகிச்சை அளிக்க முடியாத சந்தர்ப்பங்களில், விசேட பயிற்சிபெற்ற வைத்திய நிபுணர்களின் உதவியும் சேவையும் அவர்களுக்குக் கிடைக்க என்னாலான முயற்சிகளை மேற்கொள்வேன்.

வைத்தியர் என்பவர் சமூகத்தின் சுகநலமான வாழ்வுக்குக் காவலராக இருப்பவர் என்பதற்கிணங்க இடையிடையே எனது கிராமம், அயல் கிராமங்களில் உள்ள நோயாளர்களையும் கண்காணித்து முடிந்தவரை மருத்துவ உதவியளிப்பேன். இவற்றுக்கு மேலாக, சமூகத்தில் வாழும் தனவந்தர்கள், நல்ல மனம்படைத்த பெரியார்களைத் தேடி அவர்களது உதவியையும் பெற்று எனது சேவையை விஸ்தரித்துப் பொதுப்பணிக்காக மற்ற மருத்துவர்களின் அறிவைப் பயன்படுத்தி மனநிறைவு காண்பேன்.

சமூகசேவை அமைப்புகளின் உதவிகளை நாடுவது மூலம் சுகாதார, மருத்துவ நிலையங்களை உருவாக்கிப் பணியாற்றுவேன். படித்த இளைஞர் கட்டுரைக்கல்லம் - தரம் 6, 7, 8

முவதிகளை அழைத்து அவர்களுக்கு அடிப்படைச் சுகாதாரம், மருத்துவ நடைமுறைகள் பற்றிய அறிவையும் பயிற்சியையும் வழங்குவேன். முடிந்த வரை, கிராம மக்கள் மத்தியில் சென்று எனது மருத்துவ வசதிகளை வழங்குவேன். சிகிச்சைகள் செய்வேன்.

தொற்றுநோய்களையும் சமுகத்தில் பரவும் பயங்கரமான வியாதிகளையும் ஒழிப்பதற்கும் அவை வராமற் காப்பதற்கும் மக்களுக்கு உதவுவதை என் கடமையாகக் கொள்வேன். மக்களால் தம் வீடுகளில் செய்துகொள்ளக் கூடிய சுயமருத்துவ நடவடிக்கைகளை ஊக்குவிப்பேன். முதலுதவிச் சிகிச்சை முறைகள், சத்துள்ள உணவு, போன்றாக்கு பற்றி விழிப்புணர்வூட்டி நோயற்ற ஒரு சமுகம் உருவாவதைக் கண்டு மகிழ்வேன்.

விசேட நோய்க்கான குணங்குறிகளை ஆராய்ந்து அதைத் தடுக்கும் வழிகளை மக்களுக்கு அறியப்படுத்துவேன். அந்நோய்க்கான சிகிச்சைகளை நோயாளர்கள் பெற ஒத்துழைப்பும் பொருளாதார உதவியும் வழங்குவேன். இதனை நிறைவேற்ற நான் இப்போதிருந்தே படிக்கவேண்டும். என் கல்வியில் கரிசனையாக இருக்க வேண்டும். அப்போதுதான் கடவுளும் என் இலட்சியக் கணவை நிறைவேற்ற உதவுவார்.

செற்களஞ்சியம்

இலட்சியம்	- குறிக்கோள்	போசாக்கு	- ஊட்டம்
சிகிச்சை	- மருத்துவம்	விஸ்தரிப்பு	- விரிவாக்கம்
முதலுதவி	- உடன் சிகிச்சை		

10. சின்னத்தம்பிப் புலவர்

பொழுதியீடு

சமூத்திலே தமிழ் வளர்த்த அறிஞர்கள் பற்றிய அறிவும் அவர்களாற்றிய சிறப்புத் தொண்டுகள் பற்றிய தகவல்களும் தமிழ் பயிலும் மாணவர்களுக்கு மிக அவசியம். 'பொன்பூச்சொயியும்' என்று ஆரம்பிக்கும் பாடலொன்றை தம் பிள்ளைப் பராயத்திலேயே இயற்றிமும் ஆற்றல் பெற்ற சின்னத்தம்பிப் புலவர் பற்றி மாணவர்களாகிய நாம் அறிந்து வைத்திருத்தல் எமக்கு ஆக்கமும் ஊக்கமும் தரும். தமிழுலகில் புகழ்பெற்ற இப்புலவர் பற்றிய வரலாற்றை இக்கட்டுரையில் காண்போம்.

பிழாட்டிலுதித்து தமிழக்குத்

தொண்டாற்றிய புலவர்களின் வரிசையில் யாழ்ப்பாணத்து நல்லூர் சின்னத்தம்பிப் புலவரும் ஒருவராவாரர். ஏறக்குறைய இருநூற்றுமுப்பது ஆண்டுகளுக்கு முன் வாழ்ந்த தமிழ் அறிஞர் வில்லவராய முதலியாரின் புதல்வரான சின்னத்தம்பிப் புலவரின் வாழ்வும் வல்லபமும் மதித்துப் போற்றுதற்குரியன. இளமையிலேயே தமிழிலக்கண, இலக்கிய அறிவும் கல்விச் செழுமையுமிக்கவராய் இருந்த சின்னத்தம்பியின் தகப்பனார் பெரிய பிரபுவாக விளங்கியவர். தமிழறிவு நிறைந்த அம்முதலியார் பொழுதுபோக்காக கவிதைகள் பாடுவார். அவற்றிலே கவியிலக்கணமும் பொருளும் நிறையப் பொதிந்திருக்கும். தந்தையின் வழியிலே சின்னத்தம்பியும் தம் சிறு வயதிலேயே கவிபாடும் வல்லமை பெற்றிருந்ததை நினைவுபடுத்த அவரின் நிஜவாழ்க்கையில் ஒரு சம்பவத்தைக் கூறலாம்.

நல்லூரில் வில்லவராய முதலியார் வீடு அமைந்திருக்கும் சுற்றாடல் மிக அழகானது; அமைதியானது. அது ஒரு மாலைநேரம். சிறுவர்கள் சிலர் அங்கிருந்த ஒரு சிறு மைதானத்திலே ஆண்தமாய் விளையாடிக் கொண்டிருந்தார்கள். அந்த வேளையிலே அந்த வழியால் தமிழ்ப்புலவர்

ஒருவர் வந்தார். புலவர் அங்கிருந்த சிறுவர்களைப் பார்த்து “சிறுவர்களே, இவ்வூரில் வதியும் வில்லவராய முதலியார் என்பவரின் இல்லம் ஏது?” என்று கேட்டார். சிறுவர்கள் ஒருவரையொருவர் பார்த்தனர். வீட்டினை அறியாததாலும் புலவர் கேட்ட வினா சரியாகப் புரியாததாலும் அவர்கள் அனைவரும் மிரண்டு நின்றனர். ஆனால், அப்பொழுது அங்கிருந்த சிறுவர்களில் ஒருவன் திடீரென்று அவருக்குப் பின்வருமாறு பாட்டிலே பதிலளித்தான்!

“பொன் பூச்சொரியும் பொலிந்த செழுந் தாதிறைக்கும்
நன்பு த்தலத் தோர்க்கு நன்னிழலாம் - மின்பிரபை
வீசுபுகும் நல்லூரான் வில்லவரா யன்கனக
வாசலிடைக் கொன்றை மரம்”

இப்பாடல் மூலம் சிறுவன் பதிலுரைத்ததைக் கண்ட புலவர் திகைத்துப் போனார். அடடே இந்த வயதில் இத்தனை அறிவா என வியந்தார்.

முதலியாரின் வீடு விசாரித்து வந்த புலவர் அதிசயத்துடன் அச்சிறுவனை ஏற இறங்கப் பார்த்தார். சிறுவனை முத்தமிட்டுப் பாராட்டிவிட்டு அவன் சொன்ன குறிப்பின் மூலம் வில்லவராய முதலியார் வீட்டை அடைந்தார்.

வந்த புலவரை வில்லவராய முதலியார் அன்போடு வரவேற்று உபசரித்தார். கூடத்தில் இருந்து இருவரும் அளவளாவத் தொடங்கினார். “புலவரே, எப்படி எனது இல்லத்தை இவ்வளவு இலகுவாகக் கண்ணர்கள்?” என்று வில்லவராயர் விருந்தாளியை விசாரித்தார். அப்போது புலவர் நடந்த சம்பவத்தைத் தெரிவித்தார். சிறுவனின் தோற்றம், உயரம், வயது முதலியவற்றையும் கூறித் தான் எய்திய ஆச்சரியத்தையும் புலப்படுத்தினார். அவர் செய்திகளை அறிந்த வில்லவராய முதலியார் அப்பையன் தன் மகனாகவே இருக்கவேண்டும் என்று ஊகித்து உரையாடலைத் தொடர்ந்தார். முதலியாரின் மகனாகிய அந்தச் சிறுவன் அப்போது அங்கே வந்துகொண்டிருந்தான். வியப்புடன் இருக்கைவிட்டெழுந்த புலவர், “இதோ இவனே அச்சிறுவன்; இந்த வயதிலே கவிதைபாடுகிறான். எவ்வளவு சிறப்பு! எத்தனை தெளிவு! யாரிவன்? இவனால் தமிழ்மொழி மேலும் சிறப்படையும்

ஜயா! என்று வாய்க்குளறிக் கூறலாயினார் அச்சிறுவனது பக்கம் திரும்பி அவன் பெயரைக் கேட்டார். சிறுவனோ கம்பீரமாக “நான்தான் வில்லவராய் முதலியார் மகன் சின்னத்தம்பி என்று விடை கூறினான்.

சின்னத்தம்பிப் புலவரின் கவித்துவச் சிறப்பை உணர்த்தும் மற்றுமொரு சம்பவமும் உண்டு. ஒரு நாள் தந்தையாரான வில்லவராய் முதலியார் பொழுதுபோக்காகப் பாடலொன்றினை எழுத ஆரம்பித்தார். பாடலின் முதல் முன்று வரிகளையும் ஏட்டிலே எழுதிய முதலியார் நாலாவது வரியை எழுதி அப்பாடலை நிறைவுசெய்ய முயன்று கொண்டிருந்தார். பொருள் பொதிந்த நல்ல சொற்கள் அப்போது அவர் நினைவில் வரவில்லை.

புலவர் வில்லவராயர் தமது பாடலை அங்கேயே வைத்துவிட்டு ஓர் அலுவலுக்காக வெளியே சென்றுவிட்டார். தம் அலுவல் முடிந்தபின் திரும்பிவந்த அவர் தம் பாடல் மிகவும் சிறப்பாகப் பூர்த்தி செய்யப்பட்டிருப்பதைக் கண்டார். மிக்க அதிசயம் அடைந்தார். அங்கிருந்த மனைவியாரைப் பார்த்து, “நான் வீட்டில் இல்லாத வேளை இந்த ஏட்டில் எழுதியவர் யார்?” என்று வினாவினார். மனைவியார், “நம்முடைய புதல்வன் சின்னத்தம்பியே ஏதோ எழுதினான்” என்று கூறினார். அப்போதுதான் வில்லவராயருக்குத் தம் புதல்வனேன் பாடலைப் பூர்த்திசெய்தான் என்பது தெரியவந்தது. தந்தையாரான முதலியார் அடைந்த ஆளந்தத்துக்கோ எல்லையில்லை. தம் மகன் சின்னத்தம்பியின் கவிப்புலமையை எண்ணி மகிழ்ந்த புலவர் மகனைப் பாராட்டனார். பிள்ளைப் பராயத்தில் பாடல் இயற்றும் வல்லமை பெற்ற சிறுவனான சின்னத்தம்பியே பிற்காலத்தில் “சின்னத்தம்பிப் புலவர்” எனப் பலராலும் பாராட்டப் பெற்று ஈழநாட்டின் பெரும் புலவராக விளங்கியவர்.

ஆழத்திலே தமிழுக்குத் தொண்டாற்றிய யாழ்ப்பாணப் புலவர் வரிசையிலே சின்னத்தம்பிப் புலவருக்குச் சிறப்பான இடம் அளிக்கப்படுகிறது. கூடவே “பொன்பூச்சொரியும்” என்ற பாடல் வரிகள் தமிழ் ஆர்வலர்களாலும் தமிழ் அறிஞர்களாலும் இன்றும் போற்றப்படுகிறது.

ஆழந்த தமிழறிவும் பக்தியாசாரமும் புலமையும் மிக்கவராக திகழ்ந்தவர் சின்னத்தம்பிப் புலவர். புலமை நாடிய இப்புலவர் பலநால்களை இயற்றியுள்ளார். அவற்றுள் கல்வனையெந்தாதி, மறைசையற்தாதி, கரவைவேலன் கோவை, பறாளை விநாயகர் பள்ளு ஆகியவை மிகவும் பிரபலமானவை. இலக்கிய அந்தஸ்து நிறைந்தவை.

நம் நாடு எமக்களித்த நற்கவிஞன் சின்னத்தம்பிப் புலவரின் தமிழறிவும் புலமையும் ஒருபோதும் மறக்கப்படமாட்டா. வாழ்க சின்னத்தம்பிப் புலவர் நாமம்!

செற்களஞ்சியம்

நிஜவாழ்க்கை - யதார்த்த வாழ்க்கை பக்தியாசாரம் - இறையன்பு, ஒழுக்கம்

சம்பவம் - நிகழ்ச்சி பிரபந்தம் - சிற்றிலக்கியம்

11. அன்னை தெரேசா வழங்கிப்பு

தெரேசா அன்னையார் தாம் பராமரிக்கும் அநாதைப் பிள்ளைகளுக்காக ஒரு பிரபுவிடம் சென்று கையேந்திக் கொண்டு நின்றபோது அவர் அம்மையாரின் முகத்தில் காறி உழியுந்தாராம். அதை மகிழ்ச்சியோடு பொறுத்து ஏற்றுக்கொண்ட அன்னை தெரேசா அவரிடம் “இது எனக்கு, என் அநாதைப் பிள்ளைகளுக்காக என்ன தரப்போகிறீர்கள்?” என்று கேட்டாராம். மனம் நெகிழுந்து மன்னிப்புக் கேட்ட பிரபு அன்னையிடம் பெருந்தாகையான நிதியை நன்கொடையாக அளித்தாராம். இச்சம்பவம் ஒன்றே அன்னையின் பெருங்குணத்துக்குப் பொழிப்பாம் அமையப் போதுமானது.

அன்மைக்காலம் வரை வாழ்ந்து, ஏழை எளிய மக்களின் வாழ்வுக்காக தன் உடல், பொருள், ஆவிமுன்றையும் தியாகம் செய்த உத்தம அன்னை, தெரேசா அம்மையாரை அறியாதவர் அறியாதாரே. தொண்டு, சேவை, தியாகம் போன்ற தம் உயரிய செயல்களால் உலகை வென்ற உத்தமி இவராவார். சேரிவாழ் ஏழைகள் எளியவர்கள், நோயாளிகள், வயோதிப்பர்கள் பராமரிப்பு முதல் அநாதை இல்லங்களிலும் ஊழியம் செய்தவர் அன்னையார். 1979 ஆம் ஆண்டு தம் ஒப்பரிய பணிக்காக நோர்வே நாட்டின் “நோபல்” சமாதான விருதையும் அன் பளிப் பாகப் பெருந் தொகையான பணத் தையும் பெற்று அவையனத்தையும் கூட எளிய மக்களின் வாழ்வுக்காகவே அர்ப்பணித்த தண்ணீயாளராவார் அன்னை தெரேசா.

மரபுவழி அருட்சகோதரியரின் உடைக்குப் பதிலாக இந்திய மாதரின் உடையாகிய சேலையை உடுத்திக் கொண்டவர். அது சமூகத்தால் ஒதுக்கப்பட்ட, நிர்க்கதிக்குள்ளான மக்களுக்கும் தமக்குமுள்ள இடைவெளியை குறைத்துக்கொள்வதற்குக் காரணமாகும் என்ற அவருடைய நல்ல மனப்பாங்கை எடுத்துக்காட்டுவதாகும்:

அன்னைத் தெரேசா என்று உலக மக்களால் ஏற்றிப் போற்றப்படும் கருணை மாதாவின் இயற்பெயர் அக்னஸ் கொயின்சொ பெஜாக்கினி என்பதாகும். சாதாரண விவசாயக் குடும்பத்தில் பிறந்த இவர், தனது ஏழாவது வயதில் தந்தையாரை இழந்து தம் தாயாரின் பராமரிப்பில் வளர்ந்தார். சிறுபராயம் முதல் ஆண்டவரிடத்திலே பக்தி நிறைந்தவராக விளங்கினார். தமது 12 ஆவது வயதிலேயே துறவுபூணுவதற்குக் கன்னியர் மடத்திலே சேர விருப்பம் கொண்டிருந்தார். ஆயினும், இவருக்கு 18 வயதில்தான் தேவனின் அழைப்பு கைகூடியது. 1929 தெ 29 ஆம் திகதி தாயாரிடமும் உறவினரிடமும் விடைபெற்றுக் கல்கத்தாவுக்கு வந்தார். அங்கு டார்ஜிலிங்கிலுள்ள லொரேடோ கன்னியர் மடத்தில் சேர்ந்து 1931 ஆம் ஆண்டு பங்குனி மாதம் 24ம் திகதி ஓர் அருட்சகோதரியாகத் திருநிலைப்படுத்தப்பட்டார். ஆன்மீக ஞானமும் அறிவும் நிறைந்த அம்மையாரில் இளவயதிலிருந்தே உலக மக்களுக்குத் தொண்டுசெய்ய வேண்டுமென்ற அவா இருந்தது.

ஓர் அருட்சகோதரியாக ஆன்மீகப் பணிகளில் நாட்டம் கொண்டிருந்தாலும் கல்வி உலகத்துக்காக உழைக்க புனித மரியாள் பாடசாலையில் சேர்ந்து 17 ஆண்டுகள் சேவையாற்றினார். அனாதைக் குழந்தைகளுக்காக நடத்தப்பட்ட அப்பாடசாலையில் 1944 இல் அதிபராகப் பொறுப்பை ஏற்றார். அத்தோடு சமூகப்பணிக்காகத் தம்மை அர்ப்பணிக்க விரும்பிய அன்னையார் லொரேடோ மடத்தின் அனுமதியோடு வெளியுலகிலும் சமூகப்பணியாற்ற ஆரம்பித்தார். 1948 இல் வைத்திய தாதிப் பயிற்சியைப் பெற்றுக்கொண்டார். அக்காலத்தில் தொழுநோயாளர்களுக்காகப் பணி செய்ய விரும்பினார் அன்னை தெரேசா.

புனித அன்னை தெரேசா அவர்கள் 1967, 1984, 1987 ஆகிய ஆண்டுகளில் இலங்கைக்கும் வந்திருக்கிறார். தம் சாரிடடி (Charity Mission) மிசன் கிளையோன்றை மாதம்பிட்டி என்ற இடத்தில் “கருணை இல்லம்” என்ற பெயரில் ஆரம்பித்து வைத்தார். அதன் பின்னர் “சாந்தி நிவச”, “பிரேம நிவச” என்ற பெயர்களோடும் அநாதை இல்லங்கள் நிறுவப்பட்டன. இன்று கிழக்கு மாகாணத்தில் திருகோணமலை, மட்டக்களப்பு ஆகிய இடங்களிலும் காலி,

மன்னார் ஆகிய இடங்களிலும் இவ்வாறான இல்லங்கள் ஆரம்பிக்கப்பட்டுள்ளன. சிறு அமைப்பாக ஆரம்பித்த இந்த இயக்கம் இன்று 130க்கு மேற்பட்ட நாடுகளில் செயற்படுகிறது. 50க்கும் அதிகமான அணாதைச் சிறுவர் இல்லங்கள் இயங்குகின்றன.

தம் தியாகம் நிறைந்த சேவையால் இந்திய மண்ணுக்குக் கீர்த்தி தேடித்தந்த தெரேசா அன்னையை 1962 இல் பத்மரீ விருதும் 1980 இல் பாரதரத்னா விருதும் 1993 இல் நல்லினக்க விருதும் தேடி வந்தன. காடு, மேடு, பள்ளமெல்லாம் ஏறி இறங்கி, ஓய்வின்றித் திரிந்து நோயாளர்களையும் ஏதிலிகளையும் பராமரித்த அம்மையாருக்கு இருதயநோய் ஏற்பட்டது. அன்னையார் 1997 ஆம் ஆண்டு புரட்டாசி 13 ஆம் திகதி மண்ணோடு மண்ணாக சங்கமமாகிவிட்டார்.

தென்கிழக்கு ஜீரோப்பிய நாடான யூகோஸ்லாவியாவில் 1910 ஆம் ஆண்டு ஆவணி 21ம் திகதி ஸ்போட் ஜோ நகரில் அல்பேனியப் பெற்றோருக்கு மகளாகப் பிறந்தவர் அன்னையார். நேபாளத்தில் பிராமணக் குடும்பத்தில் பிறந்தவரான அருட்சகோதரி நிர்மலா என்பவர்தான் அன்னை விட்டுச்சென்ற பணியைத் தலைமை ஏற்றுத் தொடர்ந்து ஆற்றுகிறார். அநாதைகளின் அன்னை என உலகம் போற்றும் தெரேசா அம்மையாரை உலகம் எளிதில் மறந்துவிட நியாயமில்லை. அன்னை தெரேசாவின் பூதவுடல் மறைந்தாலும் அவர் தொடங்கிய பணி தொடர்ந்து வளர்கிறது. அவர் எடுத்த பணியை உலகம் ஆதரிக்கிறது. உத்தமியாய் உலக மக்களின் உள்ளத்தை வென்ற அன்னையின் புகழ் என்றும் நம்மிடையே வாழும். அவர் செய்த தொண்டு தொடரும்.

12. தபாற்காரரின் ஒரு நாள் பணி

பெற்றிப்பு

வாழ்க்கைக்கு உதவுவோர் என்ற வரிசையில் தபால்காரர் பெறும் முக்கியத்துவத்தை உணர்வதற்கும் அவ்வழியிர் நம் ஒவ்வொருவரின் அன்றாட வாழ்வில் எவ்வளவு தூரம் கலந்திருப்பவர் என்பதை அறிவதற்கும் அவருடைய அன்றாடப் பணி எவ்வாறு அமைகிறது என்பதை அறிவதற்கும் இக் கட்டுரை உதவுகிறது.

எமது வாழ்க்கையில் எமக்கு உதவுபவர்களின் வரிசையில் தபாற்காரர் முக்கியமானவர். பெரும்பாலும் நாம் அதிகாலையில் சந்திக்கும் முதல் நல்லாழியர் தபாற்காரரென்றே சொல்லலாம். ஒவ்வொரு நாளும் நாம் காணும் இந்த நண்பரின் சைக்கிள் மணி எமக்கு அற்புதமான செய்திகளை சேர்க்கும். ஆகவே வீட்டில் அனைவரும் அன்றாடம் அந்தத் தபாற்காரரை ஆவலோடு பார்த்துக்கொண்டே இருப்போம்.

தபாற்காரர் தபால்கந்தோர் அல்லது அஞ்சல் அலுவலகம் எனப்படும் அரசாங்கத் தினைக்களத்தில் பணியாற்றுபவர். அவரால் அணியப்படும் நீல நிறக் காற்சட்டை, இளம் நீல மேற்சட்டை என்பன அவரை எமக்கு இனங்காட்டும். அவர் வீடுகளுக்கும் சென்று கடிதங்களை விநியோகித்தும் செய்திகளை உடனுக்குடன் அறிவித்தும் வருவதால் எம் இதயத்தில் இடம்பிடித்துள்ள நண்பராவார்.

அவருடைய தோற்றும் கடிதங்களைக் கையளிக்கும்போது தோன்றும் முக பாவங்களுங்கூட ஒருவகையில் எம்முனர்வுகளையும் தட்டிலிடக் கூடியனவே.

ஆரம்ப காலத்தில் தபால்களை விநியோகிப்பதற்கு ஊழியர்கள் வீடுகள் தோறும் நடந்தே சென்றனர். இப்போது தபால்காரர் தம் மிதிவண்ணியிலேயே வருவார். அவர் தபால் ஏதும் தரமாட்டாரா என்று காலையில் ஆவலுடன் வழிமேல் விழிவைத்து எதிர்பார்க்காத வீடுகளே இல்லை என்னுமளவுக்கு தபால் சேவையானது முக்கியமானதும் பிரபலமானதுமாகும். “போஸ்ற்மன்” என்று எம்மால் அழைக்கப்பட்டு நேசிக்கப்படும் அவ்வழியர் எம் வாழ்வோடு இணைந்தவர்.

தூர இடங்களிலுள்ள குடும்பத்தினரின், உறவினரின், நண்பர்களின் சுகசெய்திகளை அறிவதற்கு எத்தனையோ சாதனங்கள் இருப்பினும் அஞ்சல் வழிக் கடிதங்களின் முக்கியத்துவம் குறைவதில்லை.

இரவு நேர புகை வண்டிகளிலோ, பேருந்துகளிலோ தூர இடங்களில் ஏற்றப்படும் தபாற்பொதிகளை புகையிரத நிலையங்களுக்குச் சென்று எடுத்து வருவதிலிருந்து ஒரு தபாற்காரரின் ஒரு நாள் பணி ஆரம்பமாகின்றது. தபால் நிலையம் வந்து சேர்ந்த தபாற்காரர் பொதிகளை ஒழுங்காகத் திறந்து, கடிதங்களைத் தரம்பிரிப்பது அவரது அடுத்த பணியாகும். கடிதங்கள் முகவரியிடப்பட்டதற்கேற்ப விபரங்கள் கவனமாக வாசிக்கப்பட்டு உரிய கூடுகளில் இடப்படும். பெரும்பாலும் ஒரு மத்திய தபால் நிலையத்திலே பல அஞ்சல் அலுவலர்களோடு பல தபால்காரர்களும் கடமையில் ஈடுபடுவர். உரிய கூடுகளிலிருந்து சம்பந்தப்பட்ட கடிதங்களை விநியோகிக்க வேண்டிய தபாற்காரர் கவனமாக எடுத்து வீட்டு இலக்கங்கள், முகவரிகளுக்கு ஏற்ப ஒழுங்காக அடுக்கிக் கட்டிவைத்துக் கொள்வார். கடிதங்கள், சஞ்சிகைகள், பத்திரிகைகள் என்று பலவகைப்பட்ட பொதிகளும் உரிய முகவரிப்படி தயாரானதும் அஞ்சல் அலுவகத்தில் இருந்து தபால் காரர்கள் விநியோகத்துக்குப் புறப்படுவர்.

அதிகாலையில் புகையிர நிலையத்துக்கோ, பேருந்து நிலையத்துக்கோ சென்று பல வேறு இடங்களிலிருந்து வந்த

கடிதப்பொதிகளைச் சேகரிக்கும் பணிகளில் ஈடுபட்ட தபால் ஊழியர்களுக்கு இனித்தான் காலையுணவு உண்ண நேரம் கிடைக்கும். தங்கள் பணியைச் சேவை மனப்பாங்கோடு செய்யும் தபால்காரர், கடிதம் பெறக் காத்திருக்கும் பொதுமக்களின் ஆவலைப் புரிந்தவராக இருப்பார். எனவே அவசரமாகக் காலை உணவை உண்டதும் தமக்குரிய பாதைகளில் தமது மிதிவண்டியில் பயணிக்கத் தொடங்குவார். சிறிய கிராமங்கள் தவிர, பெரும்பாலும் ஒரு கிராமத்துக்கு தபால் விநியோகம் செய்ய ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட தபால்காரர்களிருப்பர். பாதைகள், குறிச்சிகள், ஒழுங்கைகள் முக்கிய நிறுவகங்கள் பற்றிய தெளிவான விளக்கம் தபால்காரர்களுக்கு அனுபவம் மூலமாகக் கிடைக்கிறது.

தபால்காரரின் பணி தபால் விநியோக வேலையுடன் நின்றுவிடாது. அஞ்சல் அலுவலகத்திலும் அவருக்கு மேலதிக பணிகள் உள்ளன. அவ்வேளைகளில் அவர் அஞ்சல் அலுவலகத்தின் அத்தியாவசியமான பணிகளில் பயிற்சி பெறுகிறார். ஒரு தபால்காரரால் தம் அறிவையும் தகைமையையும் தொழில்வாண்மையையும் மேம்படுத்திக் கொண்டு பிற்காலத்தில் அஞ்சல் அதிபராக வரவும் முடியும்.

மாலை வரை அலுவலகப் பணிகளைப் பயிலும் தபால்காரர், குறித்த நேரத்தில் மீண்டும் சிறு அஞ்சல் பெட்டிகளிலும் உப அலுவலகங்களிலும் சேர்க்கப்படும் தபால்களை மத்திய நிலையத்துக்குக் கொண்டுவரும் கடமையிலும் ஈடுபடுகிறார். அம்மத்திய நிலையமே பெரிய தபால்கந்தோர்.

மீண்டும் அக்கடிதங்களின் முகவரிகளைக் கவனித்து பிற இடங்களுக்கு அனுப்புவதற்கு தயார்படுத்தும் பணியில் தபால்காரர் ஈடுபடுவார். காலையில் அவர் செய்தது போலவே, கூடுகளில் அவற்றைத் தரம் பிரித்துக்கொள்வது அவரின் பணி ஆகும். இடங்களுக்கேற்ப அவற்றையெல்லாம் ஒன்றுசேர்த்துப் பொதியாகக் கட்டி உரிய போக்குவரத்து நிலைய அதிகாரியிடம் சேர்ப்பிப்பது தபாற்காரரின் முக்கிய கடமை ஆகும். இவர்களது கடமைகளை மேற்பார்வை

செய்து, வழிகாட்டுபவர் அஞ்சலதிபர். இருப்பினும் பொறுப்பான முக்கிய பணிகள் தபாற்காரர்களால்தான் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன.

தகவல் செய்திப் பரிமாற்றத்தில் உலகம் இன்று நவீனமயமாகி விட்டது. எனினும் அரசாங்க, தனியார் நிறுவனங்களில் வழங்கப்படும் நியமனக் கடிதங்கள், அழைப்பிதழ்கள் என்பன கடிதம் மூலம் வழங்கப்படுவதுதான் மரபு. சில சந்தர்ப்பங்களிலே எமது வாழ்க்கைப் பயணத்தில் வெற்றிகளையும் அதிஷ்டங்களையும் தரும் தகவல்களை கொண்டுவரும் தபாற்காரர்களை, அதிஷ்டதேவதையின் தூதுவர்கள் என்று கூட வாழ்த்துகிறோம்.

இந்த வகையில் வாழ்க்கையிலே எமக்கு உதவுபவராகவும் தம் பணியினால் எம்மைப் பரவசப்படுத்துபவராகவும் தபாற்காரர் விளங்குகிறார் எனலாம். தபாற்காரரின் பணி அற்புதமானது. அதிகம் பயன் தருவது. நாம் மிகவும் வேண்டி நிற்பது. ஆகவே தபாற்காரரை நேசித்து வாழ்வோம்.

செற்கனத்தியம்

விநியோகம் - வழங்குதல்	முகவரி - விலாசம்
பேருந்து - பஸ்வண்டி	பரவசம் - பேரானந்தம்
வாண்மை - தொழிற் தகைமை	

13. அன்பினால் ஆகாதது ஒன்றில்லை

பொறுப்பு

“அன்பின் வழியது உயர்நிலை” என்பது வள்ளுவர் கூறிய பொய்யாமொழி. இந்த உலகம் அன்பு வழிபட்டது. அன்பு இன்றேல் உலகம் என்றோ அழிந்திருக்கும். அன்பு மனிதனைத் தெய்வமாக்கவல்லது. அன்பின் உச்சநிலையே தாயன்பு என்பர். அன்னைக்கு பிள்ளையிடம் அன்பு. பிள்ளைக்கு போம்மையிடம் அன்பு. அன்புக்கு அடங்காதவர் யாருமில்லை. அன்புள்ளவர்கள் எப்பொழுதும் மற்றவர்களுக்கு உதவிசெய்ய விரும்புமுடையவராயிருப்பர். தாழும் வாழ்ந்து மற்றவர்களையும் வாழ்வைப்பட்டே அன்பின் பண்பு. எனவே மற்றவர்கள் எம் மீது அன்பு செலுத்தக் கூடியவர்களாக நாம் வாழ்வதோடு மற்றவர் மீது அன்பு செலுத்துபவர்களாகவும் இருக்கவேண்டும்.

அன்பு ஒன்றே உலகை உய்விக்கும் சக்தி. அன்புதான் மனித குலத்தின் மாபெரும் உயிர்ப்பு. அன்பும் அருளும்தான் உலக இயக்கத்துக்கே காரணம். அருள் என்பது ஆழந்த அன்பிலிருந்து உருவாகிறது. “அருள் எனும் அன்பின் குழவி” என்பது வள்ளுவரின் மனிவாக்கு. அனைத்து உயிர்களிடத்தும் காட்டுகின்ற அன்பானது இன்பமயமான உலகைச் சிருஷ்டிக்க வல்லது. எனவேதான் பாரதியும் “அன்பென்று கொட்டும் முரசே! என்று முழங்கினான்.

“அன்பின் வழியது உலகம் என்பது பொய்யாமொழி. சகலரையும் அனைத்தையும் ஒன்றினைக்கும் அபாரசக்தி வாய்ந்த அன்பினால் சாதிக்க முடியாததென்று எதுவுமே இல்லை. அவ்வளவு தெய்வீகத் தன்மை நிறைந்தது அன்பு. இறைவனை அன்பின்மயமாகவே நாம் காணுகிறோம். சமயங்கள் அனைத்தும் இக்கொள்கையில் உறுதியாயிருக்கின்றன, இறைவன் படைப்புகள் வெவ்வேறு வகையில் இருக்கலாம். ஆனால் அவையனைத்தும் இறைவனின் வடிவங்களாகவே விளங்குகின்றன என்பது மதங்கள் காட்டும் உண்மை. “அன்பே சிவம்” என்பது தமிழ்யோகி திருமூலரின் சிவநெறிக் கோட்பாடு. எல்லா உயிர்களும் சந்தோசமாகவும் சுகமாகவும் வாழவேண்டும் எனக்

குறிப்பிடும் பெளத்தமதம் கருணை, அன்பு என்ற பெருங் குணங்களை வலியுறுத்துகிறது. இல்லாம் மதமோ “உலகில் அன்பின் பெருவடிவம் அல்லாஹ்வே” எனச் சாற்றுகிறது. “உன்னைப்போல் உன் அயலானையும் நேசி” என்ற கொள்கைதான் கிறிஸ்தவத்தின் உயிர் நாடி. உலகில் வாழும் உயிர்கள் அனைத்தும் எப்போதும் இன்பமாக வாழவே விரும்புகின்றன. ஆனால் அனைவராலும் அப்படி வாழ முடிவதில்லை. மனிதனும் ஏனைய உயிர்களும் இன்னலுக்கு ஆளாகின்றன. இது இயற்கை நியதி.

மற்றவர்களிடம் அன்பும் இரக்கமும் காட்டி வாழ்வதை விடுத்துச் சிலர் இன்னல் விளைவிக்கிறார்கள். இந்நிலை மனுக்குலத்திடையே மற்றாக ஒழிந்து போய் அன்புமயமாகும் நிலையே உருவாக வேண்டும். அகிலத்தை அன்பு என்னும் கயிற்றினால் பினைக்க அனைவரும் ஒன்றிணைய வேண்டும்.

அன்பினை வளர்க்கும் நிலையங்களான பாடசாலைகளும் கோயில்களும் மக்களுக்கு வழிகாட்டவேண்டும். பெற்று, வளர்த்து, பேணி எம்மை ஆளாக்கிய இறை சொருபங்களான பெற்றோர் மீது நாம் செலுத்தும் அன்புதான் படிப்படியாகப் பிறரிடத்தும் மற்றைய உயிர்களிடத்தும் காட்டும் அன்பாக மினிருவது. “அன்புக்கு முண்டோ அடைக்குந் தாழ்” என்று வள்ளுவர் கூறுவதில்தான் எத்தனை அர்த்தமிருக்கிறது!

நாம் மற்றவர்களிடத்தும் பிற உயிர்களிடத்தும் அன்பு பாராட்டுவதையாரால்தான் தடுக்க முடியும்? எல்லை போடமுடியும்? கண்டதும் இருவர் கொள்ளும் காதல் ஒரு வகை. அது அன்பின் உறவு வழி. இறைவனிடம் நாம் கொள்ளும் அதி தீவிர அன்பு பக்தியாகிறது. தாயிடத்துப் பிள்ளை கொள்ளும் அன்பு பாசமாகப் பரிணமிக்கிறது. மக்கள் கொள்ளும் அன்பு வாஞ்சை எனப்படும். அன்புக்கு எதுதான் ஈடாகும்? தன் மகன் மேல் கொண்ட அன்பின் மிகுதியால் தசரதமன்னன் உயிரிழந்த கதையை யார்தான் அறியார்? ஏகலைவன் தான் நேரில் காணாத குருவிடம் வைத்த அன்பினால் தன் விரலையே குரு தட்சணையாகக் கொடுத்தான்! கண்ணப்பனோ ஒரு படி மேலே உயர்ந்து அன்பின் எல்லைக்கே சென்று, பிரபக்தியினால் தன் கண்ணையே

இழந்து காளத்தியப்பனான் சிவலிங்கத் திருமேனிக்கு அப்பினான். இவ்வாறு அன்பு நெறியின் பல்வேறு வடிவங்களைச் சமயகுரவர்களின், நாயன்மார்களின் வரலாறுகளில் பரக்கக் காணலாம். சிபிச்சக்கரவர்த்தியின் இரக்கமும் புத்தபகவானின் கருணையும் எப்பேர்ப்பட்டவை?

தந்தையின் உயிரும் தாயின் உயிரும் ஒன்றித்த பரிசே தாய் தரும் குழந்தை என்ற உண்மையைப் பிள்ளைகள் அறியாரோ? மனித குலத்துக்கு மாத்திரமல்ல மற்ற உயிரினங்களுக்கும் அன்பு. பாராட்டுகின்ற உள்ளம் சிறுவயதிலேயே எம்மிடத்தில் உருவாகவேண்டும். பாரி, காரி போன்றவர்கள் முறையே அஃறினைப் பொருட்களான தேருக்கும் மூல்லைக் கொடிக்கும் அன்பு காட்டி உயர்ந்தவர்கள். இராமலிங்க வள்ளலாரின் கருணையின் மகத்துவம் வருமாறு:

“வாடிய பயிரைக் கண்டபோதெல்லாம் வாடிய நெஞ்சினராக வாழ்ந்த கருணை வள்ளல்”

எதிரிகளை மன்னிக்கின்ற அன்பு உள்ளம் நிறைந்த காந்தியும் ஏழைகளுக்காகவே வாழ்ந்து அண்மைக்காலத்தில் மறைந்த தெரேசா அன்னையும் எம்மால் மறக்கமுடியாத அன்பின் அடையாளங்களே. எனவே மாணவர்களாகிய நாம் அன்பின் மகிமையை, அதன் ஆற்றலை, அதன் பரிமாணங்களை என்றும் பேணுபவர்களாக வாழ்ந்தால் எம் வாழ்வு நிறைவான வாழ்வாக மலரும் என்பதில் ஜூயம் இல்லை!

செற்களுக்கியம்

மனுக்குலம்	- மனித இனம்	அஃறினை	- உயிரற்றவையும் மிருகங்களும்
அதிர்விரம் தட்சணை	- மிக உக்கிரம் காணிக்கை	பரிமாணம்	- பலவடிவம்

14. அச்சுறுத்தும் டெங்கு

பெறுப்பு

இலங்கை மக்களை அதிக அளவு பாதிக்கும் ஒரு கொடிய நோயாக டெங்குக் காய்ச்சல் இருப்பதை அறியாதவர் இல்லை. பின்னைப் பருவத்தோர் இந்நோயின் தன்மை அறிகுறிகள், பாதிப்பு, தடுக்கும் முறை என்ற விடயங்களில் அறிவுடையவர்களாகவும் விழிப்புணர்ச்சி உள்ளவர்களாகவும் இருக்ககேண்டும். பாட விடயப்பரப்பிலும் இக்கருத்துக்கு மிக முக்கியத்துவம் தரப்படுகிறது.

கட்டுப்படுத்த முடியாத நோயாக

விஸ்வரூபமெடுத்து, பொதுமக்களைக் கதிகலங்கவைக்கும் டெங்குநோயினால் உயிரிழப்போரின் எண்ணிக்கை அதிகமாகிவிட்டது. கொடிய டெங்கு நோயால் பாதிக்கப்பட்டவர்களை இன்று அதிகமாகக் காண்கிறோம். என்றுமில்லாதவாறு இந்நோயின் அகோரதாண்டவம் நானுக்கு நாள் அதிகரித்துக் கொண்டிருக்கிறது. இது ஒரு தொற்றுநோயாகப் பரவக்கூடியது. நெருக்கம் மிகுந்த பகுதிகளில் சுமார் 25 பில்லியன் மக்கள் இந்நோயால் பாதிக்கப்பட்டுள்ளதாக உலக சுகாதார நிறுவகம் தெரிவிக்கிறது.

டெங்கு என்ற பெயர் கொண்ட இந்நோயானது ஒரு வகைக் காய்ச்சல் நோயாகும். இது ஒரு வகை நுளம்புக்கடியினால் வரும் நோய் என்பதை முதலில் அறியவேண்டும். சரியாகக் கவனிக்கப்படாவிடின் சில மணி நேரத்தில் பல மனித உயிர்களைப் பலியாக்கிவிடவல்ல கொடிய நோய் இது.

டெங்குக்காய்ச்சல் உருவாவதற்குக் காரணமானவை “எயிடிஸ் எஜிப்டி” (Aedis Aegypti} என்ற பெயரால் அழைக்கப்படும் ஒரு வகைப் பெண் நுளம்புகளாகும். ஒரு வித வெண்ணிற உடலமைப்புடன் காணப்படும்

இந்நுளம்புகள் எமது சுற்றுச்சூழலில் தற்காலிகமாக நீர் தேங்கும் இடங்களில் முட்டையிடுகின்றன.

டெங்குக்காய்ச்சல் தொற்றுவதற்குக் காரணமான பெண் நுளம்புகள் சமார் நாறு முதல் இருநாறு மீற்றார் தூரம் வரையே பறக்கக் கூடியன. முக்கியமாக பகல் வேளைகளில் மனிதர்களை ஆண், பெண், சிறியவர், பெரியவர் என்ற வித்தியாசமின்றி இந்நுளம்புகள் கடித்துத் தம் தீமையைக் தொடங்கும். டெங்கு நோயாளியின் இரத்தத்தை உறிஞ்சம்போது, அவரது இரத்தத்தில் உள்ள டெங்கு வைரஸ் கிருமிகளையும் சேர்த்தே உறிஞ்சிக்கொள்கிறது. இவ்வைரஸ் கிருமியானது இவ்வாறு உறிஞ்சப்படும் இரத்தத்தோடு கலந்து வந்து ஏற்க்குறைய 3 முதல் 5 நாட்கள் வரை கடித்த அந்த நுளம்பின் உடலுக்குள் இருக்கக்கூடியது. புதியவர் ஒருவரின் உடலில் இவ்வைரஸ் கிருமியானது அந்நுளம்பினால் ஏற்றப்படும்போது அது அவரை 6 தொடக்கம் 12 மணித்தியாலங்களில் தொற்றிக்கொள்கிறது. முக்கியமாக இக்காலகட்டத்தில் ஒருவகைக் காய்ச்சல் ஏற்படத் தொடங்கும். உயிரிழப்பைக்கூட ஏற்படுத்தும். முறையான டெங்கு, சாதாரண டெங்கு, குருதிக் கசிவுக் காய்ச்சல் என்ற மூன்றுமே படிமுறையாகப் பாதிப்பை ஏற்படுத்துவன எனப்படுகிறது. பெரும்பாலும் நோயெதிர்ப்புச் சக்தி அற்றவர்களிடம் ஏற்படும் டெங்குக் காய்ச்சல் முதலாவது வகையான “முறையான டெங்கு”(Classic Dengue) ஆகும்.

குழந்தைகளையும் இளவயதினரையும் தாக்கக்கூடிய இந்நோயின் அறிகுறிகள் கண்ணீர்க்கசிவு, வலி, தடிமன், தலைவலி, கைகால் முட்டுவலி, உடல்வலி என்பனவாகும். இக்காய்ச்சலின் இரண்டாவது வகை சாதாரண டெங்கு (Normal Dengue) ஆகும். பசியின்மை, தலைவலி, உடல்வலியோடு கூடிய இக்காய்ச்சல் மூன்று தினங்களில் குணமாகக்கூடிய கடுமை குறைந்த காய்ச்சலாகும். உயிரிழப்பை ஏற்படுத்தும் ஆபத்தான காய்ச்சல் மூன்றாவது

வகையான குருதிக்கசிவு டெங்கு நோயாகும்.

பொதுவாக 15 வயதுக்குட்பட்ட பிள்ளைகளை அதிகம் பாதிக்கும் காய்ச்சல் இது எனப்படுகிறது. இந்நோயின் அறிகுறிகள் தொண்டைவலி, தலைவலி, பசியின்மை, குமட்டல், வாந்தி, கடுமையான வாந்தி, கடுமையான வயிற்றுவலி என மருத்துவர்கள் தெரிவிக்கிறார்கள். கை, கால் சில்லிடும்போது உடலானது வெப்பமாகக் காணப்படும். கை, கால், விரல் நுனிகளில் புள்ளி புள்ளியாகக் குருதிக்கசிவு காணப்படும். அப்பகுதிகள் கபிலநிறமாகும் சாத்தியமும் உண்டு. தோலில் தடிப்புகள் அல்லது கொப்புளங்கள் தோன்றும். இதயத்துடிப்பு படிப்படியாக அதிகரிக்கும். அத்தோடு இரத்த அழுத்தமும் குறைவடையும். 2 தொடக்கம் 4 நாட்கள் நீடிக்கக்கூடிய இக்கொடிய காய்ச்சலின்போது நாடித்துடிப்பு பலவீனப்படும்; சுவாசிப்பதும் கஷ்டமாகும்.

இனி, இக்கொடிய காய்ச்சலை நாம் எவ்வாறு கட்டுப்படுத்தலாமென நோக்குவோம். முதலாவதாக, குருதிச்சுற்றோட்டம் துவண்டுவிடாமல் அல்லது தளராமல் இருக்க ஆவன செய்யவேண்டும். அதற்கு உடம்பினுள் நீரை செலுத்திக் கொண்டிருக்கவேண்டும். வட்டணுக்கள் (Platelets) குறைவடைவதாலேயே இரத்தக்கசிவு ஏற்படுகிறது என்பதை நாம் அறியவேண்டும். காய்ச்சலின் கடுமையை உடனடியாகத் தணிக்க “பரசிற்றமோல்” போன்ற வில்லைகளைப் பயன்படுத்துவார்.

டெங்குக் காய்ச்சல் பற்றிய தகவல்களை நோக்கும்போது இந்நோய்க்கு இன்னமும் மருந்து கண்டுபிடிக்கப்படவில்லை என்றும், விசேட சிகிச்சை முறை எதுவும் இல்லை என்றும் அறியமுடிகிறது. மேலும் இவ்விசித்திரமான நோய் திடகாத்திரமானவர்களையே அதிகம் பாதிக்கிறது என்றும் தெரிவிக்கப்படுகிறது. அதன் அறிகுறிகள் 3 நாட்களுக்குத் தென்படுவதில்லை. எனவே உடனடியாக டெங்குக் காய்ச்சலைக் கண்டுபிடிக்க முடியாது.

உலகிலேயே அச்சுறுத்தல் நிறைந்த நோய்களுள் ஒன்றாக விளங்கும் இக்கொடிய நோயின் பாதிப்பினால் எமது நாட்டிலும் பல உயிரிழப்புகள் ஏற்பட்டுள்ளன. அரசாங்கமும் இந்நோயைக் கட்டுப்படுத்தப் பல முன்னெச்சரிக்கை நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டு வருவதை நாம் அறிவோம். இதற்குப் பொதுமக்களாகிய நாம் போதிய ஒத்துழைப்பை இந்நேரத்தில் வழங்குதல் அவசியம். டெங்கு நுளம்புகளின் பெருக்கத்தைப் பலவழிகளாலும் தடுக்கப் பொதுமக்கள் வாழுமிடங்களையும் சுற்றுச்சூழலையும் சுத்தம் செய்தல் மிக அவசியமென்பதையும் சுற்றுாடலைப் பேணவில் பொதுமக்கள் மிகக் கவனமாக இருக்கவேண்டுமென்பதையும் சொல்லித் தெரியவேண்டியதில்லை.

இலங்கை அரசு டெங்குநோய்த் தடுப்பு தொடர்பான புதிய சட்டமொன்றை அமுல்படுத்தி இருக்கிறது. அதன் பிரகாரம் டெங்கு நுளம்பு பெருகும் வகையில் சுற்றுச்சூழலை வைத்திருப்போருக்கு தண்டமும் சிறைவாசமும் விதிக்கப்படுமென அரசு பொதுமக்களுக்கு அறிவித்திருக்கிறது. இதைவிட சுகாதார அமைச்சு, அரசசார்பு நிறுவகங்கள், அரசசார்பற்ற நிறுவகங்கள் என்பன நாட்டில் பல பாகங்களிலும் டெங்குக்காய்ச்சல் தொடர்பான விழிப்புணர்வுக் கருத்தரங்குகளையும் தற்போது நடத்தி வருகின்றன.

பொதுவாக நீர்தேங்கி நிற்கும் இடங்களில் தன் இனப்பெருக்கத்தைத் தீவிரமாக்கும் டெங்கு நுளம்பை, அதனால் ஏற்படும் ஆட்கொல்லிக் காய்ச்சலை முற்றாக விரட்டியடிப்பதில் நாமனைவரும் முழுமுச்சாக ஈடுபடவேண்டும். டெங்குநோய் ஒழிப்பு நடவடிக்கையில் அரசுடன் நாமும் கைகோர்க்காதவிடத்து கொடிய டெங்குக்காய்ச்சலின் பிடியிலிருந்து நாம் தப்புவது அரிதாகிவிடும். எனவே விழிப்புணர்வோடு செயற்பட்டு இந்த ஆட்கொல்லியின் கோரப்பிடியிலிருந்து நம் நாட்டையும் உலகையும் விடுவிப்போம்.

டெங்கு நோயைத் தடுப்பதற்கான வழிமுறைகளையும் முன்னேற் பாடுகளையும் அவதானமாகக் கடைப்பிடிப்போம்.

- 1) வீட்டின் சுற்றுப்புறங்களில் தண் ணீர் தேங்குவதைத் தடுத்தல். பூச்சாடிகளைச் சுத்தம் செய்து பராமரித்தல்.
- 2) நூள்ம்புக்கொல்லி மருந்து தெளித்தல். உடம்பு முழுவதையும் துணியினால் போந்ததிக்கொண்டு உறங்குதல் அல்லது நூள்ம்பு வகையினுள் உறங்குதல்.
- 3) வீட்டு வளவில் காணப்படும் சிரட்டைகள், தகரடப்பாக்கள், டயர்கள் போன்றவற்றை அகற்றுதல்.
- 4) நோய்க்கான அறிகுறிகள் தென்படுமாயின் உடனடியாக வைத்தியரை நாடுதல். மேற்படி நடவடிக்கைகள் குறிப்பிடத்தக்கவையாகும்.

செற்களஞ்சியம்

வில்வங்கபம்-கட்டுப்படுத்த முடியாத பாரியபிரச்சினை கோரத் தாண்டவம் -பேரழிவு ஏற்படுத்துதல் குருதிக்கசிவு-இரத்தம் சொட்டுதல் விழிப்புணர்வு - எச்சரிக்கை உணர்வு

கபிலநிறம்- ஊதாநிறம் விசித்திரம்-புதுமை அச்சருத்தல்-ஆபத்து வாந்தி -சத்தி

குறுப்பு குறுப்பு என்பது குறுப்பு என்பது குறுப்பு

குறுப்பு குறுப்பு என்பது குறுப்பு குறுப்பு என்பது குறுப்பு

15. முத்திரை சேகரித்தல்

பெற்றிப்பு

பொழுதுபோக்கு என்பது சிறிதுநேர மகிழ்ச்சிக்காக மட்டும் ஈடுபடும் ஒரு முயற்சி என எம்மில் பல் கருதுவதுண்டு. உண்மையில் அது எமது அறிவை வளர்ப்பதாகவும் எமக்குப் புதிய அனுபவங்களைப் பெற்றுத் தருவதாகவும் வருவாயை ஈட்ட உதவுவதாகவும் இருக்கிறது. பொதுவாக நாம் வழக்கையாகச் செய்யும் தொழிலைவிட வேறுபட்டதான் வேலைகளில் விருப்புடன் ஈடுபடும் செயல்கள்தான் இவை, மனத்துக்கு ஒருவித ஆழுதலை அளித்து எம்மை ரசனைக்கும் உட்படுத்தும். மாணவப் பருவத்தினர் தம் கல்வி நடவடிக்கைகளோடு பொருத்தமான பொழுதுபோக்குகளையும் கைக்கொள்ளல்வேண்டும்.

பொழுதுபோக்கு என்பது

எவருக்கும் வேண்டியதொன்று. பொழுதுபோக்குகளை மக்கள் பெரும்பாலும் தம் பிரதான பணிகளுக்குப் புறம்பாகக் கருதுவர். இவை ஓய்வு நேரத்தில் செய்யும் கருமங்களோடு தொடர்புடையனவாக இருக்கும். உடலை அதிகம் வருத்தாமலும் உள்ளத்தைத் தளர்வாக வைத்துக் கொண்டும் ஈடுபடுதல் பொழுதுபோக்குகளின் முக்கிய இயல்புகளாம். பொழுதுபோக்குகளின் நோக்கம் இன்பம் பெறுதலே ஆகும். மனச்சோர்வை நீக்கிப் புத்துணர்ச்சி தருவது பொழுதுபோக்கு. இவற்றினால் உடலுக்கு ஓய்வு கிடைக்கிறது.

இந்த வகையில் எப்பருவத்தினருக்கும் பொழுதுபோக்கு அவசியமாக இருக்கிறது. மாணவப் பருவத்திலிருக்கும் சிறுவர்களுக்கும் இளவைதினருக்கும் பொழுதுபோக்குகள் பயன் மிகுந்தவை. முத்திரை சேகரிப்பது என்பது இப்பொழுதுபோக்குகளில் பயனுடையதாகும். இப்பொழுதுபோக்கானது அறிவுக்கு வளம் சேர்ப்பது என்பது முதல் பயன் எனலாம். பன்னாட்டு முத்திரைகளையும் சேகரித்து வரும் பழக்கத்தினால் உலக அறிவும் பொது அறிவும் மிகப் பெற்றுப் பிரபலமடைந்தவர் பலர். பேணா நண்பர்கள் பலரால்

அதிசயிக்கக்கூடிய வாய்ப்புகளைப் பெற்ற அநேகர் இருக்கிறார்கள்.

முத்திரைகள் கூறும் செய்திகள் பல. ஒவ்வொரு நாட்டு வரலாற்றுத் தகவல்களையும் புதுமைகளையும் அறிந்து அறிவை விருத்தி செய்துகொள்ளலாம். ரசனை, ஞானம், அழகுணர்ச்சி, ஒழங்கு, பயிற்சி என்பனவற்றையும் மேம்படுத்திக்கொள்ளலாம். பற்பல வடிவங்களில், பல வர்ணங்களில், வெவ்வேறுபட்ட முத்திரைகளைச் சேகரிக்கும் ஆர்வமானது புத்தாக்கப் படைப்புகளுக்கும் அடிப்படையாகிறது. முத்திரை சேகரிப்பு முயற்சியானது மாணவர்கள் வாழ்வைத் திருவினை ஆக்கும். பெயர் பெற்ற முத்திரை சேகரிப்பாளர்கள் பெரிய அறிஞர்களாக, ஆய்வாளர்களாக மாத்திரமன்றிச் செல்வந்தர்களாகவும் விளங்குகிறார்கள். இதனை நூல்கள் வாயிலாக அறிய முடியும். பெறுதற்கரிய முத்திரைகள், மிகத் தொன்மையான முத்திரைகள், விநோதமான வடிவங்களில் அவ்வப்போது வெளியிடப்பட்ட முத்திரைகளை விரும்பி பெருந்தொகையான பணத்தைக் கொடுத்து வாங்கிப் பாதுகாக்கும் பொழுதுபோக்கு இன்பமும் பெருமிததும் தருவது.

முத்திரைகள் பெரும் பாலும் அரசாங்கத் தொடர்புடைய நிறுவனங்களின் அனுசரணையோடுதான் வெளியிடப்படுகின்றன. அவை ஒவ்வொன்றும் வரலாற்றுச் சாதனங்களாக இன, மொழி, பிரதேச சின்னங்களாக மதிப்புப் பெற்று விளங்குவன். முத்திரைகள் வாயிலாகப் பிறநாட்டுப் பெரியார்கள், வீரர்கள், அரசியல்வாதிகள், விஞ்ஞானிகள், சான்றோர்களின் விபரங்களைப் பெறலாம். புதுமையான உயிரினங்களை, மலர்களை, மரங்களை, பொருட்களை, பொக்கிசங்களை அறியும் வாய்ப்பும் கிடைக்கிறது. இயற்கைக்காட்சிகள், அற்புதமான வளங்கள், சம்பவங்கள், புதிய தகவல்களை எமக்குத் தருவன. வரலாற்றுப் புத்தகத்தின் கடமையைச் சில முத்திரைகள் சாதித்து விடுகின்றன என்பது மிகையல்ல.

எனவே முத்திரை சேகரித்தல் என்ற பொழுதுபோக்கால் பல பயன்களைப் பலரும் பெறுவதால்தான் இதைக் கைக்கொள்கிறார்கள். இது மாணவர்கள் கல்விப் பயன்பாட்டுக்கு உற்றுணையாக அமைவதோடு கட்டுரைக்கலஶம் - தரம் 6, 7, 8

சேகரிப்புப் பழக்கத்தை ஏற்படுத்துவதற்கும் வழிசெய்யும். முத்திரை சேகரிப்பு என்ற சிறந்த பொழுதுபோக்கு மாணவர்கள் மத்தியில் மாத்திரமல்லாமல் பெரியோர் மத்தியிலும் காணப்படுகிறது.

மேலே கூறிய கருத்துக்களை பார்க்கும்போது, பொழுதுபோக்குகள் எம்மை மகிழ்ச்சியில் ஆழ்த்துவதோடு எமது அறிவுக்கு விருந்தாகவும் அமைகின்றன. எம் கல்விக்கும் எதிர்கால வாழ்வுக்கும் அனுசரணையாக அமைகின்றன. குறிப்பாக முத்திரை சேகரித்தல் என்பது பிரபலமான பொழுதுபோக்கு. ஆதலால் இதனைப் பலரும் கைக்கொண்டு வாழ்விலே முன்னேற்றம் கண்டிருக்கிறார்கள். வெளிநாடுகளிலும் உள்ளாடுகளிலும் பேனா நண்பர்களைத் தேடிக்கொள்வதற்கான பல அரிய வாய்ப்புகளை முத்திரை சேகரித்தல் வழங்குகிறது. அவர்களுள் பலர் வெளிநாட்டு வேலை வாய்ப்புகள் பெற்று வளமாக வாழ்ந்து வருகிறார்கள் என்ற செய்திகள் உண்மையானவேயே.

செற்களஞ்சியம்

தொன்மை	-	பழமை	பொக்கிசம்	-	செல்வம்
விநோதம்	-	புதுமை	உறுதுணை	-	பொருத்தமான உதவி
வருவாய்	-	வருமானம்			

16. வில்லியம் ஷேக்ஸ்பியர்

பெறுப்பு

உலக நாடக வரலாற்றின் தந்தை ஷேக்ஸ்பியர். 37 நாடகங்களை எழுதியும் நடிப்பித்தும் தன்னில்லாப் புகழ் கொண்ட பெருங்கலைஞன் பற்றிய அரிய தகவல்களை மாணவர் சமூகத்துக்கு விருந்தாக்குகிறது இக்கட்டுரை.

“உலகமே ஒரு நாடக

மேடை, நாமெல்லாம் அதில் நடிகர்கள்” என்ற வாசகம் பிரபலமானது. இதற்கு உரிமையாளர் ஆங்கில நாடாகாசிரியர் ஷேக்ஸ்பியரே. நாடகம் ஒரு நுண்கலை, அழகுக்கலை, சமூகத்துக்கு அறிவுட்டும் நுட்பமான கலை. அந்தவகையில் உலகம் போற்றும் புலமையாளர்கள் வரிசையிலே ஆங்கில அறிஞர் வில்லியம் ஷேக்ஸ்பியர் குறிப்பிடத்தக்கவராவார். உலக நாடக வரலாற்று இலக்கணம் ஷேக்ஸ்பியர். அவரது தலைசிறந்த புலமைக்கு அறிவாற்றலும் தத்துவசிந்தனையும் சமூகப் பார்வையும் காரணமாய் அமைந்தன எனலாம். தலைசிறந்த ஆங்கிலக் கலைஞரான ஷேக்ஸ்பியரின் நாடக எழுத்தாற்றல் உலகத்தினால் இன்றும் போற்றப்படுகிறது.

இங்கிலாந்து நாட்டின் வாவிக்ஷை மாகாணத்தில் ஏவொன் நதிக்கரையில் உள்ள ஸ்ராபோட் கிராமம்தான் அவர் பிறந்த இடம். 1564 ஆம் ஆண்டு சித்திரை மாதம் 23 ஆம் திகதி பிறந்த வில்லியத்தின் தந்தை ஜோன் தோல் பதனிடும் தொழிலாளியாக இருந்தவர். ஸ்ராபோட்டிலுள்ள கனிஷ்ட பாடசாலையொன்றில் வில்லியம் கல்விபெற அனுமதிக்கப்பட்டார். கஷ்டத்தின் மத்தியில் கல்வியை முடித்தவர் தனது 19 வயதிலேயே ஆன் கத்தாவே

என்பவரை மணமுடித்தார். முன்று பிள்ளைகளுக்குத் தந்தையான பின்னர்தான் வில்லியம் 1593 இல் வண்டனுக்கு வேலை தேடிச் சென்றார். எழுதும் ஆற்றல் பெற்றிருந்த அவருக்கு நாடகத்துறையில் சேர்வதற்கு சேம்பலின் பிரபுவின் ஆதரவு கிடைத்தது. பழைய நாடகங்களைப் புதுப்பித்து மெருகூட்டி எழுதுவதுதான் அவரது பொறுப்பு. அப்போதுதான் தத்துவஞானி அரிஸ்டோற்றலின் நாடகவியல் சட்டகங்கள் இவருக்கு கை கொடுத்தன.

மதஞ் சார்ந்த நாடகங்கள், தேவ அதிசய நாடகங்கள், தெருக்கூத்து நாடகங்கள் என்பவற்றின் சிறப்பு அம்சங்களை உள்வாங்கிக்கொண்டு புதிய முறையில் நாடகங்களை ஆக்கி வெற்றிகண்டார் வில்லியம். தம் படைப்புகளில் இன்பியல் மற்றும் துன்பியல் சுவைகளுக்கு முக்கியத்துவம் அளித்து நாடகங்களை மேடையேற்றினார். இதன் மூலம் ஷேக்ஸ்பியருக்குப் பிரித்தானிய மேன்மக்களால் மிகுந்த வரவேற்புக் கிடைக்கலாயிற்று. அது மாத்திரமன்றி நாடகத்துறையும் மறுமலர்ச்சி கண்டது. நாடகங்களையும் நடிகர்களையும் மக்கள் மதிக்கத் தொடங்கினார்கள்.

நாடக அரங்க முறைகளில் புதுமையைப் புகுத்தி உயர்ந்த மேடை அமைக்கும் முறைமை, அரை வட்ட வடிவிலான பார்வையாளர் கூடம், மேடைக்குக் கீழ் வாத்தியக் கோஷ்டியை அமர்த்துதல் போன்ற அம்சங்களை 1611 களில் அறிமுகப்படுத்தியவரும் இவரே.

தலைசிறந்த ஆங்கிலப் புலமையாளராக விளங்கிய வில்லியம் ஷேக்ஸ்பியர் எழுதிக் குவித்த ஆங்கிலக் கவிதைகள் உலகப்புகழ் பெற்றவை. இன்றும் உயர்ந்தோரால் போற்றப்படுவை. ஷேக்ஸ்பியர் எழுதி நடிப்பித்த நாடகங்கள் மிகப் பிரபலம் வாய்ந்தவை.

‘ரோமியோ - ஜூலியற்,’ ‘ஜூலியஸ் சீசர், ‘நான்காம் ஹென்றி’, ‘வெனிஸ் நாட்டு வணிகன்’ என்பனவும் ஷேக்ஸ்பியரின் நாடக ஆக்கங்களில் மிகப் புகழ் பெற்றவையாகும். காதல் இரசனை மிகுந்த நாடகங்கள் தவிர வாழ்வின் துன்பியல் சம்பவங்களை எடுத்துக்காட்டும் “கிங் லியர், ‘ஓதெல்லோ’, ‘ஹம்லட்,’ மக்கெத்” என்ற நான்கு நாடகங்களும் உன்னதமானவை.

ஆங்கிலக் கவியரசன் ஷேக்ஸ்பியரின் கவிதைகளும் நாடகங்களும் பல மொழிகளில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டு உள்ளன. குறிப்பாக தமிழ் நாடகத் தந்தையெனப்படும் பம்மல் சம்பந்த முதலியார், முத்தமிழ் மேதை சுவாமி விபுலானந்தர் ஆகியோர் இவரது நாடகங்களைத் தமிழில் மொழி பெயர்த்து வெற்றி கண்டவர்கள். விசேடமாக “மதங்க சூளாமணி” என்ற பெயரைச் சேக்ஸ்பியருக்குச் சூடு நடிப்பின் திலகமாக அவரைப் போற்றிப் புகழ்பாடுணர்க்கும் தீன் முத்தமிழ் வித்தகர் சுவாமி விபுலானந்தர்.

மேலும் ஆங்கில நாடகப் புலவர் வில்லியம் ஷேக்ஸ்பியரை “செக்ஸிற்பியர்” என்றே குறிப்பிட்ட சுவாமிகள் இந்த செகத்தையே புதிதாக வடிவமைக்கும் வகையில் அவரின் படைப்புகள் திகழ்வதால் அப்பெயருக்கு அவர் பொருத்தமானவர்தான் என்றும் கூறி உள்ளார். “மதங்கம்” என்ற சொல் நடிப்பைக் குறிப்பது என்றும் சூளாமணி என்பது சிறப்பான அணி என்றும் பொருள்பட அமைந்த நாடக நூலாம் “மதங்க சூளாமணி” உலக நாடக வரலாற்றில் ஷேக்ஸ்பியரின் முக்கியத்துவத்தைக் காட்டும் தமிழ்நூல் ஆகும்.

சேக்ஸ்பியர் வாழ்ந்த ஊரே இன்று நாடகத்துறையின் புனித தலமாக உலகத்தில் போற்றப்படுகிறது. நாடகக் கலைக்கும் கவியலகுக்கும் அவர் ஆற்றிய பணி உன்னதமானது. அழியாப் புகழ்பெற்ற வில்லியம் ஷேக்ஸ்பியர் 1616 ஆம் ஆண்டு சித்திரை மாதம் 23ம் தேதி இவ்வுலக வாழ்வை நீத்தார். அவரின் பூதவுடல் மறைந்தாலும் புகழுடல் என்றுமே மறையாது.

செரற்களஞ்சியம்

நுண்கலை	இயலிசை, நாடகம், சித்திரம் துண்பியல்	சோகநாடகம்
தெருக்கூத்து	வீதி நாடகம்	பூதவுடல்
இன்பியல் - மகிழ்ச்சியான / நடக்கச்சைவ நாடகம்		அழியும் உடல்

17. மகாத்மா காந்தி காட்டிய நன்னெறி பொழிப்பு

உண்மை பேசல், அகிம்சை வழிநிற்றல், விடுதலை, ஆசார வாழ்வு, இந்திய நாட்டின் சுதந்திரம், எதிரியையும் மன்னிக்கும் பண்பு இவற்றைச் சிந்திக்கும்போது உலகமே வியக்கும் உத்தமர் மகாத்மா காந்தியை நாம் மதிப்போடு நினைக்கிறோம். காந்தித் தாத்தாவின் நிறும் சத்தியத்தின் நித்தியத்தை நம்பும் உருவும் நம் கண்முன்னே தெரிகின்றன.

சத்தியம் தவறாத பெரியவராக,

உலகம் போற்றும் உத்தமராக வாழ்ந்த காந்தியின் வாழ்வை வழியும் உன்னதமானவை. ‘மகாத்மா’ என்ற அடைமொழியுடன் அழைக்கப்படும் மாமனிதர் அவர். உலக மக்கள் அனைவரும் ஏத்திப் போற்றும் மகான். இந்தியாவின் சுதந்திரத்துக்காகத் தன் உடல், பொருள், ஆவி ஆகிய மூன்றையுமே அர்ப்பணித்த காந்திமகானை அறியாதவர் எவருமே இருக்க முடியாது. அந்தியரின் ஆட்சியில் அடிமைப்பட்டுக் கிடந்த இந்திய அன்னையின் அடிமை விலங்கை ஒடிக்கக் காரணமான மகாத்மா காந்தியின் அகிம்சைவழிப் போராட்டம் உலகறிந்த விடயமாகும்.

1869 ஆம் ஆண்டு ஐப்பசி மாதம் 2 ஆம் தேதி குஜராத் மாநிலத்திலுள்ள போர்பந்தர் என்றும் ஊரில் பிறந்தவர் காந்தி. மகாத்மா காந்தியின் இயற்பெயர் மோகன்தாஸ் கரம்சந்த் காந்தி என்பதாகும். இவரின் தாயார் புத்தலிபாய். புத்தலிபாய் ஒரு பெண்குழந்தையையும் மூன்று ஆண்குழந்தைகளையும் பெற்றெடுத்தார். அவர்களில் கரம்சந்த் காந்திதான் கடைசிப் பிள்ளை.

போர்பந்தரிலே தம் ஆரம்பக் கல்வியைத் தொடங்கினார் கரம்சந்த காந்தி. தமது 7 ஆவது வயதுக்குப் பிறகு “ராஜ்கோட்” பள்ளிக்கூடத்திலே படித்து கல்வியில் மிக முன்னணியில் திகழ்ந்தார். அவர் தமது 12 ஆவது வயதில் “அரிச்சந்திரன்” நாடகத்தைப் பார்க்க நேரந்தமை அவரின் வாழ்க்கையில் மிக முக்கியமானது. காந்தியடிகள் கடைசிவரை “சத்திய வீரராக” விளங்குவதற்குக் காரணமானது அரிச்சந்திரன் நாடகமே ஆகும்.

காந்தி தம் 13 ஆவது வயதில் கஸ்தூரிபாய் என்ற சிறுமியைப் பால்ய திருமணம் செய்தார். தம் கல்வியில் மிகத் திறமையாக விளங்கிய அவர் தமது 18 ஆவது வயதில் இங்கிலாந்து சென்று அங்கு “பரிஸ்டர்” பட்டம் பெறப் படித்தார். 1891 இல் பரிஸ்டர் பட்டம் பெற்றுத் தாயகம் திரும்பினார். 1893 சித்திரை மாதம் தென்னாபிரிக்காவுக்குப் பயணமான காந்தி, “நேட்டால் இந்திய காங்கிரஸ்” என்ற அமைப்பை அங்கு ஆரம்பித்தார்.

இந்தியாவில் அந்நிய ஆட்சியாளரின் ஆதிக்கத்தால் இந்திய மக்கள் அனுபவிக்கும் கஷ்டமான வாழ்க்கைக்கு முடிவு கட்டவேண்டுமென்ற சிந்தனையோடு 1914 ஆம் ஆண்டு தாய் நாட்டுக்குத் திரும்பினார்.

பாரதபூரிக்கு சுதந்திரம் கிடைக்கவேண்டுமானால் மக்களனைவரும் நேரமையுடன் வாழ வேண்டுமென்பது அவரது கொள்கையாக இருந்தது. அதனால் பொதுச் சொத்துக்களை உதாசீனப்படுத்துபவர்களைக் கண்டித்தார். சாதிபேதம் மதபேதம், தீண்டாமை என்பனவற்றைச் சமுதாயத்தில் நின்றும் அறவே நீக்கப் பாடுபட்டார். சுயதொழிலைப் போற்றவேண்டும் என்ற கொள்கையை வலியுறுத்தினார். பெரிய நியாய துரந்தராக இருந்தபோதும் கைராட்டினம் சுற்றித் துணி நெய்வதில் ஈடுபட்டார். தாழும் கதர் ஆடையையே அணியலானார். அவரது சுதேசப் பற்றுத்தான் அதற்கு அடிப்படை.

வெள்ளையர்கள் காந்தியின் அமைதிவழி, அகிம்சை வழிப் போராட்டத்தையும் அவருக்குப் பின்னால் இருந்த மக்கள் சக்தியையும் கண்டு திகைத்தனர். காந்தியை வெள்ளையர் சிறையில் அடைத்துவைத்தபோது அவர் தம் கொள்கையிலிருந்தும் விலகவில்லை. ஆயுதங்கள் எதுவுமின்றி இரத்தம்

சிந்தாமலே காந்தியடிகள் செய்த போராட்டத்தினால் ஈற்றில் வொள்ளையர்கள் இந்தியாவை விட்டு வெளியேறினர். இந்தியா மகாத்மா காந்தியின் அர்ப்பணிப்பால் 1947 ஆவணி 18 அன்று அடிமைத்தளையகன்று பூரண சுதந்திரம் அடைந்தது.

சத்தியசோதனையோ, காலத்தின் கொடுவினையோ என உலகமே கலங்க 1948 தெ 30 ஆம் திகதி அண்ணல் காந்தி ஒரு பிரார்த்தனைக் கூட்டத்தில் கலந்துகொண்டிருந்த வேளையில் நாதாராம் விநாயக கோட்சே என்ற இந்து தீவிரவாதி அவரைத் துப்பாக்கியால் சுட்டுக் கொன்றான். தன் மார்பில் குண்டு துளைத்து உயிர் பிரியும் வேளையிலும் அவர் “ராம் ராம்” என்று ராமநாமத்தைத் தொடர்ந்து உச்சரித்தமையும் தன்னைக் கொன்ற அந்த தீவிரவாதியை மன்னியுங்கள் என்று கோரியமையும் மகத்தானவை.

சத்தியம் தவறாது வாழ்ந்த காந்தி மகான் உயிர் உடலை விட்டு நீங்கியதும் பாரத தேசமே கண்ணீர் விட்டுக் கலங்கியது. அந்நியரை அகிம்சைப் போராட்டம், சத்தியாக்கிரகம் என்ற படைகள் கொண்டே விரட்டியடித்த மகாத்மா காந்தி காட்டிய நன்னெறி அற்புதமானது. அவர் வழி மாந்தருக்குள் தீமை குன்ற வாய்ந்த தெய்வமார்க்கம் என்றால் மிகைபாது.

“கத்தி இன்றி இரத்தம் இன்றி யுத்தம் ஒன்று வருகுது

சத்தியத்தின் நித்தியத்தை நம்பும் யாரும் சேருவீர்

காந்தி என்ற சாந்தமூர்த்தி தேர்ந்து கொடும் செந்நெறி

மாந்தருக்குள் தீமை குன்ற வாய்ந்த தெய்வ மார்க்கமே”

- நாயக்கல் கலீந். இராமலிங்கம்பிள்ளை

18. நான் தரிசித்த புதுமையான ஊர் பெற்றிப்பு

தாம் பார்த்த இடங்களையும் காட்சிகளையும் குறித்து அழகாக விவரணம் எழுதும் முறைமை தமிழ் பயிலும் மாணவர்களுக்கு அவசியமானது. இங்கே ஒரு மாணவன் தான் கண்ட காட்சிகளையும் கேட்ட தகவல்களையும் குறித்துவைத்து நேர்த்தியாக உடப்பு கிராமம் பற்றி ஒரு எழுத்தாக்கத்தைப் படைத்திருக்கிறான். நீங்களும் இவ்வாறான ஒரு கட்டுரையை எழுதுங்கள்.

எட்டாம் வகுப்பில் கற்கும் நான் என் பெற்றோருடன் சென்று, இலங்கையிலுள்ள பல பிரதேசங்களையும் பார்த்திருக்கிறேன். கண்டியில் வாழ்ந்து வரும் எமக்கு அடிக்கடி இப்படியான வாய்ப்பு எப்படியோ வந்துசேர்ந்துவிடுகிறது. இந்த வகையிலே புத்தளம் மாவட்டத்துக்குச் சென்றபோதுதான் “உடப்பு” என்ற புதுமையான கிராமத்தை என்னால் தரிசிக்க முடிந்தது.

உடப்பு என்ற கிராமம் வடமேல் மாகாணத்தில் புத்தளம் - கொழும்பு வீதியில் பத்துஞாயா சந்தியிலிருந்து வடமேற்காக நான்கு மைல் தூரத்தில் அமைந்துள்ளது. இந்து சமுத்திரக் கரையோரத்தில் அமைந்த அழகிய தமிழ்க்கிராமம் அது. தெற்கில் குறுமண்கழி, கிழக்கில் ஒல்லாந்தர் வெட்டு வாய்க்கால், வடக்கில் ஆண்டிமுனை, மேற்கில் இந்துமாகடல் ஆகியவை உடப்புரின் எல்லைகள் ஆகும். ஏற்குறைய இரண்டு மைல் நீளமும் அரை மைல் அகலமும் உடைய மிக நெருக்கமான மக்கள் குடித்தொகையைக் கொண்ட பகுதி இது. இப்பகுதியில் வாழ்ந்துவரும் மக்களில் அநேகர் தமிழ்நாட்டின் சேதுக்கரை, தனுஷ்கோடி ஆகிய பிரதேசங்களிலிருந்து இங்கு வந்து குடியேறியவர்களின் வழிவந்தவர்களாகவே கருதப்படுகின்றனர்.

இந்துக்கள் பெருந்தொகையினராய் வாழும் இத்தமிழ்க் கிராமத்தில் சிலாபத்திலிருந்து மீன்பிடித் தொழில் கருதி இங்கு தொடர்ச்சியாக வாழும் கத்தோலிக்க குடும்பங்களும் உள்ளன சிறுதொகை முஸ்லிம்களும் சிங்களவரும் கூட இருக்கின்றனர்.

உடப்பு மக்களின் வரலாற்றை நோக்கினால், இக்கிராமமானது தொன்று தொட்டு முட்காடுகள் நிறைந்ததாகவும் வெள்ளம் உடைத்து தானாகப் பாய்ந்து வருவதால் “உடப்பு” என்று அழைக்கப்பட்டதாகவும் அறிய முடிகின்றது. உடப்பு என்ற பெயர் இப்படி வந்திருக்கலாம் எனினும் உடப்பங்காடு, உடப்பங்கரை என்ற பெயர்களே பிற்காலத்தில் உடப்பு எனக் குறுகி வழங்கப்படுகிறது என்று அங்கு வாழும் அறிஞரான, முன்னாள் அதிபர் வி. நடராஜா கூறியிருக்கிறார்.

இங்கு வாழும் ஒவ்வொரு குலத்தவரும் சுற்றும் சூழ ஒற்றுமையாக வசித்துவருவதை இன்றும் காணலாம். யாழ்ப்பாணத்தவரின் பழைய நாற்சார் வீடுகள்போல் இங்கும் பெரிய வளவுகளில் காணப்படும் நாற்சார் வீடுகள் வியப்பைத் தருவன.

பொதுவாக கோயில்களின் அற்புதச் சிறப்பினாலும் பெருமையினாலும் குறித்த ஒரு கிராமம் கீர்த்தி பெறுவது நாம் அறிந்த விடயம். யாழ்ப்பாணத்திலே நல்லூர்க் கிராமம், நல்லைக் கந்தகவாமி கோவிலாலும் மூல்லைத்தீவு, வற்றாப்பளைக் கண்ணகி ஆலயத்தினாலும் தெல்லிப்பழை, தூர்க்கை அம்மன் கோவிலாலும் கொக்கட்டிச்சோலை, தான்தோன்றீஸ்வரராலும் சிலாபம், முன்னேஸ்வர ஆலயத்தாலும் பெருமை பெறுவதுபோல உடப்பு என்ற கிராமமானது இலங்கையிலும் இந்தியாவிலும் கீர்த்தி பெற்று விளங்குவதற்கு இங்கு அமைந்துள்ள “உடப்பு திரெளபதியம்மன்” ஆலயமே காரணம் எனலாம். ஏறக்குறைய முந்நாறு ஆண்டுகளுக்கு மேற்பட்ட உடப்பு திரெளபதி அம்மன் கோவில் அம்பிகையின் அற்புதமும் அருட்சிறப்பும் பற்றி அறியாதார் இல்லை என்னுமளவுக்கு தனிச்சிறப்பு வாய்ந்தது.

உண்மையில் திரெளபதியம்மனின் பூமிதிப்பு பற்றி அறிய வந்தவுடன்தான் நான் இவ்வுரைத் தரிசிக்க விருப்பம் கொள்ளத் தொடங்கினேன். தீமிதித்துத் தங்கள் நேர்த்தியை நிறைவேற்றும் சடங்கை இங்கு “பூமிதிப்பு” என்றே வழங்குவார். இலங்கையிலே இந்து ஆலயங்கள் பலவற்றிலும் தீமிதிப்பு சடங்கு இடம்பெறும் போதிலும் உடப்பு ஆலயத்துத் தீமிதிப்பு அனைவரினதும் கவனத்தை அதிகம் ஈர்ப்பதாகும். உடப்பு திரெளபதி அம்மன் கோவில் தவிர மேலும் பல வழிபாட்டுத்தலங்களை உடப்பூர் கொண்டு விளங்குகிறது. நாட்டாரியல் பண்புகளையும் பழமை மரபுகளையும் போற்றும் இக்கிராம நடைமுறைகள் பெரும் வியப்பினைத் தருவன.

இயல், இசை, நாடகம் என்பன உடப்பூரில் போற்றிப் பேணிப் பாதுகாக்கப்படும் முறைமையை வேறொங்கும் காணமுடியாது. கிராமத்தின் பாரம்பரியமாக நடந்துவரும் தீமிதிப்பு விழாவில் நடத்தப்படும் பஞ்சவர்ணம் புகுதல், அர்ச்சனன் தவநிலை, கர்ணன் - துரியோதனன் போர்க்களக் காட்சிகள், திரெளபதி சபதம் என்பன மனதைவிட்டு அகலாதவை. இன்று கூத்துச் சபாக்களும் வில்லிசை மன்றங்களும் நாடகக் குழுக்களும் இங்கு கலை வளர்ச்சிக்குப் பங்களிப்புச் செய்கின்றன. வாய்மொழி இலக்கியங்களும் நன்கு போற்றப்பட்டு வருகின்றன. கல்வி வளர்ச்சியிலும் இன்று உடப்பூர் நல்ல நிலையில் விளங்கி வருகிறது. பல கல்விமான்களும் உத்தியோகத்தர்களும் உருவாகியிருக்கிறார்கள். இங்கு இரண்டு பெரிய தமிழ்ப் பாடசாலைகள் இருக்கின்றன.

இக்கிராம மக்களின் பாரம்பரிய தொழில்கள் மீன்பிடியும் புகையிலைச் செய்கையும் ஆகும். தெப்பங்கள் இன்றும் இவர்கள் தொழிலில் முக்கிய இடம் பிடித்து வருகின்றன. கரைவலை, வலை, தெப்பம் என்பன ஆரம்பத்திலிருந்தே இங்கு நடைமுறையிலுள்ளன. சந்த இசைமிகுந்த நாட்டார் பாடல்கள் இங்குள்ளோரால் வாழ்வியல் சடங்கிலும் அன்றாட வாழ்க்கையிலும் இசைக்கப்படும் மரபு அதிசயமானதும் மகிழ்ச்சியைத் தருவதுமாகும். மேலும் “அம்மானைப்பாடல்” பாடும் வழக்கம் நிலவுவதையும் குறிப்பிடலாம்.

அத்துடன் உடப்புரிலே நடைபெறும் மங்கல, அமங்கலச் சடங்குகளை அவ்வூர் மக்கள் எமக்குத் தெரிவிக்கும்போது நாங்கள் எதிய வியப்புக்கு அளவே இல்லை. சிறப்பாக திருமணச் சடங்குகளுக்காக மணமகன், மணமகளது வீட்டுக்குப் போக முன் நடைபெறும் மீசைவெட்டுக் கல்யாணம், தாம்புலம் தரிக்கும் முறைமை, பணஞ் செய்தல் சம்பிரதாயம் என்பன பற்றிய தகவல்கள் என்னை மிகவும் ஈர்த்தன. ஊரில் மரணமொன்று நேர்ந்தால் பிரேதத்தை அடக்கம் செய்யும் வரை கோயில் மனிகள் ஒலிக்கா. பூசைகளும் தாமதமாகும். உரிமைக்கார விதவைகள் மரணச்சடங்கில் பிரதான பங்கேற்றல், மாரடித்தல், பாடைகட்டிப் பிரேத ஊர்வலம் நடத்துதல், பிரதான ‘சங்கு ஓலி’ ஒலித்தல் என்பன என்னால் மறக்க முடியாதவையாகும்.

மிகவும் எளிமையான, அழகான, கிராமிய வழிபாடுகள் நிறைந்த மரபு வாசனையுடைய கிராமமான ‘உடப்பூர்’ பற்றி அறிய ஆவல்கொண்டு, நேரில் சென்று தரிசித்த விடயங்கள் பல. எல்லாவற்றையும் இந்த ஒரே கட்டுரையில் எழுதிவிடமுடியாது. எது தாய் நாட்டில் தமிழ் விளங்கும் பிரதேசமான உடப்புரையும் அக்கிராமத்தில் வாழும் நம்மவரின் தொன்மை மரபு பேணலையும் கலை, கலாசாரப் பெருமையையும் அறிவதற்கு அவ்வுரைத் தரிசிக்கத்தான் வேண்டும்.

செற்களஞ்சியம்

அற்புதம்	-	விந்தை	மரபுகள்	-	பாரம்பரியங்கள்
கீர்த்தி	-	புகழ்	விதவை	-	கைம்பெண்
அமங்கலம்	-	துண்பகரமானது			

நெடுஞ்செழியீடு மற்றும் வீதியிலே கலைஞர் தாங்கள்
நெடுஞ்செழியீடு மற்றும் வீதியிலே கலைஞர் தாங்கள்
நெடுஞ்செழியீடு மற்றும் வீதியிலே கலைஞர் தாங்கள்

19. சூழல் மாசடைதல் பொறிப்பு

கற்றுச்சூழல் மாசடைத்தால் உயிர்களால் நிம்மதியாக வாழுமுடியாது. மனிதருக்கு மாத்திரமல்ல மற்ற உயிரினங்களுக்கும் சடப்பொருட்களுக்கும் இயற்கைக்கும் அது அழிவைத்தான் நரும். இயற்கையைப் பேணி, அவற்றின் தூய்மையை உறுதி செய்து வீழுவேண்டியது பகுத்தறிவுள்ள மனிதனின் பிரதான பண்பாகவேண்டும்.

ஆரம்பத்தில் மனிதனைப் பாதுகாத்த இயற்கைச் சூழலை இன்று மனிதன் பாதுகாக்க வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டுள்ளது. இதற்குக் காரணம், மிகையான சனத்தொகைப் பெருக்கமே என்று பொதுவாகச் சொல்லப்படுகிறது. மனிதனானவன் தன் தேவைகளைப் பூர்த்திசெய்துகொள்வதற்காகத் தான் வாழும் சூழலைப் பயன்படுத்துகிறான். அப்போதெல்லாம் வரையறையற்ற தாக்கங்கள் எமது சூழலிலே ஏற்படத்தான் செய்யும். தவிர்க்க முடியாத இத்தாக்கங்களால் மனிதனின் ஆரோக்கியமான வாழ்வுக்கு மட்டுமல்ல பிற உயிரினங்களின் வாழ்வுக்கும் பெரும் பிரச்சினைகள் ஏற்படுகின்றன. இயற்கை வளங்களான நிலம், வளி, நீர், என்பன அசுத்தமடைவதுடன் ஒசோன் படை சிதைவடைதல், பசுமைக்குடில் தாக்கம், அமிலமழை, தீயகதீர்வீச்சு போன்ற எதிர்விளைவுகள் ஏற்படுவதனால் மக்களுக்குப் பாதிப்புக்கள் ஏற்படுகின்றன; இயற்கைச் சமநிலை குழம்புகிறது.

சூழலில் உள்ள சடத்துவக்கூறுகள் மற்றும் உயிரங்கிகள் நாம் வாழ்வதற்குத் தேவையானவற்றை வழங்குகின்றன. அவை சூழலில் சமநிலையைப் பேணிவருகின்றன. ஆனால் முன்னேறிவரும் நவீன உலகில் மனிதனின் தேவைகள் பன்மடங்காகிவிட்டன. இன்று மனிதனால் சூழலுக்கு

ஏற்படுத்தப்படும் தாக்கங்கள் சூழல் மாசடைவதற்கான காரணங்களாக அமைந்துவிட்டன. மனிதனது தேவையின் விளைவாகவே இயற்கைச் சமநிலை குழம்புகிறது. இயற்கைச் சமநிலைக் குழப்பம் சூழல்தொகுதியில் பாதகமான விளைவுகளை ஏற்படுத்துகின்றது. இயற்கைச் சமநிலையைக் குழப்பும் பிரதான காரணி மனிதன்தான் என்பது புரியும். இயற்கைச் சமநிலையைப் பேணி, சுற்றுாடலைப் பாதுகாக்கும் கடமை மனிதனுக்குண்டு.

சூழல்மாசடைதலானது இன்று தேசிய ரீதியாகவும் உலகளாவிய ரீதியாகவும் பெரும் பாதிப்புக்களை ஏற்படுத்திவருகிறது. இது ஒரு சர்வதேசப் பிரச்சினையாக உருவெடுத்துள்ளது. சூழல்மாசடைதலைத் தடுப்பதற்கான நடவடிக்கைகளைச் சகல தரப்பினரும் மேற்கொள்வது அவசியம். இதற்கு இரசாயன, பெளதீக, உயிரியல் அடிப்படையில் பல அனுகுமுறைகள் தற்போது கையாளப்படுகின்றன.

சூழல் மாசடைதலில் செல்வாக்குச் செலுத்தும் பின்வரும் இதர காரணிகளை நாம் இனங்காணல் அவசியமாகும்.

- அதிகரித்துவரும் சனத்தொகைப் பெருக்கம்.
- உணவுத் தேவையைப் பூர்த்திசெய்ய அதிகரிக்கும் விளைவிலங்கள்.
- புதிதாக அமைக்கப்படும் வீடுமைப்புத்திட்டங்களும் குடியேற்றத்திட்டங்களும்.
- நீர்ப்பானத் திட்டங்கள், நெடுஞ்சாலைகள் அமைக்கப்படல். புதிதாகத் தோன்றும் தொழிற்சாலைகள், கைத்தொழிற்பேட்டைகள்.

மேற்படி காரணிகளை மட்டுப்படுத்த மனித இனம் பொருத்தமான நடவடிக்கைகளை அவ்வப்போது எடுக்கவேண்டும். அல்லாவிடின் முழு உலகமும் தத்தளிக்க நேரிடும்.

இப்பிரச்சினை இன்று சர்வதேச ரீதியில் ஆராயப்படுகிறது. உலகநாடுகளின் கோரிக்கை பிரகாரம் விஞ்ஞான நிறுவனங்களும் அரசு சார்பற்ற நிறுவனங்களும் பல்கலைக்கழகங்களும் பல ஆய்வுகளை நடத்திவருகின்றன. சூழல் மாசடைதல் தொடர்பான பல விழிப்புணர்வுச் செயற்பாடுகள் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன.

சூழல் மாசடைலைத் தடுக்கும் நோக்குடன் பாடசாலைகளிலும் கல்லூரிகளிலும் சூழல் பற்றிய அறிவுட்டல், மாசடைலைத் தடுப்பதற்கான முன்னெச்சரிக்கைகள், பிரசாரங்கள் என்பன முன்னெடுக்கப்படுகின்றன. இயற்கையின் முக்கிய வளங்களான நீர், வளி, நிலம், வனம், கனிமங்களின் அழிவினைத் தடுப்பதற்கான பரிகார நடவடிக்கைகளில் சகல தரப்பினரும் கவனம் செலுத்தி வருவது நல்ல சுகுணமாகும்.

சுருக்கமாகக் கூறுவதாயின் மனிதராகிய நாம் எமது வாழ்க்கை சார்ந்த தேவைகளையும் வசதிகளையும் கூட்டும்போது எம்மை அறியாமலேயே சூழல் மாசடைகிறது. சூழலின் வளமும் வனப்பும் பல்வேறு பரிமாணங்களில் மாசடைந்து மனித வாழ்வுக்கும் ஆரோக்கியத்திற்கும் அச்சுறுத்தலாக அமையும். எனவே இதைத் தடுக்கவேண்டியது மனிதராய்ப் பிறந்த எம் அனைவரினதும் பொறுப்பும் கடமையும் ஆகும்.

மாணவர்களாகிய நாம் ஒவ்வொருவரும் முதலிலே சுயகட்டுப்பாட்டுடன் எம் இல்லங்களினதும் சூழலினதும் சுத்தத்தை இயன்றவரை பேணுவோம். சூழல் மாசடைவதால் வரும் தீமைகள் குறித்து விழிப்புணர்வுடன் வாழ்வோம்!

கட்டுரைக்கலசம் - தரம் 6, 7, 8

20. முதியவர்களைக் கனம் பண்ணுதல்

பொழுப்பு

முத்தோர் சொல்லும் வார்த்தை அமிர்தம் என்பது அற்புதமான ஓர் உபதேச மொழி ஆகும். எம் வாழ்வில் வணங்கத்தக்கவர்கள், மதிக்கப்பட வேண்டியவர்கள் என்ற வரிசையிலே முத்தோர் முக்கியத்துவம் பெறுகிறார்கள். அவர்களது சொற்கேட்டு நடப்பது மாத்திரமன்றி அவர்கள் உடல் தளர்வறும் காலத்தில் அவர்களுக்கு உதவுதலும் அவர்கள் உளம் மகிழும் வார்த்தைகளைப் பேசி ஆதரவு செய்வதும் அவசியமாகும்.

(முதுமை என்பது)

இயல்பானது. சிறியவர்களான நாமும் காலவோட்டத்தில் முதியவர்களாக வந்தேயாகவேண்டும். எமது தாய் - தந்தையர், எமக்கு முத்த சகோதர - சகோதரியர், எமக்கு வழிகாட்டும் ஆசான்கள், சமூகத்திலே எம்மோடு உறவுகொள்ளும் பெரியவர்கள், சான்றோர்கள் எல்லோரையும் நாம் ஏன் கனம் பண்ண வேண்டும்? நன்றி தெரிவிக்க வேண்டும் என்பதை ஆராய்வோம்.

அறிவு, ஆற்றல், அனுபவம், வயது ஆகியவற்றால் முதிர்ந்தவர்களை சான்றோரென்றும் பெரியோரென்றும் போற்றுகிறோம். எமது வாழ்வில் கனம் பண்ணுகிறோம். படித்தவர்களிடத்தும் பண்புள்ளவர்களிடத்தும் நாம் காட்டும் மரியாதையால் அவர்கள் அகமகிழ்வு எய்துவர்; எம்மை வாழ்த்துவர். அவர்களிடமிருந்து நல்ல அறிவுறைகளைப் பெற நாம் முயல வேண்டும். அப் பெரியவர்களின் நல்லாசிகளும் பாராட்டும் நமது வாழ்வு உயர உதவும். இந்த உண்மையை உணர்ந்து அவர்களை நாடி நல்லாசிகளைப் பெறுவோம். “பெரியோர்களைக் கனம் பண்ணு” என்றும் “முத்தோர் சொல் வார்த்தை அமிர்தம்” என்றும் எம் முன்னோர்கள் எம்மை அறிவுறுத்தியுள்ளார்கள். பணிவு

என்ற பஸ்புக்கு அடையாளம் பெரியவர்களுக்கு அடங்கி மரியாதை செய்வதுதான். இதனை வள்ளுவர் பெருமான் “பணியுமாம் என்றும் பெருமை” என்கிறார். எவரெவர் பணிவாகிய குணத்தைக் கடைப் பிடிக்கிறார்களோ அவர்கள் வாழ்வில் பெருமையுடன் வாழுத் தகுதி பெறுகிறார்கள் எனச் சூசகமாக உணர்த்துகிறார். பெரியவர்கள் என்கையில் எம்மைவிட அறிவால், ஆற்றலால் மேம்பட்டவர்களை மாத்திரம் நாம் கருதி மற்றவர்களை மதிக்காது இருப்பதுமுன்டு. ஆண்டொன்று போனால் வயதொன்று போகிறதல்லவா? நாம் முப்பை விரும்பினாலும் விரும்பாவிட்டாலும் அது எம்மை வந்து அடையத்தான் போகிறது. வாழ்க்கையில் முப்பும் பிணியும் இறப்பும் இயல்பானவை; விதிக்கப்பட்டவை. சிறுவர் - சிறுமியராக இருக்கும் நாம் வளர்ந்து, பெரியவர்களர்கிப் பல விடயங்களை வாழ்வில் சாதிக்க வேண்டும் என்று விரும்புகிறோம். முப்பை எய்த அவாக்கொள்கிறோம்.

“அன்னையும் பிதாவும் முன்னரி தெய்வம்,” “தந்தை சொல் மிக்க மந்திரமில்லை,” “தந்தை தாய் பேண்” என்ற முதுரைகள் எமக்குச் சொல்லும் செய்தி நாம் பெற்றோர்களை மதித்துப் பேணி நடக்க வேண்டும் என்பதே ஆகும். இந்த வகையில் பெற்றோர்கள் பிள்ளைகளின் கண்கள்ட தெய்வங்கள் ஆவர். தந்தையும் தாயும் செய்த தியாகத்தால்தான் இவ்விதம் வளர்ந்து உலகில் வாழ்கிறோம் என்பதை நாம் உணர்ந்தால் அவர்களை அலட்சியப்படுத்தும் எண்ணமே நமக்கு வராது.

சமூகத்தில் சிலர் தம் பெற்றோர் முதுமை நிலையை அடையும்போது அவர்களது தியாகத்தைக் கவனியாது செய்ந்றி மறந்தவர்களாய் அவர்களை உதாசீனம் செய்கின்றனர். அது தவறு. மாறாக அவர்களை மாத்திரமல்ல, முதியவர்கள், முத்தோர்கள் யாராயினும் அவர்களைப் புரிந்துகொள்வதற்கான பொறுமை எமக்கு அவசியம். அத்தோடு அவர்களுக்கும் எமக்கும் மத்தியில் புரிந்துணர்வு ஏற்படவும் வேண்டும்.

முதியோர் தங்களது பழைய ஆளுமை இயல்புகளைப் படிப்படியாக இழக்கிறார்கள். எனவே எப்பொழுதும் மற்றவர்கள் தம் மீது அக்கறை காட்டுவதையும் அன்பு செலுத்துவதையும் விரும்புகிறார்கள். உடல்நலக் குறைவு, தளர்வு, நடமாட முடியாமை என்பன அவர்களது முக்கியமான பிரச்சினைகளாகும். கடின வேலைகளை வயது ஏற ஏற அவர்களால் செய்ய முடியாது. தவிர அடிக்கடி நோய்நொடி வரும் வேளையில் தம் எதிர்காலத்தை நினைத்து உள்ளுரப் பயம் கொள்பவர்களாகவும் இருப்பர். எனவே பிள்ளைகள் முதியவர்களை நன்கு அனுசரித்து நடக்கத் தம்மைத் தயார்படுத்திக் கொள்ளவேண்டும். தமக்கு ஆறுதல் சொல்வதற்கும் தம்மை அன்புடன் கவனிப்பதற்கும் யாராவது நெருங்கிய உறவினர்கள் வரமாட்டார்களா என்ற ஏக்கம் அவர்களிடம் காணப்படலாம். அவர்கள் செய்யும் காரியங்களைக் கண்டு அவர்கள் மனம் நோகும்படி சிரிக்கவோ எள்ளிநகையாடவோ கூடாது. “காவோலை விழக் குருத்தோலை சிரிக்கிறதே” என்ற வார்த்தை எத்தனை அற்புதமானது? நமக்கும் எதிர்காலத்தில் இதே நிலைமை வருமென்பதை நாம் உணர்வதில்லை. என்றும் பதினாறாக வாழ்ந்துவிட நாம் மார்க்கண்டேயர்களா?

அன்பு என்பது அள்ளி அள்ளிக் கொடுக்கக் கொடுக்க குறையாத செல்வம். அதனால் சாதிக்க முடியாதது எதுவுமேயில்லை. மனிதர்களாகப் பிறந்த எமக்கு அதுதான் ஆயுதம். எனவே சிறு வயதில் இருந்தே இந்த உண்மையை உணர்ந்து முத்தோர்களாகிய எமது பெற்றார், உற்றார், உறவினரை மாத்திரமன்றி ஏனையோரையும் நேசித்துக் கணம் பண்ணப் பழகிக் கொள்ளவேண்டும். பொறுமை, அன்பு, சகிப்புத்தன்மை, புரிந்துணர்வு போன்ற நற்பண்புகளுடன் முதியோர்களை அனுகினால் அதன் பிரதிபலன்களை நாமும் முதமையில் அனுபவிக்கலாம். எனவே முதியோரைப் பேணி, அவர்களை அனுசரித்து, அவர்களோடு அன்புடன் பழகுவோம்.

21. திருக்குறளின் பெருமை

பெற்றிப்பு

தமிழ் மொழிலுள்ள பல சிறந்த நூல்களுள் திருக்குறளும் ஒன்றாகும். திருக்குறளை இயற்றியவர் திருவாஞ்வர். திருக்குறளில் 133 அதிகாரங்கள் உண்டு. ஓவ்வொரு அதிகாரமும் பத்துக் குறள்களைக் கொண்டது. ஓவ்வொரு குறளும் இரண்டு வரிகளாலானது. திருக்குறளை ‘உலகப் பொதுமறை’ என்றும் ‘பொய்யாமோி’ என்றும் கூறுவர். அனைவருக்கும் ஏற்ற நல்ல கருத்துக்களைத் திருக்குறள் போதிக்கிறது. திருக்குறள் தொடர்பான சில விபரங்களை இக்கட்டுரை கூறுகிறது.

**“பாலெல்லாம் நல்லாவின் பாலாமோ பாரிலுள்ள¹
நாலெல்லாம் வள்ளுவர்செய் நாலாமோ”**

என்ற பாடல் வரிகளில்தான் எத்தனை உண்மை! உலகத்திலே தோன்றி வளர்ந்த பல மொழிகளில் எழுதப்பட்ட எத்தனையோ நூல்கள் உள்ளன. தமிழ் மொழியில் இயற்றப்பட்ட நூல்களுள் முதன்மை பெறுவது பொய்யாமோழிப் புலவர் வள்ளுவர் அருளிய திருக்குறள் என்னும் நூல் ஆகும்.

திருக்குறளை இயற்றிய வள்ளுவர் இற்றைக்கு இரண்டாயிரத்து நாறு ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் தமிழ்நாட்டிலுள்ள மயிலாப்பூரில் பிறந்தவர். அவர் மிகவும் வறுமையான குடியில் தோன்றியவரெனினும் அவரது ஆக்கம் மிகப் பெறுமதியானது. அவரது வாய்மொழி இன்றும் பொய்யாமோழியாகவே நின்று நிலைப்பதானது அவரின் ஈடு இணையற்ற புலமைக்கு சான்றாகும்.

மாந்தர் அனைவரும் ஏற்று ஒழுகவேண்டிய பொது நீதியான அறத்தை அழகுபட நாற்று முப்பத்து மூன்று அதிகாரங்களில் வகுத்தும் தொகுத்தும் அருளிய திருவள்ளுவரது அறநாலுக்கு ஈடு இணையான நூல் வேறில்லை. அதனால் தமிழ் மொழி பெருமைப்படுகிறது. தமிழராகிய நாம் பெருமையுறுகிறோம். வள்ளுவர் பெருமையைப் பாரதியார், “வள்ளுவன்

தன்னை உலகினுக்கே தந்து வான்புகழ் கொண்ட தமிழ்நாடு” என்று பெருமைப்படுகிறார். “வள்ளுவன் போல் பூமிதனில் யாங்கணுமே கண்டதில்லை” என்று அதிசயிக்கிறார். அவ்விதம் இரண்டு வரிப் பாக்களால் மூவுலகையும் அளந்த தமிழ்ப்புலவர் திருவள்ளுவரை நாம் போற்றியும் எத்தியும் தொழுவோம்.

திருக்குறள் நூற்றுக்கு மேற்பட்ட மொழிகளில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ள தமிழ்நூல். இன்றுவரை அதன் பெருமை நிலைப்பதற்குக் காரணம் அதன் அற்புதமான வாழ்வியல் நீதிக்கருத்துக்களும் அதன் பொருளாழமும் எளிமையும் ஆகும். அத்தோடு உலக மக்கள் அனைவருக்கும் பொதுவான அறக்கருத்துக்களைத் திட்பமாகவும் நுட்பமாகவும் இயம்புகிறது.

அவர் தம்மால் இயற்றப்பட்ட 1330 குற்பாக்களில் எந்த ஒரு இடத்திலாவது தம்மை யாரென்றோ தம் சமயம் எதுவென்றோ குறிப்பிடாமை திருக்குறளை உலகப் பொதுமறையாக உயர்த்தியுள்ளது.

“வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ்வான் வானுறையுந்
தெய்வத்துள் வைக்கப்படும்”

என்பது ஒரு குறள்.

ஒரு மனிதன் விழுமியங்களை முறையாகக் கடைப்பிடித்து வாழ்வானேயாயின் அவன் தெய்வத்துக்கு நிகராகக் கணிக்கப்படுவான் என்று மனிதன் வாழ்வாங்கு வாழும் நெறியை வகுத்துத் தந்துள்ளார் வள்ளுவர்.

திருக்குறளில் சொல்லப்படாத விடயங்களே இல்லை. அறம், பொருள், இன்பம், வீடு என்ற மனித வாழ்வுக்கு இன்றியமையாத புருடார்த்தங்களை அடைய வழிகாட்டுவது திருக்குறள். திருக்குறளில் அறவாழ்க்கைக்கு அடிப்படை காட்டும் புலவர் அதனைச் சிறந்த வழியில் ஈடேற்றுவதற்குப் பொருளும் இன்பமும் தேவையென்கிறார். அதற்காகப் பொருள் அதிகாரம் செய்தார். இல்லற வாழ்வின் மூலமே ஒருவன் வாழ்வில் ஈடேறி விடுதலை கட்டுரைக்கலசும் - தரம் 6, 7, 8

பெறமுடியும் என்ற உண்மை நிலையைத் தெளிவுபடுத்துகிறார். இன்பத்தின் தேவையையும் இல்வாழ்வின் அவசியத்தையும் காமத்துப்பாலிலே வலியுறுத்துகிறார். இவற்றை நல்லபடி ஏற்று வாழ்ந்தால் ‘நான்காவது பேறு’ தானாகக் கிட்டும் என்பது வள்ளுவர் கருத்தாகும்.

திருக்குறள் குறுப்பாக்களினால் அமைந்த நூல். 1330 பாடல்களால் 1330 செய்திகளைப் புடமிட்டுப் பொருத்தமாகக் கூறுவது. அன்று ஈரடியாலே முவுலகு அளந்த நாராயணனைப் போல் திருவள்ளுவர் என்ற தெய்வீகப்புலவர் தம் இரண்டு வரிக் குறள்களால் இந்த உலகத்தையே அளந்தார் என்று திருக்குறளைச் சான்றோர் பாராட்டுவார். “அனுவைத் துழைத்து ஏழ்கடலைப் புகட்டிக் குறுக்த தறித்த குறள்” என்றல்லவா தமிழ்முதாட்டி, ஒளாவைப் பிராட்டியார் பாடுகிறார். அறமானது, ஒருவனுடைய வாழ்வின் அச்சானி. அதனால் வரும் இன்பத்துக்கு நிகிரில்லை. “அறத்தான் வருவதே இன்பம் மற்றெல்லாம் புறத்த புகழும் இல்” என்றவர் அறச்செயல்களால் மனிதன் புகழ் சூடுவேண்டுமென்கிறார்.

பொருப்பாலிலே அரசியல், அங்கவியல், ஓழியியல் என்ற முப்பெருவியல்களையும் அடக்கி மனின் அரசியல் நடத்தவேண்டிய முறைமையும் பொது மனிதனாருவன் பொருள்ட்டும் எளிய முறைமையும் துல்லியமாகக் காட்டப்பட்டுள்ளன. இல்லறம், துறவறம் என்ற பகுப்புகளை நுட்பமாக விளக்கும் பொய்யாமொழிப் புலவர், காதல், களவு, கற்புநெறி என்பன சார்ந்த விரிவான செய்திகளையும் தம் நூலிலே தெரிவிக்கிறார். மனையாளை “வாழ்க்கைத் துணை நலம்” என்று காட்டும் அழகே அழகு!

பொன்னான் ஒரு நாட்டில் பசியும் பினியும் பகையும் அனுகாதிருக்க யாது செய்ய வேண்டும் என்று அரச அறநெறி இலக்கணம் வகுக்கிறார் வள்ளுவர்.

“உறுபசியும் ஓவாப்பினியும் செறு பகையும்
சேரா திருப்பது நாடு”

பொய்யும் களவும் மனிதரிடத்திலிருந்து நீக்கப்பட வேண்டிய

தீயகுணங்கள் என்பதைத் திருக்குறள் பல இடங்களில் வற்புறுத்துகிறது. பொய் பேசுபவனிடத்தில் களவு மாத்திரமன்றி ஏனைய பருசமா பாதகங்களும் தானாகவே வந்து சேர்ந்து அவனை அழித்துவிடும். உலகத்திலுள்ள பாவங்களுள் மோசமானது பிற உயிர்களைக் கொலை செய்தலே என்று இந்நால் விசனித்துக் கண்டிக்கிறது. அதனைப் பின்வரும் குறட்பாடல் தெளிவாக்குகிறது.

“ஓன்றாக நல்லது கொல்லாமை. மற்றதன்

பின்சாரப் பொய்யாமை நன்று”

வள்ளுவர் செய்த அறநால் தமிழக்குக் கிடைத்த அரும்பெரும் பொக்கிஷம். அற்புதமான இந்த நால் தமிழிலக்கியங்களில் சிரத்தமானது. சங்கநூல்களில் பதினெண்கீழ்க் கணக்கு நால்களெனப்படும் பனுவல்களில் அதி சிறந்தது இது. திருக்குறளால் பெருமையறும் இனம் தமிழினம். திருவள்ளுவரால் நிமிர்ந்து நிற்கும் இனம் தமிழினம். எல்லோரையும் பெருமிதங்கொள்ள வைக்கும் உலகப் பொதுமறையை உலகம் உள்ளவரை போற்றிக் காப்பது தமிழர் கடமை. வள்ளுவர் பெருமான் காட்டிய நெறிப்படி நாமும் வாழ்வோம்.

கட்டுரைக்கல்வியில் மாநாடு எழுதுகின்ற ஒரு நிலை நாட்டு மாநாடுகளிலும் மாநாடுமிகு நிலை என கடமை என பொது மாநாடுகளில் பல புதினமான நிலையிலே மாநாடுகள் எழுதுகின்றன. மாநாடுகளில் பல வகையான நிலைகளில் நிலையிலே மாநாடுகள் எழுதுகின்றன. அதிலே ஒரு நிலை நாட்டு மாநாடுகளில் பல வகையான நிலைகளில் நிலையிலே மாநாடுகள் எழுதுகின்றன. அதிலே ஒரு நிலை நாட்டு மாநாடுகளில் பல வகையான நிலைகளில் நிலையிலே மாநாடுகள் எழுதுகின்றன. அதிலே ஒரு நிலை நாட்டு மாநாடுகளில் பல வகையான நிலைகளில் நிலையிலே மாநாடுகள் எழுதுகின்றன. அதிலே ஒரு நிலை நாட்டு மாநாடுகளில் பல வகையான நிலைகளில் நிலையிலே மாநாடுகள் எழுதுகின்றன. அதிலே ஒரு நிலை நாட்டு மாநாடுகளில் பல வகையான நிலைகளில் நிலையிலே மாநாடுகள் எழுதுகின்றன. அதிலே ஒரு நிலை நாட்டு மாநாடுகளில் பல வகையான நிலைகளில் நிலையிலே மாநாடுகள் எழுதுகின்றன. அதிலே ஒரு நிலை நாட்டு மாநாடுகளில் பல வகையான நிலைகளில் நிலையிலே மாநாடுகள் எழுதுகின்றன. அதிலே ஒரு நிலை நாட்டு மாநாடுகளில் பல வகையான நிலைகளில் நிலையிலே மாநாடுகள் எழுதுகின்றன.

22. புலவர்மணி பெரிய தம்பிப்பிள்ளை

பெறும்பு

விழக்கிலங்கை பெற்றெடுத்த தமிழ்நின்கள் வரிசையில் குறிப்பிடத்தக்க ஒருவர் இவர். யாழ்ப்பாணம் திருநெல்வேலி யன்றிதமணி கணைதிப்பிள்ளை காலத்தில் வாழ்ந்து அவருடன் ஒன்றாகப் படித்தவர். கவிகள் புனைவுதில் ஆற்றல் நிரம்பியவர். இவரெழுதிய “பகவத்கீதை” வெண்பா மிகப் பிரபலமான தமிழ் நூலாகும். இலக்கணம், இலக்கியம், ஆண்மீகம் மாத்திரமன்றிச் சமூக நோக்குடைய இவர் சிந்தனைகளும் நூல்வடிவம் பெற்றுள்ளன. இவங்கையின் தேசிய இனங்களிடையே ஒற்றுமையை நிலைநாட்ட விரும்பிய புலவர்மணி தம் கருத்துக்களைப் பாடல்காளாகவும் தந்துள்ளார்.

மழுநாட்டின் அழகு நிறைந்த பிரதேசம் மட்டக்களப்பு. மீன் பாடும் தேன்நாடு எனப் போற்றப்படும் மட்டுநகரில்தான் முத்தமிழ்மேதை விபுலானந்த அடிகளாரும் பிறந்து, தமிழுக்குத் தொண்டு செய்தார். நான்கு தசாப்த காலம் வாழ்ந்து ஈழத்து தமிழ் வளர்ச்சிக்குத் தொண்டாற்றிய பெரியதம்பிப்பிள்ளை என்ற பெயர் கொண்ட புலவர்மணியும் குறிப்பிடத்தக்கவர் ஆவார்.

இவர் மட்டக்களப்பிலுள்ள மண்டூர் என்னும் பதியிலே 1899 ஆம் ஆண்டு கை மாதம் 8 ஆம் திகதி பிறந்தார். சிறுவயதிலேயே ஆண்மீக நாட்டமும் கல்வியில் ஈடுபாடும் கொண்டவராய் விளங்கிய பெரியதம்பிப்பிள்ளை தம் ஆரம்பக் கல்வியை மட்டக்களப்பிலுள்ள பாடசாலையில் கற்றார். தமிழ் மொழியை மிக ஆர்வத்தோடு கற்ற அவர் ஆங்கில மொழியிலும் தேர்ச்சி பெற்றார். தமிழ் இலக்கண இலக்கியங்களை மென்மேலும் கற்க விரும்பினார். தமது இடைநிலை வகுப்புக் கல்வியை முடித்துக்கொண்ட அவர் 1901 ஆம் ஆண்டு யாழ்ப்பாணம் நாவலர் காவிய பாடசாலையில் இணைந்துகொண்டார்.

யாழ்ப்பாணம் நாவலர் காவிய பாடசாலை மாணவர்களுக்குக் கல்வியோடு உணவு, உடை, உறையுள் முதலியவற்றையும் வழங்கிவந்தது.

எனவே பெரியதம்பிப்பிள்ளை அங்கு எவ்வித இடையூறும் இன்றி நன்கு கல்வி கற்றார். அக்காலத்தில் சன்னாகம் குமாரசவாமிப்புலவர், வித்துவ சிரோன்மணி கணேசயர் ஆகிய தமிழ் அறிஞர்களிடம் தமிழ்மொழியை விளக்கமாகக் கற்றுப் பாண்டித்தியம் அடைந்தார்.

பிற்காலத்தில் கந்தபுராண கலாசாரம் முதலிய அரிய பல நூல்களை எழுதிய பண்டிதமணி சி. கணபதிப்பிள்ளை அவர்கள் இவரோடு சேர்ந்து கல்வி பயின்றவராவார். பண்டிதமணியைப் போல, பிற்காலத்தில் ‘புலவர்மணி’ எனக் கௌரவிக்கப்பட்ட பெரியதம்பிப்பிள்ளை அவர்களும் ஆசிரிய கலாசாலைகளில் தமிழ் விரிவுரையாளராக விளங்கியவர்.

கவிதைகள் இயற்றுவதிலும் உரைநடைச் செய்யுள்கள் இயற்றுவதிலும் மிக வல்லமை உடையவர் பெரியதம்பிப்பிள்ளை. அவரது நூலாக்கமும் சொல்லாண்மையும் புதிய சிந்தனைகளும் அவருக்குப் பெருமை சேர்த்தன. இளவுயதிலே இவர் யாத்து வெளிவந்த ‘மண்டுர்ப் பதிகம்’ கவாமி விபுலானந்தரின் அருமையான பாயிரத்தால் மதிப்புப் பெற்றது. பத்துப் பதிகங்களைக் கொண்ட ‘மண்டுர் முருகன் பாமாலை’ இவரெழுதிய முதல் நூல் என்பர். பக்திரசம் நிறைந்த அந்நாலைத் தொடர்ந்து இந்து சமயத் தத்துவ நூலான பகவத்கீதையின் கரும, பக்தி, ஞான யோகங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு இயற்றப்பட்ட வெண்பா நூல் இவரின் சிந்தனைத் தெளிவை நிறுவுவதாகும்.

சிந்தாமணிப் பனுவலிலுள்ள நாமகள் இலம்பகத்தைப் பின்னர் நாடக இலக்கிய வடிவில் எழுதிய புலவர்மணி, கவித்தொகையிலுள்ள மாலைக்கவி பற்றியும் உரைநடை நூலொன்றை இயற்றினார்.

கிழக்கிலங்கைத் தமிழறிஞராய் விளங்கிய அவருக்கு மட்டக்களப்புத் தமிழ்க் கலைமன்றம் 1951 ஆம் ஆண்டு ‘புலவர்மணி’ என்ற விருதை வழங்கிக் கொரவித்தது. கிழக்கிலங்கைப் பல்கலைக்கழகம் 1997 இல் ‘இலக்கிய கலாநிதி’ என்ற பட்டத்தை வழங்கியது. ஆசிரியராகப் பணிசெய்து தமிழுலகில் பெயர்பெற்ற அறிஞர் பெரியதம்பிப்பிள்ளை சிறந்த கவிஞர் மாத்திரமன்றிச்

சிறந்த வசனகர்த்தாவும் சிறந்த மொழிபெயர்ப்பாளருமாவார். மேலும் ஆய்வாளர், சமூக சீர்திருத்தவாதி என்றும் மக்களால் மதிக்கப்பட்டவர்.

புலவர்மணி பெரியதம்பிப்பிள்ளையின் சீரிய கருத்துக்களுக்கும் கவிதையாற்றலுக்கும் எடுத்துக்காட்டாகப் பின்வரும் கவிதைகளைக் குறிப்பிடலாம்.

“சிங்களமும் செந்தமிழும் சேர்ந்து சமமேயிலங்கை
எங்கும் அரசமொழி யென்னவே - துங்கமுடன்
ஆட்சி புரியவழி யாக்குவதே யெல்லாம்
மாட்சியுடன் வாழும் வழி”

என்ற அவரின் தீர்க்கதறிசனப் பாடல் இலங்கையின் இனப்பூசலுக்குத் தீர்வுகாண ஆக்கப்பட்ட பாடல் ஆக்கும்.

எமது நாட்டில் வாழும் அனைவரும் ஒற்றுமையாக வாழவேண்டும் என்ற சிந்தனையை வலியுறுத்தி அவர் பல பாடல்களை ஆக்கியுள்ளார்.

“இருதயத்தில் ஸரிதழ்போல் இந்து முஸ்லிம் யாம்
ஒரு வயிற்றுப் பிள்ளைகள் போலுள்ளோம் அரசியலில்
பேராசை கொண்டோர் பிரித்துநமை வேறாக்கி
ஆராயார் செய்வார் அழிவு”

அவரின் சகபாடியும் வட இலங்கை தந்த தமிழ்நின்றுமான பண்டிதமணி சி. கணபதிப்பிள்ளை அவர்கள், புலவர்மணி அவர்களால் இயற்றப்பட்ட “பகவத்கீதை வெண்பா” நூல் அரங்கேற்று விழாவில் வழங்கிய பாடல் அவரது பாட்டுத்திறனைக் கோடிட்டுக் காட்டுவதாகும்.

“கீதை கவிசெய்து கீத்தி மிகப்பெற்றான்
ஏ பெரிய தம்பி எனதன்பன் - ஓதக்கேள்
பாட்டுக் கொருபுலவன் பாரதியென்றா ரெராவர்
பாட்டுக் கிவெனன்பன் யான்” என்பது அப்பாடல்.

23. ஒழுக்கமும் மாணவர் கல்வியும்

பொறியீடு

நாம் ஒவ்வொருவரும் சிறுவயதிலிருந்தே நல்ல பழக்கவழக்கங்களைக் கைக்கொள்ள வேண்டும். நாம் மாணவர் என்பதால் முதலில் எமது பெற்றோரையும் ஆசிரியர்களையும் மதித்து நடக்க வேண்டும். எம் நல்லாழ்வுக்குப் பயன் தராதவற்றைப் பார்க்கவோ கேட்கவோ பேசவோ கூடாது. பொய் சொல்லுதல், களவெடுத்தல் என்பன தீய பழக்கங்களாகும். நாம் மாணவப் பருவத்தில் நல்லொழுக்கங்களை விட்டிலும் பாடசாலைகளிலும் சமூகத்திலும் கடைப்பிடித்து ஒழுகுவோமால் எமது எந்கொலம் ஒளிமியமாகும் அல்லவா?

தன் வாழ்வுக்கு தேவையானது எது, தேவையற்றது எது, வாழ்வில் கடைப்பிடிக்க வேண்டியவை எவை, தவிர்க்கவேண்டியவை எவை என்ற சிந்தனையோடு வாழவேண்டியவன் மனிதன். பகுத்து அறிந்து வாழும் இயல்பினால்தான் அவன் மற்ற உயிரினங்களை விட உயர்ந்தவனாகிறான். ஒருவன் வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ்வதற்கான ஒழுக்கத்தை முன்னோர் வகுத்துச் சென்றுள்ளார்கள். உலகம் சரியாக இயங்குவதற்கு அதன் ஒழுங்கு எப்படி முக்கியமானதாக அமைகிறதோ அப்படியே ஒரு மனிதன் சீராக வாழ்வதற்கு ஒழுங்கு முறைகள் அவசியம். ஒழுக்கத்தைக் கடைப்பிடிக்காவிடின் வாழ்வு சிதறுண்டு சீரகெட்டுவிடும். ஒழுக்கத்தைக் கடைப்பிடிப்பவர்கள் உயர்ந்த நிலையில் வாழ்கிறார்கள். ஒழுக்கம் தவறி நடந்தவர்கள் தம் வாழ்நாளில் இன்னல் பல அனுபவித்து ஈடேற முடியாது அழிந்தனர். இதனை நம் முன்னோர் வாழ்வு தந்த பாடங்களினுரோடாக அறிகிறோம். எனவே ஒருவருக்கு ஒழுக்கம் மிக அவசியமாகிறது.

ஒழுக்கம் என்பது ஒரு செயலால் குறிக்கப்படும் மனித நடத்தை என்று நாம் கருதுகிறோம். அது சமூகத்தால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட நற்பண்புகளின் தொகுப்பாகும். இந்நற்பண்புகளை விழுமியங்கள் எனவும் குறிப்பிடலாம். சமூகத்தில் ஒழுக்கமுடையவர்களை இனங்காண்பதற்கு அவர்கள் உளம்

சார்ந்த, உடல் சார்ந்த ஒவ்வொரு செயல்களும் கணிக்கப்படுகின்றன. கட்டுப்பாடு, கடமையுணர்ச்சி, பொறுமை, நேர்மை, நன்னடத்தை என்பன ஒருவரின் ஒழுக்கத்தைச் சீராக்குவதில் பெரும் பங்குவகிக்கின்றன. எனவேதான் ஒழுக்கமில்லாதவனை உயிரிழந்தவனாக நூல்கள் சித்தரிக்கின்றன. வள்ளுவர் பெருமான் ஒழுக்கமானது உயிரிலும் மேலானது என்கிறார்.

**“ஒழுக்கம் விழுப்பம் தரலான் ஒழுக்கம்
உயிரினும் ஓம்பய் படும்”**

ஒருவர் கல்வியினாலோ, பதவியினாலோ, அதிகாரத்தினாலோ, பெரும் பொருளினாலோ ஈட்ட முடியாத பெருஞ்செல்வம் ஒழுக்கம் ஆகும். ஒழுக்கம் உயிரினும் மேலானதாகையால் ஒழுக்கத்தை வாழ்விலே கடைப்பிடிப்பதற்கு மாணவர்களாகிய நாம் உறுதிபூண வேண்டும்.

கல்வி தேடுதல் வேறு, ஒழுக்கத்தைக் கடைப்பிடித்தல் வேறு. நாம் அரிதில் முயன்று கற்கும் கல்வியின் பேறானது, எம்மை நான்யமானவர்களாக ஒழுக்க சீலர்களாக வாழவைப்பதாக அமையவேண்டும்.

உலகம் போற்றும் உத்தம யோகியான விவேகானந்த சுவாமிகள் கல்வியை ஒழுக்க சீலத்தோடு பொருத்திப் பின்வருமாறு பேசியிருப்பதை நாம் உணர வேண்டும். “Education is the manifestation of man's perfection”. கல்வி என்பது மனித முழுமையின் வெளிப்பாடாகும் என்பது அவரது பொருள் பொதிந்த அறிவுரையாகும். கல்வியின் பெருமையைப் பற்றி பலவாறு விளக்கம் தந்த பொய்யாமொழிப் புலவர், “கற்றதனாலாய பயனென்கொல் வாலறிவன் நற்றாள் தொழாரெனின்” என்று அறிவுறுத்தியமை எமது சிந்தனைக்குரியதாகும்.

கற்றவர்கள் எல்லோரும் கல்வியின் பேறாக விழுமியங்களை உணருவதும் அதன்படி ஒழுகுவதும் அவசியம். ஒழுக்கம் தவறி வாழ்கின்ற நிலைமையை அன்றே உணர்த்த வள்ளுவர் அதனைப் பின்வருமாறு ஒரு குறளால் உணர்த்துகிறார்.

“கற்க கச்டற்க் கற்பவை கற்ற பின்
நிற்க அதற்குத் தக”

படிக்கவேண்டியவை அனைத்தையும் ஜயம் திரிபு இன்றிக் கற்றுக்கொண்ட ஒருவன், விழுமியங்களின் படி ஒழுகாதவனாகத் திரிந்த காரணத்தால்தான் புலவர் “கற்றபின் நிற்க” என்று சூசகமாகச் சொன்னார். கற்றவர்கள் அனைவரும் சமூகம் போற்றும் ஒழுக்க சீலர்களாக வாழ்வதில்லை என்ற காரணத்தால்தான் வள்ளுவர் அவ்வாறு வலியுறுத்தினார்.

பணம் படைத்த செல்வந்தர்கள் பலர் ஒழுக்கத்தைக் கடைப்பிடிக்காததால் சமூகத்தால் ஒதுக்கப்பட்டு நிம்மதியிழுந்து வாடுகிறார்கள். உயர் சல்வி கற்றவர்களும் உயர் பதவி வகிப்பவர்களும் ஒழுக்கத்தை உதாசீனம் செய்ததினால் சமூகத்தில் தாழ்ந்த நிலையை எய்திவிடுகிறார்கள். ஆனால், செல்வத்திலும் அந்தஸ்திலும் குறைந்த நிலையிலுள்ளவர்கள் தங்கள் ஒழுக்கத்தால் உயர்வாக மதிக்கப்படுகிறார்கள். நல்ல நிலையை அடைகிறார்கள். நாம் ஒழுக்கத்தை ஓம்ப வேண்டுமானால் உண்மை, அன்பு, நேர்மை, தியாகம் போன்ற நற்பண்புகளை எம்மில் வளர்த்துக்கொள்ள வேண்டும்.

ஒழுக்கம் சிறுவயதிலிருந்தே கடைப்பிடிக்கப்பட வேண்டும். “தொட்டிற் பழக்கம் சுடுகாடு மட்டும்” என்ற பழமொழிக்கேற்ப நாம் சிறுவயது முதல் பழகிக்கொண்ட நல்லொழுக்கம் எம் வாழ்நாள் பூராவும் எம்மை வாழ்வாங்கு வாழவைக்கும். தன்து கடமையிலிருந்து தவறுதலும், பெற்றோருக்கு, முத்தோருக்கு, சமூகத்துக்கு, நாட்டுக்கு ஆற்ற வேண்டிய கடமைகளினிற்று விலகுதலும் ஒருவரின் ஒழுக்கத்தை சீர்க்கெட வைக்கும். எனவே மேற்படி கடமைகளை ஒழுங்காக நிறைவேற்றுவதும் தன்னுடைய நலன் போல சமூக நலனைக் கவனத்தில் கொள்வதும் பொதுச்சேவைகளில் ஈடுபடுவதும் ஒழுக்கத்தை மேம்படுத்தும் பண்புகளாகும்.

பிற உயிர்களை வருத்துதல், பொய் பேசுதல், களவு செய்தல், சூதாடல், மதுவருந்துதல், விபச்சாரம் செய்தல் என்பனவற்றை அறவே ஒழித்து

வாழுதல்தான் ஒழுக்கத்தின் உயர்வான நிலை ஆகும். இவையே பஞ்சமாபாதகங்கள் எனப்படுவன.

ஓழுக்கத்தை வளர்ப்பதற்குப் பெற்றோர்கள், ஆசிரியர்கள், வயதுவந்தோர்கள் ஆகிய அனைவரினதும் பங்களிப்பு அவசியம். பெற்றோர் தமது பிள்ளைகளுக்கு முன்மாதிரியாக நடந்து ஒழுக்கத்தைப் பேணுதல் அவசியமாகும். தருமத்தை, நீதியை, ஒழுக்க விழுமியங்களைப் போதிக்கும் கதைகளையும் கட்டுரைகளையும் மாணவர்கள் தேடி வாசித்து தம்மை வளர்த்துக் கொள்ளவேண்டும். ஆசிரியர்கள் காட்டும் நல்லொழுக்க நெறிகளை வாழ்வில் கடைப்பிடிப்பதற்கு மாணவர்கள் முனையவேண்டும்.

24. சாரணர் இயக்கத்தின் மகிழை பெறுவிப்பு

நாம் கல்வி பயிறும் பாடசாலைகளில் சாரணர் இயக்கம் இருப்பதை அறிவோம் அல்லவா? சாரணர் இயக்கம் என்ற இந்த அமைப்பைப் பாடசாலைகளில் நிறுவி, மாணவர்களை மற்றவர்களுக்கு உதவுவதற்கு வழிகாட்டுவதும் கல்வி நடவடிக்கைதான். இந்த வகையில் மாணவர்கள் சாரணியம் பற்றிக் கட்டாயம் அறிந்திருக்கவேண்டிய விடயங்களை இக்கட்டுரை தருகிறது.

துன்னலம் கருதாது பிறர் நலம் பேணி வாழும் தொண்டர்கள், தியாகிகள், நல்லவர்கள் எம் மத்தியில் இன்றும் வாழ்கிறார்கள். தம்மைப் போல் பிறரையும் நேசிக்கும் பண்பால் உயர்ந்த அவர்கள் அன்பு செய்தல் என்ற அடிப்படையில் பிறருக்கு உதவுகிறார்கள். மனிதனேயம் பேணும் அவர்களை உண்மையான மனிதாபிமானம் கொண்டவர்கள் எனலாம். எந்தச் சந்தர்ப்பத்திலும் பிறருக்கு உதவி செய்யும் மனப்பாங்கோடு நேசக்கரம் நீட்டி உதவும் சமுக இயக்கங்கள் வரிசையில் சாரணியம் முக்கிய பங்கு வகிக்கிறது.

“எப்போதும் தயாராயிரு!” என்ற தாரக மந்திரத்தை நோக்காகக் கொள்பவர்கள் சாரணர்கள். சாரணியச் சிறுமிகள் ‘வழிகாட்டிகள்’ எனப்படுவர். உடலாலும் உள்ளத்தாலும் செய்கையாலும் எப்பொழுதும் மற்றவர்களுக்குத் தொண்டு செய்யக் காத்திருக்கும் உயரிய பண்பு சாரணர்களிடம் காணப்படும்.

லண்டன் மாநகரிலே 1857 ஆம் ஆண்டு பிறந்தவர் பேடன் பவல். அவர் இராணுவத்தில் பணியாற்றிக் கொண்டிருந்த காலகட்டத்தில் இளம் சமுதாயத்தினரில் தொண்டுணர்வை விருத்தி செய்து, அதன் மூலம் உலகினைக் காப்பாற்ற முடியும் என எண்ணினார். அவரது சிந்தனையின்

விளைவாகவே சாரணர் இயக்கம் உருவாகியது. பேடன் பவல் இராணுவத் தளபதி பதவியிலிருந்து 1907 இல் ஒய்வு பெற்றபின் மேற்கொண்ட பணியாதெனில் 20 பள்ளிச் சிறுவர்களைக் கொண்ட ஓர் இயக்கத்தைத் தொடங்கியமையாகும். அந்தச் சிறுவர்களுக்கு ஒரு முகாமை நடத்திய பவல், அவர்களைத் தொண்டு செய்யும் மனப்பாங்குடையவர்களாக மாற்றுவதற்கு நெறிப்படுத்திய முறைமைகள் அற்புதமானவை.

சமூக பணிக்குத் தம்மைத் தயார் செய்யும் உறுதிப்பணலும் தாம் கடவுள் கருணைக்குப் பாத்திரமாவோம் என்ற நம்பிக்கையும் சாரணர்களில் ஏற்பட அவர்களை வழிப்படுத்த வேண்டும். சாரணர்கள் நாட்டிற்காகப் பாடுபடுவதற்கும் கடமையைச் செய்வதற்கும் தயங்காதவர்கள். நாட்டின் பாதுகாப்பை உறுதிப்படுத்த அவர்கள் என்றும் தயாராயிருப்பர். உலகம் முழுவதும் போற்றப்படும் சாரணர் இயக்கத்தின் பணிகளை நாம் அறிந்துகொள்வது மிக அவசியமாகும். கடவுளுக்கும் நாட்டுக்கும் கடமையைச் செய்யத் தம்மை அர்ப்பணிக்கும் சாரணர் உறுதிமொழி “பிறருக்கு எந்த நேரத்திலும் தொண்டு செய்யத் தயங்கமாட்டேன்” என்பதாகும்.

சாரணர்களாக இணைவோர் முதலில் சத்தியப்பிரமாணம் செய்து கொள்வர். அப்போது சாரணச் சிறுவனோ சிறுமியோ தன் சண்டுவிரலைக் கட்டைவிரலால் அமுத்திக்கொண்டு மற்றைய முன்று விரல்களையும் மேல்நோக்கி நீட்டியவாரே உறுதியாக நிமிர்ந்து நின்று சத்தியப்பிரமாணத்தை உரத்த குரவில் சொல்லுதல் மரபாகும். சாரணர்களுக்கென காக்கி நிறத்திலான சீருடை உண்டு. அத்தோடு தொப்பியும் கழுத்துப்பட்டியும் உண்டு. சிறுமிகளான சாரண வழிகாட்டிகளுக்கும் அவ்விதம் சீருடை, கழுத்துப்பட்டி, தொப்பி என்பன உண்டு.

ஆறு முதல் பதினொரு வயது வரையான முதலாவது அணியினர் குருளையர் (pegs) எனப்படுவர். சிறுமியர் பிரவுணீஸ் - ‘சிட்டுகள்’ (Brownies)

எனப்படுவர். பதினொரு வயதுக்கு மேற்பட்டவர்களும் பதினெட்டு வயது வரையானவர்களும் இரண்டாவது அணியில் அடங்குவர். இவர்கள் ஆண் சாரணர்கள் (scouts) ஆவர். முன்றாவது அணியினரான சாரணத் தொண்டர்கள் சிரேஷ்ட சாரணர்கள் (senior scouts) ஆவர். இரண்டாவது அணியில் அடங்கும் மாணவியர் வழிகாட்டிகள் (girl guides) ஆவர்.

பாடசாலைகளில், கல்லூரிகளில், பொது நிறுவனங்களில் சாரணர் இயக்கத்தை நிறுவன ரீதியில் அமைத்துப் பொருத்தமான பணிகளில் ஈடுபடுத்துவர். பொதுவாகக் கிராமங்களில் தொற்றுநோய் பரவுவதைத் தடுத்தல், சுகாதார நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளல், ஊனமுற்றோர்களைப் பராமரித்து வழிகாட்டல்; கள்வர் - கொள்ளையரிடமிருந்து பொதுமக்களையும் உடைமைகளையும் காத்தல், முதலுதவியளித்தல், உயிர்காத்தல் என்பன சாரணர் இயக்கத்தினரால் ஆற்றப்படும் பணிகளாகும்.

விழிப்புலன் அற்றோருக்குப் பாதைகளை அறிய வழிகாட்டுதல், பாமரர்களால் எழுத்தறிவைப் பெற உதவுதல், ஏழைகளுக்கும் நோயாளர்களுக்கும் உதவுதல் எனப் பல மனிதாபிமானப் பணிகளிலும் சாரணர்கள் ஈடுபடுவர். தவிர சமுதாய சீர்திருத்தப் பணிகளிலும் தொண்டர்களாக நின்று உதவிகள் புரிவர்.

ஒரு சாரணர் இன்னொரு சாரணரைச் சந்திக்கும்பொழுது தனது இடக்கையால் கைகுலுக்கிக் கொள்கிறார். சேவையில் நாம் இருவரும் கைகோர்த்துச் செயற்படுவோம் என்று தெரிவிக்கும் செய்தியே அது. அத்தோடு அச்சாரணர், தம் சக நண்பருக்கு அன்பையும் மரியாதையையும் தெரிவிக்கிறார்.

சாரணர் இயக்கம் மாணவ சமுதாயத்தினரிடையே நல்லொழுக்கம், கட்டுப்பாடு, உடலுறுதி பேணப்படுவதற்கும் உதவும். நாட்டுப்பற்று நன்மனப்பாங்கு ஆகிய பண்புகளையும் வளர்க்கிறது. மாணவர்கள்

எதிர்காலத்தில் சிறந்த பிரசைகளாக வளர் வழிகாட்டுகிறது. பிள்ளைகளில் மனிதநேயத்தையும் விருத்தி செய்கிறது.

சாரணர் இயக்கத்தில் சேர்ந்து பெறும் பயிற்சிகள் தனிப்பட்ட முறையில் நற்பண்பாளர்களைத் தேடிக்கொள்ளவும் வழிசமைக்கின்றன. எதிர்காலத்தில் சிறந்த சமூகத் தொண்டர்களாகவும் தலைவர்களாகவும் உருவாகக் களம் அமைத்துத் தருகிறது. சகிப்புத் தன்மை, சமாதான நாட்டம், ஒற்றுமை உணர்வு, தலைமைத்துவம் போன்ற சிறந்த பண்புகளையும் மேம்படுத்துகின்றது. சாரணன் ஒரு சமூகத்தொண்டன் - தேசத்தொண்டன் - மக்கள் தொண்டன்.

ஆகவே பாடசாலைகள் தோறும் இயங்கி வரும் சாரண அணியில் நாம் சேர்ந்து கொள்வதால் எமது உளமும் உடலும் உறுதியடைகின்றன. பிறர் துண்பமடையும் வேளையில் அவர்களுக்கு உதவுவதற்கான நடவடிக்கைகளை நாமாகவே கற்றுக்கொள்ளவும் முடியும்.

வாழ்க சாரணீயம்! வளர்க் சாரணரின் மனித நேயம்!

25. எமது தாய்மொழி

பொறுப்பு

மொழி என்பது மனிதர்கள் தொடர்பு கொள்ளவும் கருத்தை வெளிப்படுத்தவும் உதவும் ஊடகம் என்று மொழியியல் வல்லுநர் கூறுவர். ஆனால் மொழி என்பது ஓர் இனத்தின் அனையாளம். அவ்வினத்தவரது இயல்புடன் இணைந்த ஓர் அங்கமாகும். ஓர் இனத்தின் கலை, கலாசாரச் சிறப்புகளுக்கு ஆதாரமாயிருப்பது அவர்களது தாய்மொழியாகும். தாய்மொழியைப் போற்றுவதும் அது பற்றிப் பெருமை கொள்வதும் தேசிய சிந்தனை என்று அரசியல் மேதைகள் கூறுகின்றனர். எனவே தமிழ் தம் தாய்மொழியைப் பேணுதல் தொடர்பான இந்த ஆக்கத்தை நோக்குவோம்.

மனிதனுடைய சிந்தனை

வளர்ச்சிக்கும் சிறப்பான வாழ்க்கைக்கும் மொழி அவசியமானது. கருத்துப் பரிமாற்றத்துக்கான ஊடகம் மொழி. ஒருவர் மற்றவரோடு தொடர்புகொள்ளவும் உறவாடவும் உதவுவது மொழி. தாய் மொழியூடாகச் சிந்திக்கும் மனிதன், மொழிப் பிரயோகம் மூலம்தான் தன் தேவைக்கேற்ப வாழ்க்கைப் பயணத்தை மேற்கொள்கிறான். மொழி ஒரு இனத்தின் தனித்துவமாகும். உலகச் செம்மொழிகளில் தமிழும் ஒன்று. உயர் தனிச் சிறப்புகள் பலவற்றைத் தன்னகத்தே கொண்டு விளங்கும் எம் தமிழ்மொழியின் பெருமையை நாம் போற்றவேண்டும். இயல், இசை, நாடகம் என்ற முத்தமிழின் பிறப்பிடம் தமிழ் மொழி.

இவை தவிர அறிவியல் தமிழும் கணினித் தமிழும்கூட தமிழன்னைக்கு புதுமெருகூட்டிப் பெருமை தருவன. நவீன யுக நாட்டு நடப்புகளுக்கும் சூழ்நிலைகளுக்குமேற்பத் தமிழ்மொழியானது நவீன படைப்புகளால் உயர்வு பெறுகிறது.

தமிழ்மொழியைப் பண்ணெடுங் காலமாகப் போற்றி வளர்த்தோர் அநேகர். பல மத்தவர்களாலும் அரவணைக்கப்பட்ட மொழி தமிழ்மொழி.

சைவர்கள், வைணவர்கள், சமணர்கள், பெளத்தர்கள், இஸ்லாமியர்கள், கிறிஸ்தவர்கள் ஆகிய பல மதத்தவர்களும் தமிழ்மொழியை ஊடகமாக்கித் தம் சமயக் கருத்துக்களைப் பரப்பியுள்ளார்கள். பக்திக்கொரு மொழி தமிழ் என்று தமிழ்த்தாது தனிநாயகம் அடிகளால் வியந்துரைக்கப்பட்டது தமிழ் மொழியே. பக்தியிலக்கியங்கள் தமிழ் மொழி வளர்ச்சிக்கு ஆற்றிய பங்களிப்பு எத்துணை சிறப்பானது. மூவர் தமிழும் முனிமொழியின் கோவை திருவாசகமும் திருமந்திரமும் தமிழ்மொழிக்குக் கிடைத்த அரும் பனுவல்களல்லவா?

தமிழ் நூல்களில் தலையாயது அறநூலாம் திருக்குறள் ஆகும். அணுவைத் துளைத்து, ஏஞ்கடலைப் புகுத்திக் குறுகத் தறித்த குறள்நூல் அது. “பாரெல்லாம் நல்லாவின் பாலாமோ பாரிலுள்ள நூலெல்லாம் வள்ளுவர் செய் நாலாமோ” எனப் புகழப்பட்டது திருக்குறள். வள்ளுவனால் உலகம் வாழ வகுத்தளிக்கப்பட்ட திருக்குறனுக்கு நிகர் வேறில்லை. தன்னை யாரென்றும் தன் மதம் எதுவென்றும் தாம் படைத்த நாலில் எந்த இடத்திலுமே வள்ளுவர் குறிப்பிடவில்லை. முழு உலகுக்குமே அறநெறியுரைத்த வள்ளுவரால் தமிழ்மொழி பெறும் பெருமையை அறியாதார் யார்? எனவேதான் வள்ளுவன் தன்னை உலகினுக்கே தந்து வான்புகழ்கொண்ட தமிழ்நாடு என்று தமிழரின் பெருமையைப் பாடினான் பாரதி.

பாட்டுக்கொரு புலவனான தேசியக் கவிஞர் பாரதி, பல மொழிகளை அறிந்து புகழ்கொண்ட தமிழ்க்கவிஞர். “யாமறிந்த மொழிகளிலே தமிழ்மொழி போல் இனிதாவதெங்கும் காணோம்” என்று மார்த்திப் பெருமை கொள்கிறான். உயிருக்கு நிகராகத் தமிழைப் போற்றிப் பாடிய பாரதிதாசன் “தமிழுக்கு அழுதென்று பேர் அந்தத்தமிழ், இன்பத்தமிழ் எங்கள் உயிருக்கு நேர்” என்று போற்றியதையும் ஆற்றாது கனியிடை ஏறிய சுளை, பாகிடை ஏறியருசி நனிபசுவின் பால், தென்னையின் குளிர் இளநீர் என்பன இனியனவாயினும்

தமிழின் சுவையைத் தன் உயிர் என்று பாடியதை மறக்க முடியாது.

கீர்த்திகள் பல கொண்ட நம் தாய்மொழியாம் தமிழ் எமது நாட்டில் மாத்திரமல்ல இந்தியா, மலேசியா, சிங்கப்பூர், மொரிசியல் முதலான பல நாடுகளிலும் சிறப்பாக வழங்கி வருகிறது. இன்று பிரித்தானியா, கனடா, அயல் நாடுகளிலும் தமிழர் பெருமையை நிலை நாட்டும் மொழியாகத் தமிழ் தனித்துவம் பெற்று வருகிறது. இவ்வாறு நம் அன்னை மொழியாம் தமிழ் நமது வாழ்க்கையில் சகல நிலைகளிலும் கலந்துள்ளது. தமது மொழியைப் போற்றி, மதித்து வளர்க்க வேண்டியது எம் தலையாய் கடமையாகும். தமிழின் சுவையை உணர்ந்து, அதன் பெருமையால் மகிழ்ந்து நாமும் தமிழரெனத் தலைநிமிர்ந்து வாழ்வோம்.

தமிழை விரும்பும் மாணவர் தலைமுறையினரை உருவாக்கல் தற்கால ஆசிரியர்களின் பொறுப்பாகும். தமிழைப் போற்றும் மரபு நம்மிடையே மீண்டும் துளிர்க்க வேண்டும். இதுவே தமிழின் புகழ் ஒங்குவதற்கு ஆற்றவேண்டிய கடமையாகும்.

வாழ்க துமிழ் மொழி! வளர்க துமிழ் மொழி!

26. நன்றி மறவாமை

பெற்றிப்பு

நன்றிமறவாமையாவது மனித விழுமியங்களில் உயர்ந்தது. பண்புகளில் சிறந்தது. மாணவரும் நன்றி ஓம்பும் பழக்கத்தை கொண்டிருக்க வேண்டும் என்பதை இக்கட்டுரை கூட்டிக்காட்டுகிறது. நன்றிமறவாமை பற்றிய கதைகள் தமிழ் இலக்கிய நூல்களில் நிறைந்து காணப்படுகின்றது. திருக்குறளிலும் மற்றும் நீதி நூல்களிலும் நன்றிமறவாமை பற்றி வலியறுத்திக் கூறப்பட்டுள்ளது. கண்டெவியும் சிங்கமும். வேடனும் மானும் என்ற பஞ்சதந்திரக்கதைகளிலும் நன்றிமறவாமை பற்றி சிறுவர்களுக்கு நீதி போதிக்கப்பட்டுள்ளது.

நன்றிமறவாமையாவது மனிதரிடத்து

இருக்கவேண்டிய உயர்தனிப் பண்பாகும். மனிதனென்பவன் உலகிலுள்ள ஏனைய உயிரினங்களிலெல்லாம் உயர்தனிச்சிறப்பாகக் கணிக்கப்படுவதற்குக் காரணம் அவனுடைய இதமான வாழ்க்கை முறையே எனலாம். ‘மன் + இதன் = மனிதன்’ என்று இச்சொல்லை பதம்பிரித்து நோக்கலாம். அதாவது அடுத்தவரையும் மற்ற உயிரினங்களையும் இதயத்தால் நேசித்து அன்பு பாராட்டுவது, இதமாயிருப்பது. மனிதனொருவன் தன்வாழ்வில் செம்மையற வாழவேண்டுமானால் அவன் கடைப்பிடிக்கும் பண்புகளும் செம்மையாக இருக்கவேண்டும். செம்மையான நற்பண்புகளின் கூட்டுதான் “விழுமியங்கள்” எனப்படுவன ஆகும்.

நன்றிசெய்தல் என்பது வேறு, நன்றி மறவாமை என்பது வேறு. நன்றிசெய்தலாவது வேண்டியவேளைகளில் அடுத்தவருக்கு உதவுவது, இனம், மதம், சாதிபேதம், காலம், இடம், கருத்து, வேற்றுமை கருதாது தேவையான வகையில் மற்றவருக்கு அன்புசெய்தல் ஆகும். அவ்வாறு ஒருவரால் உதவிசெய்யப்பட்டமையை உதவிபெற்றவர் மறவாதிருத்தலும், பொருத்தமான

வேறுசந்தரப்பத்தில் அன்பு பாராட்டி அவருக்கு உதவுதலும் நன்றிமறவாமை ஆகும். எனவேதான் எமது விழுமியங்களிலெல்லாம் உன்னதமானதாக நன்றியறிதலைக் குறிப்பிடுகிறோம்.

“நன்றி மறவேல்” என்றவாக்கை அருந்தமிழ்ப்புலவர் ஓளவைப் பிராட்டியார் தமது ஆத்திருடி என்ற நீதிநூலில் உபதேசித்துள்ளார். உலகப் பொதுமறையான திருக்குறளிலே திருவள்ளுவர் பெருமான் நன்றிசெய்தல் பற்றிப் போற்றிக்கூறியுள்ளார். நன்றிபாராட்டுதலின் சிறப்பையும் நன்றி மறத்தலால் வரும் கேட்டையும் கட்டிக்காட்ட வள்ளுவனார் தனித்தனி அதிகாரங்களையே ஆக்கித்தந்துள்ளார்.

“எந்நன்றி கொன்றாக்கும் உய்வுண்டாம் - உய்வில்லை
செய்ந்நன்றி கொன்ற மகற்கு”

என்பது அவர்தந்த ஒரு செய்தி. செய்ந்நன்றி கொன்றவர்கள் தம்வாழ்வில் உய்விபெறவேமாட்டார்கள். இங்கே நன்றிமறத்தலை “நன்றிகொல்லுதல்” என்ற வார்த்தைகளால் புலவர் கட்டிக்காட்டுவதை அவதானிக்கலாம்.

தமிழர்களுடைய வாழ்விலே நன்றிமறவாமை என்னும் பண்பினை வலியுறுத்தி எழுந்த நூல்கள் பலவற்றை நாம் காணலாம். நன்றிமறவாமை என்பது நாம் ஒவ்வொருவரும் கடைப்பிடித்து ஒழுகவேண்டிய நல்லறம் ஆகும்.

சமயத்திருநூல்களும், வரலாறுகளும் நன்றியின் பெருமையையும், நன்றி மறவாமையின் அவசியத்தையும் ஆங்காங்கு வலியுறுத்துகின்றன. ஆண்டவருக்கு நன்றிசெலுத்தும் திருப்பலியுசைகளை கிறிஸ்தவர்களும், நோன்பிருந்து அல்லாவக்கு நன்றி தெரிவிக்கும் ஹஜ் மற்றும் றம்மான் தினங்களை இஸ்லாமியர்களும் கொண்டாடுவது இறைவனுக்கு நன்றி தெரிவிப்பதற்காகவே எனலாம்.

புராண இதிகாசங்களில் நன்றிகொன்ற அசுரர்கள் பெற்ற அழிவுகளை அனுபவங்களாகக் காண்கிறோம். சூரபன்மன் இறைவனிடம் பலநாள் தவமிருந்து அரியவரங்களைப் பெற்றவன்; தனக்கு வரமளித்த சிவபிரானிடமே ஈற்றில் தன் கொடுங்குணத்தைக் காட்டினான். சூரனுக்கு நடந்த கதி யாது? நன்றிமறந்த அவனின் வச்சிரயாக்கை இறைவன் கந்தனின் வேலால் மாய்கிறது.

அவன் மறந்த நன்றியே அவனைக் கொன்றது என்பது புராணச் செய்தி.

பழைய காலியங்களில் ஒன்றான பாரதக் கதையிலே கொடைவள்ளல் கர்ணன் செய்ந்நன்றி மறவாதவனாக வாழ்ந்து வரலாற்றில் இடம்பெற்றவன். இராமயன் இதிகாசத்திலே நன்றிமறவாது தன் தமையன் இராவணனுக்காகப் போர்க்களத்திலே தன் உயிரைத் துறந்த கும்பகர்ணனையும் பார்க்கிறோம். இவர்கள் இருவரும் நன்றிமறவாமைக்கு நல்ல எடுத்துக்காட்டுக்கள்.

உலகிலே நாய்க்குச் சமனான நன்றியறிவுள்ள பிராணி வேறெற்றுவுமில்லை என்பர். அது தன்னை வளர்ப்பவர்களைக் காணும் போதெல்லாம் தன் வாலையாட்டி நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறது. அடிக்கும் தன் ஏசமானின் காலைக்கூட அது நக்கி நக்கி தன் அன்பை, நன்றியை வெளிப்படுத்துகிறது. வீட்டைக் காவல் செய்கிறது. பாருங்கள்! அ.றினைப் பொருள்கள் கூட நன்றிமறவாமைப்பண்டு கொண்டவையாக வாழுகின்றன என்பதற்கு தென்னைமரத்தை அற்புதமாக உவமித்துப் பாடுகிறார் ஓளவையார்.

“நன்றி ஒருவருக்கு செய்தக்கால் அந்நன்றி
என்றுதாந்தொல் எனல் வேண்டா - நின்று
தளராவளர் தெங்கு தாளுண்ட நீரை
தலையாலே தான் தருத லால்”

இளையகண்றாக இருந்து வளருகின்ற தென்னையின் அடிமரத்துக்கு தண்ணீர் ஊற்றி வளர்க்கும் ஒருவனுக்கு அக்கன்றானது வளர்ந்து பெரியமரமாகி இனிய இளநீரை பிரதியுபகாரமாக கொடுக்கிறது. தன் தாளினால் உண்ட நீரை தென்னையானது இனிய இளநீராகத் திருப்பித்தந்து தாகம் தீர்க்கிறது. அதுபோல, காலமறிந்து நன்றிக்கடன் தீர்க்கும் தென்னையின் இயல்லை மனிதர்களாகிய நாம் கற்றுக்கொள்ளவேண்டும்.

நாம் ஒருவருக்கு நன்றி செய்யும்பொழுது அதை எவ்வித பிரதிபலனும் எதிர்பாராது செய்யவேண்டும் என்பதும், நாம் பிறருக்கு உதவிசெய்யும்போது, காலம் நேரம் தகுதி நோக்காது ஆற்றவேண்டுமென்பதும், ஒருவர் காலத்தால்

செய்த உதவியை அது அளவில் சிறியதாயினும் பெரிதாக மதித்து நன்றிபாராட்டுதல் வேண்டுமென்பது மக்கட்பண்பில் உயர்ந்த நாகரிகமாகும். “காலத்தால் செய்த நன்றி சிறிதெனினும் ஞாலத்தில் மாணப் பெரிது” என்பது வள்ளுவர் வாக்கு.

நன்றியானது பலவிதமாகச் செய்யப்படலாம். ஆபத்து வேளைகளில் அருகிருந்து உதவுதல், வறுமை, நோய், நொடி, பசி, பிணிவந்த விடத்தும் மனம் கோணாது உதவுதல், வாழ்வளித்தல் என்பவையெல்லாம் நன்றி என்ற பெரும் பூட்கையுள் அடங்கும். இடதுகை கொடுப்பதை வலதுகை அறியாமல் செய்யும் தருமசிந்தனை நன்றி செய்யும்போதும் இருக்கவேண்டும்.

மாணவர்களாகிய நாங்கள் எவ்வேளையிலும் பிறருக்கு உதவும் மனப்பாங்குள்ளவர்களாக இருக்கவேண்டும். மனம், வாக்காகி அது செயலில் இடம்பெற வேண்டும். எவர்க்கும் அன்புசெய்யும் பண்புதான் நன்றி என்ற விழுமியத்தின் ஆணிவேர். நன்றிசெய்தல், நன்றிமறவாமை ஆகிய நற்குணங்களை தாய் தந்தை சகோதரர், முத்தோருடன் குடும்பத்தில் பயிலும் நாம், முதலிலே வீட்டில் அதை செம்மையாக நடைமுறைப்படுத்தினால் அது பொதுவாழ்விலும் தொடரும்.

மாதா, பிதா, குரு, தெய்வம் என்ற நால்வரிடத்தும் காட்டும் இப்பிரதியுபகாரம் பின்னர் மற்றவர்களுக்கும் சேர அது வழிகாட்டும். நன்றிசெய்வது நம் கடமையாக, நன்றிமறவாமை என்பது எம்மை உய்விக்க நாம் இம்மாநிலத்தில் நிறைவான வாழ்வு காணுதல் சாத்தியமாகும்.

ஏன்றால் தான் குருவின்றி கூடாது என்று நான் கூறுவது
ஏன்றால் சிரிவாய்க்கு ஒதுக்கி சூடுக்கிடுவது என்று நான் கூறுவது

நூல் என்ற பெயரை குறித்து சொல்லுவதற்கு அதை நூல் என்றும் கூறுகின்றன. குறித்து சொல்லுவதற்கு இதை நூல் என்றும் கூறுகின்றன. குறித்து சொல்லுவதற்கு இதை நூல் என்றும் கூறுகின்றன. குறித்து சொல்லுவதற்கு இதை நூல் என்றும் கூறுகின்றன.

27. நான் பார்த்த தேர்த்திருவிழா

பெறுப்பு

நாம் கண்ணால் கண்டும் காதால் கேட்டும் அனுபவித்த விடயங்களை இன்னொருவருக்கு எடுத்துச் சொல்லும் அழகினை இக்கட்டுரையில் மாணவர்கள் காணலாம். தமிழ்க் கட்டுரை வகைகளுள் வர்ணனைக் கட்டுரை விவரணக்கட்டுரை என்ற வகையுள் அடங்கும் இவ்வெழுத்தாக்கம் ஒரு வழிகாட்டல் மாதிரியே. இந்தத் தலைப்பைப் போல நீங்கள் பார்த்த சந்தைக்காட்சி, கிரிக்கெட் விளையாட்டு, சின்னத்திரை நாடகம், மழைநாள் போன்ற தலைப்புகள் உங்களுக்குத் தரப்படும்போது இந்த முறையை அனுசரித்து எழுத்தாக்கங்களை கவரால்யமாக எழுதி அதிக புள்ளிகளைப் பெறுங்கள்.

கோயில்களில் திருவிழா

கொண்டாடப்படும் காலம் மிகப் புனிதமானது. அது பக்திக்கு வழிகாட்டுவது. அத்தோடு சிறுவர்களாகிய எமக்கு ரசனை உணர்வைத் தருவது; எம்மைக் களிப்புட்டுவது. வருடத்தில் ஒரு முறை கோயில்களில் நடக்கும் திருவிழாக்களில் தேர்த் திருவிழா மிகச் சிறப்பானது.

எமது கிராமத்தில் இருக்கும் எக்கோயிலாயினும் அங்கு சிறப்பாக நடைபெறும் தேர்த்திருவிழாவுக்குப் போய்க் கும்பிடுவதற்கும் அங்குள்ள காட்சிகளைப் பார்த்து மகிழ்வதற்கும் நான் தவறுவது கிடையாது. தேர்த்திருவிழா ஒன்றில் நான் கண்ட, மறக்க முடியாத காட்சிகளையும் அடைந்த பக்திப் பரவசத்தையும் சொல்லோவியமாக எழுத்தில் வடிக்க விரும்புகிறேன்.

தோத் திருவிழாவுக்குப் போவதற்குத் தீர்மானித்த நிமிடம் முதல் எனக்கு ஒரே குதூகலம்தான். அம்மா, அண்ணா ஆகியோருடன் அவசரமாகப் புறப்படலானேன். அம்மா எனக்கான ஆடை அணிகளை அணிவித்து என்னை அழைத்துக்கொண்டு பஸ் வண்டியில் ஏறிக் கோயிலை அடையும்போது நேரம் காலை எட்டுமணி. பஸ் வண்டியை விட்டிறங்கி, கோயில் வாசலை அடைதல்

சிரமமாக இருந்தது. வழியெங்கும் அத்தனை மக்கள் கூட்டம். நாம் அங்கு சேர்ந்த நேரத்தில் கவாமி தேரை அண்மித்துக்கொண்டிருந்தார். வள்ளி - தெய்வானை சகிதம் சண்முகப்பெருமானைப் பக்தர்கள் தம் தோளில் சுமந்து வந்து கொண்டிருந்தனர். நாதஸ்வர, தவில் வாத்தியங்கள் முழங்க, மணியும் சங்கும் நாதமும் ஒலிக்க அடியாரின் “அரோகரா” கோசத்தோடு ஆறுமுகப்பெருமான் தேரில் ஏறினார்.

ஆறுமுகப் பெருமானுக்கு அறுகோணத் தேர் எவ் வளவு பொருத்தமாயிருந்தது, காலை இளங்கதிரவனின் மெல்லிய ஒளிக்கீற்று தேரில் பட்டுத்தெறித்தது. கையிலே கதிரவேலுடன் கந்தன் அடியார்களுக்கு தேரில் காட்சி தந்தார். ரோஜா, முல்லை, மருக்கொழுந்து, செவ்வந்தி முதலாம் மலர்கள் கொண்டு புனையப்பட்ட மாலைகள் வர்ணம் வர்ணமாய் விளங்கின. தேரிலே அமர்ந்த தெய்வம் வீதிவலம்வர, மக்கள் தேரின் வடம்பிடித்து இழுக்கத் தொடங்கினார். வீதியெங்கும் மகர தோரணங்கள், மலர் மாலைகள், நந்திக் கொடிகள் கட்டப்பட்டு கோவில் வளாகம் இந்திரலோகமெனக் காட்சியளித்தது.

“மாலோன் மருகனை மன்றாடி மைந்தனை

வானோர்க்கும் மேலான தேவனை

மெஞ்ஞான தெய்வத்தை மேதினியில்

சேலார் வயாற் பொழிற் செங்கோடனை

சென்று கண்டு தொழு

நாலாயிரம் கண் படைத்திலனே அந்த

நான்முகனே”

மக்கள் பக்தி வயப்பட்டு தேரிலிருந்து ஆரோகரிக்கும் ஆறுமுகனையும் தேவியரையும் தரிசிக்க முண்டியடித்துக் கொண்டிருந்தனர். அதிலும் இரதத்தில் அமர்ந்திருக்கும் இறைவனுக்குத் தேர்த்தட்டிலேயே வைத்து அர்ச்சனை செய்விக்க மக்கள் திரண்டிருந்தார்கள்.

அண்ணா என்னையும் அம்மாவையும் தேரின் அருகில் அழைத்துச்சென்று அர்ச்சனை செய்தபோது எனக்குக் கிடைத்த பாக்கியம் என மனம் நெகிழுக் கும்பிட்டேன். என்னை அறியாமல் என் வாயிலிருந்து அந்த அற்புதமான பாடல் வெளிவந்நது.

“ஆறிரு தடந்தோள் வாழ்க, ஆறுமுகம் வாழ்க! வெற்பைக் கூறுசெய் தனிவேல் வாழ்க! குக்குடம் வாழ்க! செவ்வேள் ஏறிய மஞ்சை வாழ்க! யானைதன் அணங்கும் வாழ்க! மாறிலா வள்ளி வாழ்க! வாழ்க சீர்தியாரெல்லாம்” என்று வாயாரப் பாடிய என்னை பக்கத்திலுள்ள அம்மா கருணையோடும் பெருமையோடும் பார்த்தார். தேருக்குப் பின்னால் பஜனைக் கோஷ்டியினர் கந்தனின் கருணை வேண்டி இனிய பாடல்களைப் பாடியவாறே நடந்தபடி தொடர்ந்தனர். இரதம் செல்லும் பாதையிலே பின் தொடர்ந்த பெண் அடியார்களின் அடியழித்தலும் ஆண்களின் பிரதட்டை செய்தலும் காண்பவர்களை மனம் நெகிழுச்செய்தன. கோவில் சுற்றுப்புறங்களிலும் தேரோடும் வீதியிலும் மக்கள் கடல்வெள்ளம் போல் காணப்பட்டார்கள். மக்கள் கூட்டத்தின் மத்தியில் காவடியாட்டங்களையும் பக்தர்களின் ஆடல் பாடல்களையும் காண - கேட்கக் கூடியதாக இருந்தது.

தேரில் பவனிவரும் ஆறுமுகப்பெருமானின் அருட்தரிசனத்தை நேரிலே கண்ட பாக்கியமும் அர்ச்சனை செய்து, வழிபட்ட எம் பக்திப் பரவசமும் மனநிறைவைத் தர நாங்கள் வீடு நோக்கிச் செல்லலாணோம். விரும்பிய விளையாட்டுப் பொருள், ஆடைகளை வாங்குவதற்கு அப்பா எனக்கு பணம் தந்திருந்தார். அப்பணத்தால் அழகான சுடிதார் உடையையும் நண்பிகளோடு விளையாட விளையாட்டுச் சமான்களையும் வாங்கிக்கொண்டேன். ஜஸ்கிறீம் கடையில் உட்கார்ந்து ஜஸ்கிறீம் அருந்திவிட்டு பஸ்வண்டியில் ஏறிய நாங்கள் வீடு வந்து சேர்ந்தோம்.

அப்பன் முருகனின் அருட்பார்வையும் அந்தத் தேர்த்திருவிழாவின் இனிய அனுபவங்களும் என்னால் மறக்க முடியாதவை.

28. மறக்க முடியாத ஒரு சம்பவம்

பெறுப்பு

கற்பனைக் கதைகளை எழுதுதல் ஒரு தனித்திறனாகும். பழமொழிகள், பஞ்சதந்திரக்கதைகள், சமுதாய நீதிகள் அடிப்படையில் கதைகளைப் புனையும் ஆற்றலைச் சிறு வயதில் வளர்த்துக்கொண்டால் பிற்காலத்தில் நீங்கள் பெரிய எழுத்தாளர்கள் ஆகிவிடுவார்கள். பேச்க மொழியும் எழுத்து மொழியும் இழையோடும் வகையில் புனையப்பட்ட ஒரு கதை கீழே தரப்பட்டுள்ளது.

[சிறுகதை ஆக்கத்துக்கு ஒரு வழிகாட்டல்]

“நெஞ்சிருக்கும் வரை உன் நினைவிருக்கும்”

அந்தச் சம்பவம் நடந்து

ஆறு ஆண்டுகள் கடந்து விட்டன. அப்போது என் அப்பா புத்தளத்தில் கடமையாற்றிக் கொண்டிருந்தார். ‘மாம்புரி’ என்பது அப்பாவோடு அம்மாவும் நானும் தங்கை வானதியும் வாழ்ந்த கிராமத்தின் பெயர். அங்கேயுள்ள ரோமன் கத்தோலிக்க தமிழ் வித்தியாலயத்தில் என் ஆரம்ப கல்விக்காக என்னை என் தந்தையார் சேர்த்திருந்தார். இப்போது பத்தாம் வகுப்பில் படிக்கும் எனக்கு அச்சம்பவம் நடந்தபோது வயது ஓன்பது.

*

அரசாங்க ஊழியரான அப்பா ஒரு தொழில்நுட்ப உத்தியோகத்தார். அரசாங்க மனை ஆயினும் எமது வீடு அழகானது. சகல வசதிகளும் அங்கே கிடைத்தன. கேட்பதை வாங்கித் தரும் வசதி அப்பாவுக்கு இருந்தது.

மாம்புரியில் உள்ள அந்தச் சிறிய பாடசாலையில் நான் படிக்கவேண்டும் நேர்ந்தாலும் எமது குடும்ப கெளரவும், பின்னனி, எனது கல்வித் திறமை என்பன காரணமாக மற்ற மாணவர்கள் என்னோடு மதிப்புக்கலந்த நட்புக்கொண்டிருந்தார்கள்.

எங்கள் வகுப்பில் “கலிஸ்டா” என்று ஒரு மாணவி. அதே ஊரில் வாழும் மீனவ குடும்பத்தில் பிறந்தவள். பாவம், மிக ஏழை! படிப்பில் பெரியகெட்டிக்காரி என்று சொல்ல முடியாவிட்டாலும் பண்புடன் நடக்கும் நல்ல மாணவி. பார்த்தவர்களைப் பரிதாபப்படவைக்கும் அவள் மெலிந்த உருவம் கொண்டவள். அவளுக்குச் சோகமான முகம். கலிஸ்டா தன் குடும்பச் சூழலை யாருக்கும் சொல்லாள். தன் உணர்வுகளைத் தனக்குள்ளேயே அடக்கிக் குறையும் பண்பு அவளை அறியாமலே அவளை அரித்துக் கொண்டிருந்தது! சில வேளைகளில் அவளையறியாமலே அவள் கண்களில் நீர் வழிந்தோடும் காட்சியைக் கண்டு நான் நெங்கிழ்வதுண்டு.

எங்கள் வகுப்புக்குத் தினமும் நான்கு ஆசிரியர்கள் வருவது வழமை. பெர்னாண்டோ சேர், அன்றனி மாஸ்ரர், ருக்மணி ரீச்சர், இங்கிலிஷ் சேர் அவர்களுள் மூவர் அப்பிரதேசத்தைச் சேர்ந்தவர்கள். பெரியவாத்தியார் வில்பிரட் சேர், நீர்கொழும்பு போளவத்தையைச் சேர்ந்தவர். அவர் மாத்திரம் கலிஸ்டாவுடன் கொஞ்சம் கருணையாக நடந்துகொண்டார்.

ஒரு நாள் புதுவாத்தியார் ஒருவர் எங்கள் பாடசாலைக்கு நியமனம் பெற்று வந்தார். பெயர் பரந்தாமன். யாழ்ப்பாணம் கொக்குவிலைச் சேர்ந்தவர். அது அவருக்குப் புதிய நியமனம். நல்ல சேர். தமிழில் மிகவும் பாண்டித்தியம் உள்ளவர். கவிதை எழுதுவார். இனிமையாகப் பாடுவார். அவர் எங்கள் வகுப்புக்கு வந்தார்.

என்னோடு எப்படி அன்புகொண்டாரோ தெரியாது. என்னைத் தன் அருகிலே அழைத்தார். பரந்தாமன் சேரின் சுற்றிச் சூழன்ற கண்கள் ஏனோ கலிஸ்டாவின் மேல் பட்டன. அவளது பின்னணியை அறிய அவர் உள்ளம் ஏன் முனைந்ததோ.....? என்னால் ஊகிக்க முடியவில்லை.

கலிஸ்டாவை ‘வைத்த கண் வாங்காமல்’ பார்த்துக்கொண்டே இருந்தார் பரந்தாமன் சேர். கனிவான பார்வையோடு கலிஸ்டாவைத் தன்னருகில் அழைக்கிறார்.

“இங்க வாங்கம்மா கலிஸ்டா”

தன் வாரி முடிக்காத சிறிய கூந்தலைத் தடவிய பின் அழுக்கான கட்டுரைக்கலசம் - தாம் 6, 7, 8

சீருடையைக் கையால் நீவிக்கொண்டாள் கலிஸ்டா. பரந்தாமன் சேர் அருகில் கூனிக்கொண்டு நின்றாள்.

சோகம் ததும்பும் அவள் முகத்தைப் பார்த்துக்கொண்டிருந்த சேர், தன் கையால் அவளைப் பறிவோடு பற்றித் தன் அருகில் சேர்த்துக்கொள்கிறார். பரந்தாமன் சேர் சமயோசிதமாக அவளது கல்டங்களைக் கேட்க எத்தனிக்கிறார். எவ்ரோடும் கலகலப்பாகச் சிரித்தறியாத அவள் முகத்தில் ஒருவித பயழும் சோர்வும் கலந்திருந்தன. தன் அழுக்கான சீருடையோடு ஆசிரியரை நெருங்கிய அவளிடத்தில் கூச்சம் குடிகொண்டிருந்தது.

“கலிஸ்டா! ஏன்மா தலையை வாரவில்லை.....?

எண்ணெயில்லையே வீட்டில?

“இல்லை சேர்.....”

“ஏன் இந்தப் பெரிய நகம்! ஏன்மா இதுகள் வெட்டிச் சுத்தமா வைத்திருக்கலாம் தானே”

(மௌனமாக இருந்தாள் கலிஸ்டா)

பரந்தாமன் சேர் தொடர்ந்தும் அவளிடம் கேட்கிறார்.

“கலிஸ்டா உன்ற அப்பா என்ன தொழில் செய்யிறார்.....?”

“அப்பாவால் தொழில் செய்ய முடியாது சேர்.....”

அவள் விடைசொல்ல முன்,

“உங்கட அம்மாவும் உங்கள கவனிக்கிறதில்லையே.....கலிஸ்ட்டா? கேட்டார் பரந்தாமன் சேர்.

கலிஸ்டாவின் நினைவுகளைக் கிளாறி அவள் மறந்திருந்த அந்தச் சோகங்களை, அவலங்களை மீட்டி இன்பம் காணவேண்டுமென்று புது சேர் கனவிலும் நினைத்திருக்கமாட்டார்..... அவர் பாவம்!

கலிஸ்டாவின் கண்களிலிருந்து பொத்துப் பொத்தென்று கண்ணீர் முத்துக்கள் உதிர்ந்து கொண்டிருந்தன. அவள் முகத்தை தன் அழுக்கடைந்த சீருடையிலே மறைத்துத் துடைத்துக்கொள்கிறாள்.

“ஏன்மா ஏன் அழுகிறீங்க?

இவற்றை அவதானித்த என்னால் மௌனமாக இருக்க முடியவில்லை. எனக்குத் தெரிந்த விடயங்களைப் பரந்தாமன் சேரிடம் சொல்ல ஆரம்பிக்கிறேன்.

பரந்தாமன் சேர் அதிர்ந்து போனார்!

அவரது இதயம் நெகிழ்ந்ததால் வார்த்தைகள் எழ மறுத்தன.

“போயிரம்மா நான் உங்கட வீட்டுக்கு ஒரு முறை வரவேணும்.....”

கலிஸ்டா தன் கண்களைப் பிஞ்சக் கரங்களால் மீண்டும் துடைத்துக்கொள்கிறாள்.

“வாங்க சேர்..... கட்டாயம் எங்கட வீட்ட வந்து பாருங்க.....” வருவது சொல்லும் வாய் என்பார்களே. அது இதுதானா?

பரந்தாமன் சேர் பரிதாப அலை மேலிட, அவளைப் பேசவிடவில்லை. கலிஸ்டாவை மீண்டும் ஒரு முறை பரிதாபமாகப் பார்க்கிறார். அவளை இருக்கைக்கு அனுப்புகிறார்.

* * *

அன்று இரவு கொழும்புக்குப் பயணமாக வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் தவிர்க்க முடியாது புகையிரதம் ஏறுகிறார் புதுவாத்தியார். பாடசாலை விட்ட நேரத்திலிருந்து அவரது மனம் ஏதோ ஒன்றை இழந்த நிலையில் நிம்மதியற்று அலைகிறது..... புத்தளம் பாலாவி புகையிரத நிலையத்திலிருந்து புகைவண்டி “சுக்குசு.....சுக்குசு சுக்கு” என்று புறப்பட்டது.

ஒரு மூலையில் தம் பிரயாணப்பையை வைத்தார். தலையைக் கைகளில் தாங்கியபடி ஆசனத்தில் அமர்ந்த அவரது சிந்தனை, கலிஸ்டாவின் வறுமையான வாழ்வையும் அவளது சோகமான தகவல்களையும் சுற்றிச் சுற்றி வந்துகொண்டிருந்தது.

“சே..... என்ன உலகம்? பிஞ்ச உள்ளங்களை தெய்வம் இப்படியும் சோதிக்கலாமா?”

* * * *

கொழும்பு போய் வந்ததும் பாடசாலைக்குச் சென்று கலிஸ்டாவைத்

தேற்ற வேண்டும்; அவனுக்கு ஏதாவது வகையில் உதவவேண்டும். கலிஸ்டாவின் வீட்டுக்குப் போய் அந்தக் குடும்பத்தை ஒரு முறை பார்க்க வேண்டும் என்றிருந்த புதுவாத்தியாருக்கு அந்த அவலச்செய்தி எத்தகைய மனவேதனையை ஏற்படுத்தியிருக்கும்? கடவுளே!

கலிஸ்டா தொடர்ந்து மூன்று நாட்கள் பாடசாலைக்கு வரவில்லை.

அன்றும் வழைமொால் பாடசாலை ஆரம்பிப்பதை உணர்த்தப் பாடசாலை நடுமுற்றத்திலிருந்த தண்டவாளக் கேடர் மணி டாங்..... டாங்..... டாங் என அடுத்தடுத்து மூன்று தடவை ஒலிக்கிறது. ஆம், அது அவளின் இழவுச் செய்தி மணியோசதொன!

வழைமொால் பேரிய வாத்தியார் அலுவலகத்துக்கு முன் பாடசாலைக் காலைக்கூட்டம் கூடுகிறது.

பெரிய வாத்தியாருக்குப் பக்கத்தில் திரேசம்மா ரீச்சரும் புதுவாத்தியாரும் சோகம் கலந்த நிலையில் நின்று கொண்டிருக்கிறார்கள். எவருக்கும் விஷயம் என்னவென்று புரியவில்லை..... பரந்தாமன் சேர், தன் கைக்குட்டையால் முகத்தை மறைத்து குலுங்கிக் குலுங்கி அழுதுகொண்டு இருந்ததை மாத்திரம் மாணவர்கள் வைத்த கண் வாங்காமல் பார்த்துக்கொண்டிருந்தார்கள்.

பிரதியதிபரான திரேசம்மா ரீச்சர்தான் ஆரம்பித்தார். மூன்று நாட்களாக இரத்த வாந்தி எடுத்துத் தீராத காய்ச்சலால் பீடிக்கப்பட்டிருந்த கலிஸ்டா நேற்றுக் கர்த்தருடன் சேர்ந்துவிட்டாளாம்” என்றார். அவர் மாணவ மாணவியருக்குக் கேட்கக்கூடியதாகத்தான் சொல்கிறார்.

பரந்தாமன் சேர் வந்து சில நாட்கள்தான். மாணவி கலிஸ்டாவை கருத்தோடு கவனித்து ஆறுதல் சொல்ல முடிவு செய்திருந்த அவரது என்னைக்கோபுரம் சாய்ந்தது.

என்ன? கவிஞர்கள் தீர்க்கதறிசிகளா?

கலிஸ்டா எவரையும் துன்பப்படுத்தாத, எவருடனும் பகைக்காத, நன்பர், நன்பிகளை நேசித்த நல்லவள். அவள் ஏழ்மைச் சுமைகள் தான் அவளைச் சாகடித்தனவோ? கலிஸ்டா நிம்மதியாகக் கண்முடியபடியே நிரந்தரத் துயிலில் ஆழ்ந்துவிட்டாள்.

கவிஞரான பரந்தாமன் சேர், அவளது சோகக் கதையைக் கண்கலங்கியபடி பின்வரும் கவிதையால் துல்லியமாகக் காட்டுகிறார்.

காலையிலே நீ வருவாய் - உன்
கருங்கூந்தல் கலைந்திருக்கும் !
ஓலைத் தடுக்கதனில் உறங்கிய அவ்வடுத்தெரியும்
எழையென் உன்னை இவை இனங்காட்டி நின்றாலும்
பாழைச் சிரிப்புதிரும் பால்வடியும் உன் முகத்தில்!

உன்னை அழைத்து. உன் உச்சியிலே குட்டுவைத்து
எண்ணேய் உனக்கில்லையோ? ஏன் தலையை வாரவில்லை?
என்னடி இப்பெரிய நகம்? ஏன் அதை நீ வெட்டவில்லை? - என
உன்னை அடித்தாலும் சோகத்தில் நீ சிரிப்பாய்.

“அப்பாவும் இல்லை சேர்
அம்மாவும் நொன்றி
இவென் எப்போதும் காலையிலே உணவுகூட உண்பதில்லை.....”
- இப்படி ஒரு சிறுவன் எனப் பார்த்துக் கூறுகையில்

அப்போது என் கண்ணில்
அரும்புதின்து சிந்துவதேன்....?

கலிஸ்டா எம்மைப் பிரிந்து சென்றுவிட்டாள். அவளைப் பற்றி அறிந்த நான் அவளுக்கு உதவியிருக்கலாம் அல்லவா? அவளது கதையைப் புது சேர் பரந்தாமனுக்குச் சொன்ன சிறுவன் நான்தான். எல்லோர் கண்களும் கண்ணீர் பூக்களாய்.....

* * * * *

கலிஸ்டாவை மாத்திரமல்ல, கலிஸ்டாவைப் பாடிய அந்தத் தமிழ்க்கவிஞருள் பரந்தாமன் சேரையும் என்னால் எப்படி மறக்க முடியும்?

என் வாழ்வில் என்னைச் சோகத்தில் ஆழ்த்தி அழவைத்தது அந்தத் துக்ககர சம்பவம்தான். இன்று பத்தாம் வகுப்பில் படிக்கும் என் நினைவில் அவ்வப்போது நெருடிக்கொண்டேயிருக்கும் சம்பவம் அது.

29. தோல்விகள் தடையல்ல.....

பெற்றப்பு

தோல்விகள் மனித வாழ்க்கையில் சுகஜம். எதிலும் வெற்றி வெற்றி என்று சதா சந்தோஷ நினைவில் வாழ்வது ஆரோக்கியமானதுதான். இப்படியானவர்கள் தோல்விகளைக் கண்டவுடன் துவண்டு முடங்கிவிடுகிறார்கள். அதுதான் கூடாது. வெற்றியின் முதற்படி தோல்வி என்பதுதான் அறிஞர்களின் அனுபவம். மிருகங்கள், பிற உயிரினங்கள் தோல்விகளை எவ்வாறு எதிர்கொள்கின்றன என்பதை நாம் முன்மாதிரியாகக் கொள்ளவேண்டும்.

தோல்வியே வெற்றியின்

முதற்படி என்பது அறிஞர்களின் கூற்று. தோல்வியைக் கண்டு சோர்வடையும் எவராலும் வாழ்க்கையின் அடுத்த கட்டத்துக்குத் துணிவோடு நகர முடியவதில்லை. தொடர்ந்து முயற்சி செய்தால் கடினமானதையும் சாதிக்கலாம். வாழ்விலே வெற்றிகளை ஈட்டலாம். தோல்விகளைக் கண்டு சோர்வடையாது இந்தியாவுக்குச் சுதந்திரம் பெற்றுக் கொடுத்தவர் காந்தி மகான் ஆவார். நம் முன்னோர்களும் பல தோல்விகளைத் துணிகரமாகச் சந்தித்துத்தான் இறுதியில் நாட்டைச் சுதந்திர நாடாக்கினர் என்பதை நாம் உணரவேண்டும்.

வெற்றிக்கனியைப் பறிக்க வேண்டுமானால் எத்தனையோ முட்பாதைகளில் பயணிக்க வேண்டும் என்ற உண்மையை நாம் மாணவ பருவத்தில் உணர்ந்து எம் முயற்சியில் கண்ணுங் கருத்துமாக இருக்கவேண்டும். தோல்வியை ஏற்றுக்கொள்ளும் மனப்பாங்கைப் பாடசாலை விளையாட்டுப் போட்டிகளிலே அறிந்துகொள்ளலாம். பல பந்தயங்கள், சவால்களில் இதை நாம் உணர முடியும்.

சகிப்புத்தன்மை எம் வெற்றிக்கு வழிகாட்ட வல்லது. மாணவ பருவத்தினராகிய நாம், தோல்விகளால் துவண்டுவிடக் கூடாது. முயன்றால் கல்வியில் மாத்திரமன்றி விளையாட்டுக்களிலும் போட்டிகளிலும் வெற்றிகளை ஈட்டிக்கொள்ள முடியும்.

வெய்யில் இல்லையெனில் நமக்கு நிழலின் அருமை தெரியாது. அது போல தோல்விகள்தான் எமக்கு வெற்றியின் அருமையை உணர்த்தும் பாடங்கள். மேலும், தோல்வி என்பது வெற்றியை விடச் சிறந்த பாடம் கற்றுத்தரும் ஆசானுமாகும்.

தோல் வியை வெகுவாக அலட்டிக் கொள்ளல், மனித முன்னேற்றத்துக்குத் தடைக்கல்லாக அமையும். அது எம்மில் தாழ்வுச் சிக்கலையும் விரக்தியையும் ஏற்படுத்தும். அவை உள்ளத்தை மாத்திரமன்றி உடலையும் நலிவாக்கும். “தோல்வி நிலையென நினைத்தால் மனிதன் வாழ்வை நினைக்கலாம்” என்ற பாடல் வரிகள் தெம்பு தரக்கூடியவையாகும்.

புகை படிந்துவிட்ட கண்ணாடி போல எமது உள்ளமானது தற்காலிகமாக இருளடைந்து விடலாம். எனினும் அதைத் தடைத்துவிட்டால் அது மீண்டும் ஒளிரும். தற்காலிகமான தோல்விகள் எம்மைப் பாழித்து விடமாட்டா. நாமறிந்த சில வீரர்களும் சாதனையாளர்களும் கூடத் தோல்விகளைன்ற படிக்கட்டுகளில் ஏறி, விழுந்து முன்னேறியவர்கள் என்பதை அறியும்போது எம்மில் புத்துணர்வு பிறக்கிறது. காலமும் நேரமும் கூட முயற்சிக்குத் தடைகளல்ல. ஆகவே தொடர்ந்து முயல்வதுதான் தோல்வியைத் துரத்துவதற்கான வழி என்பதை விளங்கிக் கொள்வோம்.

மாணவர்களாகிய எம்மிடம் நம்பிக்கையும் விடாழுமயற்சியும் திறமையும் இருப்பின் தோல்விகளை வெற்றிகளாக்குவது கலபம்.

30. செய்ந்நன்றி அறிதல் பெறப்படு

மனித விழுமியங்களில் தலையாயது நன்றி மறவாமை எனலாம். தமிழ் நீதிநுல்கள் யாவும் செய்ந்நன்றியறிதலை விளக்கிக் கூறுகின்றன. தென்னெண்ணேரத் தன் வேரினால் உறிஞ்சி, வளர்ந்து மரமானதும் இனிய இளைராகத் தந்து நன்றி செய்கிறது. நாய் நன்றியறிதலுக்கு உதாரணமாகக் கூறப்படுகிறது. நன்றி ஓம்பும் பழக்கம் எம்மால் சிறுபராயத்திலிருந்தே கடைப்பிடிக்கப்பட வேண்டும். அது எம் உயர்வுக்கு வழி சமைக்கும் உயரிய பழக்கமாகும்.

உயர் நத பண் பும்
ஓமுக்கமும் கொண்ட ஒருவரை உலகம் ஏத்துகிறது. மனிதனின் நற்பண்புகளும் நன்னடத்தைகளும் ஒருங்கிணைந்ததே ‘விழுமியம்’ ஆகும். எமது விழுமியங்களுள் நன்றி பாராட்டுதல் முக்கியமானதாகும்.

காலமறிந்து, இடமறிந்து ஒருவர் எமக்குச் செய்த உதவியானது மிகப் பெறுமதி வாய்ந்ததாகும். ஒருவர் துன்பமுற்று வருந்தும் காலத்தில் ஆறுதல் சொல்லி அன்பு காட்டுதலும் அவ்வேளாயில் அவருக்கு உடனிருந்து உதவுவதும் உன்னத பண்புகளாகும். ஒருவர் எமக்கு உதவிய சந்தர்ப்பத்தை மனத்தில் நிறுத்தி அவருடைய உதவியை மேலாக மதிக்கும் பண்பினை நாம் நன்றி பாராட்டுதல் என்கிறோம்.

“கொன்று அன்ன இன்னா செயினும் அவர்செய்த ஒன்று நன்று உள்ளக் கெடும்” இது வள்ளுவர் எமக்குத் தரும் நல்ல அறிவுரையாகும். அதாவது ஒருவர் கொலைக் குற்றத்தைச் செய்திருந்தாலும் அவர் முன்னர் செய்த நன்மையை மீள நினைத்து மனத்தைச் சாந்தப்படுத்திக் கொள்ளவேண்டும் என்பது இக்குறளின் அறிவுறுத்தலாகும்.

“நன்றி மறவேல்” என்று உபதேசிக்கும் தமிழ் முதாட்டி ஒளைவ,

அதற்கு ஓர் உதாரணம் கூறுகிறார். இளங்கன்றாக இருக்கின்ற தென்னை, நன்றாக வளரும் பொருட்டு அதன் அடிமரத்துக்குத் தண்ணீரை வார்க்கிறார் ஒருவர். அது வளர்ந்த பின் பிரதியுபகாரமாக இனிய இளநீரைத் தன் தலைப்பாகத்தால் தந்து நன்றி செலுத்துகிறது. நன்றி காட்டும் நாய் மற்றுமோர் உதாரணமாகும்.

நன்றியால் பிரதிபலனாக எதனையும் எதிர்பார்க்கலாகாது என்றும் நூல்கள் கூறுகின்றன.

“எந்நன்றி கொன்றார்க்கும் உய்வுண்டாம் உய்வில்லை
செய்ந்றி கொன்ற மகற்கு”

என்பது மற்றுமொரு குறள். நன்றி மறவாமையின் பெருமையைக் கூறும் தமிழ் நூல்கள் நன்றி மறத்தவிள் சிறுமையையும் கூறுகின்றன. நன்றிமறவாமை என்ற பண்பு எம்மிடத்தில் மேம்படவேண்டும். மாணவர்கள் கடைபிடித்தொழுக வேண்டிய நற்குணங்களில் தலையாயது நன்றி மறவாமையாகும். வீட்டிலே பெற்றோருக்கும் முத்தோருக்கும் நன்றி பாராட்டல் நல்லொழுக்கமாகும். பாடசாலையில் ஆசிரியருக்கும் சமூகத்தவர்களுக்கும் நன்றி காட்டும் பண்பைக் கடைப்பிடிப்போம்.

நன்றியுணர்வு எம்மால் கடைப்பிடிக்கப்பட வேண்டிய பண்பு. நாம் செய்த உதவிக்கு செய்ந்நன்றி எதிர்பார்த்தல் நாகரீகமானதல்ல. ஆயினும் எமக்கு எவரேனும் உதவி செய்த சந்தர்ப்பத்தில் நாம் அவருக்கு ‘நன்றி’ என்ற வார்த்தையால் எம் துலங்கலைக் காட்டுதல் அவசியம். அதுவே நாகரீகம்.

31. உழவுத்தொழிலின் பெருமை

பொறிப்பு

எமது உயிர்வாழ்வுக்கு அத்தியாவசியமான உணவினை அளிப்பவர்கள் உழவர்கள். தொழில்களுன் உழவுத்தொழில் முதன்மையானது. “உழவுக்கும் தொழிலுக்கும் வந்தனை செய்வோம்” என்று மகாகவி பாரதியார் பாடியுள்ளார். உழவன் பிற உயிர்களைக் காப்போனாக விளங்குகிறான். உழவன் சேற்றில் இறங்காவிட்டால் நாம் சோற்றில் கை வைக்க முடியாது. உழவுத்தொழில் செய்யவர்களுக்கு உணவுப் பஞ்சம் ஒருபோதும் வராது. உழவர்களிடம் ஏனைய தொழில் செய்யவர்களும் உத்தியோகத்தார்களும் பின் செல்வார்கள். உழவர்கள் உயர்வடைந்தால் உலகம் உயர்வடையும்.

உலகத்திலுள்ள தொழில்களுள்

உயர்ந்தது உழவுத்தொழிலே என்று இன்றைய புதுயுகத்தில் கூறுவது புதுமையாக இருக்கிறதா? மாடுகட்டி, கலப்பை பூட்டி, ஏர்பிடித்து நிலம் உழுது, நெல் விளைவித்த மனிதன் இன்று உழவுயந்திரத்தின் உதவியால் நவீன முறைகளைப் பயன்படுத்தி நெல் உற்பத்தி செய்கிறான். நெல்விளைச்சல் கூடுவதற்கு அவனது விஞ்ஞான அறிவு பயன்படுகிறது. நாள் முழுவதும் வியர்வை சிந்தி உழைத்த உழவனின் வாழ்வு இன்று மாறிவிடவில்லையா? எல்லாம் உண்மைதான். உண்டிகொடுத்து, உயிர்கொடுக்கும் மகத்தான தொழிலான உழவுத்தொழில் என்றும் சிறந்தது என்பதில் சந்தேகம் இல்லை. உலகத்தின் அச்சாணியே உழவுதான். ஏறக்குறைய 2500 ஆண்டுகளுக்கு முன் வாழ்ந்த வள்ளுவரின் வாய்மொழி இன்றும் பொய்த்துவிடவில்லை.

“கழன்றும் ஏப்பின்னது உலகம் அதனால்
உழந்தும் உழவே தலை”

என்பது அவர் வாக்கு.

உலகத்தில் வாழும் மனிதர்கள் தம் விருப்பால் ஏற்றுத் தொழில்கள் பல செய்தாலும் உழவர்களாகிய உயிர்நாடுகளின் பின்னால்தான் இந்த

உலகமானது தொழுது பின் தொடர்கிறது. உழவர்கள் சுதந்திரமானவர்கள். அவர்களது பணி சுதந்திரமானது; தனித்துவமானது. தாழும் வாழ்ந்து மற்றவர்களையும் வாழவைக்கும் உழவர்களை உலகமே தொழுது போற்றுகிறது.

“உழுண்டு வாழ்வார்க்கு ஒப்பில்லைக் கண்டீர்
பழுண்டு வேறோர் பணிக்கு”

என்று உழவுத்தொழிலின் சிறப்பை அன்றே பாடி மகிழ்ந்தார் பாரதியார்.

“உழுண்டு வாழ்வாரே வாழ்வார் - மற்றெல்லாம்
தொழுண்டு பின் செல்பவர்”

என்ற திருவள்ளுவர் வாக்கு இன்றும் பொய்யாமொழியாக இருக்கிறது.

இன்றைய உலகில் பல வேறு உத்தியோகத்தால்களும் தொழிலதிபர்களும் வர்த்தகர்களும் வாழ்வாதாரத்திற்காகத் தொழில்களில் ஈடுபட்டுவருவதைப் பார்க்கிறோம். வெண்ணிற ஆடை, விதம் விதமான அணி அலங்காரம், அசத்தலான நாகரிகப் பாங்குடன் வேலைக்குச் செல்வதைக் காண்கிறோம். உத்தியோகத்தால் அந்தஸ்தும் கிடைக்கின்றது. ஆனால், அவை சுதந்திரமான கமத்தொழிலுக்கு ஈடாகுமா? வயிற்றுப்பசிக்கு முன்னால் பணத்தாலும் பெருமித்ததாலும் என்னதான் செய்ய முடியும்?

“கற்றவர் எத்துணைப் பாக்கியராயினும்
காதல் கமத்தினில் சற்றுமிலாது
ஊற்றிடும் உத்தியோகம் வேணுமென்று
ஓடித்திரிகிறார் சங்கமின்னே”

என்று பாடிய பாவலர் துரையப்பா பிள்ளையின் அற்புதமான பாடல்வரிகளால் கமத்தொழிலின் சிறப்பும் உழவர் பெருமையும் போற்றப்படுவதை எம் சிந்தையில் கொள்வோம். உழவுக்கும் தொழிலுக்கும் வந்தனை செய்வோம். வீணில் உண்டு களித்திருப்போரை நிந்தனை செய்வோம்!

32. கலாயோகி ஆனந்த குமாரசுவாமி பெற்றிப்பு

எமது நாட்டிலே பிறந்து எம் தாம்மொழியாம் தமிழுக்கும் தமிழினத்துக்கும் தொண்டாற்றிய பெரியர்களையும் அவர்களது பெருந்தொண்டுகளையும் அறிந்துகொள்ளல் அவசியமானது. இவங்கையரான கலாநிதி ஆனந்தகுமாரசுவாமி அவர்கள் கலை நுணுக்கங்களில் தேர்ச்சிபெற்று விளங்கினார். இவங்கைத் தமிழனினதும் சைவர்களினதும் பெருமையை உலகறியச் செய்யும் பொருட்டு அவர் செய்த ஆய்வுகளும் எழுதிய நால்களும் முக்கியமானவை. அவரது வரலாற்றைக் கூறுவது இக்கட்டுரை.

ஈழத் திருநாட்டுக்குப்
பெருமை தேடித் தந்த அறிஞர்களுள் கலாயோகி ஆனந்தகுமாரசுவாமி அவர்களும் ஒருவர். இவர் யாழ்ப்பாணத்து மானிப்பாயைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்டவர். இவர் தந்தையார் ‘சேர்’ பட்டம் பெற்ற அரசியல்வாதியான முத்துக்குமாரசுவாமி ஆவார். அவர் சிறந்த சட்டத்தரணி. தாயார் பெயர் எலிஸபெத் கிளேபீபி. இவர் தாயார் இங்கிலாந்து நாட்டுப் பெண்மணியாவார். அவர்களுக்கு மகனாக 1877 ஆம் ஆண்டு ஆவணி மாதம் 22 ஆம் திகதி கொழும்பில் பிறந்தவர் ஆனந்தர். பிறந்த எட்டாவது மாதத்தில் தாயை இழந்த ஆனந்தர் தனது இரண்டாவது வயதிலே தந்தையையும் இழந்தார். பின்னர் தன் சிறிய தாயாரின் அரவணைப்பில் கல்வியைத் தொடர்ந்தார். உரிய வயதில் வள்ளடன் பல்கலைக்கழகத்தில் இணைந்து விஞ்ஞானப் பட்டதாரியாகத் தேறினார்.

புவிச்சுரிதவியல் ஆராய்ச்சியில் நிபுணரான ஆனந்தருக்கு 1903 இல் கணிமத் துறைத் தலைமைப் பதவி கிடைத்தது. கணிப்பொருள் பற்றிய தமது ஆராய்ச்சியின் முடிவில் ‘தோரியணற்’ என்னும் கணிமத்தைக் கண்டுபிடித்துப் புகழ்டைந்தார். இதன் விளைவாக இவருக்கு ‘விஞ்ஞான கலாநிதி’ பட்டம்

கிடைத்தது. தந்தையைப் போல கலை நுணுக்கங்களை ஆராய்வதில் ஆர்வம் மிகக் கொண்ட ஆனந்தர், தமிழர் கலைகளான சிற்பங்களையும் ஒவியங்களையும் ஆராய்வதில் ஈடுபட்டார். தமிழர்தம் கலைப்பொக்கிசங்களின் புதுமையை மேனாட்டவரும் அறியவேண்டும் என விரும்பினார். ஈழத்தின் புராதன சிற்ப, ஒவியக் கலைகளின் சிறப்புகளை நுணுகி ஆராய்ந்தார். அதன் பயனாக 'இடைக்காலச் சிங்களவர் கலைகள்' என்ற நூல் வெளியிடப்பட்டது. அத்தோடு ஆனந்தர் 'இந்தியக் கலைகளின் நோக்கம்', 'இந்தியச் சிற்பி' ஆகிய நூல்களையும் எழுதி இந்தியாவின் தலைசிறந்த கலைகளையும் உலகறியச் செய்தார். 1991 இல் அலகபாத்தில் நடந்த அகில இந்தியக் கண்காட்சியால் இவர் புகழ் பரவிற்று. இந்து மத ராஜபுத்திர ஒவியங்களுக்கு மொகலாயரை விட அதிகம் பங்களிப்புச் செய்தவர்கள் இந்துக்களே என்ற கருத்தையும் நிறுவினார்.

பாடுபட்டுத் தாம் திரட்டிய சிற்ப, ஒவியப் பொக்கிசங்கள் 1914 ஆம் ஆண்டு உலக மகாயுத்தத்தின் கொடுரத்தால் அழியக்கூடுமெனக் கருதி அவற்றோடு அமெரிக்காவுக்குச் சென்றார். 1919 இல் பொஸ்ரன் நகரக் கலைப்பொருட் களாஞ்சியத்தின் தலைவராக இருந்த காலகட்டத்தில் ஆனந்தர் தமிழர் சிற்பம், தமிழர் ஒவியம் சார்ந்த அநேக நூல்களை எழுதினார். இவரது ஆங்கில நூலான Dance of Siva (சிவதாண்டவம்) மிகப் பிரபலமானது. அதில் நடராஜ வடிவத்தின் கலைநுட்பங்களை மிகத் துல்லியமாக ஆராய்ந்து, தத்துவ விளக்கங்களையும் அளித்தார்.

இலங்கை மாதாவின் சொத்தான கலாயோகி ஆனந்தகுமாரசவாமி அடிக்கடி தாயகம் வந்து கலையின் சிறப்பு, சமூகச் சீர்திருத்தம் பற்றிய கருத்துக்களைச் சமர்ப்பித்தார். இலங்கையில் அவருக்கு 'விநோதன்' என்ற விருது வழங்கப்பட்டது.

கலாயோகி ஆனந்தகுமாரசவாமி தமது தந்தையாரைப் போலவே தலைப்பாகை அணிந்து, தோளில் உத்தரீயச் சால்வை அணிந்திருப்பார். மிகக் கம்பீரமான தோற்றமுடையவர். கலாயோகியின் 70 ஆவது பிறந்த தினம்

பொஸ்ரன் நகரில் விமரிசையாகக் கொண்டாடப்பட்டது.

உலகம் போற்றும் அறிஞர் கலாயோகி ஆனந்தகுமாரசவாமி 1947 ஆம் ஆண்டு புரட்டாசி மாதம் 9 ஆம் திகதி தம் பூதவுடல் நீத்துப் புகழுடல் பெற்றார். அன்னாரின் அரிய பணிகளை நினைவுகளும் முகமாக யாழ்ப்பாணம் மாஙிப்பாயில் அவருக்காக முத்திரை வெளியிடப்பட்டது. யாழ் பல்கலைக்கழகத்தில் கலாயோகி ஆனந்தகுமாரசவாமி பெயரில் நிறுவப்பட்ட விடுதி அவரது புகழைப் பரப்பிக் கொண்டிருக்கிறது. உலகத்தில் தமிழர் தம் தனித்துவத்தையும் அவர் தம் கலை, கலாசாரப் பெருமைகளையும் உலகறியச் செய்த பெருந்தகை கலாநிதி ஆனந்தகுமாரசாமியை மாணவர்களாகிய நாம் அறிவது அவசியம். சிவதாண்டவம் உட்பட அவரது நூல்களை வாசிப்பதும் அவசியம்.

“வாழ்க கலாநிதியின் பெருமை
வளர்க தமிழர்தம் கலைகளின் மகிமை”

செற்களஞ்சியம்

சட்டத்தரணி	- சட்ட அறிஞர்	பொக்கிஷம்	- கருவுலம்
கலாநிதிப்பட்டம்	- டாக்டர் பட்டம்	பிரயலம்	- பிரசித்தம்
புராதனம்	- பழமை	பூதவுடல்	- மெய் உடல்

33. மாணவர் கடமை

பெறுப்பு

மனித வாழ்க்கை வட்டத்தில் மாணவப் பருவம் மிக முக்கியமானது. பாடசாலையில் பதின்மூன்று ஆண்டுகள் நாம் பெறும் அறிவு, திறமைகள், மனப்பாங்குகள் என்பன பிற்காலத்தில் எம்மை நல்ல பிரசைகளாக வாழ்வதற்கு வழிகாட்டுவன. இந்த அடிப்படையில் எம் கடமைகள் எவ்வளவும் அவற்றை எப்படி, எப்போது நாம் கடைப்பிடிக்க வேண்டும் என்பதையும் அலகுகிறது இச்சிரிய எழுத்தாக்கம்.

இவ்வுலகில் வாழும் அனைவரும் தம் வாழ்க்கையைச் சுதந்திரமாக அனுபவிப்பதற்கான உரிமையுடையவர்கள். உரிமையை அனுபவிப்பது மாத்திரமன்றி அவர்களால் நிறைவேற்றப்பட வேண்டிய கடமைகளும் நிறையவே உண்டு. மாணவர்களாகிய எமக்கும் பல கடமைகள் உள்ளன.

மாணவர் - மாணவியர் கல்வியைத் தேடும் பருவத்தினராவர். அவர்களது வாழ்க்கை பாடசாலையோடு தொடர்புடையது. மாணவன் தான் பெறவேண்டிய முறைசார் கல்வியை ஆசிரியர் மூலம் வகுப்பறையிலும் பாடசாலைச் சூழலிலும் பெறுகிறான். மாணவன் பாடசாலை சென்று பயிலும் காலத்தில் அவன் சில வருடங்களுக்கும் ஒழுங்குகளுக்கும் அமைவாகவே நடக்கவேண்டும். பாடசாலையில் முறைசார் கல்வியைப் பெறுவதற்கு ஏற்புடையதாகத் தன்னைத் தயார்படுத்திக்கொள்ள வேண்டியது அவனது முதல் கடமையாகும். பாடசாலை சமூகத்தின் ஒர் அங்கம் எனப்படுகிறது.

பாடசாலையில் கற்கும் மாணவ - மாணவியரால் தம் குடும்பத்திற்கு ஆற்றப்பட வேண்டிய கடமைகளும் சமூகத்துக்கு ஆற்றப்பட வேண்டிய கடமைகளும் உள்ளன. முதலாவதாக மாணவர்கள் தம் பெற்றோருக்கும்

ஆசிரியர்களுக்கும் உரிய மதிப்பளித்து, பணிவோடு நடத்தல் அவசியமாகும். தம் முத்தோரின் சொற்கேட்டு நடத்தலும் அவர்களது வார்த்தைகளைக் கணம் பண்ணுதலும் மாணவர் கடமையாகும்.

பொதுவாக வீட்டிலே தம் காலைக்கடன் முடித்தல், வழிபாடு செய்தல், உணவுருந்துதல், படித்தல், விளையாடுதல் போன்ற கருமங்களை உரிய வேளையில் செய்தல் மாணவர் கடமைகளாகும். தம் பாடப்புத்தகங்கள், கற்றல் உபகரணங்கள், ஆடையணிகள், பயன்படுத்தும் ஏனைய பொருட்கள் ஆகியவற்றை அடுக்கி ஒழுங்காக வைத்தல் மாணவரின் கடமைகளாகும். அவற்றை முறையாகக் கையாளலும் அவசியமாகும். அத்தோடு தாம் அன்றாடம் படிக்கும் இடம், படுக்கை அறை என்பவற்றைச் சுத்தமாகவும் நேர்த்தியாகவும் வைத்திருத்தல் அவசியம்.

மாணவர்களாகிய நாம் பாடசாலைக்குக் கிரமமாகவும் நேரந்தவறாமலும் செல்லுதல் அவசியம். காலையில் நேரந்தாழ்த்திப் பாடசாலைக்குப் போவதும் அங்கு ஆசிரியரின் அல்லது மாணவர் தலைவனின் கண்டனத்துக்கு ஆளாவதும் எமக்கு கவலையைத் தரக்கூடியவை அல்லவா? ஆகவே எம் வாழ்க்கையில் கவலையும் மனத்தாங்கலும் இன்றி வாழ்வதற்கு நாளாந்த கடமைகளில் கருத்தாக இருப்போம்.

சுத்தம் பேணுதலும் உடல் ஆரோக்கியத்தில் விழிப்பாயிருத்தலும் மாணவர் கடமைகள் சார்ந்தவை ஆகும். மற்றவர்களை மதித்து நடத்தலும் கரிசனையுடைன் அறிவைத்தேடலும் மாணவரின் கடமைகள் எனலாம்.

பாடசாலையில் ஆசிரியர்களால் பணிக்கப்படும் வேலைகளை விருப்பத்துடனும் ஒழுங்கு தவறாமலும் செய்தல் வேண்டும். வீட்டிப் பாடங்களைத் தவறாது செய்து முடித்துக் காட்டுவதும் கற்றல் சார்ந்த பயிற்சிகளில் ஈடுபடுவதும் மாணவர் கடமைகள் ஆகும். மேலும் பாடசாலையில் ஆற்றப்படும் செயற்பாடுகளில் தவறாமலும் உற்சாகமாகவும் பங்குபற்றல் வேண்டும். பாடசாலை விளையாட்டுப் போட்டிகள், கலை விழாக்கள், மாணவர் மன்றங்கள் என்பனவும் கல்வியோடு சம்பந்தப்பட்டவைதான்.

பாடசாலைகளில் மாணவர் மன்றங்கள் இயங்கி வருகின்றன. அவற்றில் மாணவர்கள் தவறாது பங்குபற்ற வேண்டும். உரையாற்றுதல், பாடுதல், நடித்தல் போன்ற நிகழ்ச்சிகளில் தம் திறமையைக் காட்டவேண்டும். அம்மன்றங்களில் பதவி வகிக்கச் சந்தர்ப்பம் கிடைத்தால் அதனை உற்சாகமாக ஏற்றுத் தம் கடமையை நிறைவேற்றல் வேண்டும்.

மாணவர்கள் தம் வீடும் பாடசாலையும் அமைந்த பகுதியில் சமூகப் பணிகளில் ஈடுபடுதல் அவசியம். சமூக சேமநலன் பணிகளிலும் சமய, சமூக, கலாசார நிகழ்ச்சிகளிலும் பெரியவர்களோடு இணைந்து சேவை செய்வதற்குப் பயிலவேண்டும். நோயுற்று வருந்துவோருக்கும் வறுமையால் வாடுவோருக்கும் வயோதிபருக்கும் வேண்டிய உதவிகள் செய்ய வேண்டும். சிரமதானப் பணிகளில் பங்குபற்றுவதும் அவர்கள் கடமையே. இவ்வாறு மாணவர் பராயத்தில் தான் வாழும் சமூகத்துக்குச் சேவை செய்யும் மாணவன் எதிர்காலத்தில் நற்பிரசையாவான் என்பது தின்னனம்.

எனவே மாணவர்கள் வீடு, பாடசாலை, சமூகம் ஆகிய முன்றையும் கவனத்தில்கொண்டு தமது கடமைகளை ஆற்றுவாரேயாயின் அவர்கள் பிற்காலத்தில் நாடும் ஏடும் போற்றும் நல்லவர்களாக, வல்லவர்களாக மிளிருவார்கள் என்பதில் எள்ளளவேனும் ஜயமில்லை.

34. நான் சந்தித்த விசித்திர மனிதன் பெறுப்பு

வர்ணனைக் கட்டுரை வரைதல் ஒரு தனித்திறன். தாம் நேரில் கண்ட விடயங்களைத் தந்துபமாக மற்றவர்களுக்குக் கூறுவதாக அமைவது. காட்சிகளைக் கற்பண நயம் துவங்க எடுத்துவரப்பதால் அவை அழகுறும். அக்கட்டுரைகளின் விறப்புக்கு வளமான இனிய மொழிநடை பிரதானமாகும். கற்பணத் திறனும் சொல்லழகும் அவ்வாக்கங்களுக்கு மேலும் அணி சேர்ப்பனவாகும்.

ஞாயிற் றுக் கிழமையான

அன்று சந்தை நாள். வழைமை போல அன்றும் அம்மா என்னிடம்தான் பணத்தைத் தந்து சந்தைக்குப் போய் காய்கறி வாங்கி வருமாறு கூறினார். பொதுவாக மிகுந்த சனக்கும்பலைக் கொண்டது அந்தச் சந்தை. அன்றும் பரபரப்பாகவே இருந்தது. புதுவருடத்துக்கு இன்னும் இரண்டு நாட்களே இருந்தன. அன்று ஞாயிற்றுக்கிழமையாகையால் சனக்கூட்டம் கூடியது வியப்பானதல்ல.

முன் தினம் பெய்த மழையினால் ஒரு விதமான பசுமை காணப்பட்டது. குளிர் தென்றல் மெல்ல மிதந்து வந்தது. தண்ணீரை உறிஞ்சியதால் மரங்களின் இலைகள் யாவும் உற்சாகமாக நிமிர்ந்து நின்றன.

இதென்ன! சந்தையின் முன்னால் பெருங்கூட்டம்! காரணத்தை அறிய ஆவலோடு நானும் அக்கூட்டத்தினுள் நுழைந்தேன், என்ன நடக்கிறது என நோட்டமிட்டேன்.

அங்கே கடும் பச்சைநிற நீளக் காற்சட்டையும் இளமஞ்சள் நிற மேற்சட்டையும் அணிந்த நீண்ட தாழிக்காரக் கரிய நிற மனிதனொருவன்.

அவனுக்குச் சுமார் நாற்பது வயதிருக்கும். அவன் முன்னால் வன்மையானகற்கள், காகிதத்தாள்கள், மின்குமிழ்கள், கண்ணாடித்துண்டுகள் என்பன காணப்பட்டன. தான் செய்யப்போகும் சாகசச் செயல்களைப் படித்துக்கூறி விளக்கிக் கொண்டிருந்தான். அந்த மனிதன் அந்தக் கண்ணாடித் துண்டுகளையும் கற்களையும் வாயிலிட்டுக் கடித்து விழுங்கப் போகிறானா? என்னால் அவன் சொன்னவற்றை நம்பவே முடியவில்லை. சிறுவர்கள், பெண்கள், ஆண்கள் என நாங்கள் முன்டியடித்துக்கொண்டு நின்றோம். அதிசயமும் ஆர்வமும் மேலிட அனைவரும் அவனையே நோக்கிக் கொண்டிருந்தோம். அவன் மீண்டும் பேச ஆரம்பித்தான்.

“அம்மாமார்களே! ஜயாமார்களே! பிள்ளைகளே! என்னைப் பாருங்கள். இப்போது நான் இங்கு குவிந்திருக்கும் கற்களைக் கடித்துத் தின்னைப் போகிறேன்” என்றவாறே கற்களைத் தன் கைகளால் உடைத்தான். கண்ணாடிகளைக் காயம் ஏற்படாதவாறு கையினால் நொறுக்கினான். நாம் எல்லோரும் வைத்த கண் வாங்காமல் அவனையே பார்த்துக் கொண்டிருந்தோம்.

தொடர்ந்து அந்த விசித்திர மனிதன், தன் விரல்களை வாயில் புகுத்தி ‘விசில்’ அடித்துக் கொண்டே தன் சாகசச் செயலை ஆரம்பித்தான். முதலில் தன் முன் குவிக்கப்பட்டிருந்த காகிதத் தாள்களை வாயிலிட்டுச் சாப்பிடத் தொடங்கினான். சிறு துண்டுகளாக உடைக்கப்பட்ட கற்களையும் கடித்து விழுங்கிய அவன், இறுதியாகத் தன் முன்னால் இருந்த கண்ணாடித் துண்டுகளையும் கடலை சாப்பிடுவதைப் போல் சாப்பிடத் தொடங்கினான். அவ்வேளையில் அவனைச் சுற்றி நின்ற அனைவரும் கைதட்டி ஆரவாரம் செய்தனர்.

அதனைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்த அனைவரும் பிரமிப்பால் வாயைப் பிழந்து நின்றனர். அவனுக்காகப் பரிதாபப்பட்டனர் சிலர். ஜயோ என்ன இது! ஜயோ பாவம்! என்றனர் சிலர். அந்தக் காட்சியைப் பார்த்துக்கொண்டு

நின்றவர்கள் அந்த மனிதனால் தனக்கு முன்னால் விரித்துவைக்கப்பட்டிருந்த துண்டிலே காச போட்டனர். எமக்கருகில் நின்றவர்களில் சிலர் வெளிநாட்டவர்கள். அவர்கள் தம் மகிழ்ச்சியையும் பிரமிப்பையும் பணநோட்டுகளால் காட்டினர். அப்போது அந்த மனிதன் களைப்புற்றிருந்தாலும் தன்னிரு கைகளையும் குவித்து அப்பணத்தை வாங்கிக்கொண்டு நன்றி தெரிவித்தான்.

எனக்குத் தலை சுற்றுவது போலிருந்தது. வயிற்றைக் குமட்டியது. ஒருவாறு அக்கூட்டத்திலிருந்து வெளியே வந்து என்னைச் சுதாகரித்துக் கொண்டேன். இப்படியும் ஒரு மனிதனா? அந்த விசித்திர மனிதனின் சாகசங்கள் முடிவடைந்துவிட்டன. அவனைச் சுற்றி ஒரு கூட்டம். கையிலிருந்த என் கைக்கடிகாரத்தைப் , பார்த்தேன். நேரம் கடந்து விட்டதை அப்போதுதான் உணர்ந்தேன். வந்த வேலையை விரைந்து முடித்துக்கொண்டேன். அந்த மனிதன் செய்த சாகசச் செயல்கள்தான் என் கண்முன் நிழலாடிக் கொண்டிருந்தன. வாங்கிய காய்கறிகளைக் கடையில் திணித்து விரைவாக வீடு நோக்கிப் புறப்பட்டேன்.

வீட்டாருக்கு அந்த விசித்திர மனிதன் செய்கைகளை விலாவாரியாகக் கூறினேன். என் சிறிய தம்பி வினோத் கண்களை அகலவிரித்து ஆவலுடன் இக்கதையைக் கேட்டபின் என்னிடம் “அண்ணா, அண்ணா, எனக்கும் அந்த விசித்திரமனிதனைக் காண ஆசையாயிருக்கிறது. என்னையும் ஒரு முறை அவனிடம் கூட்டிச்சென்று காட்டிவிடேன்” என்றான். ஒரு சான் வயிற்றுக்குத் தீவிபோட்டு தான் உயிர் வாழவும் தன் குடும்பத்தை வாழவைக்கவும் அவன் கையாளும் மார்க்கத்தையும் அவன் விநோதச் செயல்களையும் மீண்டும் என் மனம் அசைபோட்டுக் கொண்டது. “இத்தனை சிறிய மனிதனின் தலையில் எத்தனை சுமைகள்டா?” என்ற பாடல் எவ்வளவு சரியானது!

35. நாட்டார் பாடல்கள்

பெறுவதற்கும்

தமிழ் மக்கள் நாட்டார் பாடல்களைப் பாடவரும் மரபு பண்டுதொட்டு நிலவிவரும் ஒன்றாகும். இன்றும் கிராமயுறங்களில் பல்வேறு சந்தப்பங்களிலில் பாடவரும் முறையை உண்டு. தோன்றிய காலத்தை, இயற்றியவர் யாரென்பதை அறிய முடியாத இப்பாடல்கள் அனேகமாக செவி வழியாகக் கேட்டுப் பேணி வந்தவையாகும். சந்த இசைக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கும் இப்பாடல்களுக்கு இறுக்கமான யாப்பு இலக்கணக் கட்டுப்பாடு இல்லை. பொருட்செறிவும் பொருத்தமும் கொண்ட நாட்டுப்பாடல்கள் இன்று தமிழ் இலக்கிய வகைகளுள் ஒன்றாக இணைக்கப்பட்டுவிட்டன. நாடோடி இலக்கியங்களில் நாட்டார் பாடல்களின் சிறப்பை நாம் காணலாம்.

ஏட்டுக் கல் வி கற் காத
 மக்களிடையே எழுதாக் கவிதைகளாகப் பரம்பரை பரம்பரையாகப் பேணப்பட்டு வந்த பாடல்கள் நாட்டார் பாடல்கள் ஆகும். இவை பாமர மக்களால் பெரும்பாலும் இசைக்கப்பட்டு வந்தவை. இவற்றைக் கிராமியப் பாடல்கள் என்றும் அழைப்பார். பிற்காலத்தில் கவிச்சுவையும் பொருளாழுகும் காரணமாக நாட்டார் இலக்கியங்கள் என அழைக்கப்படலாயின.

கிராமப்புற மக்களின் இயல்பான வாழ்க்கையோடு இணைந்த சம் பவங்களைப் பெரும்பாலும் இப்பாடல் கள் பாடுபொருளாகக் கொண்டிருக்கும். இனிய இசையும் சந்தமும் நிறைந்த இப்பாடல்கள் யாவும் பெரும்பாலும் வாய்வழி, செவிவழியேதான் பேணப்பட்டு வந்தன. ஒருவர் பாட மற்றவர் அதைக் கேட்டு அப்படியே பாடுவதன் மூலம் செவிவழியாகவே இப்பாடல்கள் பரவின. கேட்டுப் பாடுவதற்காகப் பாடல்கள் மனனம் செய்யப்பட்டன.

இதனைக் கர்ணபரம்பரை வளர்ச்சி என்கிறோம். பாடியவர் யாரென்பதையும் தோன்றிய காலம் எதுவென்பதையும் அறிய முடியாத அனேக கிராமியப் பாடல்கள் பிற்காலத்தில் இலக்கிய வகையுள் அடங்கின.

கிராமப்புற மக்களால் தம் சுகதுக்கங்களிலும் பொழுதுபோக்குகளிலும் முக்கிய சடங்குகளிலும் பாடப்பட்ட நாட்டார் பாடல்கள் மக்களின் உணர்வுகளை வெளிப்படுத்துவன. அவர்களது மெய்ப்பாடுகளைப் புலப்படுப்படுத்துவன.

கடினமான தொழில்களைச் செய்யும்போது புத்துணர்வைத் தருவனவாகத் தொழிற்பாடல்கள் அமைந்தன. காதல், களியாட்டங்கள், திருவிழாக்கள், சடங்குகளின்போது தனித்தும் குழுவாகச் சேர்ந்தும் பாடப்படும் நாட்டார் பாடல்கள் மற்றுமொரு வகையாகும். இதைவிட பிள்ளைப்பேறு, தாலாட்டு, ஊஞ்சல், திருமணம், மரணவீடு என்பவற்றில் கிராமப்புற மக்கள் பாடுவந்த நாட்டார் பாடல்களும் பல உள.

இனிய இசை, தாளாலயம் பொருளமைதி, சந்தம் என்பன இவற்றின் சிறப்பு அம்சங்களாகும். நாட்டார் பாடல்கள் யாவும் சிறுவர் முதல் பெரியோர் வரை பாடி மகிழ்வதற்கு ஏற்படுத்தப்பட்டன. அன்றாடப் பேச்சுமொழியிலே ஆக்கப்பட்டவை.

இலங்கையில் பல்வேறு பிரதேசங்களில் நாட்டார் பாடல்கள் பயின்று வந்திருக்கின்றன. அவற்றுள் மலையக மக்களின் நாட்டார் பாடல்களும் கிழக்கிலங்கை முஸ்லிம்களின் நாட்டார் பாடல்களும் பிரபலமானவை.

நாட்டார் பாடல்களிலே பயின்றுவரும் தமிழ்மொழி வளத்தையும் அழகையும் பின்வரும் பாடல்களால் உணரலாம். குழந்தைகளைத் தொட்டிலிலிட்டு ஆராட்டி, தாலாட்டி நித்திரை கொள்ளச் செய்வதற்காகப் பெரும்பாலும் தாய்மாரால் அல்லது பெண்களால் பாடப்படும் பாட்டு “தாலாட்டு” என அழைக்கப்படும். குழந்தையைத் தூங்க வைக்கப் பாடப்படும் தாலாட்டுப் பாடல்கள் பல வகைப்படும்.

ஆராரோ ஆரிவரோ ஆரிவரோ ஆரடித்து நீயமுதாய்
அடித்தாரைச் சொல்லியழு ஆக்கினைகள் செய்திடுவோம்
பாட்டி அடித்தாளோ பாலுாட்டும் கையாலே
அத்தை அடித்தாளோ அமுதாட்டும் கையாலே

மாமன் அடித்தானோ மகிழ்ந்தெடுக்கம் கையாலே
அண்ணன் அடித்தானோ அணைத்தெடுக்கும் கையாலே

மேற்படி பாடலை உதாரணமாகக் கொள்ளலாம். பாடலின் பொருளைக் குழந்தை அறியாவிட்டனும் பாடலின் இனிய மெட்டில் லயித்துத் தூங்கிவிடுகிறது. நாட்டார் பாடல்களில் இடம்பெறும் தாலாட்டுப் பாடல்கள், இலங்கையில் பல்வேறு பிரதேச மக்களால் இன்றும் பாடப்படுவன.

பொதுவாகப் பிரதேச வேறுபாட்டுக்கேற்ப வாழ்வியல் நடைமுறையும் வேறுபடும். குறிப்பிட்ட வாழ்வு முறை, சடங்கு, சம்பிரதாயங்களில் மக்கள் கூடும்போது நாட்டார் பாடல்களைப் பாடுதல் மரபாகும். விளையாட்டுப் பாடல்கள், காதற் பாடல்கள், தொழிற் பாடல்கள், வேடுக்கைப் பாடல்கள், ஓப்பாரிப் பாடல்கள் எனப் பலவகை நாட்டார் பாடல்கள் உண்டு. அவை மகிழ்ச்சி, கவலை ஆகிய உணர்வுகளின் அடிப்படையில் புனையப்பட்டவை. பாடல்களில் பொதிந்த கருத்துக்களும் இசைநயமும் அவற்றைச் செழுமைப்படுத்தின. உதாரணமாக ஓப்பாரி வகைப் பாடல்கள் அவல உணர்வைப் பிரதிபலித்தன. காதற் பாடல்கள் சிருங்கார உணர்வைத் தருவன. தொழிற் பாடல் அலுப்பை நீக்கி உற்சாகமுட்டும். “ஆடிப்பாடி வேலை செய்தால் அலுப்பிருக்காது. அதில் ஆனும் பெண்ணும் சேராவிட்டால் அழகிருக்காது” எனத் தொடங்கும் பாடல் அதற்கு நல்ல உதாரணம் ஆகும்.

கிராமப்புற மக்கள் வேலையில் ஈடுபடும்போது பாடப்படும் பாடல்களே தொழிற் பாடல்களாகும். தொழிலால் ஏற்படும் களைப்பைத் தணிப்பதற்கு இப்பாடல்களைப் பாடுவர். சில சிறப்பான பாடல்களில் பிள்ளையாரை, முருகனை, பார்வதியை வழிபட்டு ஆரம்பிக்கும் மரபு காணப்படுகிறது. இப்பல்பாட்டு, மழைப்பாட்டு, நெல்குத்தும்போது பாடும் பாட்டு, உழவுப்பாட்டு என்பன அவற்றுள் சிலவாகும். “ஏலேலக்குயிலே, ஏலெலோ, ஜலசா, ஏலை ஏலோ” என்பன குறியீடுகளில் அடங்கும் ஒரு வகை அசை ஒலிகளாகும்.

மீனவர்களால் பாடப்படும் “புறப்படுவோமே மச்சான் புறப்படுவோமே” என்ற பாடல் தொழிற் பாடல் வகைக்கான ஓர் உதாரணமாகும். கதைப் பாடல், கட்டுரைக்கலசம் - தரம் 6, 7, 8

வேடிக்கைப் பாடல் என வெவ்வேறு நாட்டார் பாடல்களும் உண்டு. பின்வரும் பாடல் வேடிக்கைப் பாடல் வகை சார்ந்த ஒன்றாகும். “என்டி குட்டி என்னடி குட்டி என்னடி அம்மியடியிலே கும்மியிடித்தேன் சும்மாவா இருந்தன்” என்ற இப்பாடலை மறக்க முடியாது.

நாட்டுப்புறமுக்கள் தம்வாழ்வில் ஏற்படும் பல்வேறு சம்பவங்களிலும் சுகதுக்கங்களிலும் கலந்து தம் உணர்வுகளை வெளிப்படுத்தும்போது இவ்வாறான பாடல்களைப்பாடி மெய்ப்பாடுகளை உணர்த்தினர். இப்பாடல்கள் அவர்கள் வாழ்வின் வெளிப்பாடுகளே. வாழ்வாதாரத்தினை நோக்கி தொழில் செய்யும்போதும், கடுமையாக உழைக்கும் வேளைகளிலும் இவ்வகையான பாடல்கள் அவர்களின் சோர்வினை நீக்கி, புத்தெழுச்சியையும், உற்சாகத்தையும் தருவன. மக்கள் இவ்வகைப் பாடல் களை வாய்விட்டுப்பாடினர். பாடிக்கொண்டே ஆடினர். “ஆடிப்பாடி வேலைசெய்தால் அலுப்பிருக்காது, அதில் ஆணும் பெண்ணும் சேராவிட்டால் அழக்கிருக்காது” என்றபடி ஆண்கள், பெண்கள், இளைஞர், முதியவர், பாலர், விருத்தர் என்று பாகுபாடுபாராமல் எல்லோரும் பாடி ஆடினர். ஆனந்தக் களிப்பும், உற்சாகமும் வேண்டும்பொழுதில் மாத்திரமல்ல, காதல், களியாட்டங்கள், திருமண விழாக்கள், கோவில் சடங்கு, சம்பிரதாயங்களின்போது மட்டுமல்லாமல் துன்ப உணர்ச்சி பீறிடும்போதும் பாடல்கள் எழுந்தன. தம் சொந்தப் பேச்சுமொழியோடு கலந்த பாடல்களால் தம் அவலத்தைப் பாடித் துன்பம் குறைத்தனர். இதைவிட பொழுதுபோக்காக, அவர்கள் உல்லாசமாக இருக்கும்போதில் பாடும் இனியபாடல்களும் நாட்டார்பாடல்களாயின. இனிய இசையில் அமைந்த இப்பாடல்கள் தாளாலயத்துக்கு அமைவாக இயற்றப்பட்டிருப்பதும், சந்தங்கள் பொருளாமைதிகள் பெற்று விளங்குவதும், இந்நாட்டாரிலக்கியங்களின் சிறப்பு வடிவமாகும்.

36. சுவாமி விவேகானந்தா

பொறியீ

இந்து சமயத்தின் பெருமையை உலகெலாம் அறியச்செய்த சுவாமி விவேகானந்தரின் வரலாற்றை மாணவர்கள் விரிவாக அறிந்திருக்க வேண்டும். யுகபுருஷராகக் காலத்தின் தேவையை நிறைவு செய்ய அவதரித்த அம்மான் 'யாதுமுனே யாவருங் கேளின்' என்ற பழந்தமிழ் பண்பாடு இந்து சமயத்தால் பேணப்படுவதை அமெரிக்க சர்வமத மகாட்டிலேயே ஒலிக்கச் செய்ததார். சுவாமி விவேகானந்தரின் உறுதியும் ஆற்றலும் ஞானமும் யாருக்கு வரும்? முடநம்பிக்கைகளும் மனிதாபிமானமற்ற செயல்களும் நிறைந்த காலத்தில் மனுக்குலத்துக்கே உதாரண புருஷராய்த் திகழ்ந்த சுவாமிகளின் கருத்துக்கள் அற்புதமானவை. சமுத்தில் சுவாமிகள் கால் பதித்து ஆற்றிய அற்புதமான உரைகளை நாம் அறிந்து போற்ற வேண்டும்.

அமெரிக்காவின் சிக்காகோ

நகரத்தில் நடந்த உலக சர்வமத மாநாட்டில் கலந்துகொண்டு 'இந்து சமயத்தின் பெருமையை' விரிவாக எடுத்து முழங்கிய வீரபுருஷர் சுவாமி விவேகானந்தரை அறியாதவர் யார்? உலகை அன்பெனும் அணியால் ஆட்கொள்ள "அன்பான சகோதர சகோதரிகளே" என விளித்தவாறு ஆரும்பித்த அவரது உரை யாரைத்தான் கவரவில்லை? தெளியவைக்கவில்லை? தம் மெய்ஞ்ஞானக் கருத்துக்களால் இந்து மதத்தை உலகறியச் செய்தவர் சுவாமி விவேகானந்தர். ஞானநிலை கைவரப்பெற்றவரான இராமகிருஷ்ண பரமஹம்சரைக் குருவாகப் பெறும் பாக்கியம் பெற்றவர். இராமகிருஷ்ணரின் அன்பு வெள்ளத்தில் அபார சக்தியான ஆண்மீகத்தைக் கண்டார். அதன் பிரகாரம் தம் வாழ்க்கை மூலம் மக்களுக்கு இறை அனுபூதியை உணர்த்தினார்.

1893 ஆம் ஆண்டு ஆணி 12 ஆம் திகதி இந்த அவனியில் வந்துகித்த விவேகாந்தருடைய இயற்பெயர் நரேந்திரன் என்பதாகும். இவரின் தந்தையார் விசுவநாத தத்தர். இவர் வாலிபப் பருவமெய்தியபோது தந்தை இறைவனடி சேர்ந்துவிட, தாயாருடன் வறுமையின் பிடியில் வாழ்ந்தார் நரேந்திரர். கடவுளை நேரடியாகக் காணவேண்டும் என்ற அவரது பிடிவாதம் தனியாத

தாகமாக மாறியது. கடவுளைக் காண அவர் நாடிய மார்க்கம் தியானம், பிரார்த்தனை என்பனவாகும். அவர் தனிமையான இடந்தேடி அங்கே தியானத்தில் ஆழ்ந்திருப்பார்.

அவருக்கு பகவான் இராமகிருஷ்ண பரமஹம்சரின் குரு தரிசனமும் கடாட்சமும் கிடைத்தன. குருமூர்த்தியான பரமஹம்சரைக் கண்டவுடன் நரேந்திரன் கேட்ட கேள்வி “கடவுள் இருக்கிறாரா?” என்பதுதான். அதற்கு விடையாக “ஆம் குழந்தாய், உன்னை நான் இப்போது காண்பது எவ்வளவு நிச்சயமோ, அவ்வளவு நிச்சயமாகக் கடவுளைக் காணலாம்” என்றார் பகவான் ஸ்ரீஇராமகிருஷ்ணர். இவ்வார்த்தைகள்தான் நரேந்திரரை ஆஸ்மீகத் துறையில் பிரவேசிக்க வைத்தன. பிற்காலத்தில் உலகம் போற்றும் சுவாமி விவேகாந்தராக விளங்கவும் வழிகாட்டின.

தியானத்திலிருந்தவாறே கடவுளுடன் பேசக்கூடிய சக்தி அவருக்குக் கிடியது. தம் குருப்கவான் மூலம் கர்மயோகம், பக்தியோகம், இராஜயோகம், ஞானயோகம் என்ற ஆஸ்மீக ஆற்றல்களை அறிந்தார். ஜெபம், தியானம், பஜனை, வழிபாடு என்பன மூலம் தெய்வீக வலிமையும் ஞானமும் சுவாமிகளுக்குக் கைகூடியன. இயற்கை அமைதியில் தம்மை ஈடுபடுத்திக் கொண்ட விவேகானந்தர் ஆஸ்மீக ஞானத்தின் உச்சத்தை எட்டினார். தெய்வீக புருஷராணார்.

உலகையே ஒரு பரம்பிரம்மாகக் கண்டார் சுவாமிகள். அவர் 1891 க்கு 15 ஆம் திகதியன்று கொழும்புக்கு வருகை தந்தார். யாழ்ப்பாணம் இந்துக் கல்லூரிக்கும் விஜயம் செய்தார். பகவான் ஸ்ரீஇராமகிருஷ்ணரின் உபதேசம் பிரகாரம் 1898 இல் கல்கத்தாவில் முதலாவது இராமகிருஷ்ண மடத்தை நிறுவினார். இலங்கையிலும் கொழும்பு, வெள்ளவத்தை, மட்டக்களப்பு, யாழ்ப்பாணம், திருகோணமலை போன்ற இடங்களில் இராமகிருஷ்ண மடங்கள் நிறுவப்பட்டன. இன்று உலகைங்கும் 136க்கு மேற்பட்ட இராமகிருஷ்ண மடங்கள் இயங்குகின்றன. தன்னம்பிக்கை, உழைப்பு என்பன மூலம் வாழ்வில் வெற்றி கண்டவர் சுவாமி விவேகானந்தர். அவர் அமெரிக்கா சென்றிருந்தபோது அங்கு ஓரிடத்தில் துப்பாக்கியால் குறிபார்த்துச் சுடும் போட்டி நடந்துகொண்டிருந்தது. அந்தப் போட்டியில் பங்குபற்றிய பலர்

தோல்வியடைந்து ஒதுங்கினார்கள். அதை அவதானித்த விவேகாந்தர் போட்டியாளர் ஒருவரது துப்பாக்கியை வாங்கி பத்து இலக்குகளையும் சரியாகச் சுட்டு வீழ்த்தி வெற்றியடைந்தார். கூடியிருந்தவர்கள் ஆச்சரியமடைந்தார்கள். சுடுவது அதுவே அவருக்கு முதல் தடவை; புதிய அனுபவம். அதற்குப் பயிற்சியைவிட மனஞ்சிரமப்பாடும் தன்னம்பிக்கையும்தான் முக்கியம் என்றார். 19 ஆம் நூற்றாண்டின் தலைசிறந்த இந்து சமயத் தலைவராக விளங்கிய சுவாமிகள், இளைஞர்களின் சிறந்த வழிகாட்டியாவார்.

உடலையும் மனத்தையும் உறுதியாக வைத்துக்கொள்ளுங்கள். தன்னம்பிக்கை கொண்டவராக இருங்கள். இலக்கு நோக்கி எழுச்சியோடு செயற்படுங்கள். “உன்னை நீயே பலவீனன் என்று நினைத்துக் கொண்டிருக்கிறாய். அது மிகப் பெரிய பாவம். தோல்வியைப் பற்றிக் கவலைப்படாதே. இலட்சிய பயணத்தில் 1000 தடவைகள் தடுக்கி வீழ்ந்தாலும் இலட்சியத்திலிருந்து விலகாதே. மேலும் 100 தடவைகள் முயலு. உன்னால் சாதிக்க முடியாதது எதுவுமேயில்லை. பலமே வாழ்வு. பலவீனமே மரணம்” என்று இளம் சமுதாயத்துக்கு அவர் வழங்கிய அறிவுரைகளை நினைவில் கொள்வோம்.

சுவாமி விவேகாந்தர் 39 ஆண்டுகளே வாழ்ந்தார் எனினும் அவரது பணிகள் இன்றும் உலகெங்கும் தொடர்கின்றன. இன்றைய வேகமான உலகில் அமைதியின் மகத்துவத்தை உணரவும் கடவுள் வழி காணவும் ஆண்மீக காவலரான சுவாமி விவேகானந்தர் உலகுக்குச் சிறந்த திசைகாட்டும் மகான். 1902 ஆம் ஆண்டு ஆடி 8 ஆம் திகதி விவேகாந்தர் என்ற ஞானதீபம் அணைந்தது. அவர் காட்டிய வழியில் வாழ்ந்தால் எம் வாழ்வு நிச்சயம் ஒளிமயமாகும்.

செற்களஞ்சியம்

மெஞ்ஞானம்	- ஆண்மீகம்	ஸ்ரீக்கத்தனம்	- வெறித்தனம்
குருதரிசனம்	- ஆசிரியரைக் கண்டு வணங்குதல்		
தனவந்தர்	- செல்வந்தர்		

37. கூட்டுறவு இயக்கம்

பெரும்பு

‘கூட்டுறவே நாட்டுயவு’ என்பது பிரபலமான ஒரு வாசகமாகும். மனிதன் தனியொருவனாக நின்று சாதிக்க முடியாத காரியங்களை அவன் மற்றவர்களையும் இணைத்து. அரவனைனான்று செய்யப்படுவதன் மூலம் சாதித்து விடலாம். ஓற்றுமையைப் பண்பினை வளர்த்து குறித்த எந்த இலட்சியத்தையும் எளிதில் நிறைவேற்றிக் கொள்ளலாம். கூட்டுறவு மனப்பாங்கை நாம் எம் மாணவப் பருவத்திலிருந்தே வளர்த்துக்கொள்ளப் பாடசாலைகள் நல்ல களம் அமைந்துத் தருகின்றன. பாடசாலைகளிலும் கூட்டுறவு இயக்கங்கள் நடைமுறைப்படுத்தப்படுகின்றன.

இலட்சியத்தை அடையப் பலர் சேர்ந்து உழைத்தல் கூட்டுறவு ஆகும். பலர் இணைந்து ஓர் அமைப்பை உருவாக்கிக் குறித்த நோக்கத்தை நிறைவேற்றச் செயற்படும்போது அது இயக்கம் ஆகிறது. குறிப்பிட்ட அமைப்பின் வெற்றிக்காக அதன் அங்கத்தவர்கள் அனைவரும் பாடுபடுவர்.

“ஒன்றுபட்டால் உண்டு வாழ்வு” என்ற பழமொழி கூட்டுறவின் வெற்றியை வலியுறுத்துகிறது. அரிய கருமமாயினும் அதனைப் பலர் ஒன்றிணைந்து முன்னெடுப்பின் அது கருதிய பயனைக் கட்டாயம் தந்தே தீரும். “அடம்பன் கொடியும் திரண்டால் மிடுக்கு” என்ற பழமொழியும் கூட்டுறவின் வலிமையை வலியுறுத்துகிறது.

நமது நாட்டில் பலவகையான கூட்டுறவு இயக்கங்கள் உண்டு. அவை மக்களுக்குச் சிறப்பான பணிகளை ஆற்றி வருகின்றன. கூட்டுறவு அமைப்புகள் கிராம மட்டத்தில் வளர்ந்து, பிரதேச மட்டம், மாவட்ட மட்டம், நாடளாவிய மட்டம் வரை விரிவடைகின்றன. அவை நாட்டின் அபிவிருத்திக்குப் பெரும் பங்களிப்புச் செய்கின்றன.

உதாரணமாக விவசாய உற்பத்திக் கூட்டுறவுச் சங்கம், பலனோக்குக் கூட்டுறவுச் சங்கம், மீனவர் கூட்டுறவுச் சங்கம், பனம்பொருள் அபிவிருத்திக் கூட்டுறவுச் சங்கம், நெசவாளர் கூட்டுறவுச் சங்கம் போன்றவற்றைக் குறிப்பிடலாம்.

கூட்டுறவு இயக்கங்களின் பல வேறு செயற்பாடுகளுக்கு அங்கத்தவர்கள் அனைவரினதும் பங்களிப்பு அவசியம். அவர்கள் கூட்டுணர்வுடன் தம் நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள நேரிடும். கூட்டுறவு இயக்கங்கள் மூலம் மக்கள் மத்தியில் புரிந்துணர்வு ஏற்படல், போட்டிமுறை தவிர்க்கப்படல், சமத்துவ நோக்கு உருவாதல், சிக்கனம் மற்றும் சேமிப்புப் பழக்கம் கைக்கொள்ளப்படல் என்பன விருத்தியடையும்.

“தனியொருவனுக்காகச் சமூகம், சமூகத்துக்காகத் தனியொருவன்” (All for each and each for all) என்ற கோட்பாட்டுக்கமைய ஒவ்வொரு அங்கத்தவரும் தம் அமைப்பின் வெற்றிக்காகப் பாடுபடுவார். அதன் விளைவாக வீடும் நாடும் நன்மையடையும். கூட்டுறவு அடிப்படையில் இயங்கும் வர்த்தக நிறுவனங்கள் இலாபம் ஈட்டுவதோடு மக்களுக்கு நன்மை பயக்கும் நடவடிக்கைகளையும் மேற்கொள்கின்றன. கூட்டுறவு இயக்கங்களின் செயற்பாடு தொடர்பான பயிற்சிகளும் போதனைகளும் பாடசாலைகளில் வழங்கப்படுகின்றன.

38. தமிழ் பண்டிகைகள்

பொறுப்பு

பண்டிகை என்றவுடனேயே எம் உள்ளத்தில் எழும் உணர்வுகள் மகிழ்ச்சியும் உற்சாகமும்தான். புதிய ஆடையணிகள், மதவழிபாடு, பலவித இனிப்புப் பலகாரங்கள், பட்டாச், கொண்டாட்டம் முதலிய எண்ணங்களால் எமது உள்ளமே குதூகவிக்கும். இனத்தால் மதத்தால் மொழியால் நாம் வேறுபட்டாலும் இவ்வித பண்டிகைகளைன்று வரும்போது இவையெல்லாம் மறந்து. மகிழ்ச்சிப் பிரவாகத்தில் ஒன்றித்து விடுகிறோம். ஒவ்வொரு பண்டிகைக்கும் பின்புலமாக வாழ்வுத் தத்துவமும் வரலாறும் இருக்கும். அவை மனிதனைப் புனிதனாக்க வந்தவை எனலாம்.

உலகில் வாழும் ஒவ்வொரு இனத்தவரும் தம் இனத்துக்குரிய திருநாட்களையும் பண்டிகைகளையும் கொண்டாடி மகிழ்கின்றனர். தம் இனத்தின் பாரம்பரியங்களையும் பண்பாடுகளையும் பேணும் நோக்கத்திலே அவை கொண்டாடப்படுகின்றன. பண்டிகைகள் மக்கள் மனத்தில் மகிழ்ச்சியையும் புத்துணர்வையும் ஏற்படுத்த வல்லன. அத்தோடு அவை அயலவர் மற்றும் ஏனையவரோடு அன்புடனும் ஒற்றுமையுடனும் வாழ்வதற்கு உதவுகின்றன.

வருடந்தோறும் குறிப்பிட்ட நாளில் கொண்டாடப்படும் திருநாளைப் பண்டிகை, பெருநாள், உற்சவம், கொண்டாட்டம், திருவிழா என்ற பெயர்களாலும் அழைப்பார். இத்திருநாட்கள் பெரும்பாலும் குறிப்பிட்ட இனத்தின் சம்பிரதாயங்களையோ, சமயவழிபாடுகளையோ, சிறப்பான சம்பவங்களையோ அடிப்படையாகக் கொண்டவை.

உதாரணமாகத் தமிழ் மக்கள் தைப்பொங்கல், வருடப்பிறப்பு, ஆடிப்பிறப்பு, தீபாவளி முதலிய பண்டிகைகளை வெவ்வேறு நாட்களில் கொண்டாடுகின்றனர். பெரும்பாலும் இவை சூரிய, சந்திர சஞ்சாரத்தின் அடிப்படையில் அமைவதை நோக்கலாம். தமது வாழ்வுக்கு ஆதாரமான

உழவுத் தொழிலைப் போற்றுவதற் காகவும் அத் தொழிலுக்கு உதவியவர்களுக்கு நன்றி கூறுவதற்காகவும் கமக்காரர் கொண்டாடி மகிழும் தமிழ்த் திருநாளே தைப்பொங்கல்.

வசந்த காலத்தில் கொண்டாடப்படுவது புதுவருடப் பிறப்பு. சித்திரை மாதம் தமிழர் ஆண்டின் முதல் மாதம். புதுவருடப் பிறப்பன்று மக்கள் மருத்துநீர் சேர்த்து நீராடி, புதிய ஆடைகள் அணிந்து, இனிய உணவுப் பண்டங்களால் கடவுளுக்கு உணவு நிவேதனம் செய்து வழிபாடு செய்வர். நல்ல நேரத்திலே கருமங்கள் ஆற்றத் தொடங்குவதும் கைவிசேடம் பெறுவதும் சித்திரைப் புத்தாண்டுக் கொண்டாட்டத்தின் முக்கிய நிகழ்ச்சிகளாகும். இதனை “வசந்த தரு” என்பர்.

பருவகால மாற்றத்தின் அடிப்படையில் மாரி காலம் ஆடிப் பிறப்பில் தொடங்கும். ஆடிக் கூழும் பணங்கட்டி சேர்த்துத் தயாரிக்கப்படும் கொழுக்கட்டையும் இப்பண்டிகையின்போது விசேட உணவுகளாகப் பரிமாறப்படுகின்றன. “ஆடிப் பிறப்புக்கு நாளை விடுதலை ஆனந்தம் ஆனந்தம் தோழர்களே! கூடிப் பணங்கட்டி கூழும் குடிக்கலாம் கொழுக்கட்டை தின்னலாம் தோழர்களே” என்று நவாலியூர் சோமசுந்தரப் புலவர் பாடிய பாடல் இப்பண்டிகையை நினைவுட்டுகிறது.

தீபாவளி, இந்துக்களின் திருநாள். சைவர்களும் வைணவர்களும் வழிபடும் ஸ்ரீகிருஷ்ண பகவான், நரகாசரன் என்ற கொடிய அகராணச் சங்கரித்த நாள் இதுவாகும். இறக்கும்போது அவன் வேண்டியபடி, தீபாவளியை எவ்வளவு சந்தோசமாகக் கொண்டாட முடியுமோ அவ்வளவு சந்தோசமாக மக்கள் கொண்டாடுவர். புத்தாடை அணிதலும் இனிய பண்டங்கள் பரிமாறலும் பட்டாசு கொழுத்தி மகிழ்தலும் தீபாவளிப் பண்டிகையின் சிறப்புகளாகும். ‘நவராத்திரி பண்டிகை’ தாய் வழிபாட்டின் பெருமையையும் சக்தியின் சிறப்பையும் நினைவுட்டுவது. ஒன்றும் பண்டிகை நாராயணன் வல்லமையை உணர்த்துவது.

மொழி ஓர் இனத்தின் அடையாளம் என்பர். ஆகவே மதத்தால் வேறுபட்டாலும் மொழியால் ஒன்றுபட்டவர்களாக நம் நாட்டில் இந்துக்களும்

கிறிஸ்தவர்களும் இஸ்லாமியர்களும் வாழ்கிறார்கள். சிறுவர், சிறுமியர், கண்ணியர், காளையர் யாவரும் பண்டிகைகளைக் கொண்டாடி மகிழ்வர்.

இஸ்லாமியர்கள் சமய ஆசாரத்தோடு நபிபெருமானின் போதனைகளை மதித்துப் பெருநாட்களைக் கொண்டாடி மகிழ்வர். அவர்கள் ஹஜ்ஜெபருநாளையும் நோன்புப் பெருநாளையும் கொண்டாடுவர். ‘கிறிஸ்மஸ் பண்டிகை’ கிறிஸ்தவர்களின் முக்கியமான பண்டிகை. இயேசுபாலன் மன்னில் அவதரித்த நாள் ஒளிவிழாவாக வருடம் தோறும் டிசம்பர் மாதம் 25 ஆம் திகதி கொண்டாடப்படுகிறது.

மேலே குறிப்பிடப்பட்ட பண்டிகைகளும் திருநாட்களும் மக்களுக்கு மகிழ்ச்சியைத் தருவன. அவை அனைத்தும் சமயம் சார்ந்த சம்பவங்களை, சமய வரலாறுகளை, தத்துவப் பின்னணிகளை அடிப்படையாகக் கொண்டவை. அவற்றை நாம் பெரியவர்களிடம் கேட்டு அறிதல் அவசியம்..

“ஆடி விதை தேடி விதை” என்பது ஒரு பழமொழி. ஆடித் திங்களில் விதை விதைத்தல், யிரி நடுதல் போன்ற கருமங்கள் இடம் பெறும். ஆடிப்பூரம் எனப்படும் திருநாள் பார்வதியம்பிகை பருவமெய்திய நாளாகக் கருதப்படும் பெரும்பண்டிகையாகக் கொண்டாடப்படுவதும் உண்டு. அம்பிகை வழிபாட்டுக்கு ஆடிமாதம் மிக உகந்ததென்பர்.

பண்டிகை எதுவாயிலும் அதன் சமயம் சார்ந்த தத்துவம் மாணவரான எம் நினைவில் வராது. புத்தாடை, பட்டாசு, ஆடல், பாடல் என்பனவற்றுக்கு மாத்திரம் முக்கியத்துவம் அளிக்கிறோம். எனினும் வழிபாட்டுக்கே முக்கியத்துவம் அளிக்கப்பட வேண்டும்.

39. பணையின் பயன்

பொறிப்பு

நம் நாட்டு இயற்கை வளங்களுள் பணை மிக முக்கியமான ஒரு வளம் ஆகும். பணை மரத்தின் ஓவ்வொரு உறுப்பும் மக்களுக்கு யாறுதையாகும். 'ஸ்ரீலக கற்பகதரு' என்று பணை அழைக்கப்படுகிறது. வடக்கு, கிழக்கு பிரதேச மக்களின் வாழ்க்கையிலே பணை மிகுந்த பங்கு வகிக்கிறது. அங்கு 'பன்கோள் சாரும்' இன்றும் நடைமுறையிலிருக்கிறது. இன்று பணை வளம் இலங்கையின் பொருளாதார வளர்ச்சிக்குப் பங்களிப்புச் செய்கின்றன. எமது நாட்டின் இயற்கை வளமான பணையின் பயனை நாம் அனைவரும் விலாவாரியாக அறிந்திருத்தல் வேண்டும்.

பணை ஓர் இயற்கைத் தாவரம். நம் நாட்டு வளங்களில் முக்கியமானது. வருமானத்தைத் தரும் இயற்கை வளம். இலங்கையின் வடக்கு, கிழக்குப் பிரதேசங்களிலும் கரையோரப் பிரதேசங்களிலும் அதிகம் காணப்படும் தாவரம் பணை. பணைமரத்தின் சகல உறுப்புகளும் மக்களுக்குப் பயன்படுகின்றன.

நம் தேசத்தில் பணை செறிந்து வளரும் பகுதிகளில் அதனை முழுமையாக நம்பி வாழ்ந்த மக்கள் கூட்டத்தார் அன்று இருந்தனர். தமது நாளாந்த உணவுத் தேவைகளுக்காக பணம்பழும், பனங்கிழங்கு, பனாட்டு, பனங்கட்டி, பதநீர் முதலியவற்றை நம்பி வாழும் மக்கள் இன்றும் தமிழ்ப் பிரதேசங்களிலும் கரையோரப் பகுதிகளிலும் இருக்கின்றனர். பனங்கிழங்கு, பழம் மாத்திரமன்றி அதன் ஓவ்வொரு உறுப்பும் மக்கள் வாழ்வுக்குப் பயன்படுகின்றது. பணையானது பண்பாட்டிலும் செல்வாக்குச் செலுத்தியதால் ஒரு வகை 'பணை கலாசாரம்' இன்றும் நம் நாட்டில் நிலவுகிறது.

வீடு கட்டுவதற்குப் பணைமரமும் கரை வேயப் பணையோலையும் பயன்படுகின்றன. பணையோலையானது நீர் இறைப்பதற்குப் பட்டையாகவும் உதவும். அத்தோடு பெட்டி, கடகமாகவும் உதவுகிறது. பனம்பழத்தால்

பனங்களி, மதுசாரம், வினாகிரி, பழரசம் முதலியனவற்றைத் தயாரிக்கலாம்.

பனையின் வளங்கள் இன்று நவீன தொழில்நுட்பத்தால் தயாரிப்புகளாக மக்கள் பயன்பாட்டுக்கு உதவுகின்றன. இலங்கையின் பொருளாதார மேம்பாட்டுக்கும் பங்களிப்புச் செய்யும் பனம்பொருட்கள், இன்று உலக நாடுகளிலும் பெரும் வரவேற்பைப் பெற்று வருகின்றன. பல்வேறு விதத்தில் பயன் தரும் பனைமரத்தைப் ‘பூலோக கற்பதரு’ எனப் போற்றுவர். மிக உறுதியான பனைமரம் நீடித்துப் பயன்தரவல்லது.

பனைமரத்தின் ஆயுட்காலம் 120 - 150 வரையான வருடங்களாகும். “பனைவளம் பேணிப் பயன்பெற்று வாழ்வோம்” என்பது இன்றைய கலோகமாகும். “பனை இருந்தாலும் ஆயிரம், இறந்தாலும் ஆயிரம்” என ஒரு பழமொழியும் உண்டு. பனை வளங்களால் பல்வேறு தொழில்களை உருவாக்கி மக்கள் வருமானம் பெறுகின்றனர். அரசாங்க நிறுவனமான பனை அபிவிருத்திச் சபை பனை வளம் தொடர்பான பல ஆராய்ச்சிகளை மேற்கொள்கிறது. நவீன பனம் பொருள் தயாரிப்புகளிலும் ஈடுபட்டு வருகிறது. எமது பனை வளத்தைக் காப்பது எம் கடமை அல்லவா?

பனைவளம் பெருகுவதற்கு நாட்டில் பனைமரங்கள் பெருகவேண்டும். நம் நாட்டுக்கு வருவாய் தேடித்தரும் பனை தொடர்பான ஆய்வு இன்று பல் கலைக் கழக மட்டத் திலும் மேற்கொள்ளப்படுகிறது. பனை அபிவிருத்திச்சபை, அமைச்சு மட்டத்திலான நடவடிக்கைகளை முன்னெடுத்து வருகிறது. நம் நாட்டின் இயற்கை வளமான பனைமரத்தை பாதுகாப்பதற்கும் அதனை மிகுந்த அளவில் யயிரிடுவதற்கும் மக்கள் மத்தியில் விழிப்புணர்வு தோன்றியுள்ளமை பாராட்டப்படவேண்டியதாகும்.

40. ஊக்கம் உயர்வுள்ளல் பொறியை

ஊக்கமும் விடாழியற்சியும் அற்ற ஒருவண்டம் இடம். பொருள். ஏவஸ் இருப்பினும் பயன் கிடையாது. விடாழியற்சிக்கு எதிரி சோம்பல்தான். சோம்பலான் ஒருவனுடைய செல்வங்களைல்லாம் தானாகவே அழிந்துவிடும். விடாழியற்சியின் ஒருவன் தான் தொடங்கிய கருமத்தை எந்த இடையூறு வந்தபோதும் செய்துமுடிப்பான். மெய்வருத்தம் பாராமல். கண்தூங்காமல். பசியை நோக்காமல். மனந்தளராது ஆற்றும் செல்கள் முடிவில் வெற்றியைத் தரவல்லன. ஊக்கத்தை முதல்டாக்கி ஒரு கருமத்தை எண்ணித் துணிபெர்களால் முடியாதது எதுவுமே இல்லை.

மனித முயற்சிகள் யாவும் உயர் நோக்குடையனவாக இருக்கவேண்டும் என்பர் சான்றோர். ஒருவரது ஊக்கத்தின் அடிப்படையில்தான் அவரது வாழ்வில் ஆக்கங்கள் விளையும். எமது எக்கருமமாயினும் வெற்றிகரமாக நிறைவூற எம் ஊக்கம்தான் முதலீடு என ஆசிரியர்களும் பெரியவர்களும் கூறக் கேட்டிருக்கிறோம். அவ்வாறு கூறப்படும் ஊக்கம் என்பது யாது, அதனால் ஏற்படும் விளைவு எத்தகையது என்பதை இக்கட்டுரையால் ஆராய்வோம்.

ஒரு கருமத்தை அல்லது ஒரு செயலை ஆற்றுவதற்கு நாம் கொள்ளும் ஆர்வமே ஊக்கம் எனப்படும். அந்த ஆர்வமானது ஒருவித மனக்கிளர்வினை ஏற்படுத்தி அச்செயல் பூரணமாக நிறைவேறக் காரணமாகிறது. அது மனிதனின் உயர்ச்சிக்கு ஆதாரமாகும் தளம் எனலாம். “ஊக்கமது கைவிடேல்” என்று அருந்தமிழ் முதாட்டி ஓளவை கூறிய அறிவுரையை நாம் சிந்தையில் கொள்வோம்.

தடாகங்களில் வளரும் தாமரையைப் பார்ப்போமேயாயின் ஓர் உண்மை எமக்குப் புலனாகும். தாமரையானது நிலையான நீருடைய குளத்தில் வளருகிறது. குளத்தில் அடியிலுள்ள சேறுதான் அதற்குத் தளம். அந்தச்

சேற்றிலே அது வேருன்றி அங்கேயிருந்து தனது தண்டுகளை மேல்நோக்கி, நீட்டித் தன் அகன்ற இலைகளை குளத்தின் நீர் மட்டத்திலே பரப்பி வளருகிறது. அழகான இளங்சிவப்பு நிற மலர்களை மலரச் செய்யும். குளத்தின் நீர்மட்டத்தில் தெரியும் அம்மலர்கள் மழையால் அல்லது வெள்ளத்தால் சிலவேளை நீரினுள் முழுகிவிடலாம் என நாம் அஞ்சகிறோம். ஆனால் அப்படி நிகழாது. நீர்மட்டத்தின் உயரத்துக்கு ஏற்பத் தாமரையும் தனது தண்டுகளை நீளமாக்கிக்கொண்டு இலைகளையும் மலர்களையும் திடீரென உயர்த்தி அந்த நீர்மட்டத்துக்கு மேல் வைத்துக் கொள்கிறது. இதுதான் தாமரையின் இயல்பு. “நீளவே ஆகுமாம் நீராம்பல்” என்று புலவரால் சுட்டிக்காட்டப்படுவதும் இதுதான். இதைப் புலவர் மேற்படி உவமையால் விளக்கினார். ஊக்கத்துக்கு அடிப்படையாவது ஆர்வம். ஒரு செயலின் வெற்றிக்கு அதுவே ஆதாரம்.

நீர் மட்டம் உயரும்போது ஆழம் அதிகரிப்பது இயல்பு. அது போல தாம் ஆற்ற என்னும் கருமம் ஆழமான சிந்தனைக்குப் பாத்திரமாக வேண்டும். இனி ஊக்கத்தின் உயர்வு வள்ளுவரால் எவ்வாறு கூறப்படுகிறது என்பதை அவதானிப்போம். ஊக்கத்துக்கு உள்ளம்தான் அடிப்படையென்று கூறப்படும்போது தாமரைத் தண்டின் தன்மைதான் சகலராலும் சுட்டிக்காட்டப்படுகிறது.

“வெள்ளத்து அனை மலர் நீட்டம் மாந்தர் தம்

உள்ளத்து அனைத்து உயர்வு”

என்பதுதான் அந்த உவமை.

என்னுவன யாவும் உயர்வு உடையனவாக அமையவேண்டும். உள்ளத்திலே ஊற்றெடுக்கும் நற்சிந்தனைகள் நற்செயல்களின்பால் எம்மை ஆற்றுப்படுத்துகின்றன. “உள்ளுவதெல்லாம் உயர்வுள்ளால்” மற்றும் “மனம்போல வாழ்வு” என்பன உள்ளத்துக்கும் ஊக்கத்துக்கும் மத்தியிலான தொடர்பினைக் காட்டுவனவாகும்.

சில சந்தர்ப்பங்களில் எம் அறியாமை எமது ஊக்கத்தை திசைதிருப்பிவிடுகிறது. அது ஆக்கத்துக்கு வழிகாட்டாமல் அழிவுக்கு

வழிகாட்டக்கூடும். ஆகவே ஊக்கத்துக்கு அறிவுடமை ஆதாரமாகும். விவேகமாகச் சிந்தித்துக் கொள்ளும் ஊக்கமானது தவறாது. அந்த ஊக்கத்தால் வரும் உத்வேகம் தமக்கும் சமுதாயத்துக்கும் பயன் தருவதாகும். வெற்றிக்கு வழிகோலும் ஊக்கத்தைக் கடைப்பிடித்தால் என்னிய கருமங்கள் எளிதில் ஈடேறும் என்பது திண்ணனம்.

உள்ளத்துக்கும் செயல்களுக்கும் மத்தியில் மிக நெருங்கிய தொடர்பு உண்டு. ஊக்கம் என்பது உள்ளாம்தான். எனவே மாணவர்களாகிய எம் கல்விக்கும் ஏனைய கருமங்களுக்கும் அறிவுசார் ஊக்கம் அவசியம்..

கொள்கைப்பிடிப்போடும் தன்னம்பிக்கையோடும் உழைப்பதுதான் வாழ்க்கையின் வெற்றிக்கு அடித்தளம். வெற்றியைத்தான் உலகம் கொண்டாடுகிறது. பந்தயத்தில் முதலிடம் பெறுவன்தான் பரிசுக் கோப்பையை உரித்தாக்கிக் கொள்கின்றான். போரில் வென்றவன்தான் வெற்றி சூடுகிறான். அவனது வெற்றிதான் உலகின் பார்வையை அவன் பக்கம் திருப்புகிறது. கடலில் எவ்வளவு நேரம் போராடினாய் என்பதைவிட கப்பலைக் கரைக்குக் கொண்டு வந்து சேர்த்தாயா என்பதுதான் முக்கியம்.

**“உள்ளம் உடமை பொருள் உடமை
நில்லாது நீங்கி விடும்”**

ஒருவன் உள்ளத்தில் நிலைத்து இருக்கவேண்டிய ஊக்கம், உடமையுமாகும். பொருளுடமை உட்பட ஏனையவை எல்லாம் நீங்கி விடுவனவாகும்.

41.

சிநேகங்கொள்ளல்

பெறுப்பு

நட்புரிமையோடு நேசிக்கும் பண்புதான் சிநேகம். அது உரிமைசார் உறவுமாகும். தம் சிநேகிதருக்கு இன்னல் ஏற்படும்போது தாழும் அதில் பங்கேற்பதால் அவர் துன்பத்தில் இணையும் சிநேகிதராவார். வாழ்க்கையில் ஒருவருக்குக் கிடைக்கக்கூடிய அரிய பாக்கியமாவது நல்லவர்களை. வல்லவர்களை சிநேகித்தாக அடைவதேயாகும்.

சிநேகிதரை நண்பர், தோழர் என்றும் கூறுகிறோம். ஒத்த உணர்வுடையோர், ஒத்த பராயத்தோர் மத்தியில் அன்பால் உருவாவது சிநேகம். தன் பிரியமான சிநேகிதன் தீயவழியில் செல்கிறான் என அறியும்போது அவனுக்கு அறிவுரை கூறி அவனை நல்வழிக்குத் திருப்புவனே உண்மையான சிநேகிதன். அவன் எதிர்பார்த்த அல்லது எதிர்பாராத இன்னலை எதிர்கொள்ளும் வேளைகளிலெல்லாம் உதவும் பண்பு உண்மைச் சிநேகிதனிடந்தான் இருக்கும். இன்பத்தில் மாத்திரமல்ல துன்பத்திலும் பங்கேற்கும் மனம் உடையோனே உண்மைச் சிநேகிதன். “உடுக்கை இழந்தவன் கைபோல் ஆங்கே இடுக்கண் களைவதாம் நட்பு” என்பது ஓர் அற்புதமான குறுப்பாவாகும்.

நட்புக்கு இலக்கணமாக வாழ்ந்த பலரது வரலாறுகளை நாம் தமிழ் இலக்கியத்தாலும் வரலாற்றாலும் அறிகிறோம். இராமனோடு நட்புப் புண்டுகள், என்றும் மாறாத நட்புரிமை கொண்ட குசேலர் - கிருஷ்ணர், துரியோதனன் - கர்ணன், கோப்பெருஞ் சோழர் - பிசிராந்தையர், கம்பர் - சடையப்பவள்ளல் எனப் பல உதாரணங்களைத் தமிழ்நூல்கள் தருகின்றன. செஞ்சோற்றுக் கடன் தீர்க்க, தன் போகத்தை மறந்து, சகோதர பாசத்தையும் கட்டுரைக்கலஶம் - தரம் 6, 7, 8

விஞ்சி சிநேகத்தை நிலைநாட்டியவன் கர்ணன்.

இரு சிநேகிதர்களிடையே ஏற்படும் நட்புக்கு சாதி, மதம், மொழி, குலம், கோத்திரம், அந்தஸ்து என்பன தடையாகமாட்டா.

“முகம்நக நட்பது நட்பன்று நெஞ்சத்து
அகம்நக நட்பது நட்பு ”

என்பது வள்ளுவர் பெருமானின் அறிவுரை. நவில்தொறும் நூல்நயம் போல சிநேகிதர்கள் பரஸ்பரம் சிநேகிப்பவர்களாக இருக்க வேண்டும். உடை நெகிழ்ந்து நமுவி விழும்போது ஒருவருடைய கையானது எப்படி உடனே அதனைப் பற்றி அவரின் மானத்தைக் காப்பாற்றுகிறதோ, அது போல மானம் காத்து, மகிழ்ச்செய்து உற்றவிடத்து உதவுவபவரே உண்மையான சிநேகிதர். சுந்தரமுர்த்தி நாயனார் இறைவன் நட்புரிமை பெறும் பாக்கியம் பெற்றவர். சுந்தரருக்காகச் சிவபெருமான் பரவையாரிடம் நடந்து சென்றே தூது சொன்னார்.

குழப்பத்தில் இருக்கும்போது நம்மைத் தெளியவைக்கவும் நாம் ஏமாறாமல் இருப்பதற்குத் தக்க வேளையில் எச்சரிக்கை செய்யவும் நாம் பயந்து தளரும்போது உடனிருந்து தைரியம் தரவும் நாம் இல்லாத வேளையில் நம்மை நினைக்கவும் மகத்தான் உதவிகளை ஆடம்பரமின்றிச் செய்யவும் நாம் தவறு செய்தாலும் நம்மை விட்டுப் பிரியாமல் இருக்கவும் தயங்காத ஒருவனே நல்ல சிநேகிதன் ஆவான். மாணவர்களாகிய நாம் நல்ல சிநேகிதர்களை அறிந்து அவர்களுடன் சிநேகங்கொள்வதால் எம் கருமங்களை வெற்றிகரமாக ஆற்றலாம்.

ஆண்டுதோறும் ஒகல்ட் மாதம் முதலாம் ஞாயிற்றுக்கிழமை உலக சிநேகிதர்கள் தினம் எனப் பிரகடனப்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

42. தொலைத் தொடர்பு வசதிகள் பெழுப்பு

அஞ்சலோட்ட முறை, பறவைகளையும் பிராணிகளையும் பயன்படுத்திய முறை, கடிதம் என்பன மூலம் ஆரம்பித்த செய்தித் தொடர்பாடல் முறையை இன்று விஞ்ஞான தொழில்நுட்ப வளர்ச்சியால் மிகவும் முன்னேறியிருக்கிறது. உலகத்தையே கைக்குள் அடக்கக் கூடியதாகக் கண்ணிமைக்கும் நேரத்தில் தொலைதுரைச் செய்திகளை அறிவுதற்கான சாதனங்கள் இன்று பெருகிவிட்டன.

தொலைபேசி உருவாவதற்குக்

காரணமானவர் விஞ்ஞானி கிரகாம் பெல் ஆவார். கம்பிவழிச் செய்திகளை அனுப்பித் தொடர்புகளை ஏற்படுத்த முடியும் எனக் கண்டுபிடித்தவர் இவரே ஆவார். ஹெயின்றி ஹேட்ஸ் என்ற விஞ்ஞானி கம்பியின்றி செய்திகளை அனுப்ப முடியும் என்பதை முதலில் கண்டறிந்தார். அவரது கண்டுபிடிப்பின் பயனாக எமக்கு வானோலி கிடைத்தது. அதன் வளர்ச்சியாக “வய்ர்லெஸ்” சாதனம் உருவாகியது. கம்பியில்லாத தந்தி எனப்படும் இச்சாதனம், மின்காந்த அதிர்வலைகள் மூலம் செய்திகளைப் பரிமாறிக்கொள்ள உதவலாயிற்று. இதனைத் தொடர்ந்து ஓலியோடு காட்சிகளையும் உள்வாங்கி அனுப்பக்கூடிய தொலைக்காட்சி எமக்குக் கிடைத்தது. இன்று ரீ.வீ இல்லாத வீடுகளே கிடையா. இதனை ஜோன் லொஜி பயாட் என்பவர் உருவாக்கினார்.

திரான்சிஸ்டர் எனப்படும் இலத்திரனியல் சாதனம் 1948இல் கண்டுபிடிக்கப்பட்டது. இலத்திரனியல் விஞ்ஞானிகளின் அயராத முயற்சியின் பயனாக இந்த நூற்றாண்டின் ஆரம்பத்தில் உணர்திறன் மிக்க ஆற்றல் வாய்ந்த தொலைத் தொடர்பு சாதனங்கள் பல உருவாகின.

தொலைத்தொடர்பு வசதிகள் வரிவடைந்ததன் காரணமாக உருவான தொழில்நுட்ப சாதனங்கள் மக்கள் மத்தியில் பிரபலம் பெறலாயின. ஒலியும் ஒளியும் சேர்ந்த சாதனமான தொலைக்காட்சிப் பெட்டி மிக முக்கியமானதாகும். செய்திகளையும் தகவல்களையும் உடனுக்குடன் அறிவது மாத்திரமன்றித் தாம் விரும்பும் நிகழ்ச்சிகளையும் கலைப் படைப்புகளையும் பார்த்து, கேட்டு ரசிப்பதற்கு ஏற்ற சாதனம் இது.

எவ்வித கம்பி இணைப்புகளும் அற்ற தொலைத்தொடர்பு சாதன வரிசையிலே இன்று பொதுமக்களால் அதிகம் பயன்படுத்தப்படும் கருவியாக விளங்குவது செல்லிடத் தொலைபேசி. ஈ-மெயில், இணையத்தளம் என்பன மூலம் செய்திகளைப் பரிமாறிக்கொள்வதற்கு வீட்டிலுள்ள கணினிகள் உதவுகின்றன.

பெரும்பாலானவர்களிடம் ‘மொபைல் போன்’ எனப்படும் கைபேசி காணப்படுவதை இங்கு குறிப்பிடவேண்டும். இச்சாதனத்தை வைத்திருப்பவர் உலகின் எங்கேனும் ஒரிடத்தில் இருக்கும் ஒருவரோடு உரையாடுகிறார். கையடக்கமான இச்சாதனம் உலகத்தையே தன்னுள் அடக்கி வைத்திருக்கிறதோ என அதிசயிக்க வைக்கிறது! அதிலும் இன்றைய நவீன கையடக்கத் தொலைபேசி, பேசுபவரும் கேட்பவரும் பரஸ்பரம் முகம் பார்த்தபடி (VGA Camera Phone) தகவல்களைப் பரிமாறிக்கொள்ளக் கூடியதாக அற்புதமாகச் செயற்படுகிறது. நவீன கைபேசிகளில் வானொலி, தொலைக்காட்சி வசதிகளும் இருக்கின்றன.

குறுஞ் செய்திகள் (sms) அனுப்புவதற்கும் படங்களை அனுப்புவதற்கும் ஏற்ற வசதிகள் கைபேசிகளில் உண்டு. விளையாட்டுகள், ஒலி-ஒளிப் பதிவு, கணிப்பான் கருவி, அகராதி இன்னும் எத்தனையோ வசதிகளைக் கைபேசி கொண்டிருக்கிறது என்பது பிரமிக்க வைக்கும் செய்தியாகும்.

43. ஆங்கில மொழியின் பயன்பாடு

பொறுப்பு

(ஒரு பேச்சு)

இன்று உலகமயமாதல் என்ற கோட்பாட்டின் அடிப்படையில் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறோம். சில நவீன முறைமைகளோடு ஒத்திசைய வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். எனவே நாம் சர்வதேச மொழியைப் பயில்வதனால் பெறக்கூடிய அனுகூலங்களை உணர்கிறோம். நம் தாய்மொழி மீது அளவில்லதா பற்று எமக்கு உண்டு. நாம் ஆங்கில மொழியைக் கற்பதனால் எம் தனித்துவம் பாதிக்கப்படலாகாது. ஆங்கிலம் கற்பதனால் பெறக்கூடிய பயன்களை ஓர் உரையாக வரைகிறான் ஒரு மாணவன்.

மதிப்பிற்குரிய நண்பர்களே!

இலங்கை ஒரு சுதந்திர

நாடு. மக்கள் பேசும் மொழிகள் சிங்களமும் தமிழும் ஆகும். மொழியானது அம்மொழி பேசும் இனத்தின் அடையாளம் எனப்படுகிறது. எனவே தங்கள் தாய்மொழி அல்லது முதன்மொழி என்று போற்றப்படும் மொழிகளை அவரவர் பேணி வளர்க்க வேண்டியது அவசியம். ஒருவர் தம் தாய்மொழி அல்லாத பிறமொழியில் கொள்ளும் ஆர்வமும் மொழி ஆற்றலும் அவரது இன அடையாளத்தைப் பாதிக்கக்கூடாது.

இச்சிந்தனையின் அடிப்படையில்தான் நாம் ஆங்கிலமொழிக்கு முக்கியத்துவம் அளிக்க வேண்டும். ஆங்கிலம் இன்று சர்வதேச மொழி. அங்கீராம் பெற்ற ஒரு மொழி. ஆங்கிலேயர் இலங்கையை ஆண்ட காலத்தில் இம்மொழியின் செல்வாக்கு அளப்பரியது. அப்போது இதன் தேவையும் உணரப்பட்டது. சுதந்திரத்தின் பின்னரும் அதன் பயன்பாடு உணரப்படுகிறது. ஆங்கிலேயருக்கு அடிமைப்படாத நாடுகளிலும் கூட இன்று ஆங்கிலம் சர்வதேச தொடர்பு மொழியாக விளங்குகிறது. ஆங்கிலம் தவிர பிரெஞ்சு மொழியும் சர்வதேச தொடர்பு மொழியாக உள்ளது. ஆங்கிலம் சர்வதேச மொழியாக விளங்குவதற்குவதற்கான காரணிகள் வருமாறு:

1. ஆங்கிலேயரின் ஆக்கிரமிப்பு
2. பொருளாதாரம்.
3. கல்வி விருத்திக்குப் பயன்படல்
4. வர்த்தக மொழியாக விளங்குதலும் விஞ்ஞான ஆய்வுகளுக்கான தொடர்பு மொழியாக விளங்குதலும்
5. சர்வதேச பிரயாணத் தொடர்பு மொழியாக விளங்குதலும்
6. பல்வேறு மொழி பேசும் தென்னாசிய தென்கிழக்காசிய நாடுகளில் இணைப்பு மொழியாகப் பயன்படல்

மேற்படி காரணங்களால் ஆங்கிலக் கல்விக்கு இலங்கையில் தொடர்ந்தும் முக்கியத்துவம் அளிக்கப்பட்டு வருகிறது. கல்வி கற்ற இலங்கைவாழ் பிரசைகளில் கணிசமானோர் ஆங்கில மொழி அறிவு மிகுந்தவர்களாக இருந்தனர். இந்நிலை இன்றும் தொடருகிறது. இலங்கைக் கல்வி அமைச்சின் திட்டமிடல் பிரகாரம் ஆங்கில மொழியின் அவசியம் உணரப்பட்டு 2 ஆம் மொழியாக அனைத்துப் பாடசாலைகளிலும் கற்பிக்கப்படுகிறது.

இன்று நாம் கணினி தொடர்பாடல் யுகத்தில் வாழ்கிறோம். இன்று ஆங்கிலம் கணினிப் பயன்பாட்டுக்கான மொழியாக அமுலாகிறது. சர்வதேச வலைப்பின்னல் இணையத்தள தேடுதல்களுக்கு ஆங்கிலம் பயன்படுவதையும் நாம் கவனத்தில் கொள்ளவேண்டும்.

மேல்நாட்டு மருத்துவம், விஞ்ஞானம், பொறியியல் தொழில்நுட்பம் என்பனவற்றை ஆங்கிலமொழி மூலம் கற்றுத்தேற வேண்டியிருக்கிறது. வளர்ந்துவரும் உலகில் அறிவை முழுமையாகப் பெறுவதற்கு ஆங்கிலம் அவசியம். உலகத்தோடு தொடர்புகொண்டு, உலகை அறிவதற்கு உலக மொழியான ஆங்கிலத்தை நாம் கற்க வேண்டும்.

தாய்மொழி ஆற்றல் மூலம் தனித்துவத்தைப் பேணுவதோடு ஆங்கில மொழியையும் கற்று அறிவை விருத்தி செய்து கொள்ளலாம். “யாதுமுரே யாவரும் கேளிர்” என்ற பரந்த மனப்பாங்கும் வளரும்.

எனவே மேற்படி கருத்துக்களைத் தொகுத்து நோக்குமிடத்து ஆங்கில மொழியின் முக்கியத்துவத்தை எம்மால் உணரமுடியும். ஆங்கிலத்தைக் கற்பதன் மூலம் தமிழ் மொழியை மேலும் மெருகூட்டி வளம்படுத்த முடியும். பொதுவாகத் தமிழ், ஆங்கிலம் ஆகிய இரு மொழிகளிலும் ஆற்றல் உட்டயோர் தம் வாழ்வில் பிரகாசித்திருக்கிறார்கள் என்பதைக் கண்டிருக்கிறோம். இரு மொழிப்புலமை ஒருவரது ஆற்றலையும் ஆளுமையையும் நிச்சயம் உயர்த்தும் என்பதில் சந்தேகமில்லை.

நாம் எம் தாய்மொழியான அருமந்த தமிழ் மொழியை நேசிப்பதும் அதன் சிறப்பில் பெருமைகொள்வதும் அவசியம்தான். தமிழ் மொழியிலுள்ள இலக்கண, இலக்கியங்களை ஆழமாகப் படிப்பதும் அவசியமானதே. எனினும் இயைவடையும் உலக சமூக பண்பாடு, அரசியல், பொருளாதார நிலைகளுக்கேற்ப ஏனையவர்களுக்குச் சமமாக நின்று எம்மை வளர்த்துக்கொள்ள வேண்டும். எனவே சர்வதேச மொழியாகிய ஆங்கிலத்தைத் துணை மொழியாகக் கற்றுத் தேர்ச்சி பெறுவதில் தவறில்லை என்பதே எனது கருத்தாகும்.

நேசிப்பது என்பதை நீங்கள் கருத விரும்புகிறீர்களா? நேசிப்பது என்பதை நீங்கள் கருத விரும்புகிறீர்களா?

44. கலாநிதி தனிநாயகம் அடிகளார்

பொழுதிய

நெடுஞ்செலவு, ஆம்! அதுதான் தமிழ்த்தாது தனிநாயகம் அடிகளாரைத் தந்த ஊர். உலகத் தமிழராய்ச்சி மாநாட்டின் மூலவித்து எனக் கணிக்கப்பெறும் அடிகளாரின் தமிழ்ப்பற்றும் நுனிமான் நுழைப்புமும் உறுதியும் நாம் ஒவ்வொருவரும் அறிய வேண்டியவை. தமிழ்குத் தொண்டு செய்வோன் சாவதில்லை என்பதற்கு அவர் புகழே எடுத்துக்காட்டாரும்.

முழுநாட்டில் பிறந்து, தமிழ் மொழி

வளர்ச்சிக்குத் தொண்டுசெய்து தன்னேரில்லாச் சிறப்புப் பெற்ற சான்றோர் வரிசையில் ‘தமிழ்த்தாது’ தனிநாயகம் அடிகளாருக்குத் தனியிடமுண்டு. உலகத் தமிழராய்ச்சி மாநாட்டின் தோற்றுவாய்க்கு காரணமானவர்களில் ஒருவரான தனிநாயகம் அடிகளார், பக்திக்கு ஒரு மொழி தமிழே என உரக்கக் கூறித் தமிழன்னைக்குப் பெருமை சேர்த்தவர்.

அடிகளார் முழுநாட்டின் வடபாலமைந்த யாழ் ப்பாணம் ஊர்காவற்றுறையில் கரம்பொன் கிராமத்தில் 1913 ஆம் ஆண்டு ஆவணி இரண்டாம் திகதி பிறந்தவர். சேவியர் என்பது அவரது பிள்ளைத் திருநாமம். முதலியார் பரம்பரையில் தோன்றிய இவர் தந்தையார் பெயர் ஹென்றி ஸ்தனில்லாஸ் கணபதிப்பிள்ளை. சப்த தீவுகளில் ஒன்றான நெடுஞ்செலவுச் சேர்ந்தவர். தாயார் பெயர் செசில் இராசம்மா வஸ்தியாம்பிள்ளை.

சிறுவயதிலேயே ஆன்மீக ஈடுபாடும் தமிழ் மொழிப் பற்றும் மிகுந்தவராய் மினிர்ந்த சேவியர், யாழ். பரி. பத்திரிசியார் கல்லூரியில் தம் ஆரம்பக் கல்வியைத் தொடங்கினார். சமயஞானமும் ஆன்மீக நாட்டமும் உந்தத் தம் சிறுபராயத்திலேயே குருத்துவப் பயிற்சி பெற

விரும்பினார். எனவே கொழும்பு புனித பெர்னாந்து குருத்துவக் கல்லூரியில் சேர்ந்தார்.

இவரது தாயாரும் தம் மகன் குருத்துவராகி சமயப் பணியில் ஈடுபட வேண்டுமென விரும்பினார். தாயார் மரணப்படுக்கையில் இருக்கும்போது தம் மகனிடம் அதனைத் தெரிவித்தார். இவர் பாடசாலையில் கல்வி பயிலும் காலத்தில் படித்த சமயத் திருநூல்களும் இவர் சமயப் பணியில் ஈடுபாடு கொள்வதற்குக் காரணமாயின எனலாம். அத்தோடு ‘புத்துயிர்’ என்ற வியோ டோல்ஸ்டோயின் நூலும் இவரது வாழ்வுக்கு அரிய வழிகாட்டியாயிற்று.

21 வயதில் அதாவது 1934 இல் உரோமாபுரி உர்பர் பல்கலைக்கழகத்திலே பயிலும் வாய்ப்புப் பெற்ற இவர் 1939 இல் இறையியல் கலாநிதி ஆனார். அக்காலத்தில்தான் “யாதும் ஊரே யாவரும் கேள்வு” என்ற புறநானாற்று வாசகம் தனிநாயகம் அடிகளாரை மிகவும் ஈர்த்தது. பல்கலைக்கழகத்தில் பயின்றுகொண்டிருந்த காலத்தில் பல்வேறு நாடுகளைச் சேர்ந்த மாணவர்களுடன் கற்று தனது கலாநிதிப் பட்டத்தைப் பெற்றார். தமிழ்நாட்டில் நெல்லை மாவட்டத்திலுள்ள கல்லூரியில் ஆசிரியராகப் பணிபுரிந்தவர் சேவியர் அடிகளார். அந்நான்கு ஆண்டுகளிலும் ஒரு தமிழ்ப் பண்டிதரிடம் தமிழ்மொழி இலக்கண இலக்கியங்களை ஜயந்திரிபறக் கற்றார். அப்பண்டிதர் குருசாமி சுப்பிரமணிய ஜயர் என்ற அறிஞராவார்.

1940 தசாப்தத்தில் ரோச் ஆண்டகையின் வழிகாட்டல்கள் இவர் தமிழ்த் துறையிலும் கிறிஸ்தவ மத ஆய்வுத் துறையிலும் சிறந்து விளங்க உதவின. சேவியர் அடிகளார் தம் குருவின் ஆலோசனைப்படி தம் பெயரைத் ‘தனிநாயகம்’ என மாற்றிக்கொண்டார்.

1945 ஆம் ஆண்டில் அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத்தில் தமிழ் மொழியில் தாம் ஒரு முதுமாணியாக விரும்பித் தம் கல்வியைத் தொடங்கினார். அப்போது அங்கு தமிழ்த்துறைத் தலைவராக இருந்த பேராசிரியர் தெ.பொ.மீனாட்சி சுந்தரனாரின் பெருமதிப்புக்கு ஆளானார். சர்வதேச அளவில் பல ஆய்வுகளை நடத்திப் புகழ்கூடிய தனிநாயகம் அடிகளார் தமிழ்

பண்பாட்டுக்கழகம், உலகத் தமிழ் ஆராய்ச்சி மன்றம் ஆகிய அமைப்புகளை நிறுவுவதற்குக் காரணமானார். Tamil Culture என்ற முத்திங்கள் ஏட்டினை ஆரம்பித்து, அதன் ஆசிரியராய் தமிழன்னையின் சிறப்பை உலகறியச் செய்தார். கத்தோலிக்க அருட்தந்தையாராகச் சமயப்பணி ஆற்றியபடி தமிழ்த்துறையில் M.A. Lit பட்டத்தைப் பெற்றுக்கொண்ட அறிஞர், பல நாடுகளில் தமிழ் விரிவுரைகளை ஆற்றிப் புகழ்பெற்றார். 1951 இல் இவரால் வெளியிடப்பட்ட ‘தமிழ்த்தாது திறனாய்வுக் கட்டுரைகள்’ மிகப் பிரபலமானவை.

உடன்பாடாகவும் பண்பாகவும் நடந்துகொண்ட அடிகளிடம் பரந்த மனப்பாங்கு குடிகொண்டதில் அதிசயமில்லை. அக்காலகட்டத்தில் பல்வேறு மொழிகளையும் அம்மொழி இலக்கியங்களையும் ஆய்ந்தறியும் வாய்ப்பு இவருக்குக் கிட்டியது.

தனிநாயகம் அடிகளாரால் ஆக்கப்பட்டு 1956 ஆடி 10 இல் வெளியிடப்பட்ட பல நூல்களுள் ‘இலங்கையில் மொழி உரிமைகள்’ என்ற சிறப்புக் கட்டுரை அரிய சிந்தனைக் களஞ்சியமாகும். 2 வருடப் படிப்பின் பின்பு 1957 ஆம் ஆண்டில் தனிநாயகம் அடிகளார் தமது இரண்டாவது கலாநிதிப் பட்டத்தை ஸன்டன் பல்கலைக்கழகத்தில் பெற்றுக்கொண்டார். தேம்பாவணி இயற்றிய வீரமாழுனிவரில் அதிக அன்புகொண்ட இவர் அவரைப் போன்று ஆக்கங்களைப் படைக்க முனைந்தார். அதற்குத் தடைகள் ஏற்பட்டதால் வேதனையடைந்தார். எனவே மலாய் பல்கலைக்கழகத்தில் இணைந்து ‘தமிழ் எங்கள் உயிர்’ என ஓர் இயக்கத்தை ஆரம்பித்தார். யாரும் எதிர்பாராத அளவில் இலங்கையில் நான்காவது உலகத் தமிழாராய்ச்சி மாநாட்டை 1974 இல் வெற்றிகரமாக நடத்தினார். இலங்கைத் தமிழரின் நிலையை முழு உலகுக்கும் பறைசாற்றிய ‘தமிழ்த்தாது’ தனிநாயகம் அடிகளார் தம் இறுதி முச்சு வரை தமிழன்னைக்குத் தொண்டாற்றியவர். இவர் 1980 ஆம் ஆண்டு இவ்வுலக வாழ்வை நீத்தார். வாழ்க! தமிழ்த்தாதின் நாமம்!

நான் வாசித்தவற்றுள் என்னை மிகவும் கவர்ந்த சம்பவம்

யொழிப்பு

மகாத்மா காந்தியின் அறவழி வாழ்வு யாவருக்கும் சிறந்த எடுத்துக்காட்டாகும். சத்தியத்தைப் போற்றி அதன்வழி நிற்றல் என்பது எளிதான் காரியமல்ல. இறுதி வரை சத்திய சீலராக வாழ்ந்துகாட்டிய காந்தி உலகமக்களின் மதிப்பிற்கும் அன்புக்கும் உரியவர். காந்தியின் 'சத்திய சோதனை' என்ற க்யாரித் நூல் எமக்கு அறத்தைப் போதிக்கும் ஒரு நூலாகும். அதைப் படித்து இரசித்து நாம் பயன்பெறலாம்.

‘என்னை மிகவும் கவர்ந்த
ஒரு சம்பவம்’ என்ற தலைப்பில் ஓர் ஆக்கத்தை எழுத்திக் காட்டுமாறு
தமிழ்ப்பாட ஆசான் என்னைப் பணித்தபோது, நான் வாசித்த
நூலொன்றிலிருந்து இச்சம்பவத்தைத்தான் எழுதியிருந்தேன். அன்று என்
ஆசிரியர் என்னைப் பாராட்டியதையும் அந்த ஆக்கத்துக்கு நல்ல மதிப்பெண்
வழங்கியதையும் என்னால் மறக்க முடியாது. எனது வாழ்வில்
திருப்புமுனையாக அமைந்த இவ்விடயத்தை மீண்டும் மீண்டும் நினைவு
சூர்வது என்னை மகிழ்விக்கிறது.

மகாத்மா காந்தியின் தாய் புத்தலிபாய், தம் மகன் காந்தியை மிகவும்
பாசமுடன் வளர்த்தவர். அவரும் தாயிடம் மிகுந்த அன்பைச் செலுத்தினார்.
காந்தி தாயின் சொல்லை என்றுமே தட்டியது கிடையாது.

காந்தியின் தாயார் தினமும் காலையில் ஒரு குயிலின் கூவலைக்
கேட்ட பின்னர் உணவு உண்ணும் வழக்கத்தைக் கடைப்பிடித்தவர்.
கோகிலாஸ்டமி விரதத்தைப் போற்றும் ஒரு நோன்பு இது. கோகிலம் என்பது
குயிலின் மற்றொருபெயர். ஒரு நாள் குயில் கூவும் ஒலி கேட்கவில்லை.
அதனால் அந்த அம்மையார் பட்டினி கிடந்தார். மகன் காந்தியால், தம் தாயார்

பட்டினியால் வாடுவதைத் தாங்க முடியவில்லை.

என்ன செய்தார் தெரியுமா? உடனே தோட்டத்துக்குச் சென்று குயில் கூவுவது போலக் குரல் கொடுத்தார். பிறகு தாயிடம் சென்று “அம்மா! குயில்தான் கூவிவிட்டதே? நீங்கள் சாப்பிடலாம் வாருங்கள்” என்றார் செல்லமாக.

தாய்க்கோ தம் பிள்ளை பொய் பேசியது புரிந்துவிட்டது. அதனை விளையாட்டாகக் கருதக்கூட அவர் மனம் துணியவில்லை! அதைப் பொறுக்க முடியாமல் மகனது கன்னத்தில் “பளார் பளார்” என அறைந்தார். “நான் என்ன பாவம் செய்தேன். இப்படிப் பொய் பேசுவன் எனக்கு மகனாக பிறப்பதற்கு? என்று கூறினார். சிறுவன் காந்தி அதனையிட்டு மிகவும் வருந்தினார். அன்று முதல் அவர் வேடிக்கைக்குக்கூட பொய் பேசவில்லை. காந்தி உண்மை பேசும் நெறியினின்றும் தவறவேயில்லை.

அகிம்சா முர்த்தியாக வாழ்நாள் முழுவதும் விளங்கியவர். பிற்காலத்தில் இந்தியாவின் சுதந்திரத்துக்காகக் கத்தியின்றி, இரத்தமின்றி, யுத்தம் செய்து வென்றவர். உண்மைக்கு இலக்கணம் வகுத்து வாழ்ந்த அந்த மாமனிதர் இன்றும் ‘மகாத்மா’ வாகவே இருப்பதற்குக் காரணம் அவர் என்றும் தாய் சொல்லைப் தட்டாமையும் உண்மையின் உயர்வைப் போற்றியமையும் ஆகும். உத்தமர் காந்தியின் வாழ்க்கையில் நிகழ்ந்த மற்றுமொரு சம்பவமும் என்ன மிகவும் கவர்ந்தது.

காந்தி மகானை வசைபாடி ஒருவன் நீண்ட கடிதமொன்றை அவருக்கு அனுப்பியிருந்தான். அக்கடிதத்தை நிதானமாக வாசித்தார் காந்திஜி. பின்னர் உணர்ச்சிவசப்படாது அக்கடிதத்தின் ஒரு மூலையில் குத்தப்பட்டிருந்த குண்டுசியை எடுத்துக்கொண்டு கடிதத்தைக் குப்பைத் தொட்டியில் போட்டார்.

அச்சம்பவத்தைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்த ஒருவர் அதிசயித்து அது பற்றி காந்தியிடம் கேட்டார். கடிதத்தில் பயனுள்ள பொருள் அந்த குண்டுசி மட்டும்தான் என்று அமைதியாகப் பதிலளித்துவிட்டு அமர்ந்தார் காந்தி.

அன்னை காந்தியின் நற்பண்புகளை நாமும் கடைப்பிடிப்போம்.

46. விளையாட்டும் மாணவரும்

பெற்றிப்பு

நாம் எல்லோரும் விளையாடி மகிழ்வதைப் பெரிதும் விரும்புகிறோம். விளையாட்டு சிறுவர் மனதைக் குதுருகலிக்கச் செய்வது. விளையாட்டுக்களில் நாம் பெறும் சிறிய வெற்றியானது, எமது எதிர்கால வாழ்க்கையின் வெற்றிக்கு அடித்தளமாக அமையும். விளையாட்டு ஆரோக்கிய வாழ்வுக்கு வழிகோலுவது. எனவே மாணவர்களாகிய நாம் நமது பள்ளிப்படிப்போடு, விளையாட்டுகளிலும் ஈடுபடுதல் எமது உடல், உள் ஆரோக்கியத்துக்கு உகந்தது. அது மாத்திரமன்றி அவை எம்மில் நன்மனப்பாங்குகளையும் உருவாக்கும்.

“இட விளையாடு பாப்பா நீ
ஓய்ந்திருக்கலாகாது பாப்பா” என்று பாட்டுக்கொரு புலவன் பாரதி அன்று எம்போன்ற சிறுவர்களுக்காகப் பாடிய பாடவில்தான் எத்தனை அர்த்தமிருக்கிறது என எண்ணினேன். மனிதனுக்கு ஏன் விளையாட்டு அவசியம் என்பதற்குப் பதில் கிடைத்தது. விளையாட்டு மனத்துக்கு மகிழ்வு தருவது மாத்திரமன்றி, உடலுக்கு உறுதியும் ஆரோக்கியமும் தர வல்லது. அத்தோடு அது பயனுடைய பொழுதுபோக்குமாகும்.

“சந்தோசம் சந்தோசம் வாழ்க்கையில் பாதிபலம் சந்தோசம் இல்லையென்றால் மனிதர்க்கு ஏது சுகம்” என்ற திரைப்படத்தில் பாடல் சந்தோச வாழ்க்கையின் சிறப்பைக் கூறுகிறது. விளையாடும்போது அடையும் மகிழ்ச்சியும் உடல் உறுதியும் சுகமும் விளையாட்டின் பரிசுகள்தான்.

உள்ளம் என்பது கவலைகள் நிரம்பும் குப்பைத் தொட்டியில்லை; உள்ளம் என்பது பூந்தோட்டமானால் நாளை துன்பமில்லை. இப்பாடல் வரிகளின்படி விளையாட்டின் பேறாக நாம் உள்ளத்தை இன்பம் நிறைந்த ஒரு பூந்தோட்டமாக மாற்றலாம்.

“சுவர் இருந்தால்தான் சித்திரம் வரையலாம்” என்ற பழமொழியும் தேகாரோக்கியத்தின் அவசியத்தை வலியுறுத்துகிறது. உடல் உறுதியையும் தேகாரோக்கியத்தையும் பேணுவதற்கு அடிப்படையாவது உடற்பயிற்சி உடற்பயிற்சியும் விளையாட்டும் ஒரே நோக்கத்தைக் கொண்டவை எனலாம். ஆகவேதான் எம் மாணவப் பராயத்தில் விளையாட்டுக்களிலும் உடற்பயிற்சிகளிலும் ஈடுபட வேண்டியதன் அவசியத்தைப் பெரியோர் வலியுறுத்துகின்றனர்.

எனவேதான் முறைசார் கல்விக்கான பாடசாலைப் பாடவிதானத்தில் விளையாட்டுப் பாடநெறியும் மெய்வல்லுநர் போட்டிகள், பல்வேறு விளையாட்டு நிகழ்ச்சிகள், என்பனவும் உள்ளடக்கப்பட்டுள்ளன.

விளையாட்டுக்களால் மாணவ-மாணவியரான எம்மில் விருத்தியடையும் நற்பண்புகள் வருமாறு :

- விட்டுக்கொடுக்கும் மனப்பாங்கு
- கூட்டுரைவு
- வெற்றியையும் தோல்வியையும் மகிழ்வோடு ஏற்றல்
- சாதனையாளர்களைப் பாராட்டும் இயல்பு
- தலைமைக்குப் பணிந்து நடக்கும் பண்பு
- சட்டதிட்டங்களுக்கு மதிப்பளித்தல்
- நடுவரின் தீர்ப்பை ஏற்றுக்கொள்ளும் நாகரீகம்
- தோழமையோடு உதவும் மனப்பாங்கு

இன்று உலகம் முழுவதிலும் விளையாட்டுத் துறைக்கு மிகுந்த முக்கியத்துவம் அளிக்கப்படுகிறது. பல்வேறு வீரர்களும் வீராங்கனர்களும் விளையாட்டுக்களில் ஈடுபட்டு உலகை வென்றிருக்கிறார்கள். மெய்வல்லுநர் போட்டிகள், ஒவிம்பிக் விளையாட்டுப் போட்டிகள், கிரிக்கெட், உதைப்பந்தாட்டம், வலைப்பந்தாட்டம், நீச்சல், பாய்ச்சல் என்பன இன்று உலக அரங்கில் முன்னணி வகிக்கும் விளையாட்டுக்கள்.

இலங்கை அரசாங்கம் விளையாட்டுத் துறைக்கு முக்கியத்துவம் அளிக்கிறது. இலங்கை, கிரிக்கெட் உட்படச் சகல விளையாட்டுகளிலும் பங்கேற்பது எமக்குப் பெருமை தருவதாகும். பிரதேச, மாகாண, அகில இலங்கை ரீதியில் எம்மவர்கள் பங்கேற்றுத் தேசிய வீரர்கள் வீராங்கனைகளாகத் தெரிவு செய்யப்பட்டுச் சர்வதேச போட்டிகளிலும் பங்கேற்கிறார்கள். பாராட்டுகளும் பரிசிலகளும் பெற்று நாட்டுக்குப் புகழ் சேர்க்கிறார்கள்.

பண்டைய தமிழிலக்கியங்களிலும் பல்வேறு விளையாட்டுக்கள் பற்றிய குறிப்புகள் இடம்பெறுகின்றன.

எனவே இத்தகையை பல சிறப்புக்களைக் கொண்ட விளையாட்டுத் துறையை மதிப்போம். நாழும் விளையாட்டுகளில் பங்கேற்று மனம் மகிழ்வோம். உடல் உறுதி பெறுவோம்.

கட்டுரைக்கல்வசம் - தரம் 6, 7, 8

47. பெண்புலவர் ஒளவையார்

பெறுமிகுப்பு

தமிழுக்குப் பெருமை சேர்த்த புலவர்களில் ஒளவையாரும் ஒருவர். தமிழ்நாட்டில் வாழ்ந்து தமிழுக்குத் தொண்டாற்றிய இப்புலவர் சிறுவர்களுக்காக ஆக்கிய நீதிப்பாட்டின் பல ஆத்திரிக்கொண்டறேவேந்தன். நல்வழி என்பன அவற்றுள் சில. கடவுளிடம் மிகுந்த பக்தியுடையவர் ஒளவையார். பண்டைக் காலத்தில் தமிழ்நாட்டு மூலேந்தரும் ஒளவையை ஆதரித்தனா. “ஒளவைக்கிழவி நம் கிழவி. அமிழ்தின் இனிய சொந்கிழவி. செவ்வை மொழிகள் பலபேசும் செகமே புகழும் நம் கிழவி என்ற பாடல் ஒளவையாரின் புகழ்பாடும் ஒரு பாடலாகும்.

ஒளவையார் புகழ்பெற்ற

தமிழ்ப் புலவர். தமிழ் மொழி வரலாற்றில் பாடல்கள் பல இயற்றி அருந்தமிழுக்குத் தொண்டாற்றிய பெண் புலவர் வரிசையில் முதன்மையானவர். நல்லிசைப் புலமைமிக்க சங்க காலப் புலவரான ஒளவையார் கடையேழுவள்ளல் காலத்தவர். இவரே முதலாம் ஒளவையார். அதியமான் நெடுமான் அஞ்சி எனப்படும் வள்ளல், அவரை ஆதரித்தவர் எனச் சங்க நூல்கள் தெரிவிக்கின்றன. அவரே தமக்குக் கிடைத்த சாகாவரம் தரும் நெல்லிக்கனியை ஒளவைக்கு அளித்தவர். அதனால் வள்ளலின் புகழ் ஒங்கியது. அதியமான் நெடுமான் அஞ்சி மீது பேரன்பு கொண்டிருந்த ஒளவையார் அவரைப் புகழ்ந்து பாடியுள்ளார். அதியமானுக்காகத் தொண்டமானிடம் அவர் தூது சென்று போரைத் தடுத்து நிறுத்திய செய்தி பிரதானமானது.

இவரியற்றிய பாடல்கள் சங்கத் தமிழ் நூல்களில் இடம்பெற்றன. அகநானாறு, நற்றினை, குறுந்தொகை என்பன அவையாகும். ஒளவையாரின் தமிழ் வல்லமைக்குத் தெய்வீக பின்புலமும் காரணம். மிக எளிமையும் பொருட் செழுமையும் நிறைந்த ஒளவையின் பாடல்கள் படிப்போர் உள்ளத்தைக் கவருவன. இவரைத் தெய்வப் புலவர் எனவும் தற்காலத் தமிழுலகம்

போற்றுகிறது.

ஒளவையார் என்ற பெயரில் வாழ்ந்த புலவர்கள் பலர். ஒளவையார் என்ற பெயரில் கம்பர் காலத்திலும் ஒரு புலவர் வாழ்ந்து தமிழக்குப் பெருமை சேர்ந்திருக்கிறார். இரண்டாம் ஒளவையார் இவராவார். கம்பர் கால ஒளவையாரின் பாடல்களே தனிப்பாடல் திரட்டில் இடம்பெறுவன.

“வெள்ளைக்கலை யூடுத்தி

வெள்ளைப் பணிபூண்டு

வெள்ளைக் கமலத்தே வீற்றிருப்பாள் - வெள்ளை

அரியாசனத்தில் அரசரோ தென்னை

சரியா சனம் வைத்ததாய்”

என்ற நாமறிந்த பாடல் கம்பர் காலத்து ஒளவையாரால் இயற்றப்பட்டதாகும். கடாட்சம் கிடைத்த தெய்வீகத்தை ஒளவையார் போற்றும் பாடல் இது. தத்துவயோக ஞான நூல் கள் இரண்டாம் ஒளவையாரால் எழுதப்பட்டவையாகும். சித்தர்கள் காலமாகிய இக்காலத்தில் எழுந்த ஒளவைக்குறள் என்ற நீதிநூல் இன்றும் நம்மிடையே பயிலப்படுகிறது. சரியை, கிரியை, யோகம், ஞானம் என்ற நான்கு மார்க்கங்களின் தத்துவங்களை எளிய நடையில் சிறுவர்களாகிய எமக்குத் தந்த ஒளவைக்குறள் மிக அருமையான நூலாகும்.

அதிவீரராம பாண்டியர் காலத்தில் மற்றுமொரு ஒளவையார் நீதிநூல்களை இயற்றியுள்ளார் என்பது தமிழறிஞர்கள் தரும் செய்தியாகும். இவரே ஆத்திசூடி, கொன்றை வேந்தன், நல்வழி ஆகிய நூல்களை இயற்றியவர்.

ஒளவைக் கிழவி நம்கிழவி

அழுதின் இனிய சொற்கிழவி

செவ்வை மொழிகள் பற்பலவும்

தெரியக் காட்டும் பழங்கிழவி

கூழுக்காக்க கவியாடும்

கூனற்கிழவி அவஞ்சரையை

வாழும் நாளில் ஒருநாளும்

மறவோம் மறவோம் மறவோமே!

முன்றாம் ஒளவையின் ஆத்திகூடி, கொன்றை வேந்தன் என்பன தவிர இரண்டாம் ஒளவையாரின் ஒளவைக் குறளும் பிள்ளைகளுக்கு ஏற்றதாகக் கருதப்படுகிறது. சைவசமய சார்பான ஞானக் கருத்துக்கள் பல இந்நாலில் உண்டு. பெரும்பாலும் ஏனையோர் பாடாத வீட்டு நெறி இயல்பினைக் கூறுவது இந்நால்.

ஒளவையின் உபதேசங்கள் நிறைந்த இனிய, எளிய பாடல்கள் மாணவர்களாகிய எமக்கு ஏற்றத்தாழ்வு முறைகளை ஓரிரண்டு அடிகளால் செப்பும் அழகும் எம்மைக் கவர்வன. ஒளவைப்பிராட்டியின் இத்தகைய நீதிநால்களை இன்று பெறுதல் அரிதாக இருக்கிறது.

இச்செய்திகளை அறியாதோர் பலர் நம்மிடையே இருக்கின்றனர். இலங்கையில் அறுநெறிப் பாடசாலைகளில் இந்நால்கள் கிடைக்க வழிசெய்த இந்துசமய கலாசாரத் திணைக்களத்தைப் போற்றவேண்டும். “அறும் செய விரும்பு, ஆறுவது சினம்....” என்றவாறான ஒளவையார் பாடல் எளிய நடையில் அமைவது சிறப்பம்சம் ஆகும். நன்னெறி காட்டும் ஒளவையின் நால்களை முயன்று பெற்றுப் படித்து, அவை கூறும் அறிவுரைகளின்படி நடப்போம். நல்லவர்களாக வல்லவர்களாக வாழ்வோம்.

ஆத்திகூடியில் இடம்பெறும் ஒவ்வொரு வாக்கியமும் மகாவாக்கியம் ஆகும். வாழ்க்கை அனுபவங்களெல்லாம் பிழிந்து சாரமாகத் தந்த நால் இது எனலாம். “அறும்செய விரும்பு” என்ற முதலடியோடு ஆரம்பிக்கும் இந்நால் “ஆறுவது சினம், இயல்வது கரவேல், ஈவது விலக்கேல், என்று தொடர்கிறது. “எந்தக் குழந்தையும் நல்ல குழந்தைதான் மண்ணிற் பிறக்கையிலே, அவர் நல்லவராவதும் தீயவராவதும் அன்னை வளர்ப்பினிலே” என்ற ஒரு பாடல் நினைவுக்கு வருகிற. ஆகவே நல்லோர் வளர்ப்பும் நல்லாசிரியர் வழிகாட்டுதலும் எம்மைப் புடம்போடுகின்றன. ஒளவைப்பாட்டி தம் அரிய நால்கள் வாயிலாகச் சிறுவர்களுக்குத் தரும் உபதேசங்கள் அற்புதமானவை.

வாழ்க ஒளவையாரின் நால்கள்!

வாழ்க அவர்தம் நாமம்!

48. மனிதன் - சூழல் - பாதுகாப்பு

பெறுப்பு

மனிதன் வாழும் சூழலானது நிலம், நீர், காற்று, விலங்குகள், தாவரங்கள் ஆகிய உயிர்ற, உயிருள்ள கூறுகளை உள்ளடக்கியது. நாம் வாழும் சூழல் மனிதனின் செயற்பாடுகளால் மாசடைகிறது. மனிதன் இயற்கை வளங்களைப் பயன்படுத்துவதன் மூலம் கழிவைச் சுற்றாலில் விடுவிக்கிறான். இலங்கையிலே, கைத்தொழில் முயற்சிகள் காரணமாக வெளியேறும் கழிவுகள், விவசாய இரசாயனங்களின் பிரயோகம் மன் அக்வல் என்பன சூழ்பாதுகாப்புக்கு பெரும் அச்சுறுத்தல்களாகும். நாம் சூழ்பாதுகாப்பின்மையால் அதிகம் பாதிக்கப்படுகிறோம். சூழ்பாதுகாப்பு மனித குலப் பாதுகாப்பாகும். நாம் சூழலைப் பாதுகாப்பதன் மூலம் இப்பிலியைப் பாதுகாக்க முடியும்.

சூழல் எனப்படுவது எம்மைச்

சூழ்ந்து காணப்படுகின்ற அனைத்துக் கூறுகளையும் உள்ளடக்கியது. சூழல் மனிதனுக்கு உதவியாய் அமைவதற்கு மனிதனும் சூழலுக்கு இசைவாக வாழுதல் அவசியம். பொதுவாக எமது சூழல் தாவரங்கள், விலங்குகள், நுண்ணங்கிகள், காற்று, நீர், மண், பாறைகள், உயிர்ற கூறுகள் உயிருள்ள கூறுகள் எனப் பலவற்றை உள்ளடக்கியதாகும். வளி, நீர், கனிப்பொருட்கள் என்பன சூழலிலுள்ள உயிர்ற கூறுகளாகும்.

இயற்கையிலுள்ள கூறுகளைப் பாதுகாப்பதற்கு மனிதன் முனைவதில்லை. சொகுசு வாழ்க்கை உடனடிச் சந்தோஷம், புதுமை நாட்டம் என்பன மீதுதான் கவனஞ் செலுத்துகிறான். இயற்கை வளங்கள் மீது மனிதன் அக்கறை கொள்வதில்லை.

மனிதனுடைய இயற்கைச் சூழலானது பல்வேறு அங்கிகளின் வாழ்விடமாக அமைந்துள்ளது. மனிதன் தன் வாழ்க்கைத் தரத்தை மேம்படுத்துவதற்கு எடுக்கும் நடவடிக்கைகளால் இயற்கைச் சூழல் மாசடைகிறது. அதன் தரம் குன்றுகிறது.

இயற்கைக் கூழலின் தரம் குன்றுவதற்குப் பின்வரும் மனித நடவடிக்கைகள் காரணமாக அமைகின்றன.

- காடுகள் அழிக்கப்படல்.
- நீர் வளங்கள் மாசடைதல்
- மண்ணிரிப்பு நிகழல்
- இரசாயனப் பொருட்கள் பயன்படுத்தப்படல்
- மிகையான மேய்ச்சல்
- முருகைக் கற்பாறைகள் அழிக்கப்படல்

காரணங்களால் சூழல் மாசடைகிறது. இவை மனிதரால் மனித குலத்துக்கு இழைக்கப்படும் தீங்குகள். மண்வளம் குன்றுவதால் பயிர்ச்செய்கை பாதிக்கப்படுகிறது. உணவு உற்பத்தி குறைவடைகிறது.

மண்ணிரிப்பினால் கணிசமான வளம் இழக்கப்படுகிறது. வெள்ளம் கனிமங்களைக் கழுவிச் சென்றுவிடுகிறது. நிலம் சீரழிவதால் மண் உவர்த்தனமை அடைகிறது. மண்ணில் நீர் தேங்கும் நிலை ஏற்படும். கிருமி நாசினிகள், களைகொல்லிகள் என்பன மண்ணில் தேங்குகின்றன. மண்ணிரிப்புக்கான பிரதான காரணிகள் காற்று, ஒடும் நீர் என்பனவாகும்.

மண்ணிரிப்பை இயற்றவரை குறைப்பதற்கு முடியபிர்களை வளர்த்தல், புல் வளர்த்தல், சாய்வான நிலப்பகுதிகளில் படிமுறைப் பயிர்ச்செய்கையை மேற்கொள்ளுதல், காற்று வேலிகளை அமைத்தல், கலப்புப் பயிர்ச்செய்கை முறையைப் பின்பற்றல், வேலிமரங்களை வளர்த்தல் போன்ற நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட வேண்டும். மழையும் ஒடும் நீரும் மண்ணை அள்ளிச்செல்வதால் மண்வளம் குன்றுகிறது.

பொதுவாக மனித நடவடிக்கைகளினால் எமது சூழலில் ஏற்படும் தாக்கங்கள் மனித வாழ்வுக்கு அச்சுறுத்தலாக அமைகின்றன. நவீன தொழில்நுட்ப நடவடிக்கைகளால் வாழ்க்கை வசதிகள் அதிகரிப்பினும் சூழல் மாசடைவதை மறுக்க முடியாது. சனத்தொகைப் பெருக்கம் காரணமாக வாழ்டங்களும் குடியிருப்புகளும் பாதிக்கப்படுகின்றன.

மனித நடவடிக்கைகளால் வளி, நீர், நிலம் காற்று என்பவற்றின் தூய்மை கெடுகிறது. மக்கள் நோய்களால் பீடிக்கப்படுகிறார்கள். தொழிற்சாலைகள் இயங்குவதற்குப் பயன்படும் எண்ணெய்க் கழிவுகளால் மக்கள் தவிர பயன்தரும் தாவரங்கள், விலங்குகள், உயிரினங்கள் என்பனவும் அழிகின்றன. கடலில் விடுவிக்கப்படும் எண்ணெய் கழிவுகளால் கடல்வாழ் உயிரினங்களும் கடலை அண்டி வாழும் பறவைகளும் அழிவதை இங்கு குறிப்பிடலாம். வெடிகுண்டுகளாலும் பீரங்கிகளாலும் சுருகருவிகளாலும் உருவாகும் நச்சவாயுக்கள், அவற்றின் உதிரிகள் மற்றும் அழிவுப்பொருள் இயற்கையின் தன்மையை மாற்றிவிடுகின்றன. அதனால் ஏற்படும் மனித அவலம் கவலைக்குரியது.

ஸேற்படி விடயங்கள் பிரகாரம் மனித வாழ்க்கைக்கு அத்தியாவசியமான சூழலும் சூழற்காரணிகளும் பேணப்பட வேண்டும் என்பது நிருபிக்கப்படுகிறது. மனிதகுலம் இதனை மறக்கலாகாது. உதவிகளைப் பெறும் மனிதன் தேவைகளின் அதிகரிப்பு, சனப்பெருக்கம், விஞ்ஞான தொழில்நுட்பவிருத்தி என்பன காரணமாகச் சூழலை மாசுபடுத்துவதையும் சூழற் கூறுகளை அழிப்பதையும் சூழலை ஆக்கிரமிப்பதையும் இயன்றவரை குறைக்க வேண்டும். ஆக்கங்கள் மனிதனுக்கு அவசியம்தான். ஆயினும் அவ்வாக்கங்கள் மனிதனின் அடிப்படை ஆரோக்கியத்தைக் கேள்விக்குறியாக்கி அழிவுப்பாதையில் வழிநடத்துமோயாயின் அவ்வாக்கங்களால் பயனில்லை. எனவே மனிதன் சூழலைப் பாதுகாப்பதில் கவனங் செலுத்தித் தன் வாழ்வை வளமாக்க முனைய வேண்டும்.

49.

பாரதிதாசன்

பெறுவிப்பு

தமிழுக்கு அழுதென்று பேர். அந்தத் தமிழ் இன்பத் தமிழ் எங்கள் உயிருக்கு நேர் என்று பாடி எம் நெஞ்சில் இடம் பிடித்தவர் பாரதிதாசன். புதுச்சேரியில் பிறந்து புதுமைக்கவி படைத்துத் தமிழ் மொழிக்கும் தமிழ் இனத்திற்கும் பெருமை சேர்த்தவர் பாரதிதாசன். பாரதியின் வழியில் பொங்கு தமிழர்க்கு இன்னல் விழைந்தால் சங்காரம் நிஜமென்று சங்கே முழங்கு என்று பாடி எம் நெஞ்சில் உரம் ஏற்றிய உணர்ச்சிக் கவிஞர் பாரதிதாசன்.

“கனியிடை ஏறிய சுளையும் - முற்றல்
 கழியிடை ஏறிய சாறும்
 பனிமலர் ஏறிய தேனும் - காய்ச்சுப்
 பாகிடை ஏறிய ருசியும்
 நனிபசு பொழியும் பாலும் - தென்னை
 நல்கிய குளிர் இளீரும்
 இனியன் என்பேன் எனினும் - தமிழை

இப்பாடல் தமிழ் மாணவர்

அனைவரும் அறிந்த ஓர் அருமையான பாடலாகும். தூங்கிக் கிடந்த தமிழினத்தைத் தட்டியெழுப்பி, தமிழின் பெருமையை உணர்த்தி, வீறுகொண்டெழுச் செய்த அற்புதக் கவிஞர். பாரதியின் வழியில் தமிழுக்கு உரமுட்டிய பாரதிதாசன் பாடிய பாடல்களுள் இதுவும் ஒன்று. பாரதியூட்டிய தமிழ் உணர்வாலும் சுதந்திர தாகத்தாலும் சிறுவயதிலேயே ஆட்கொள்ளப்பட்ட சுப்புரத்தினம் தனக்குப் பாரதிதாசன் என்ற பெயரைச் சூட்டிக்கொண்டார். அதனால் பெருமையடைந்தார். புதுவையில் வாழ்ந்து வந்த கனகசபை, இலக்குமி அம்மாள் என்பவர்களே பாரதிதாசனாக உருவெடுத்த சுப்புரத்தினத்தின் தாய் தந்தையர் ஆவர். புதுவைத் தமிழ்ப் பள்ளியிலும்

உள்ளூர் அறிஞர்களிடமும் தமிழ் இலக்கிய, இலக்கண நூல்களைக் கற்றுத் தேர்ந்த சுப்புரத்தினம் அக்காலத்தில் புதுவைப் பிரெஞ்சு மொழிப் பள்ளியிலும் சேர்ந்து பயின்றார். வேதாந்த அறிவையும் கவிநயத் திறனையும் பெற ஆவல் கொண்டு பொருத்தமானவர்களிடம் சென்று பாடங் கற்கலானார். தெய்வீகப் பாடல்கள் இயற்றும் முயற்சியில் முதலில் ஈடுபாடு காட்டனார். மகாகவி சுப்ரமணிய பாரதியின் தொடர்பைப் பெற்றதும் பாரதிக்கே அடிமையானார் அப்பாவலர்.

ஆரம்பத்தில் பாரதியின் பாணியிலேயே சுப்புரத்தினத்தின் பாடல்கள் அமைந்தன. புரட்சிக் கொள்கைகளும் புதுமைப் பொலிவும் அவர் பாடல்களில் காணப்பட்டன. மூடக்கொள்கைகளைச் சாடும் பாடல்கள் பல பிறந்தன. அருமந்த தமிழினத்தின் மொழிப்பற்றும் உத்வேகமும் போதுமானவையல்ல என்று ஏங்கினார் பாரதிதாசன். உணர்வுகளைத் தட்டிவிடும் உயிர்ப்புள்ள பாடல்கள் பிறக்கலாயின.

தாயெழிற் தமிழை எந்தன் தமிழரின் கவிதை தன்னை ஆயிரம் மொழியிற் காணவேண்டும் என்பது பாரதிதாசனின் விருப்பம். அவர் வாயிலிருந்து மட்டபோல் கவிதைகள் அலைமோதி வந்தன. ‘அச்சமும் நாணமும் நாய்களுக்குத்தான்’ என்று உத்வேகமாகப் பாடி மாதர்தமை இழிவு செய்யும் மட்மையைக் கொளுத்துவோம் என்று சூனரைத்த பாரதியையும் விஞ்சினார். பெண்ணாடமை, சாதிப் பிளவு, சமயக் காழ்ப்பு, பாலிய திருமணம் போன்ற சமூக கொடுமைகளையெல்லாம் சாடினார். மனுக்குலத்தைச் சீர்திருத்தும் சிந்தனைப் பாடல்களை எழுதினார் பாரதிதாசன். இளைஞர்களில் தமிழ் மொழிப்பற்றும் தமிழ் காக்கும் வீரமும் செறியவைக்கும் புரட்சிகரமான பாடல்களை இயற்றினார்.

பாரதியாரின் வேண்டுகோளுக்கினாங்க “எங்கெங்கு காணினும் சக்தியா” என்ற தலைப்பில் எழுதிய பாடலே சுப்புரத்தினத்துக்கு “பாரதிதாசன்” என்ற பெயர் சூடப்படக் காரணமாயிற்று என்பர். பாரதியின் பாடல்களில் போன்று இவர் பாடல்களிலும் மொழிப்பற்று, நாட்டுப்பற்று, விடுதலை உணர்வு, தமிழர் கட்டுரைக்கலசம் - தரம் 8, 7, 8

கலாசாரம், பழைய இலக்கிய ஈடுபாடு என்பன பொதிந்திருக்கும். அத்தோடு இவர் கவிதைகளில் பொதுவுடமைக் கருத்துக்களும் மேலோங்கின.

புரட்சிக் கவிஞர் பாரதிதாசன் எழுதிய நூல்களுள் குடும்ப விளக்கு, இருண்ட வீடு, அழகின் சிரிப்பு, பாண்டியன் பரிசு, இசையமுதம், தமிழச்சியின் காதல், எதிர்பாராத முத்தம், சுதந்திரம், சஞ்சீவி, சகோதரத்துவம் என்பன முக்கியமானவை.

பாடல் வடிவிலும் கதை வடிவிலும் அவர் எழுதிய நூல்களுள் குடும்ப விளக்கு என்ற நூல் தனித்துவமானது. தம் மகள் இலட்சமிக்காக அவர் எழுதிய ஒரு நாள் நிகழ்ச்சி, விருந்தோம்பல், திருமணம், மக்கட்பேறு, முதியோர் காதல் என்பன நூலின் உப தலைப்புகளாகும். இது பெண்களுக்கான அறிவுரை நூலாகும். இந்நூலால் தமிழர் பண்பாட்டை வளர்ப்பதற்கு அவர் கொண்ட அவாவை நாம் அறியலாம். தமிழர் பண்பாடாவது வந்தாரை வரவேற்பதும் உபசரிப்பதுமாகும்.

நற்றமிழ் சேந்த புகழ் ஞாலத்தில் என்னவெனில்
உற்ற விருந்தினரை உயிரென்று - பெற்றுவத்தல்

என்ற வரிகளூடாக வலியுறுத்துகிறார். இதே நூலில் மற்றுமொரு வரி வருமாறு :

எங்கள் வாழ்வும் எங்கள் வளமும் மங்காத தமிழ் என்று
சங்கே முழங்கு

மாணவர்களாகிய எம்மைப் பற்றிக் குறிப்பிடும்போது இள வயதில் ஒவ்வொரு குழந்தையும் தம்மைத் தமிழராய் உணர வேண்டும் என்கிறார். பெண்ணுரிமை பற்றிப் பாரதிதாசன் பாடிய பாடல்கள் பல. அவை புரட்சிகரமானவை. குடும்பத்தில் பெண்பிள்ளை பிறந்தால் அங்கு துன்பம் சூழும் எனக் கருதப்பட்ட அக்காலகட்டத்தில் பெண்ணின் பெருமையைச் சமுதாயத்துக்கு ஆணித்தரமாக உணர்த்தினார். “மண்ணிலே பட்டால் மாசுபடும் என்று என் கண்ணிலே வைத்தே காப்பேன்” என்று பெண்குழந்தையைப் பாடினார்.

அவரது பாடல்களில் வளம் மிக்க தமிழ்ச் சொற்கள் கையாளப்பட்டுள்ளன. உவமைகள் மிகுந்து வரும் தமிழ் இலக்கியம் கற்றுப் பெற்ற ஆற்றலை இவ்வாறு இயம்புகிறார்.

தமிழழச் சளள சளளயாய்
சளவ சளவயாய் உண்டேன்

அற்புதமான பாடல்களால் தமிழனர்வூட்டிய கவிஞரின் உணர்வுப் பாடல்களால் எம் தமிழ்ப் பற்று மென்மேலும் ஒளிரும். இருபதாம் நூற்றாண்டும் தமிழ்க் கவிதைத்துறை பாரதிதாசனுக்கும் கடமைப்பட்டுள்ளது.

வாழ்க் புரட்சிக்கவிஞர் நாமம் !
வாழிய நம் தமிழ்மொழி!

50. என் சிநேகிதியின் பிறந்தநாள் யெறுப்பு

தாம் பிறந்தநாளைக் கொண்டாடி மகிழ்வதற்கு யார்தான் பின்நிற்பார்கள். பிறந்தநாள், நடசத்திரம், திதி என்பவற்றைப் பொறுத்தே பிர்ளைகளின் ஜாதகத்தைக் கணித்து அதன்படி ஒழுகுவது தமிழ் சம்பிரதாயம். இன்று ஒருவித போலிக்கலாசாரத்தில் மூழ்கிய எம்மிடம் ஆங்கிலத்தேநியில் பிறந்தநாள் கொண்டாடுதல். மெழுகுவர்த்தி கொழுத்தி அதை வாயினால் ஜதிஅணைத்தல், பின்பு கேக் வெட்டுதல் என்ற சடங்குகள் கட்டாயமாகப் புகுந்துவிட்டன. இங்கே ஒரு மாணவி தன் சிநேகிதியின் பிறந்தநாள் பற்றிக் கூறும் செய்திகளைப் பார்ப்போம்.

அன்று சிநேகிதி சாந்தி

வழமையைவிட மிகச் சந்தோஷமாகக் காணப்பட்டாள். காரணத்தை அறிய விரும்பிய நான் அவளிடம் கேட்டுவிடுகிறேன். அவள் தனக்கு மறுநாள் பிறந்ததினமாதலால் ஆனந்தமாயிருப்பதாகக் கூறினாள். நான் அவளை விடவில்லை. அப்படியானால் அவள் இந்தப் பிறந்தநாளை வீட்டில் விமரிசையாகக் கொண்டாடுகிறாளா என்று கேட்டேன். அவளோ மறுநாள் மாலை தங்கள் வீட்டிலேயே தன் பிறந்ததினத்தைக் கொண்டாடுவதாகவும் அதற்கு நான் கட்டாயம் வரவேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொண்டாள். தனது தாய் தந்தையருக்குத் தான் ஒரே பிள்ளை என்பதால் தன் பிறந்தநாளைப் பெற்றோர் பெரிய அளவில் கொண்டாட இருப்பதாகவும் தெரிவித்தாள்.

அதைக் கேட்ட நான், “உனக்கென்ன நீ பணக்கார வீட்டுப் பிள்ளை. நீ பெரிசாக பிறந்தநாளைக் கொண்டாடுவாய்” என்றேன். உடனே அவள் என்னைப் பார்த்து, “உனக்கு உன் பிறந்தநாளைக் கொண்டாடுவது விருப்பமில்லையா” எனக் கேட்டாள். “கொண்டாடுவது விருப்பந்தான் ஆனாலும் அதை ஆடும்பரமாகக் கொண்டாடும் என்னை எனக்கில்லை” என்றேன். வியப்புடன் என்னை நோக்கிய அவள், வருடத்துக்கு ஒரு முறை வரும் பிறந்த

நாளைப் பெரிதாகக் கொண்டாடத் தேவையில்லை என்பதும் அது வீண் செலவு என்பதும் அவள் கருத்துக்கள். மேலும் பெற்றோர் கஞ்சத்தனமாக இருக்கமாட்டார்கள் எனவும் சொன்னாள் சாந்தி. நான் அதனை மறுத்தேன். வீண்செலவு செய்யாமல் பிறந்தநாள் கொண்டாடுவது நல்லது என்றேன். என் வார்த்தைகள் சாந்திக்குப் புரியவில்லை. பாவம் வஞ்சகமில்லாத என் தோழி என்னை ஒரு மாதிரி பார்த்துச் சிரித்துக்கொண்டாள். எனது பிறந்த நாளுக்குக் கட்டாயம் அழைப்பேன் என்று சாந்தியிடம் நான் கூறிமுடிக்கும்போது, அதிபர் அவ்விடத்தை அடைந்தார். நாங்கள் இருவரும் வகுப்பறைக்குள் நுழைந்து இருக்கையில் அமர்ந்து கொண்டோம்.

என் இன்னொரு சிநேகிதி வாணி; அவள் மிகவும் நல்லவள். படிப்பிலும் கெட்டிக்காரி. ஆனால் அவள் ஓர் ஏழை. அன்று வழுமை போல வகுப்பறையில் நானும் வாணியும் அருகருகில் அமர்ந்திருந்தோம். என் தோழி சாந்தி அன்று பாடசாலைக்கு வரவில்லை. அன்றுதான் அவனுடைய பிறந்த நாளாயிற்றே வாணி முன்தினம் பாடசாலைக்குச் சமுகமளிக்காததால் சாந்தி அன்று ஏன் பாடசாலைக்கு வராமலிருக்கிறாள் என்பதை அறிய என்னிடம் காரணம் கேட்டாள். இதுதான் தருணமென நினைத்த நான், முன் தினம் சாந்தி என்னைத் தன் பிறந்தநாளுக்கு அழைத்ததையும் வாணியையும் என்னோடு அழைத்துவரச் சொன்னதையும் தெரிவித்தேன். வாணி ஆவலுடன் தனக்கு விடுக்கப்பட்ட அழைப்பைப் கேட்டாள். தனது தாய்க்குக் கடுமையான சுகவீனமென்றும் அதன் காரணமாகவே தன்னால் பாடசாலைக்கு அன்று வர முடியவில்லை என்றும் கூறிய வாணி, சாந்தியின் பிறந்தநாள் கொண்டாட்டத்துக்கு வரமுடியாமல் போகலாம் என்றும் கூறலானாள். சாந்தியின் பிறந்தநாளில் கலந்துகொள்ளத் தனக்கு நல்ல உடுப்புகள் கிடையா என்றும் அவனுக்கு ஒரு பிறந்தநாள் பரிசு கொடுக்க இயலாது என்றும் தெரிவித்தாள். தான் ஒரு விவசாயக் குடும்பத்தில் பிறந்ததையும் சுட்டிக்காட்டிய வாணி, தான் ஒரு பணக்காரி அல்ல என்றும் வருத்தப்பட்டாள். வாணியை நினைக்க எனக்கு விம்மி அழவேண்டும் போல் இருந்தது. எனினும் ஒருவாறு என்னைச் சுதாரித்துக்கொண்டேன். தேவையில்லாத கேள்விகளைக் கேட்டு வாணியின் மனதைப் புண்ணாக்கிவிட்ட கட்டுரைக்கலசம் - தரம் 6, 7, 8

குற்ற உணர்வோடு வாணியிடம் மன்னிப்புக் கேட்டேன் நான். அவள் வேதனை கலந்த தொனியில் என்னிடம் பேசலானாள். “தீபா, நீ சாந்தியின் பிறந்தநாளுக்குக் கட்டாயம் போ. எனது வாழ்த்துக்களை என் தோழிக்குத் தெரிவிக்க மறந்திடாதே” என்று என்னைக் கேட்டுக்கொண்டாள். தன் இயலாமையைச் சாந்திக்கு சொல்லுமாறு கேட்டுக்கொண்டாள்.

அன்று மாலை நேரம் என்னையறியாமல் ஒரு வித சோகம் என் மனத்தில். வாணியின் வார்த்தைகள் என்னை ஏனோ வருத்திக் கொண்டிருந்தன. பேசாமல் எம் வீட்டு வரவேற்பு அறையில் தனியே அமர்திருந்தேன். என் எண்ணச் சிறகுகள் என்னை எங்கெங்கெல்லாம் இழுத்துச் சென்றுகொண்டிருந்தன. “தீபா, தீபா, என்னம்மா? இன்றைக்கு யோசித்துக் கொண்டு ஒரு மாதிரியாக இருக்கிறாய்? சாந்தியின் பிறந்தநாளுக்குப் போக வேண்டுமென்று ஆயத்தப்படுத்தினாயே? ஏன் அங்கு போகவில்லையா தீபா?” என்று குரல்கொடுத்தவாறே அம்மா என்னருகில் வந்தும்தான் சுயநினைவுக்கு வந்தேன். “போகத்தான் இருக்கிறேன், ஆனால்,” என்று நான் தயங்கியபடி நானும் வாணியும் பேசிக் கொண்ட விடயங்களை அப்படியே அம்மாவுக்குச் சொன்னேன்.

தாயுள்ளமல்லவா? என் அம்மா அப்படியே நெகிழ்ந்து போய்விட்டார். என்னைப் பற்றியிருந்த வேதனையை ஒரு கணத்திலேயே அம்மா புரிந்து கொண்டார். அம்மாவுக்கு என் தீர்மானத்தைப் படிப்படியாகச் சொல்லத் தொடங்கினேன். “அடுத்த மாதம் வரப்போகும் எனது பிறந்தநாளை எளிமையாகக் கொண்டாடப்போகிறேன். நான் சொல்லுகிறபடி என் பிறந்தநாளைக் கொண்டாடுவீர்களா” என்று கேட்டுவிட்டேன். “சரி மகளே அப்படியானால் நீ எப்படித்தான் உனது பிறந்தநாளைக் கொண்டாடத் திட்டமிட்டிருக்கிறாய் எனச் சொல்லேன்” என்று விட்ட இடத்தைப் பிடித்துத் தந்தார் அம்மா. அந்த நேரத்தில் அப்பாவும் அங்கே வந்து சேர்ந்தார். அம்மா, நான் சொன்ன விடயத்தை அப்பாவுக்குத் தெரிவிக்கலானார். நான் பிறந்தநாளை இம்முறை கோயில் வழிபாட்டுக்குப் பின் அநாதை இல்லத்துக்குச் சென்று தாய் தகப்பனை இழந்து வாழும் பிள்ளைகளுக்கு இனிப்புப் பண்டங்களையும் புதுத்

துணிகளையும் வழங்கிக் கொண்டாட விரும்புவதாக தெரிவித்தேன். அம்மா அதனை அப்பாவுக்கு விபரித்தார். பணத்தை ஆடம்பரமாகச் செலவு செய்து விரயமாக்காமல் ஆதரவற்ற பிள்ளைகளின் நல்வாழ்வுக்கு உதவுவதால் கிடைக்கும் மன நிறைவையும் அர்த்தத்தையும் விளக்கினேன். அப்பா என் வார்த்தைகளைக் கேட்டதும் அடைந்த மகிழ்ச்சியை என் கண்கள் படம்பிடித்துக் கொண்டன.

அப்பா தன் உள்ளத்தில் எழுந்த பெருமையையும் ஆனந்தத்தையும் வார்த்தைகளால் உதிர்த்தார். “வீண்செலவு செய்து தடல்புடலாக, ஆடம்பரமாகப் பலரும் பிறந்தநாள் கொண்டாடும் காலத்தில் நீ இப்படி முடிவெடுத்தது தனக்கு எவ்வளவு பெருமையாய் இருக்கிறது” என்று கூறியவாறே என்னை அன்போடு ஆரத்தழவினார் அப்பா.

“தீபா, உன்னுடைய ஆசையை நானும் அப்பாவும் கட்டாயம் நிறைவேற்றி வைப்போம். உன்னுடைய பிறந்த நாளுக்கு வாணியையும் சாந்தியையும் கூப்பிட மறந்திடாதே” என்று சிரித்துக்கொண்டே என்னை அணைத்தார் அம்மா. “சாந்தியை மறந்தாலும் வாணியை மறக்கமாட்டேன் அம்மா” என்று நான் கூறினேன். “இப்போதே சாந்தியின் பிறந்தநாள் கொண்டாட்டத்துக்குப் புறப்படு என அம்மா கூறினார். மனநிறைவோடு சாந்தியின் பிறந்தநாளில் கலந்துகொள்ளப் புறப்பட்டேன். சாந்தியின் பிறந்தநாள் வைபவம் விருந்து, வேடிக்கை, ஆட்டம் பாட்டத்தோடு இனிதே முடிவடைந்தது.

51. நாவலர் பெருமான் நற்பணிகள்

பொறியியல்

தமிழ்ரிவும் சமயஞானமும் மிக்கவரான நல்லை நகர் நாவலர் சைவத்தையும் தமிழையும் வாழுவதைத்தவர். அரிய சொத்தான நாவலரைத் தமிழ் மக்கள் அனைவரும் நன்றியோடு போற்றக் கட்டமைப்பட்டவர்கள். மாணவராகிய நாம் அவர் பற்றிய தகவல்களை அறிவது அவசியம்.

“ நல்லைநகர் ஆறுமுக நாவலர் - பிறந்திலரேல்
சொல்லு தமிழூங்கே சுருதியெங்கே - எல்லவரும்
ஏத்துபுராணா கமங்களெங்கே இதிகாச - பிரசங்கமெங்கே
ஆத்த னறிவெங்கே அறை”

என்ற பாடல் தமிழ்நெஞ்சங்களில் நிறைந்திருக்க வேண்டியதொன்று. ஏனெனில் தமிழ் கூறும் நல்லுலகுக்கும் சைவநெறிக்கும் அரிய காவலராய் விளங்கியவர் ஆறுமுகநாவலர் பெருமான். இப்பாடல் தமிழ்ப் பெரியார் சீ.வெ. தாமோதரம்பிள்ளை அவர்களால் பாடப்பட்டது. தேசியத்தின் தேவை எதுவெனத் தெரிந்து சிந்தித்துத் செயற்பட்டவர்களது வரலாற்றில் முக்கிய இடம் நாவலர்க்கு உண்டு.

தமிழ் மொழியும் சிவநெறியும் வாழுத் தன் உடல், பொருள், ஆவி முன்றையும் அர்ப்பணித்த ஈழத்துப் பெரியாரான நாவலர் இலங்கையின் தேசிய சான்றோர்களுள் ஒருவர் என்ற பெருமைக்குரியவர்.

பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் ஈழத்து யாழ்ப்பாண நல்லூர்ப் பதியிலே பிறந்தவர். தம் ஜம்பத்தேழு ஆண்டுகால வாழ்வை மக்களுக்காகவே அர்ப்பணித்தவர். ஆறுமுகநாவலரின் வாழ்வும் தொண்டும் எம் அனைவராலும் நன்றியோட நினைவுக்கரப்பட வேண்டியவை.

நாவலர் என்ற திருநாமத்தால் உலகம் போற்றும் சான்றோராக விளங்கிய அவரது இயற்பெயர் ஆறுமுகம் என்பதாகும். அவர் சித்திரபானு ஆண்டு (1822) மார்கழி 5 ஆம் நாள் யாழ்ப்பாணத்து நல்லூரிலே கந்தப்பிள்ளை அவர்களுக்கும் சிவகாமியம்மையாருக்கும் மகனாகப் பிறந்தார்.

ஜந்தாவது வயதில் நல்லூர் சுப்பிரமணிய உபாத்தியாயரிடமும் வேலாயுத முதலியாரிடமும் ஆரம்பக் கல்வியைக் கற்றார். பின்னர் யாழ் வெஸ்லியன் மிஷன் கல்லூரியில் 1834 ஆம் ஆண்டு முதல் தம் கல்வியைத் தொடர்ந்தார். பாலிய வயதிலேயே மொழிப்பற்றும் சமயப்பற்றும் விஞ்சிய ஆறுமுகம் தமிழ் இலக்கண, இலக்கிய, வேத, புராண இதிகாசங்களிலும் மிகுந்த ஈடுபாடு கொண்டார். வடமொழியும் (சமஸ்கிருதம்) ஆங்கிலமும் அவருக்குக் கைவந்தன.

இருபாலைச் சேனாதிராய முதலியார், நல்லூர் சரவணமுத்துப் புலவர் ஆகியோரிடம் நாவலர் தமிழ்க் கல்வியைப் பயின்று முடித்தார். தாம் கற்ற வெஸ்லியன் மிஷன் கல்லூரியிலேயே ஆசிரியராகும் வாய்ப்பும் அவருக்குக் கிடைத்தது. வெஸ்லியன் கல்லூரி இன்று யாழ்ப்பாண மத்திய கல்லூரி எனப்படுகிறது. இது தற்போது முதன்மைத் தேசிய பாடசாலையுமாகும்.

தமிழ் மொழி வளர்ச்சிக்கும் சைவ சமய வளர்ச்சிக்கும் அவர் மிகுந்த பங்களிப்புச் செய்தார். அக்காலகட்ட மக்கள் சிவநெறியை உதாசீனம் செய்தும் பேணுகை மறந்தும் காணப்பட்டனர். அது அவரில் மிகுந்த கவலையை ஏற்படுத்தியது. எனவே தம் சமயத்தைக் காத்து வளர்க்க வேண்டுமென உறுதிபூண்டார்.

பாலர்கள், சிறுவர்கள், பெரியவர்கள் ஆகிய அனைவரும் உண்மைகளையும் புராண இதிகாச நீதிகளையும் அறிந்து நடப்பதற்கான மார்க்கங்களைத் தேடினார். கல்வியே அதற்குச் சரியான வழி என்று அறிந்தார். தமிழில் சைவ சமய நூல்கள் பலவற்றை எழுதினார். சமய வாழ்வியல் முறைகளையும் புராண நீதிக்கதைகளையும் மாணவ சமுதாயத்துக்காக எழுதி

விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்தினார்.. சமய வளர்ச்சிக்குக் கிறிஸ்தவர்கள் கையாண்ட பிரசார உத்திகளைத் தாழும் கையாளத் துணிந்தார். அக்கால இலங்கையில் ஆங்கிலேயர் ஆட்சி நிலவியது. ஆங்கில மொழிக் கல்வியும் பறங்கிக் கலாசாரமும் தமிழர்களை வெகுவாக ஈர்த்திருந்தன. தமிழர்கள் பலர் கிறிஸ்தவ மதத்தைத் தழுவித் தம் தாய்மொழியையும் சமய வழிபாடுகளையும் மறந்தவர்களாகக் காணப்பட்டனர். அது அவர் மனதை மிகவும் வருத்தியதால் தாய்மொழியின் அருமையை மக்கள் அறிந்துணருவதற்கும் சைவநெறியைக் கடைப்பிடிப்பதற்கும் நடவடிக்கை எடுத்தார். நூல்கள் பதிப்பிக்கப்பட்டமையும் சைவ சமய பிரசாரங்கள் மேற்கொள்ளப்பட்டமையும் அவரது பணிகளுள் முக்கியமானவை.

கேட்டார் பினிக்கும் தகையவாய்க் கேளாரும் வேட்ப மொழியும் தம் ஆற்றலைச் சமயப் பிரசங்கங்களுக்குப் பயன்படுத்தினார். 1847 ஆம் ஆண்டு மார்கழித் திங்களில் தம் முதற் சமயப் பிரசங்கத்தை வண்ணார்பண்ணை வைத்தீஸ்வரர் கோவில் வசந்த மண்டபத்தில் நிகழ்த்தினார். அதற்குத்த ஆண்டில் மத்திய கல்லூரி அதிபர் பீற்றர் பேர்சிவல் பாதிரியாருடன் இந்தியாவுக்குச் செல்லும் வாய்ப்பு அவருக்குக் கிடைத்தது. விவிலிய நூலைத் தமிழில் மொழிபெயர்த்து அளித்த நாவலரைப் பாதிரியார் மிகவும் மெச்சினார். எனினும் தாம் சார்ந்த சைவ சமயத்தைக் காத்து வளர்க்கும் புனித நோக்கம் கொண்டவராய் விளங்கியதால் அக்கிறிஸ்தவ பாடசாலையில் ஆசிரியராகக் கடமையாற்ற அவரது மனம் இடமளிக்கவில்லை. எனவே மத்திய கல்லூரியிலிருந்து விலகிய அவர், அதே காலகட்ட யாழ்ப்பாண சைவச் சிறார்களின் கல்விக்கென வண்ணார்பண்ணையில் ஒரு தமிழ்ப் பாடசாலையை நிறுவினார். அதுவே சைவப்பிரகாச வித்தியாசாலை ஆகும். அதனைத் தொடர்ந்து அவர் சென்னையிலும் ஒரு பாடசாலையைத் தாபித்தார். அவர் நம் நாட்டில் மேலும் சில பாடசாலைகளை நிறுவினார். தமிழில் நூல்களை அச்சிட்டு வழங்கி, மக்களை ஒருங்கிணைக்க வேண்டிய தேவையை

உணர்ந்தார். 1849 இல் இந்தியாவுக்குப் பயணத்தை மேற்கொண்டு, அங்கிருந்து அச்சுயந்திரமொன்றைக் கொண்டு வந்து, தம் நோக்கத்தை நிறைவேற்றினார்.

கல்விமானாக, ஆசிரியராக, சமயத் தொண்டராகத் தமிழனத்தின் விடிவுக்கு உழைத்த நாவலரின் அறிவும் பணியும் ஆற்றலும் திருவாவடுதுறை ஆதீனத்தையே வியக்க வைத்தன. அவரின் சொல்வன்மையும், உறுதியும் செயற்பாடுகளும் அவர்களை ஈர்த்தன. அவரது நாவன்மை கண்டு வியந்து அவருக்கு ‘நாவலர்’ என்ற சிறப்புப் பட்டத்தை ஆதீனம் வழங்கிக் கொரவித்தது. ஆறுமுகனார் அன்று தொடக்கம் ‘ஆறுமுக நாவலர்’ என்ற சிறப்புப் பெயரால் அனைவராலும் அழைக்கப்படலானார்.

சென்னை சிதம்பரத்தில் தங்கியிருந்து தமிழுக்கும் சைவநெறிக்கும் அவர் ஆற்றிய பணிகள் அளப்பரியவை. அங்கு வித்யாநுபாலன அச்சுயந்திரசாலையைத் தாபித்தமை, 1864 இல் சிதம்பரத்தில் சைவ வித்தியாசாலையை நிறுவியமை என்பன முக்கியமானவை.

1862 பங்குனி யாழ்ப்பாணம் திரும்பிய ஆறுமுகநாவலரின் பெருமை அனைத்து மக்களாலும் நன்கு உணரப்படலாயிற்று. மக்கள் ஆதாவும் நிதியுதவிகளும் அவருக்குக் கிடைக்கலாயின. கல்விப் பணிக்கும் சமயத் தொண்டுக்கும் ஆறுமுகநாவலர் அப்பணத்தைச் செலவு செய்தார். சமய சொற்பொழிவுகளால் மக்கள் மனத்தில் மகத்தான இடத்தைப் பிடித்தார். மக்கள் தம் நிலை உணர்ந்தனர். தமிழன்னை தலை நிமிர்ந்தாள். சைவநெறி எழுச்சி கண்டது.

ஆறுமுகநாவலர் மீதும் அவர் சமயப்பணி மீதும் தமிழ்மக்கள் கொண்ட மதிப்பாலும் பற்றாலும் அவரை ‘ஜந்தாம் குரவர்’ என அழைக்கத் தொடங்கினர். ஆனால் அவர் அதை விரும்பவில்லை. ஏனெனில் அவர் சமயக்குரவர்கள் மீது பேரன்பும் மதிப்பும் பூண்டவர். 1872 இல் தற்போது அவர் மகா வித்தியாலயம் என்ற பெயரோடு விளங்கும் சைவ ஆங்கிலக் கல்லூரியை

நிறுவினார். புலோவியிலும் கோப்பாயிலும் பருத்தித்துறையிலும் சைவப்பிரகாச வித்தியாசாலைகளை நிறுவினார். அவ்விதம் அவரது தொண்டுகள் நாடளாவிய அளவில் விரிவடைந்தன. நாவலர் பெருமான் 1879 ஆம் ஆண்டு ஆடி மாதத்தில் சமயக்குரவர் சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளின் குருபூசையின்போது நிகழ்த்திய பிரசங்கமே அவரது இறுதிப் பிரசங்கமாகும். உலகவாழ் இந்துக்களால் மிகவும் போற்றப்பட்ட அவர், பிரமாதி வருடம் கார்த்திகை 21 ஆம் நாள் (05.12.1879) ஒரு மகநட்சத்திரத்தில் இவ்வுலக வாழ்வை நீத்து இறைவனடி சேர்ந்தார்.

தமிழினத்துக்கும் சைவ சமயத்துக்கும் ஒரு விடிவெள்ளியாகத் தோன்றிய ஆறுமுகநாவலர், இலங்கைத் தமிழர் கல்வி வரலாற்றில் மாத்திரமன்றி சமய எழுச்சி வரலாற்றிலும் சமூக - தேசிய வரலாற்றிலும் முக்கியமான இடத்தைப் பெற்றார். நாடு தமுவிய தொண்டால் தேசியச் சான்றோர்களுள் ஒருவராகக் கௌரவிக்கப்படுகிறார். தமிழ்ச் சமூகம் ஆறுமுகநாவலருக்குச் சிலையமைத்தும் முத்திரை வெளியிட்டும் குருபூசைவிழா கொண்டாடியும் போற்றியது.

தமிழுக்கும் சைவத்துக்கும் தொண்டாற்றிய தீரர் ஆறுமுகநாவலர் என்ற அந்த இளஞாயிறு அன்று நம்மத்தியில் தோன்றியதால்தான் தமிழுக்கு இனிய உரை நடை கிடைத்தது. பிற மதங்களின் ஆதிக்கம் என்ற சவாலை எதிர்கொண்டு சைவம் இன்றிருக்கும் நிலையை எய்தக் காரணம் அவரே. அத்தோடு சமய - ஆன்மீக வரலாற்று நூல்களும் தத்துவ நூல்களும் எமக்குக் கிடைத்தன. ஆகவே நாம் நாவலர் பெருமானுக்கு மிகவும் கடமைப்பட்டவர்கள்.

வாழ்க ஆறுமுகநாவலர்! வளர்க அவர் தொண்டுகள்!

52. கணினியும் அதன் பயன்பாடும் பொழுப்பு

நவீன உலகின் இணையற்ற கண்டுபிடிப்பான மின்னியல் சாதனம் கணினி. கணினி என்பதே சரியான தமிழ்பதப் பிரயோகம். ஆரம்பத்தில் கணிப்புக்களை இலகுபடுத்தப் பயன்பட்ட கணினி இன்று பல துறைகளிலும் தன் பணியை விவரிக்கியுள்ளது. கணினி அறிவு இல்லாத ஒருவர் இன்று சமூகத்தில் கல்வியற்றவராகக் கருதப்படுகிறார். மனித வாழ்வில் அதன் முக்கியத்துவத்தைத் தவிர்க்க முடியாது. மாணவர்களுக்குக் கணினி தொடர்பான பூரண விளக்கம் அவசியம்.

நவீன உலகின் ஈடுணையற்ற கண்டுபிடிப்பு கணினி ஆகும். கணினியைக் கணிப்பான், கணிப்பொறி, கணனி என ஆரம்பத்தில் அழைத்தனர். கணித்தல் என்ற சொல்லின் பகுதி (வினையடி) ‘கணி’ ஆகையால் தமிழில் கணினி என அழைத்தலே பொருத்தமாகும்.

கணினியைக் கண்டுபிடித்தவர் “சாள்ஸ் பபேஸ்” என்பவர். ஆரம்பத்தில் கணிப்புத் தேவைகளுக்காக மட்டும் பயன்பட்ட இச்சாதனத்தின் பயன்பாடு தற்போது விரிவடைந்துள்ளது.

கணினி ஒரு மின்னியல் கருவியாகும். இன்று கணினி விஞ்ஞானத்துறை, வைத்தியத்துறை, வர்த்தகத்துறை எனப் பல்வேறு துறைகளிலும் இடம்பிடித்துள்ளது.

கணினி மூலம் பல விடயங்களைத் திரட்டி வைக்க முடியும். முன்னர் பக்கம் பக்கமாகப் புத்தகங்களில் சந்தர்ப்பத்துக்கேற்ப எழுதப்பட்ட விபரங்களே உள்ளடக்கப்பட்டன. ஆனால் இன்று விபரங்கள் யாவும் கணினியில் தட்டச்சு மூலம் தெளிவாகவும் விரைவாகவும் பதியப்படுகின்றன. எவ்வேளையாயினும் பணியை எளிதாகவும், நேர்த்தியாகவும். மிக வேகமாகவும் செய்து முடித்துக்

காண்பிக்கக்கூடிய அபாரசக்தி கணினிக்கு உண்டு. கணினியை இயக்கி, அதனுடாக எமக்குத் தேவையான தகவல்களை அல்லது விபரங்களை இணையத்தின் வாயிலாகப் பெறக்கூடிய வாய்ப்பு மக்தானது.

கணினிப் பயன்பாடு இந்த நூற்றாண்டில் அதிகரித்து வருவதைக் காண்கிறோம். கணினி ஊடாக, தங்கள் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்யும் மக்கள் தொகை பெருகிவரும் இக்காலகட்டத்தில் கணினி பற்றிய அறிவை நாடி, ஆவலுடன் மாணவர்களும் மற்றவர்களும் கற்கின்றனர்.

வேலைத்தலங்கள், அரசாங்க திணைக்களங்கள், தனியார் நிறுவகங்கள், அலுவலகங்கள், பாடசாலைகள், தொழிற்சாலைகள் கணினி முறையிலேதான் கருமங்களை மேற்கொள்கின்றன. கணினியை முடுக்கித் தமக்குத் தேவையான விபரங்களைப் பெற்றுக் கருமங்களை ஆற்றும் மக்கள் கணினிகள் மூலம் கலைகளையும் ரசிக்கிறார்கள். பொழுதுபோக்காகக் கணினி விளையாட்டுகளிலும் ஈடுபடுகிறார்கள். இதன் மூலம் தாம் விரும்பும் திரைப்படங்களைப் பார்க்கிறார்கள். இசையைக் கேட்டு மகிழ்கிறார்கள். இன்று கையடக்கமான பல வடிவங்களில் மடிக்கணினிகளையும் 'laptop' பெறக்கூடியதாக இருக்கிறது.

பல வகையிலும் எமது அறிவு விருத்திக்குப் பயன்படும் இச்சாதனத்தைச் சிலர் தீய நோக்கத்துக்காகவும் பயன்படுத்துகின்றனர். இணையத்தளம் மூலம் பொய்யான செய்திகளையும் தகவல்களையும் வெளியிட்டு மக்களை ஏமாற்றுகிறார்கள். ஆகவே அவர்களையிட்டு நாம் விழிப்பாக இருக்க வேண்டும். எதிர்காலத்தில் கணினியின் துணை இன்றி மனிதனால் வாழ முடியாத நிலை ஏற்படலாம். ஆகவே நாமும் கணினிக் கல்வியைப் பயின்று அதன் நுட்பங்கள், பயன்பாடுகளை புரிந்து வல்லவர்களாவோம். இது காலத்தின் தவிர்க்க முடியாத தேவை என்பதையும் உணர்வோம்.

கணினிப் பொறி இயந்திர மனிதன் (robot) 21 ஆம் நூற்றாண்டில் இயந்திரங்களை இயக்குதல் சார்ந்த செயற்பாடுகள் யாவும் கணினி மூலமே

நடைபெறுகின்றன. இச்சாதனம் மனிதர்களால் நினைக்க முடியாத வேலைகளையெல்லாம் செய்து முடிக்கிறது. மனிதன் சாதாரணமாகச் செய்ய முயற்சிக்கும்போது கடினமான உள்ள வேலைகளையும், அபத்து நிறைந்த வேலைகளையும் இயந்திர மனிதன் (robot) அலுப்போ களைப்போ இன்றிச் செய்து முடிக்கிறான். இதற்கெல்லாம் துணைபுரிவது கணினிக் கருவியே. வெறும் இயந்திரமயமாக இருந்து வேலைகளையெல்லாம் செய்வதை விட மனிதன் போன்ற உருவத்தால் வேலை செய்வித்தால் நன்றாக இருக்கும் என்று மனிதனில் ஏற்பட்ட எண்ணத்தின் விளைவே இயந்திர மனிதனின் தோற்றும் என்னாம். பெண்களுக்கு உதவும் வகையில் சமயலறையிலும் தையல் வேலையிலும் துணிதுவைத்து உலர்த்தும் பணியிலும் இயந்திர மனிதனே ஈடுபடுகிறான். இயந்திர மனிதன் பெரும்பாலான வேலைகளைக் கவனித்துக்கொள்வதால் மக்கள் தம் நேரத்தை உழைப்பிலும் அறிவியல் - அழகியல் ஆக்கங்களிலும் பயன்படுத்த முடியும். ஓய்வெடுத்துக்கொள்ளவும் இயலும்.

கணினியும் இயந்திர மனிதனும் மனிதனைச் சிந்திக்கவிடாமல் செய்கின்றன என்று சொல்லிக்கொண்டு சோம்பிக் கிடக்கும் மனித இனம், கணினி இயக்கம் மூலம் மேலும் புதிய புதிய பரிமாணங்களில் தம் பணிகளைத் திட்டமிட்டு, உலக சவால்களை முறியடிக்கவேண்டும். மனித வளம் மற்றும் கணினியின் பயன்பாடு மூலம் வியத்தகு கருமங்களை மனிதகுலம் எதிர்காலத்தில் ஆற்றிச் சாதனை படைக்கும்.

53. அறிஞர் அப்துல்கலாம்

பெறுப்பு

ஏழ்மையில் பிறந்து, எனிய மனிதராய் வாழ்ந்து, தாம் பெற்ற கல்வியின் ஆற்றலால் உலகம் போற்றும் விஞ்ஞானியாக உயர்ந்தவர் அறிஞர் அப்துல்கலாம். தாய்மொழியாம் தமிழ்மொழிப் பற்றுடையவர். கவிஞரும் சிறந்த மேதையுமாவார். தம் அன்பால், பண்பால் இந்திய நாட்டின் குடியரசுத் தலைவராகத் தெரிவாகி எல்லோரும் வியக்கும்படி பணிசெய்த பெருமைக்குரியவர் அப்துல்கலாம். இலட்சியக்கணவு காணுங்கள் என்று இளைய சமுதாயத்தைத் தட்டியேழுப்பிய உத்தமர் அப்துல்கலாம்.

ஒலகத்தில் மனிதர்களாகப் பிறந்த

அனைவரும் தம் வாழ்வில் ஓர் இலட்சியத்தைக் கொண்டிருக்க வேண்டும். அது அவர்களது வாழ்க்கையை அர்த்தமுள்ளதாகக் கூறி கோலும். இதனையே பொதுவாக வாழ்க்கையின் இலக்கு என்று கூறுகிறோம். ஒருவனுடைய வாழ்க்கையில் குறிக்கோள் இல்லாவிடின் அவ்வாழ்வு திசையற்ற ஒரு பயணமாகிவிடும். மீகாமன் இல்லாத மரக்கலம் போன்று அது சென்றடையவேண்டிய கரையை அடையாது தத்தளிக்கும். ஆகவேதான் ஒவ்வொருவருக்கும் வாழ்க்கையில் ஓர் இலட்சியம் அவசியமாகிறது. அந்த இலட்சியம்தான் எம்மை வாழ்வாங்கு வாழ வைக்கும். புகழின்பால் இட்டுச் செல்லும். இந்த அடிப்படையில்தான் சிறுவயதிலிருந்தே தாம் கொண்டிருந்த இலக்கினைத் தம் ஆர்வத்தாலும் அயராத உழைப்பாலும் வெற்றிகண்ட ஒருவராக, அறிவியில் மேதை அப்துல்கலாமைப் பார்க்கிறோம். அவ்விலட்சிய புருஷர், சாதாரண குடும்பங்களை வாழ்ந்து ஈற்றில் இந்தியாவின் குடியரசுத் தலைவராக விளங்கி, இந்திய நாட்டுக்குப் பெருமை சேர்த்தமை எமக்கு ஒரு நல்ல எடுத்துக்காட்டு.

கனவை நனவாக்கிய தீர்ர் அப்துல்கலாமின் எம்மைப் பார்த்து “கனவு காணுங்கள்! கனவு காணுங்கள்!” என்ற உற்சாகமுட்டும் வார்த்தைகள் எமக்கு நல்வழிகாட்டியாக அமைகின்றன.

தமிழ் நாட்டின் மிகவும் பின்தங்கிய பகுதியாக இருக்கும் ராமேஸ்வரத்தில் ஒரு பட்கோட்டியின் குடும்பத்தில் பிறந்தவர்தான் அப்துல் கலாம். உலகம் போற்றும் விஞ்ஞானியாகிப் பாரத தேசத்தின் மிகப் பெரிய பதவியான ‘ஐனாதிபதி’ என்னும் ஸ்தானத்திற்கு உயர்ந்தார். இந்தியாவின் முதல் குடிமகனாக விளங்கி இந்தியாவைப் பெரிய வல்லரசாகக் கனவு கண்டவர். தம் கனவை நனவாக்கிய சாதனையாளர்.

அப்துல்கலாம் 1931 ஆம் ஆண்டு ஒக்டோபர் 15 இல் ராமேஸ்வரத்திலுள்ள மசூதி தெருவிலே அமைந்த ஒரு சாதாரண குடிமனையில் பிறந்தவர். அவருடைய தந்தையார் ஜெனுலாப்தீன். தாயார் பெயர் ஆழியம்மா. தம் சொந்தக் கிராமத்தில் ஆரம்பக் கல்வியை முடித்துக்கொண்ட அப்துல்கலாம், பின்னர் “ஸ்லார்ட்ஸ்” உயர் நிலைப் பள்ளியில் தமது உயர் கல்வியைத் தொடர்ந்தார். 1950 இல் திருச்சி செயின்ட் ஜோசப் கல்லூரியில் நான்கு ஆண்டுகள் விஞ்ஞான ஆய்வுகள் சார்ந்த உயர் கல்வியில் தேர்ச்சி பெற்றார். அத்தோடு எம்.ஐ.டி தேர்வுக்கும் விண்ணப்பித்தார். அத்தேர்வு மிகவும் கடினமானது. அவர் இலாவகமாக அதில் சித்திகண்டபோதும் அக்காலத்தில் அப்படிப்பைத் தொடருவதற்கான ஆயிரம் ரூபாவைத் தேடுவது அவருக்குக் கண்டமாயிருந்தது. அவரது தந்தை, தாயாரிடம் அப்பணத்தைக் கொடுக்கக் கூடிய வசதி இருக்கவில்லை. தம்பியின் நிலைமையையிட்டுப் பரிதாபமடைந்த அவர் சகோதரியான ஜோவஹரா தனது உடமைகளையும் தங்க நகைகளையும் அடமானம் வைத்துப் பணம் பெற்றார். கலாம் தம் சகோதரியால் அளிக்கப்பட்ட பணத்தைக் கட்டி, தம் படிப்பை வெற்றிகரமாகப் பூர்த்தி செய்து விமானப் பொறியில் பரீட்சையில் M.I.T. தேறினார். அதன் பேறாக ஓர் எந்திரியானார். கடின உழைப்பு, விவேகம், ஆர்வம் என்பனவற்றின் துணையால் தாம் கண்ட கனவை நனவாக்கி மனநிறைவு கொண்டார்.

அவருக்கு இந்திய விமானப்படையில் வேலை கிடைத்தது. சேவையாற்றுவதில் அதிக அக்கறை கொண்டிருந்த அவர் விமான ஒட்டியாகப் பணியாற்றப் பெரிதும் முயன்றார். எனினும் அது கைகூடவில்லை. எனவே பாதுகாப்பு அமைச்சகத்தில் தொழில்நுட்ப வளர்ச்சி மற்றும் உற்பத்தி இயக்குநர் பகுதி உதவியாளருள் ஒருவராகத் தம்மை ஏற்றுக் கொள்ளும்படி நேரடியாக விண்ணப்பித்தார். அங்கு அவர் விமானம் இயக்குதல் பிரிவில்தான் பணியாற்ற அனுமதிக்கப்பட்டார். முதுநிலை விஞ்ஞானி உதவியாளர் பதவி அவருக்கு வழங்கப்பட்டது. அங்கு தம் உழைப்பினாலும் ஆர்வத்தினாலும் ISRO, DRDL, DRDO எனப் பல அமைப்புகளில் அங்கம் வகித்த கலாம், தாம் சேவையாற்றிய இடங்களிலெல்லாம் தம் திறமையால் முத்திரை பதித்துக்கொண்டார்.

அற்புதமான அம்மேதையின் பல சாதனைகளை அடுக்கிக்கொண்டே போகலாம். ஏவுகணைத் தயாரிப்புத் தொழில்நுட்பத்தில் முன்னேறியிருந்த இந்தியா அதுவரை வெளிநாடுகளிலிருந்துதான் உதிரிப்பாகங்களைக் கொள்வனவு செய்து, அவற்றை உள்நாட்டில் ஒன்றிணைத்துப் பயன்படுத்திவந்தது. அதனை முற்றாக மாற்றி, முழுக்க முழுக்க இந்திய உற்பத்திப் பாகங்களைப் பொருத்துவதில் வெற்றிகண்டு முதற் சாதனை படைத்தவர் அப்துல்கலாம்.

அவர் பணியாற்றிய நிறுவனங்களில் தேர்ச்சி மிக்க விஞ்ஞானிகள் பலர் இருந்தனர். அவர்களது ஒத்துழைப்பைப் பெற்ற அவர் கூட்டுமுயற்சிகள் மூலம் பல சாதனைகள் புரிந்து உலகையே வியக்கச் செய்தார். பி.எஸ்.எல்.வி. உந்துகணையையும் பிருத்வி, ஆகாஷ் போன்ற ஏவுகணைகளையும் உருவாக்கிய அவரது பெருமை ‘அக்னி’ என்ற ஏவுகணையால் மேலும் உயர்ந்தது.

இந்தியா ஒரு வல்லரசாக மினிரவேண்டும் எனக் கணவு கண்ட விஞ்ஞானமேதை அப்துல்கலாம், சிறுவனாக இருக்கையில் கண்ட கணவுகள் பலித்தமை புதுமையானதே! அவர் கணவின்படி இந்தியா தனது வெற்றிப் கட்டுரைக்கலசம் - தரம் 6, 7, 8

பயணத்தைத் தொடர்ந்து கொண்டிருக்கிறது. உலகமே போற்றும் மேதையான அவர் குடியரசர் பதவி வகிக்கையில் கூடத் தம் இளமைக்கால வறுமை நிலையை மறந்ததில்லை. படிக்கும்போது தாம் எதிர்கொண்ட சவால்களை் காரணமாகத் தம் முயற்சிகளை அவர் கைவிடவில்லை. தம் தாய்நாட்டின் செழுமைக்கும் பெருமைக்கும் தாம் என்ன பங்களிப்பைச் செய்யலாமென்று சிறுவயதிலேயே சிந்திக்கத் தொடங்கியவர் அவர். உலகத்துக்கு அவர் விடுத்திருப்பது எமக்கு உணர்வும் ஊக்கமும் ஊட்டும் அற்புதமான செய்தியாகும். அவரது எளிமையான வாழ்க்கை முறைமையும் எமக்கு வழிகாட்டுவதாகும்.

“கனவு காணுங்கள், கனவு காணுங்கள்!” என்று அறைகளில் நிற்கும் அப்துல்கலாமின் வார்த்தைகள் என்றும் எம் செவிகளில் எதிரொலித்துக் கொண்டிருக்கின்றன. அவரது அற்புதமான முன்னேற்றத்துக்குக் காரணம் அவரது நற்பண்புகளான எளிமை, கனிவு, திறமை, ஆய்வு, நாட்டுப்பற்று என்பனதான்.

நாமும் பல கனவுகள் காணுவதுண்டு. அடிக்கடி நாம் காணும் கனவுகளில் அனேகமானவை பகற்கனவுகளாகவே முடிகின்றன. அறிஞர் அப்துல் கலாம் கண்டது கண்ணை முடித் தூங்கிக்கொண்டே காணும் கனவல்ல. என்னாங்களைச் சிதறுடிக்கும் வெறும் பகற் கனவு அல்ல! விழித்துக்கொண்டே காணும் உயர்வான இலட்சியக் கனவைப் பற்றித்தான் கலாம் கூறுகிறார். கனவு பலித்திடக் கடும் உழைப்பை மூலதனமாக்க வேண்டும் என்பதே அறிஞர் கலாமின் அறிவுரையாகும்.

உலகின் உயர் விஞ்ஞான மேதையாக இந்த அகிலத்தின் அற்புதப் பிறவியாய் மதிக்கப்பட அவர் கண்ட கனவுதான் காரணமென்றால் அதை மறுப்பவர் உளரோ? புகழோடு தோன்றிப் புகழோடு வாழும் தமிழ் மகனிவனென்று அப்துல்கலாமை உலகம் என்றும் ஏத்தும்.

“தோன்றிற் புகழோடு தோன்றுக
அ.:திலார் தோன்றலிற் தோன்றாமென்று”

என செகம்புகழும் திருவள்ளுவ நாயனார் கறிய குறள்மொழி, அப்துல்கலாமின் வரலாற்றுக்கு இலக்கணம் வகுத்துவிட்டது! அறிஞர் அப்துல் கலாமின் அற்புதமான ஆற்றலால் தமிழினமே இன்று பெருமை கொள்கிறது.

இந்திய நாட்டின் முதற் குழமகனாய் உயருவதற்கு அவரது அயரா உழைப்பே காரணம். அறிஞர் அப்துல்கலாம் இன்னும் பல்லாண்டு காலம் வாழ்ந்து உலகம் பயனுற நல்ல பல பணிகளுக்கு வழிகாட்ட வேண்டுமென்று நாமும் வாழ்த்துவோம்!

54. பழமொழிகள்

பன்னுதொட்டுத் தமிழ் மக்களிடையே

பயின்றுவரும் பழமொழிகள் மிகவும் கருத்தாழழடையவை. மக்கள் தம் வாழ்வு அனுபவங்களுடாகக் கண்டறிந்த விடயங்கள் சீர்தூக்கப்பட்டு மக்கள் விழுமியங்களை வளர்க்கவென உருவாகியவை. அவை படிப்பினை நிறைந்தவை.

பழமொழிகள் தமிழ் மொழியை வளமாக்குகின்றன. மொழியானது ஓர் இனத்தின் அடையாளம் என்றும் ஒரு சமூகத்தின் கலை, கல்வி பண்பாடுகளைக் காட்டும் கண்ணாடி என்றும் கூறுவார். ஆகவே தமிழ் மொழியைப் பேசிய எமது முதாதையர் அவ்வப்போது பழமொழிகளைத் தமது வாய்மொழி மூலம் பயன்படுத்தி வந்திருக்கின்றனர். சிறு வாக்கிய வடிவில் அமைந்த பழமொழிகள் பொருள் பொதிந்தவை. அவை இனிய சந்தம் பொருந்தியவை.

இலக்கியமானது மக்கள் வாழ்வுக்கு ஏற்படையதாக அமைந்தாலன்றி மக்களிடம் செல்வாக்குப் பெறாது. அறிவாளிகள் மத்தியில் பயின்றுவந்த பழமொழிகள் படிப்படியாகச் சாதாரண மக்களாலும் கையாளப்பட்டன. மக்கள் வாழ்வியல் நடத்தைகளோடும் பழக்க வழக்கங்களோடும் இணைந்த சம்பவங்களை, நடவடிக்கைகளைக் கூறுவனவே பழமொழிகள். அவை சொல்லும் செய்திகள், படிப்பினைகள் கருத்தாழழும் சுவையும் பொருந்தியவை.

தாம் எடுத்துக்கொண்ட விடயத்தை வலியுறுத்தி அழகுறக் கூறுவதற்குப் பழமொழிகள் துணைப்பிகின்றன. சமுதாயத்தின் பல்வேறு விழுமியங்களை வெளிப்படுத்தும் வகையில் பழமொழிகள் அமைந்துள்ளன. மொழி நடையைச் செழுமைப்படுத்துவதற்கும் பயன்படுகின்றன. தமிழ் கட்டுரைக்கலசம் - தரம் 6, 7, 8

மொழியில் ஆயிரக்கணக்கிலான பழமொழிகள் உள்ளன. அவற்றுள் சிலவற்றை நோக்குவோம். (தரம் - 8 தமிழ் மொழியும் இலக்கியமும் பக்கம் - 131)

எழுத்தாக்கங்களில் பழமொழிகளைப் பொருத்தமாகப் பயன்படுத்துதல்

கற்ற, பொருளறிந்த பழமொழிகளைப் பயன்படுத்திக் கட்டுரைகள் கதைகளை மாணவர்கள் எழுதுதல் பயன் தரும். கட்டுரையின் உள்ளடக்கத்தைச் செழுமைப்படுத்த உதவும் பழமொழிகளைப் பொருத்தமான இடங்களில் கையாளல் முக்கியமானதாகும். நாட்டார் வழக்கில் பயின்று வந்த பழமொழிகளில் பொதிந்துள்ள பொருள் கட்டுரை ஆக்கத்துக்கு அழைட்டும். அத்தோடு மதிப்பெண்கள் கூடுவதற்கும் உதவும்.

1. பாடின்றி பட்டமும் இல்லை.
2. நிறைகுடம் தளம்பாது.
3. அடம்பன் கொடியும் திரண்டால் மிடுக்கு.
4. ஒரு காசு பேணின் இரு காசு தேறும்.
5. செல்வம் என்பது சிந்தையின் நிறைவே.
6. பாடையேறினும் ஏது கைவிடேல்.
7. வெளுத்ததெல்லாம் பாலாகுமா?
8. மதியாதார் வாசல் மிதியாதே.
9. தூரத்துத் தண்ணீர் ஆபத்துக்குதவாது.
10. கோழி மிதித்துக் குஞ்சு சாகாது.
11. சூடுகண்ட பூனை அடுப்பங்கரையை நாடாது.
12. மின்னுவதெல்லாம் பொன்னல்ல.
13. தனிமரம் தோப்பாவதில்லை.
14. மருந்தேயாயினும் விருந்தோடு உண்.
15. இட்டுக்கெட்டார் எங்கும் இல்லை.
16. அளவுக்கு மிஞ்சினால் அமிர்தமும் நஞ்சு.
17. துஷ்டரைக் கண்டால் தூர விலகு.
18. தீராக் கோபம் போராய் முடியும்.
19. அறிவுடையோரை அரசரும் விரும்புவார்.
20. துறவிக்கு வேந்தனும் துரும்பு.
21. பானையில் இருந்தால்தான் அகப்பையில் வரும்.
22. பல எலி கூடினால் புற்றெடுக்காது.

23. நிழலின் அருமை வெய்யிலில் தெரியும்.
24. நெருப்பின்றிப் புகை வராது.
25. சுத்தம் சோறு போடும்.
26. பொய் சொன்ன வாய்க்கும் பொரியும் கிடையாது.
27. கொடுத்ததைக் கேட்டால் அடுத்தது பகை.
28. மட்டான போசனம் மனதுக்கு மகிழ்ச்சி
29. உண்மை சொல்லி கெட்டார் இல்லை.

அடுத்து எமது வாழ்வில் சந்தர்ப்பத்திற்கேற்பப் பயின்று வரும் பழமொழிகள் சிலவற்றை நோக்குவோம்.

1. உணக்கல்ல பெண்ணே! ஊருக்கல்லோடி கண்ணே!
2. படிப்பது தேவாரம் இடிப்பது சிவன் கோவில்.
3. கையில் பிடிப்பது ஜெபமாலை கக்கத்தில் இருப்பது கண்க்கோல்.
4. அரசனும் ஒரு நாள் ஆண்டியாவான்.
5. அரசன் எவ்வழி குடிகளும் அவ்வழி.
6. புத்திகெட்ட அரசனுக்கு மதிகெட்ட மந்திரி.
7. மந்திரிக்குமுன்டு மதிகேடு.
8. மூர்க்கமுள்ள இராசாவும் மூடமந்திரியும் அழிவார்கள்.
9. அரசன் அன்று கொல்வான் தெய்வம் நின்று கொல்லும்.
10. ஆண்டியும் ஒருநாள் அரசனாவான்.
11. ஆறுகடக்கும் வரை அண்ணான் தமிபி.
ஆறு கடந்தால் நீயாரோ? நான் யாரோ?
12. துணைக்குப் போனாலும் பிணைக்குப் போகாதே.
13. நக்கிற நாய்க்கு செக்கென்ன சிவவிங்கமென்ன?
14. நாய்க்கு வேலையுமில்லை நடக்க நேரமுமில்லை.
15. நாய் அடித்த துட்டு குரைக்கவா செய்யும்?
16. நாய்க்குத் தெரியுமா போர்த்தேங்காய் அருமை?
17. பூவிற்ற பணம் மணக்குமா மீன் விற்ற பணம் நாறுமா?
18. பட்டிநாய் தொட்டி சேராது.
19. நாய்க்கு எச்சிலிலை பேய்க்கு வேப்பிலை.
20. நாய் நக்கிச் சமுத்திரம் குறையுமா?
21. நாய்க்கு நடுச் சமுத்திரத்திலும் நக்குத் தண்ணீர்.
22. நாய் வாழ்ந்தால் என்ன பூணை சிங்காசனம் ஏறினால் என்ன?

23. நோயாளி விதியாளியானால் பரிகாரி பேராளி.
24. ஆயிரம் பேரைக் கொண்றவன் அரைப்பரிகாரி
25. ஆயிரம் வேரைக் கண்டவன் அரைப் பரிகாரி.
26. விதிகால் மதிமுக்கால்.
27. எடுப்பாரும் பிடிப்பாரும் உண்டானால் இளைப்பும் களைப்பும் கூடும்.
28. அரைப்பான் அரைத்தால் அடுப்புச் சாம்பலும் மருந்தாகும்.
29. கழுதைப் புண்ணுக்கு புழுதி மருந்து.
30. குறத்தி பிள்ளைப் பேற குயவன் காயந் தின்றானாம்.
31. உட்கவர் தீற்றிப் புறச்சவர்த்திற்று.
32. கந்தையானாலும் கசக்கிக் கட்டு.
33. கூழானாலும் குளித்துக் குடி.
34. சவர் இருந்தால்தான் சித்திரம் வரையலாம்.
35. கையிலே உண்டானால் காத்திருப்போர் ஆயிரம் பேர்.
36. கை காய்த்தால் கழுகு காய்க்கும்.
37. கைக்கு எட்டியது வாய்க்கு எட்டவில்லை.
38. கையிலே காச வாயிலே தோசை.
39. இக்கரை மாட்டுக்கு அக்கரை பச்சை.
40. உழுகிற மாடென்றால் உள்ளுரிலே உழாதா?
41. கல்யாணம் ஆயிரம் காலத்துப் பயிர்.
42. உள்ளுரிலே ஒணான் பிடிக்காதவன் அயலாரில் உடும்பு பிடிப்பானா?
43. ஏமாந்தவன் ஏமாந்து கெட்டான் ஏமாற்றியவன் இடி கெட்டான்.
44. ஆல்பழுத்தால் அங்கே அரசு பழுத்தால் இங்கே.
45. இந்தப் பூணையும் பால் குடிக்குமா?
46. பாலுக்கும் காவல் பூணைக்கும் தோழன்.
47. பூணைக்கு இல்லை தானமும் தவமும்.
48. கிளியை வளர்த்துப் பூணை கையில் கொடுப்பதா?
49. கிளி அழுதால் பூணை விடுமா?
50. பூணை இல்லாத வீட்டில் கண்டெலிக்குக் கொண்டாட்டம்.
51. பூணைக்கு விளையாட்டு கண்டெலிக்குச் சீவன் போகுது.
52. சோறு அகப்பட்ட இடம் சொர்க்கம் தானோ?
53. பாத்திரமறிந்து பிச்சைபோடு கோத்திரமறிந்து பெண்ணைக் கொடு.
54. உண்ட களை தொண்டருக்கும் உண்டு.
55. சோறு சிந்தினால் பொறுக்கலாம் மானம் சிந்தினால் பொறுக்கலாமா?
56. அன்னம் ஒடுங்கினால் ஜந்தும் ஒடுங்கும்.

57. பந்திக்கு முந்து படைக்குப் பிந்து.
58. தனக்கென்றால் களகு படக்குப் படக்கென அடிக்கும்.
59. பணம் பந்தியிலே குணம் குப்பையிலே.
60. கனத்தால் இனமாகும். பணத்தால் சனமாகும்.
61. அரைக் காசுக்குப் போன மானம் கோடி கொடுத்தாலும் வராது.
62. பணமென்றால் பிணமும் வாய் திறக்கும்.
63. பணமில்லாதவன் பிணம்.
64. ஈட்டி எட்டியமட்டும் பாயும் பணம் பாதாளம் மட்டும் பாயும்.
65. பணமிருந்தால் படையையும் வெல்லலாம்.
66. பணமிருக்க வேண்டும் இல்லாவிட்டால். பத்துச்சனமிருக்க வேண்டும்.
67. பணமென்றால் மனிதன் போயகப் பறப்பான்.
68. காசா லேசா, காசாலே சா.
69. வாழும் பிள்ளை மண்விளையாட்டில் தெரியும்.
70. தந்தை எவ்வழி மைந்தனும் அவ்வழி வேரோடு விளாத்தி முளைத்தாலும் விந்துவழி தப்பாது.
71. இளங்கன்று பயமறியாது.
72. பெத்தமனம் பித்து; பிள்ளை மனம் கல்லு.
73. நீரடித்து நீர் விலகாது.
74. ஜந்தில் வளையாதது ஜம்பதில் வளையுமா?
75. தொட்டில் பழக்கம் கடுகாடு மட்டும்.
76. அழுதபிள்ளை பால் குடிக்கும்.
77. அழுதழுதும் பிள்ளை அவளே பெறவேண்டும்.
78. அப்பன் மாண்டால் தெரியும் அப்பன் அருமை. உப்புச் சமைந்தால் தெரியும் உப்பின் அருமை.
79. உப்பில்லாப் பண்டம் குப்பையிலே.
80. தாயைச் சந்தையிலே கண்டால் பிள்ளையை வீட்டிலேயா பார்க்கவேண்டும்?
81. தாயைப் போல பிள்ளை நூலைப்போல சேலை.
82. தாய்க்குப் பின் தாரம்.
83. தாய்முகம் காணாத பிள்ளையும் மழைமுகம் காணாத பயிரும்.
84. பாம்பென்றால் படையும் நடுங்கும்.
85. பாம்பறியும் பாம்பின் கால்.
86. பாம்பாட்டிக்கு பாம்பாலே சாவு கள்ளனுக்கு களவாலே சாவு.
87. பாம்புக்குத் தலையைக் காட்டி மீனுக்கு வாலைக் காட்டு.
88. பாம்புக்கு பல்லிலே விஷம் பரத்தைக்கு உடம்பெங்கும் விஷம்.
89. பாம்பு தின்னுற ஊருக்குப் பேர்ணால் நடுத்துண்டம் நமக்கு.

90. பாம்பு பகையும், தோல் உறவுமா?
91. நடந்த கால் சீதேவி, இருந்த கால் மூதேவி.
92. பாடுபட்டவன் பட்டத்துக் கிருப்பான்.
93. செட்டி நட்டம் ஊர்மேலே.
94. கெட்டாலும் செட்டி செட்டியே, கிழிந்தாலும் பட்டு பட்டே.
95. மிடக்கன் சரக்கு இருக்க விலைப்படும்.
96. செட்டி வீட்டில் பணமிருக்கு ஆலமரத்தில் பேயிருக்கு.
97. செட்டி படைவெல்லுமா சேற்றுத் தவளை கடிக்குமா?
98. முருக்குப் பருத்தும் தூணுக்கு உதவாது.
99. செத்தால் தெரியும் செட்டியார் வாழ்வு.
100. மாமி உடைத்தால் மண்கலம் மருமகள் உடைத்தால் பொன்கலம்.
101. பழகப்பழகப் பாலும் புளிக்கும்.
102. மாமியார் வீடு மகா சௌக்கியம் நாலுநாள் சென்றால் நாய்படாப்பாடு.
103. இரண்டு பெண்டாட்டிக் காரன் பாடு திண்டாட்டம்.
104. காற்றைக் கண்டால் படகை அகலக் கட்டு.
105. கருவாடு விற்றபணம் மணக்குமா?
106. கட்டாக் கருவாடு கட்டாலும் சுவை குன்றாது.
107. பேச்சுப் பல்லக்கு, தம்பி கால் நடை.
108. அற்பனுக்குப் பவிசு வந்தால் அர்த்தராத்திரியில் குடை பிடிப்பான்.
109. ஊர் உச்சம் வீடு பட்டினி.
110. குடிக்கிறது கூழ் கொப்பளிக்கிறது பன்னீர்.
111. தீவினை செய்தால் பேய்வினை செய்யும்.
112. வினை விதைத்தவன் வினை அறுப்பான். தினை விதைத்தவன் தினை அறுப்பான்.
113. வீட்டில் வினை இருக்க கோயிலுக்குப்போனால் தீருமா?

‘கட்டுரைக்கலசம் I’ பற்றி அறிஞர்களின் கருத்து...

ஆசிரியமணி எம். எஸ். ஸ்ரீதயாளன் இலங்கையிலேயே ஒரு காலம் புகழ்பூத்த தமிழ்ப்பண்டிதர். வண்டன் முதல் வகுப்புப் பட்டதாரியாக விளங்கிய கொக்குவில் கவிஞர் சின்னத்தம்பியின் புதல்வர். அவரிடம் கல்வி பயின்ற எம்போன்ற பலர் இன்று பிரபலம் பெறுவதற்கு அவர் கற்பித்தல் முறைமையின் சீர்த்தியே காரணம். தந்தையின் வழியில் முறையாகத் தமிழ் பயின்று ஆசிரியராக தமிழ்த்துறைக்கே ஒரு பணிப்பாளராக விளங்கக் கூடிய தகைமை பெற்ற ஸ்ரீதயாளன் எழுதிய புத்தகம் இது. இதுபோன்று 100 கட்டுரைத் தலைப்புகளைத் தாங்கி இதுவரை மாணவருக்கான விளக்கநூல் வரவில்லை என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

பேராசிரியர் சபா. ஜெயராசா

கட்டுரைக் கலைசம் 1 வெளியிடு

‘கட்டுரைக்கலசம் I’ பற்றி அறிஞர்களின் கருத்து...

க.பொ.த. சாதாரண தர மாணவர்களை இலக்கு நோக்காகக் கொண்ட இப்புத்தகம் செம்மையான எழுதுமுறைக்கான வழிகாட்டியாக அமைந்துள்ளதை ஒரு முக்கிய பண்பாகும். யாழ் பிரதேசத்தில் தமிழ்க் கல்விப்புலத்துக்குப் பொறுப்பாக இருந்த கல்வியதிகாரி M.S. ஸ்ரீதயாளன் அவர்கள் தன் அனுபவம் குழைத்து மேலும் பலரூல்களை எம் மாணவர்களுக்குத் தயாரித்துத் தரவேண்டும். 6. 7. 8 களில் பயிலும் மாணவர்களுக்கு அவசியமாக இம்மாதிரியான வழிகாட்டி நூலைன்று தேவை.

கார்த்திகேச சிவதமிழி

‘கட்டுரைக்கலசம்’ என் ஆசிரியர்களால் எமக்கு அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது. 100 கட்டுரைகள். வாங்கிப் படித்தேன். என் குறைகளை உணர்ந்தேன். இப்போது கட்டுரையெழுதுவதில் எமக்கு ஆர்வம் மிகுந்ததோடு என் மொழியறிவும் பாடப்பற்றும் முன்னேறியுள்ளது. நான் பெருமைப்படுகிறேன். தமிழின் உயர்வை. தமிழின் தகைமையை. ஸ்ரீதயாளன் ஜயாவின் பெருமையை என்னால் மறக்க முடியாது.

குமரகுலதால். பிரவின் தரம் 10. இந்துக்கல்லூரி. கல்பொத்த வீதி. கொட்டாஞ்சேலை

ஆசிரியமணி விரைவில் தரம் 6. 7. 8 ற்கான “கட்டுரைக்கலசம் II” படைத்துத் தருவார்.

A. மிதாபன். K.V. பதிப்பாள்

கலாபூசணம் ஆசிரிமணி உயர்திரு. M. S. ஸ்தோன் பற்றி...

கல்வி அமைச்சின் தமிழ்மொழிப் பிரிவில் கடமையாற்றிய அனுபவத்துடன் திருவாளர் ஸ்தோனின் கட்டுரைக்கலசம் பாகம் 1 எனும் இந்நாலின் வெளியீட்டு விழா கொழும்பு தமிழ் சங்கத்தில் இடம் பெற்றது. இந்நிகழ்வின் பிரதம அதிதியாக நான் கலந்து கொண்டபோது ஸ்தோன் அவர்களுக்கு ஈழத்து தமிழ் இலக்கிய உலகத்தில் கிடைக்கப்பெற்ற வரவேற்பினைக் கண்டு பெருமிதம் அடைந்தேன். பாடசாலைக் கல்விச் சமூகத்தின் வேண்டுகோளிற்கிணங்க கணிஞ்ட இடைநிலைப் பிரிவில் தமிழ் மொழியை முதன்மைப் பாடமாகப் பயிலும் தமிழ், முஸ்லிம் மாணவச் செல்வங் களுக்காக திரு. ஸ்தோனால் வெளியிடப்படும் நூல்களுக்கு எமது நூல் வெளியீட்டு ஆலோசனை சபை வழங்கியிருக்கின்ற அங்கீகாரமானது எமக்குப் பாரிய உற்சாகத்தை ஏற்படுத்துகின்றது.

ஆசிரியமணி உயர் திருவாளர் ஸ்தோனின் கட்டுரைக் கலசம் பாகம் ஐ எனும் இந்நால் தமிழ் கூறும் நல்லுலகில் மட்டுமன்றி தமிழ் கற்க விரும்பும் ஆர்வமுள்ள எவருக்கும் மிகப் பொருத்தமானது. மேலும் அனைத்து தரப்பினரும் இந்நாலைப் படித்துப் பயன்பெற வேண்டுமென வாழ்த்துரை வழங்குவதில் பேருவகை அடைகின்றேன்.

இகட் தாஜுத்தீன்

B. Com. (SP), MBA (UK), PCDG, PGDEM

கல்விப் பணிப்பாளர்,

முஸ்லிம் பாடசாலைகள் அபிவிருத்திப் பிரிவு

மற்றும் அவசரால கல்விப் பிரிவு

கல்வி அமைச்சு, இகருபாய்

பத்தரமுல்வ.